

รายงานผลการวิจัย

เรื่อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง กระบวนการสร้างบทละครเวทีไทยสมัยใหม่

Creation of Modern Thai Play Scripts

โดย

ยุทธนา บุญอษาทอง

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

รายงานการวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

2559

ชื่อเรื่อง : การศึกษาวิจัยเรื่อง กระบวนการสร้างบทละครเวทีไทยสมัยใหม่
ผู้วิจัย : ยุทธนา บุญอษาของ สถาบัน: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
ปีที่พิมพ์ : 2559 สถานที่พิมพ์: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
แหล่งที่เก็บรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ จำนวนหน้างานวิจัย 185 หน้า
: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
คำสำคัญ : การเขียนบทละคร การเขียนบทละครเวที กระบวนการคิดสร้างสรรค์
เทคนิคการเขียนบทละครเวที
ลิขสิทธิ์ : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

บทคัดย่อ

วิจัยครั้งนี้ศึกษาเรื่อง กระบวนการสร้างบทละครเวทีไทยสมัยใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา กระบวนการคิดสร้างสรรค์ วิธีการเขียนบทละครเวที และเทคนิคเฉพาะบุคคลผู้เขียนบทละครเวที การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์ผู้เขียนบทละครเวทีจำนวน 5 คน ที่มีผลงานต่อเนื่องมากกว่า 10 ปี

ผลการวิจัยพบว่า การสร้างสรรค์บทละครเวทีมีการคิดจากบทดั้งเดิม และบทดัดแปลง มีความคิดมาจาก สิ่งที่เกิดรอบตัว เหตุการณ์ปัจจุบัน สังคม ประวัติศาสตร์ และจากตนเองโดยผู้เขียนบทมีเทคนิคเฉพาะบุคคล ทำให้เกิดเอกลักษณ์ของแต่ละบุคคล ซึ่งมีกระบวนการเขียนบทประกอบไปด้วย ความชอบแรงบันดาลใจ การอ่านบทประพันธ์ การหาข้อมูล การเขียนโครงเรื่อง โครงเรื่องขยาย การแสดงสด การซ้อม และบทแสดง

Title : Creation of Modern Thai Play Scripts

Researcher: Yuttana Boonarchatong Institution: Dhurakij Pundit University

Year of Publication : 2016 Publisher: Dhurakij Pundit University

Sources: Dhurakij Pundit University No. of page: 185 page

Keyword: Script Writing, Play Script, Creative Process, Script Writing Techniques

Copy right : Dhurakij Pundit University

Abstract

This research aims to analyze Modern Creation of Thai play script. The objective of this research is to study the creative process and individual techniques of Thai play script writing. The research uses qualitative approach by in-depth interviewing 5 Thai play script writers that have work more than 10 years.

The research result shows that the creative process and individual techniques of Thai play script writing have original script and adaptation script. The script was inspired by Situation, News, Societal context, History and Writer life. Thus, the script writing process consists of building inspiration, reading, researching, improvise and rehearsal, making plot, treatment and play-text.

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาวิจัยเรื่อง กระบวนการสร้างบทละครเวทีไทยสมัยใหม่ จะไม่สำเร็จหากขาดความกรุณาของบุคคลเหล่านี้ สีนีนากู เกษประไพ กลุ่มพระจันทร์เสี้ยว นิกร แซ่ตั้ง กลุ่มละครแปดคุณแปด ปานรัตน์ กริชชาญชัย กลุ่มละคร New Theater Society นัท นवलแพง กลุ่มละครเสาสงูญัฐพล คุ่มเมธา กลุ่มละคร เบบี๋มายด์

ขอขอบคุณ คณาจารย์ผู้ให้ความรู้ทางด้านศิลปะการแสดงแก่ผู้วิจัย ผู้ให้คำแนะนำแก่ผู้วิจัย รองศาสตราจารย์ จิรมล สังข์ชัย ที่แนะนำข้อมูลที่มีประโยชน์แก่ผู้วิจัย และนักการละครที่ให้ความคิดเห็นที่ดีเกี่ยวกับการเขียนบทละครเวที

ขอขอบคุณ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ผู้มอบทุนสำหรับวิจัยในครั้งนี้ เจ้าหน้าที่ศูนย์บริการวิจัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ และคณาจารย์คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ และภาควิชาศิลปะการแสดงประยุกต์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ที่สนับสนุนการทำวิจัยครั้งนี้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
กิตติกรรมประกาศ	ค
สารบัญ	(1)
สารบัญตาราง	(3)
สารบัญแผนภูมิ	(4)
บทที่ 1	
บทนำ	4
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	4
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	6
นิยามศัพท์	6
ขอบเขตของการวิจัย	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	8
บทที่ 2	
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
ประเภทของละครเวที	9
แนวทางการนำเสนอละครเวที	11
ละครสร้างสรรค์	12
องค์ประกอบของละคร	13
การดัดแปลงบทประพันธ์มาเป็นบทละคร	19
การดัดแปลงและจัดแสดงละครยุคสมัย	20
วิจัยที่เกี่ยวข้อง	22
บทที่ 3	
ระเบียบวิธีวิจัย	25
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	25
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	25
การเก็บรวบรวมข้อมูล	25
การวิเคราะห์ข้อมูล	27

บทที่ 4	ผลการวิจัย	28
	กระบวนการความคิดสร้างสรรค์	28
	วิธีการสร้างบทละคร	35
	ความคิดสร้างสรรค์เฉพาะคน	37
	ปัจจัยที่มีผลต่อการสร้างสรรค์	39
บทที่ 5	สรุป อภิปราย และข้อเสนอแนะ	43
	สรุปผลการวิจัย	43
	อภิปรายผล	50
	ข้อเสนอแนะ	54
บรรณานุกรม		56
ภาคผนวก		
	ก. บทสัมภาษณ์	61
	ข. บทละครตัวอย่าง	89
	ค. ประวัติผู้วิจัย	184

สารบัญตาราง

ตารางที่

หน้า

1. สรุปความคิดสร้างสรรค์บดละครเวที

41

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิ

หน้า

1. กระบวนการสร้างสรรค์บทร้อยกรอง

53

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การแสดงละครเวทีคือหนึ่งศาสตร์ทางด้านศิลปะที่มีการผลงานทางด้านศิลปะแขนงต่าง ๆ ไปด้วยกันทั้งศิลปะการแสดง การออกแบบฉากเวที การออกแบบเครื่องต่างกาย รวมถึงงานด้านวรรณกรรม การเขียนบท ซึ่งเป็นอีกหนึ่งสาขาที่มีความเฉพาะตัว ที่สามารถสะท้อนการทำงานของผู้สร้างสรรค์ และรวมถึงยุคสมัยสังคม (สไตส์ พันธุมโกมล, 2538) ละครเป็นศิลปะที่เกี่ยวกับมนุษย์ เนื่องจากตัวละครทำการแสดงมีการวิเคราะห์ความรู้สึกนึกคิดของมนุษย์การเลียนแบบพฤติกรรมของมนุษย์นั่นเอง ซึ่งละครมีจุดมุ่งหมายในการตอบสนองความต้องการของมนุษย์ 3 ระดับ คือ ระดับอารมณ์ ระดับสมอง และ ระดับจิตใจ

ปัจจุบันศิลปะการแสดงละครเวทีมีความนิยมเพิ่มมากขึ้น สังเกตได้จากปรากฏการณ์การเรียนการสอนด้านศิลปะการแสดงประยุกต์ในสาขาการศิลปะแสดงมหาวิทยาลัยหลายแห่ง โดยมหาวิทยาลัยมีการนำบทละครมาแปลจากบทละครเวทีต่างประเทศ และนำมาทำการแสดง

การละครในประเทศไทยอาจแบ่งเป็นสองกลุ่มคือกลุ่มในสถาบัน และกลุ่มนอกสถาบัน โดยกลุ่มในสถาบันยุคแรก ได้แก่ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เปิดสอนละครสมัยใหม่โดยมีการนำบทละครต่างประเทศมาแปลและแปลงจากบทของบทละครต่างประเทศ เช่น คอยโกโต ชูสตอร์รี่ ผู้แพ้ผู้ชนะ แม่ค้าสงคราม คนดีเสฉวน และเกียรติโสเภณี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ได้จัดแสดงละครเรื่อง อวสานเซลล์แมน และยังประพันธ์บทละครอีกหลายเรื่อง เพื่อกระตุ้นให้คนดูได้สำนึกถึงปัญหาในสังคมไทย เช่น ชูสีไทเฮา อันตราคนี่ อวสานเซลล์แมน และบรรณกัณฑ์นั้นชื่อปรารถนา มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ได้ผลิตละครส่วนใหญ่ในลักษณะละครสัญจร ตามหมู่บ้านในชนบท โดยได้อิทธิพลมาจาก Poor Theatre ละครแนวนี้มักเขียนขึ้นมาเอง เช่น ชนบทหมายเลขหนึ่ง ชนบทหมายเลขสอง ชนบทหมายเลขสาม มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มีกลุ่มนักศึกษาที่ก่อตั้งละครคณะนี้เทศ เช่น หมายถึงปั้นให้มันเป็น ฤ... จะไปถึงฝั่งฝัน ดาบนั่นคืนสนอง มหรสพสองหน้า รอยรอยฤทธิ์ พิษรักร้องเปลว และโลกา หมายเลข 15 และในช่วงเวลาเดียวกันมีการเปิดสาขาศิลปะการแสดง โดยมีการแปลบทจากต่างประเทศ ฝันกลางฤดูร้อน All my son After the fall เป็นต้น และมีอีกหลายหลายสถาบันที่

เปิดสาขาศิลปะการแสดง เช่น คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร และมีอีกหลายสถาบันจนถึงปัจจุบัน เป็นต้น อีกทั้งยังมีชมรม และกลุ่มนักศึกษาทำละครออกมามากมายแล้วออกแสดงนอกสถานที่สาธารณะ เช่น สมาคมวัฒนธรรมเยอรมัน สมาคมวัฒนธรรมฝรั่งเศส เอยูเอ เป็นต้น

ละครนอกสถาบันซึ่งส่วนใหญ่เป็นกลุ่มละครที่มีสมาชิกเป็นนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจาก มหาวิทยาลัยและผู้มีใจรักในการละคร ซึ่งแบ่งออกได้สองประเภทได้แก่ ประเภทที่หนึ่ง กลุ่มละครซึ่งสังกัดองค์กร เช่น กลุ่มมะขามป้อม กลุ่มเส้นสีขาว กลุ่มมายา และกลุ่มละคร ประเภทที่สอง ละครเวทีธุรกิจ และกึ่งธุรกิจ เช่น มณฑิยรทองเซียเตอร์ กลุ่มละครสองแปด กลุ่มไนท์สปอต บริษัทแดสส์ ภัทราวดีเซียเตอร์ บริษัทเฉลิมกรุงมณีทัศน์ และคณะละครพระจันทร์เสี้ยว (ใหม่) เป็นต้น

ปัจจุบันมหาวิทยาลัยมีการเปิดสอนสาขาวิชาการแสดงละครเวทีสากอลมากขึ้น และในบางมหาวิทยาลัยทำเป็นบริษัทละคร เช่น มหาวิทยาลัยกรุงเทพสร้างเป็น BU Theater Company ในส่วนเอกชนก็มีการจัดตั้งคณะละครมากขึ้น มีการสร้างกลุ่มละครเวทีและรวมตัวกันจัดเทศกาลละครเวที เช่น เทศกาลละครกรุงเทพที่จัดขึ้นปีพ.ศ. 2545 เป็นต้น นอกจากนี้มีโรงละครขนาดใหญ่เกิดขึ้นที่สามารถผู้ชมได้มากกว่า 500 ที่นั่ง เช่น โรงละครรัชดาลัยดีเซียเตอร์, โรงละครเอ็มเซียเตอร์ โรงละครเคแบงก์สยามพิฆเนศ โรงละครกาดสวนแก้ว เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีโรงละครขนาดเล็กที่ผู้ชมได้ไม่เกิน 100 ที่นั่ง ในกรุงเทพฯ อีกหลายแห่ง เช่นโรงละครพระจันทร์เสี้ยว โรงละครทองหล่อ Art Space และโรงละคร Blue Box เป็นต้น

ปัจจุบันประเทศไทยมีคณะละครที่ทำการแสดงละครเวทีสมัยใหม่ นำเสนอการแสดงบทละครแบบดั้งเดิมของไทยเอง และบทละครแบบดัดแปลง (Adaptation) มีการจัดทำแสดง ซึ่งมีวิธีนำเสนอและบทละครที่น่าสนใจและได้การยอมรับจากผู้ชม แต่ยังคงขาดการรวบรวมกระบวนการความคิดงานสร้างสรรค์บทละคร วิธีการคิด และเทคนิคเฉพาะบุคคล รวมถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ การเขียนบทละคร

บทละครเวที คือ ศิลปะการแสดงที่ผ่านตัวหนังสือนำเสนอเรื่องราว ความคิด ตัวละคร และวิธีการนำเสนออย่างมีศิลปะ โดยผ่านการแสดงบนเวทีที่มีทำการแสดงโดยใช้เทคนิค การแสดงของละครเวทีเป็นรูปแบบสำคัญ ซึ่งผู้ชมสามารถตอบสนองความรู้สึกของการแสดงหรือนักแสดง โดยไม่มีสื่ออื่นมาเป็นตัวกลางในการคั่นระหว่างการแสดงกับผู้ชม เช่น ละครโทรทัศน์

จะมีโทรทัศน์เป็นสื่อคั่นระหว่างนักแสดงกับผู้ชม หรือภาพยนตร์มีจอภาพที่ขึ้นกลางระหว่างการแสดงกับผู้ชม ละครเวทีผู้ชมสามารถอยู่ใกล้ชิดกับนักแสดง สามารถรับรู้อารมณ์ ความรู้สึก ดีใจ เสียใจ หรือโกรธของนักแสดงได้ ซึ่งบางเรื่องผู้ชมสามารถรับรู้ความจริงของเรื่องราวราวกับเข้าไปอยู่ในเหตุการณ์ที่กำลังแสดง การแสดงละครเวทีจะมีความสดใหม่ ทูกรอบที่ได้ทำการแสดง โดยผ่านองค์ประกอบจากทฤษฎีการละครของ อริสโตเติล ละครเวทีจะประกอบไปด้วยโครงเรื่อง (Plot) ตัวละคร (Character) ความคิด (Thought) ภาษา (Diction) เพลง (Song) และภาพ (Spectacle) แต่ในปัจจุบันมีการประยุกต์จากเพลงเป็นเสียงประกอบ

ปัจจัยที่มีผลต่อการเขียนบทละครเวทีกับการศึกษากระบวนการสร้างสรรค์ วิธีการสร้างสรรค์บทละคร เทคนิคต่างๆ และความคิดการสร้างสรรค์เฉพาะบุคคล รวมถึงปัจจัยภายในและภายนอก เพื่อสร้างสรรค์ผลงานให้มีคุณภาพที่สามารถสื่อสารกับคนดูผ่านบทละครที่เขียนขึ้นได้

การศึกษาครั้งนี้เริ่มต้นตั้งแต่กระบวนการคิดโครงเรื่อง การดัดแปลงบท การเขียนบทรูปแบบและวิธีการทำงานของนักเขียนบทละครเวทีที่คัดเลือกมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง เพื่อศึกษาลักษณะของตัวละคร การสร้างเรื่อง การดำเนินเรื่อง ผลการวิจัยนี้สามารถนำมาประยุกต์เป็นตำราหรือเอกสารทางวิชาการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเขียนบทละครเวทีต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาแนวความคิดการสร้างบทละครเวทีสมัยใหม่ของกลุ่มละครเวทีที่มีผลงานต่อเนื่องตลอดระยะเวลา 10 ปี
2. เพื่อศึกษาวิธีการและกระบวนการเขียนบทละครเวทีของกลุ่มละครเวที
3. เพื่อศึกษาเทคนิคเฉพาะบุคคลของผู้สร้างบทละครเวทีสมัยใหม่ของไทย
4. เพื่อศึกษาปัจจัยภายในและภายนอกที่มีผลต่อการสร้างสรรค์บทละครเวทีไทย

นิยามศัพท์

การสร้างสรรค์บท หมายถึง เทคนิค วิธีการ กระบวนการ และการได้มาซึ่งความคิดสร้างสรรค์ สำหรับนำไปใช้ในการเขียนบทละครเวที

วิธีการเขียนบท หมายถึง ขั้นตอน วิธีการทำงานของผู้เขียนบทละครเวที ตั้งแต่เริ่มต้นจนเสร็จสิ้นเป็นบทละครเวที

บทละครเวที หมายถึง บทละครที่ใช้สำหรับการผลิตละครเวที ซึ่งเขียนขึ้นจากผู้เขียนบทโดยเป็นทั้งบทละครแบบดั้งเดิม (Original) และ บทละครแบบดัดแปลง (Adaptation)

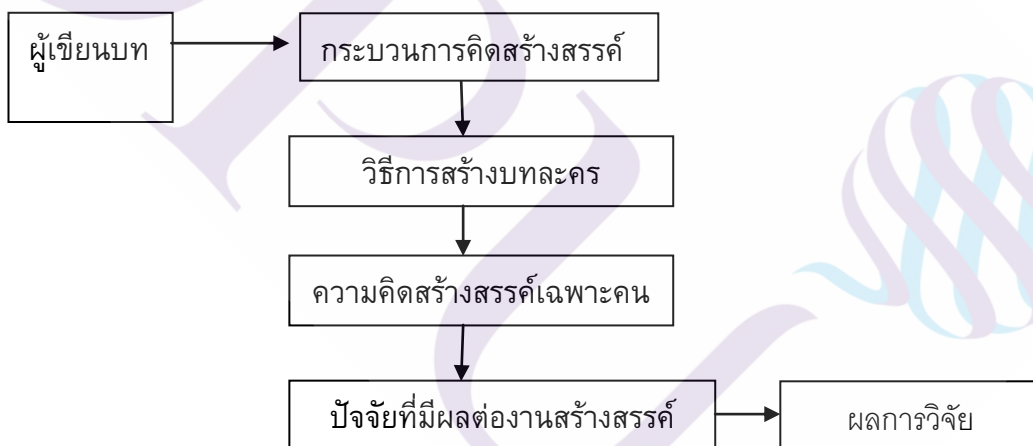
ขอบเขตของการวิจัย

ศึกษาวิจัยโดยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จากกลุ่มผู้จัดละครเวที 5 กลุ่ม จำนวน 5 คน โดยคัดเลือกจากกลุ่มละครที่มีผลงานต่อเนื่องกัน 10 ปี

- กลุ่มพระจันทร์เสี้ยว สัมภาษณ์ สินีนาฏ เกษประไพ
- กลุ่มละครแปดคุณแปด สัมภาษณ์ นิกร แซ่ตั้ง
- กลุ่มละคร New Theater Society สัมภาษณ์ ปานรัตน์ กริชชาอุษัย
- กลุ่มละครเสาสง สัมภาษณ์ นัท นवलแพง
- กลุ่มละครเบบี๋มายด์ สัมภาษณ์ ณิชฎพล คุ่มเมธา

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบความคิดจะประกอบไปด้วย

กระบวนการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล และการสรุปผลการวิจัยโดย

1. กระบวนการความคิดสร้างสรรค์
2. วิธีการสร้างบทละคร
3. ความคิดสร้างสรรค์เฉพาะคน
4. ปัจจัยที่มีผลต่อการสร้างสรรค์
5. ผลการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงการสร้างสรรค์บทละครเวที ซึ่งนำมาประยุกต์ใช้ในการทำงานด้านการเขียนละครสำหรับผู้สนใจ และยังสามารถนำไปเรียบเรียงเป็นตำรา เอกสารวิชาการ
2. ทำให้ทราบถึงกระบวนการ วิธีการ และกระบวนการคิดสร้างสรรค์และปัจจัยในการเขียนละครของผู้เขียนบทละครเวทีสมัยใหม่

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง กระบวนการสร้างบทละครเวทีไทยสมัยใหม่ ได้เลือกใช้แนวคิดทางการละครทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. ประเภทของละครเวที
2. แนวทางการนำเสนอละครเวที
3. ละครสร้างสรรค์
4. องค์ประกอบของละคร
5. การดัดแปลงบทประพันธ์มาเป็นบทละคร
6. การดัดแปลงและจัดแสดงละครยุคสมัย
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดทฤษฎี

1. ประเภทของละครเวที
 - 1.1 ละครประเภทโศกนาฏกรรม (Tragedy)
 - 1.2 ละครประเภทตลกขบขัน (Farce)
 - 1.3 ละครอิงนิยาย (Romance)
 - 1.4 ละครประเภทเรอรัมย์ (Melodrama)

1.1 ละครประเภทโศกนาฏกรรม (Tragedy)

ละครประเภทโศกนาฏกรรม (Tragedy) มีต้นกำเนิดขึ้นในยุคกรีกละครยุคแรกของละครประเภทเกี่ยวข้องกับพิธีบวงสรวงทางศาสนาและมีการพัฒนาจนถึงปัจจุบันโดยที่มีลักษณะสำคัญของ ละครโศกนาฏกรรม ต้องเป็นเรื่องที่แสดงถึงความทุกข์ทรมานของมนุษย์ และจบลงด้วยหายนะของตัวเอง ตัวเอกของละครประเภทโศกนาฏกรรม จะต้องมีความยิ่งใหญ่เหนือคนทั่วไป แต่ในขณะเดียวกันก็ต้องมีข้อบกพร่องหรือผิดพลาดที่เป็นสาเหตุของความหายนะที่ได้รับ ฉากต่างๆ ที่แสดงถึงความทรมานของมนุษย์จนทำให้ผู้ชมรู้สึกสงสารและความกลัวทำให้เกิดความเข้าใจในการใช้ชีวิต มีความงดงามทางศิลปะและวรรณคดี และคนดูแล้วต้องรู้สึกเข้าถึงจนเกิดปัญญาจากการรับชม

1.2 ละครประเภทตลกขบขัน (Farce)

ละครประเภทตลกขบขันแยกออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ

1.2.1 ฟาร์ส (Farce)

1.2.2 คอเมดี้ (Comedy)

ฟาร์ส (Farce) เป็นตลกที่เป็นเรื่องราวที่เหลือเชื่อ เป็นการแสดงตลกโปกฮา หรือในปัจจุบันจะเห็นได้ในตลกไทยที่เรียกว่าตลกคาเฟ่ มีการใช้ร่างกายกิริยาเกินจริง ไร้สาระ แต่ในความเป็นจริงละครประเภทนี้มีคุณค่าไม่แพ้ละครประเภทอื่นๆ

คอเมดี้ (Comedy) เป็นละครตลกที่มีลักษณะเป็นวรรณกรรม แบ่งได้หลายแบบดังต่อไปนี้

สุขนาฏกรรม (Romantic comedy)

ละครตลกชั้นสูง (High comedy) หรือตลกผู้ดี (Comedy of manners)

ละครตลกประเภทเสียดสี (Satiric comedy)

ละครตลกประเภทความคิด (Comedy of ideas)

ละครตลกประเภทสถานการณ์ (Situation comedy)

ละครตลกประเภทโครมคราม (Slapstick comedy)

ละครตลกรักกระจุ่มกระจิม (Sentimental comedy)

1.3 ละครอิงนิยาย (Romance)

ละครอิงนิยายเป็นละครประเภทที่มีลักษณะหลีกเลี่ยงจากชีวิตจริงไปสู่ชีวิตในอุดมคติ ละครที่มีเรื่องราวที่มนุษย์มีความเพ้อฝันมากกว่าที่จะได้พบในชีวิตประจำวัน ซึ่งอาจเป็นการหนีไปสู่เทพนิยาย อดีตที่รุ่งเรืองแสนสวยงาม หรือดินแดนที่ห่างไกลที่ไม่รู้จัก ที่มีความสวยงามตามอุดมคติและความใฝ่ฝันของมนุษย์ที่ต้องการไปอยู่ ซึ่งบางครั้งไม่มีอยู่จริง

1.4 ละครประเภทเรจรมย์ (Melodrama)

ละครประเภทเมโลดรามามาจัดอยู่ในประเภทละครเรจรมย์ที่นักธุรกิจบันเทิงทั่วโลกจัดทำขึ้นเพื่อผลประโยชน์ทางการค้าเป็นสำคัญ ดูง่ายติดตามง่ายความคิดไม่ยากต่อการเข้าใจ ผูกเรื่องไม่คำนึงถึงเหตุผลตัวละครมีลักษณะนิสัยตายตัว ที่ตัวพระเอกเป็นคนดีช่วยนางเอกจากผู้ร้ายสุดท้ายพระเอกนางเอกคู่กัน ซึ่งต่อมาละครประเภทนี้นิยมในภาพยนตร์ และละครโทรทัศน์ที่มักเรียกว่าละครน้ำเน่าในเมืองไทย

2. แนวทางการนำเสนอละครเวที

ละครสมัยใหม่ (Modern drama) ละครสมัยใหม่สามารถแบ่งเป็นสองแนวทางการนำเสนอได้ 2 แนวทางการนำเสนอดังต่อไปนี้

1 ละครสมัยใหม่แนวเหมือนชีวิต แนวเรียลลิสม์ (Realism) และแนทเชอรัลลิสม์ (Naturalism)

2 ละครสมัยใหม่แนวต่อต้านเรียลลิสม์ (Anti-realism)

ละครสมัยใหม่แนวเหมือนชีวิต แนวเรียลลิสม์ (Realism) และแนทเชอรัลลิสม์ (Naturalism) เสนอ เรื่องอย่างสมจริง และเป็นธรรมชาติ อันเป็นลักษณะของละครสมัยใหม่ที่เกิดขึ้นในยุโรปปลายคริสต์ศตวรรษที่ 19 ละครมุ่งเน้นการแสดงที่เหมือนความเป็นจริงในชีวิตมากที่สุด ฉากที่ดูสมจริง การแสดงที่เป็นธรรมชาติเลียนแบบการแสดงของมนุษย์

ละครสมัยใหม่แนวต่อต้านเรียลลิสม์ (Anti-realism) ละครไม่ยึดติดกับรูปแบบการนำเสนอของละคร และกฎเกณฑ์ใดๆ เป็นละครแนวทดลอง แสวงหา ค้นคว้า โดยมีรูปแบบละครแนวต่อต้านเรียลลิสม์ต่างๆ ดังต่อไปนี้

ละครแนวสัญลักษณ์หรือ ซิมโบลิสม์ (Symbolism)

ละครแนว โรแมนติก (Romantic)

ละครแนว เอกสเปรสเซชันนิสม์ (Expressionism)

ละครแนว เอพิค (Epic)

ละครแนว แอบเสิร์ด (Absurd)

นอกจากนี้แล้วยังมีวิธีการนำเสนอละครอีกหลายแบบ ซึ่งมีวิธีการนำเสนอในรูปแบบต่างๆ ตามยุคสมัยประเภทของละคร ยุคสมัยเทคโนโลยี และวิธีการแสดง มีการผสมวิธีการนำเสนอตีความ การนำเสนอของผู้กำกับ เช่น ละครร่วมสมัย (Contemporary drama) หรือละครกระแสหลัก (Main stream) เช่น ละครเพลง (Musical) รวมถึงละครพวกแนวหน้า (avant-garde) และละครหลังสมัย (postmodern drama) และละครแนวอื่นๆ

ละครใบ้

สมพร พูราจ กล่าวไว้ในหนังสือศิลปะท่าทางและการเคลื่อนไหวว่า ไมม์ (Mine) และ แพนโทไมม์ (Pantomime) มีความต่างกันดังต่อไปนี้

ไมม์ (Mine) เป็นการแสดงรูปแบบหนึ่งที่ไม่ใช้คำพูด โดยเน้นการแสดงที่เสนอแนวคิดนามธรรม และปรัชญาชีวิตแฝงอยู่ การดำเนินเรื่องจึงไม่จำเป็นต้องมีลำดับจากต้นไปสู่จุดจบ และบางครั้งไม่จำเป็นต้องมีตัวละครดำเนินเรื่อง

แพนโทไมม์ (Pantomime) เป็นการแสดงที่มีเรื่องราว มีตัวละคร มีลำดับการดำเนินเรื่องที่ให้ผู้ชมเข้าใจ นักแสดงต้องมีร่างกายที่แข็งแรง ยืดหยุ่น การแสดงออกโดยใช้ความเคลื่อนไหวง่ายๆ มีจังหวะ สามารถแสดงอารมณ์ บุคลิก เหตุการณ์

ละครแบบกายภาพ หรือ Physical Theater หลักสำคัญอยู่ที่ความสัมพันธ์ระหว่างร่างกายมนุษย์ กับพื้นที่รอบตัว นักแสดงสามารถสร้างสรรค์การเคลื่อนไหวโดยใช้ร่างกาย และใช้เทคนิคการแสดงสด (improvisation) ไม่ใช่บทละคร แต่สร้างสถานการณ์โดยใช้อุปกรณ์ต่างๆ ประกอบเรื่องราว ไม่ต้องใช้ภาษา การสร้างร่างกายและความเคลื่อนไหวของนักแสดงกับพื้นที่ที่แสดงให้เกิดเรื่องราวและความหมายที่แตกต่างกัน (สมพร พูราจ, 2554:169-170)

3. ละครสร้างสรรค์

ละครสร้างสรรค์ (Creative Drama) หมายถึง ละครที่จัดทำขึ้นเพื่อมีจุดประสงค์ผลิตละครที่สร้างสรรค์จากตัวนักแสดงหรือเรื่องราวของกลุ่มคนที่มีความต้องการที่จะบอกอะไรกับชุมชน ละครสร้างสรรค์ไม่ได้เน้นสถานที่และอุปกรณ์ประกอบการแสดงเป็นหลัก ซึ่งสามารถเป็นที่โล่ง ห้องกว้างๆ มีอุปกรณ์ประกอบฉากจำนวนไม่มากนักเพื่อแค่กระตุ้นให้ผู้ชมได้เกิดความคิดและจินตนาการ ซึ่งขึ้นอยู่กับความต้องการของการนำเสนอในแต่ละเรื่อง การสร้างเรื่องราว การแสดงละคร (Story dramatization) โดยจากความสนใจของผู้แสดง แล้วมีโครงเรื่องที่สนุกสนาน ซึ่งอาจมาจากวรรณกรรม นิทานหรือวรรณคดี เรื่องที่เหมาะสมกับผู้แสดง มีการผูกเรื่องราวต่างๆ เข้าด้วยกัน และการทำงานเป็นที่มของนักแสดง ซึ่งอาจมีการสร้างโดย การแสดงเรื่องราว คือการนำเรื่องราวที่เกิดขึ้นในชีวิตจริงมาผูกเป็นเรื่อง มีกิจกรรมการแสดงละคร มีตัวละครเป็นมนุษย์ เป็นสัตว์ เป็นสิ่งของ ละครทุกตัวมีบทบาท บทบาทสมมติ เป็นการแสดงด้วยท่าทาง โดยไม่มีบทพูด ผู้แสดงจะต้องมีความเชื่อในสิ่งที่ตนกำลังแสดงอยู่เป็นหลักใหญ่

การสร้างบทละครนั้นเป็นความสามารถที่ต้องอาศัยทักษะและความคิดสร้างสรรค์ค่อนข้างมาก ซึ่งมีหลายวิธีการในการนำเสนอเรื่องราว โดยจะมีองค์ประกอบของการเขียนที่มีโครงเรื่องชัดเจนสามารถถ่ายทอดออกมาได้ สะท้อนความคิด ที่ต้องการนำเสนอ ซึ่งรูปแบบละครมีแยกได้หลายแบบ โดยแยกแบบการดำเนินเรื่องจะได้ดังต่อไปนี้

1. บทละครที่เป็นแบบฉบับ (Tradition Play) จะใช้แสดงในโรงละคร เรื่องราวที่นำเสนอมาจากวรรณกรรม นิทานพื้นบ้าน
2. บทละครที่ไม่เป็นแบบฉบับ (Non Illusion Style) ผู้เขียนบทละครควรเน้นที่การเล่าเรื่อง (Story Theatre) จินตนาการ (Imagination) การเริ่มเรื่องจะเป็นการเล่าเรื่องโดยใช้ลีลาท่าทางประกอบดนตรี การขับร้องเพื่อให้ผู้ชมทราบกติกาก่อนนำเสนอ
3. บทละครที่เด็กมีส่วนร่วมแสดง (Participatory Theatre) การเขียนบทประเภทนี้จะต้องเปิดโอกาสให้เด็กมีส่วนร่วมในการแสดง
4. บทละครเพื่อการศึกษา (TIE ย่อมาจาก Theatre In Education) เป็นละครเพื่อการพัฒนาการเรียนรู้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความคิดของเยาวชนในโรงเรียน ก่อให้เกิดความคิดเชิงวิจารณ์นำไปสู่การพูดคุยกันแล้วเกิดเป็นละคร
5. บทละครจากการรวบรวมข้อมูลและเทคนิคละครสด (Collective Improvisation Theatre) การจะได้บทละครจากการแสดงละครสดนั้น จะต้องสนใจการทำงาน

4. องค์ประกอบของละคร

อริสโตเติล ปราชญ์ชาวกรีกในศตวรรษที่ 4 ก่อนคริสต์ศักราช กล่าวไว้ในหนังสือกวีศาสตร์ (Poetics) ว่าละครประกอบด้วยองค์ประกอบ 6 ส่วน โดยเรียงตามลำดับความสำคัญ ดังนี้ คือ โครงเรื่อง ตัวละคร ความคิด ภาษา เพลง และภาพ (นพมาศ แวหวงส์, 2550:3-13)

4.1 โครงเรื่อง (Plot) โครงเรื่องโดยทั่วไปมีส่วนประกอบต่างๆ ดังต่อไปนี้

4.1.1 การกระทำในละคร (Dramatic action) ลักษณะสำคัญของละครจะเสนอเรื่องราวออกมาในรูปแบบของการกระทำ ไม่ใช่การบรรยายหรือการเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นไปแล้ว ตัวละครด้วยกันต้องมีการบอกความต้องการของการกระทำ หรือเกิดความขัดแย้ง (Conflict) ของตัวละครหลัก (Protagonist) กับตัวละครฝ่ายตรงข้าม (antagonist) นำไปสู่ความต้องการหลักของตัวละคร (objective)

4.1.2 การปูพื้น (Exposition) เป็นการเปิดฉากของละคร ผู้ชมจะยังไม่รู้ว่าละครเรื่องนี้เกี่ยวกับอะไร ตัวละครเป็นใครบ้าง มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างไร อยู่ในสภาพแวดล้อมแบบไหน มีความคิดความอ่านอย่างไร มีความต้องการอะไร มีอะไรเกิดขึ้นก่อนหน้านั้น ฯลฯ จึงจำเป็นต้องมีการปูพื้นเพื่อให้รู้ถึงภูมิหลังและความเป็นมาของเรื่องราวและตัวละคร ก่อนที่จะดำเนินเรื่องไปข้างหน้า

4.1.3 การเตรียมเรื่อง (Foreshadowing) เป็นการวางเรื่องก่อนจะไปถึงเหตุการณ์จริง ตัวละครต้องมีความน่าเชื่อถือต่อเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้น คนดูจะสามารถทวนระลึกถึงและเข้าใจได้ต่อจุดหักเหที่เกิดขึ้นหรือการตัดสินใจของตัวละครที่อาจจะเกิดขึ้น

4.1.4 จุดเริ่มเรื่อง (Point of attack) คือช่วงเวลา ณ จุดที่นักเขียนจับมาเป็นตอนเริ่มต้นของการกระทำในละครก่อนที่จะพัฒนาเรื่องต่อไปในทิศทางที่วางไว้ นักเขียนอาจเลือกใช้จุดเริ่มเรื่องช้าหรือจุดเริ่มเรื่องเร็ว ก็ได้ขึ้นอยู่กับการวางโครงเรื่อง

4.1.5 เหตุการณ์กระตุ้น (Inciting incident) คือสิ่งที่เกิดขึ้น ซึ่งเป็นแรงผลักดัน ให้ตัวละครประสบปัญหาที่จะต้องสะสางหรือแก้ไขต่อไป เหตุการณ์กระตุ้นมักจะนำไปสู่ปัญหาหลักของละครเรื่อง

4.1.6 ความยุ่งยาก (Complication) เหตุการณ์กระตุ้นคือความยุ่งยาก ความยุ่งยากคือแรงผลักดันใหม่ที่เข้ามาสู่เรื่องและมีผลต่อทิศทางในการดำเนินเรื่อง

4.1.7 การค้นพบ (Discovery) ในระหว่างที่เหตุการณ์ การค้นพบของตัวละครจะมีผลให้ตัวละครตัดสินใจกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งทำให้เรื่องราวของละครดำเนินต่อไปหรือถึงจุดลงเอยได้

4.1.8 จุดสูงสุด (Climax) ช่วงขณะที่ความตึงเครียดขึ้นไปถึงจุดสูงสุดในละคร บทละครส่วนมากจะมีการดำเนินเรื่องที่มีความตึงเครียดมากขึ้นเรื่อยๆ จนนำไปสู่จุดสุดยอดของเรื่อง

4.1.9 จุดวิกฤติ (Crisis) จุดวิกฤติหมายถึงช่วงเวลาที่ตัวละครต้องตัดสินใจเลือกทางเดินต่อไปข้างหน้า การตัดสินใจนี้มักจะมีผลให้เกิดความเปลี่ยนแปลงตามมา

4.1.10 การคลี่คลาย (Denouement) การคลี่คลายเป็นการแก้หรือสะสางปมความยุ่งยากที่ขมวดเข้าไว้ก่อนหน้านั้น และแสดงให้เห็นผลสุดท้ายของตัวละครหลักในเรื่อง

4.1.11 เอกภาพ (Unity) การละครในอดีตมีการสร้างเอกภาพของละครเวที เรียกว่าเอกภาพทั้งสาม ซึ่งหมายถึง เอกภาพของโครงเรื่องหรือเอกภาพของการกระทำ เอกภาพของเวลา และเอกภาพของสถานที่ ซึ่งมีผลต่อนักเขียนบทในยุคต่อๆ มา

4.2 ตัวละคร (Character)

การวางตัวละครของละครเวทีสามารถวิเคราะห์ตัวละครได้โดยพิจารณาลักษณะของตัวละครในด้านต่างๆ ดังนี้

4.2.1. รูปลักษณ์ภายนอก หมายถึงรูปร่างหน้าตา เพศ อายุ ความสูงต่ำดำขาว กิริยาอาการ ฯลฯ

4.2.2. สถานะทางสังคม หมายถึงอาชีพ ฐานะ ความเชื่อทางศาสนา ความเกี่ยวพันในครอบครัวและสังคมแวดล้อม ฯลฯ

4.2.3. จิตวิทยา รวมถึงภูมิหลังที่มีส่วนกำหนดนิสัยใจคอ ทักษะคติ ความปรารถนาในส่วนลึก ความชอบความเกลียด ฯลฯ

4.2.4. คุณธรรม หมายถึงสำนึกและความละเอียดรอบาป ความยุติธรรม ความรู้สึกผิดชอบชั่วดี ฯลฯ

การสร้างตัวละครให้มีลักษณะความเป็นปัจเจกบุคคล มีความคิด ความต้องการ และความน่าเชื่อถือ (Francis Hodge อ้างใน พรหมศักดิ์ สุขี, 2541:32) ประกอบไปด้วย ความปรารถนาสูงสุด (Desire) ความตั้งใจ (Will) ความมีศีลธรรม (Moral Stance) รูปลักษณ์ (Decorum) สภาวะอารมณ์ (Character Mood Intensity)

4.3 ความคิดหรือ แก่นของเรื่อง (Thought)

ความคิดในละคร บทละครทุกเรื่องจะต้องมีความคิดแฝงอยู่ด้วย บทละครจะต้องมีความคิดบางอย่างแสดงออกมาอยู่เสมอ ซึ่งบางครั้งตัวละครหลักได้เรียนรู้ความคิดจากเรื่องสะท้อนไปถึงผู้ชม ซึ่งละครจะทำหน้าที่ถ่ายทอดความคิดออกมาให้ผู้ชม

4.4 ภาษา (Diction) หรือบทสนทนา (Dialogue)

เนื่องจากความจำกัดในด้านการนำเสนอ การใช้ภาษาในละครจะต้องสื่อความหมายให้ผู้ชมเข้าใจชัดเจนในทันที คนดูไม่มีโอกาสหยุดคิดใคร่ครวญในระหว่างการดู เพราะละครจะต้องดำเนินเรื่องต่อไปเรื่อยๆ ฉะนั้นบทสนทนาในละครจึงมักจะมีลักษณะกระชับ กระจ่างชัดและน่าสนใจ เข้าใจง่ายในการสื่อสาร

4.5 เสียง (Sound)

เสียงในละครอาจแบ่งได้เป็น 3 ประเภท

4.5.1. เสียงที่นักแสดงพูด ทั้งนี้โดยแยกออกจากความหมายของสิ่งที่พูด

4.5.2. เพลงและดนตรี ทั้งที่มีเนื้อร้องและมีแต่ทำนอง

4.5.3. เสียงประกอบเรื่อง เช่น เสียงฝนตก ฟังร้อง เสียงเครื่องดนตรี เสียงนก

ร้อง

4.6 ภาพ (Picture)

ภาพในละครหมายถึงสิ่งที่คนดูมองเห็นทั้งหมดในระหว่างการดูละคร รวมทั้ง ฉาก แสง เครื่องแต่งกาย การแต่งหน้า เครื่องประกอบฉาก ตลอดไปจนถึงท่าทางและสิ่งที่นักแสดงบนเวที เช่น น้ำดื่ม สวมเสื้อ สูปบุหรี กระแอม เช็ดเหงื่อ ฯลฯ

องค์ประกอบการเล่าเรื่อง

เขมิกา จินดาวงศ์ (2551) กล่าวไว้ในการวิเคราะห์โครงสร้างการเล่าเรื่องในภาพยนตร์ของอภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล ว่าโครงสร้างการเล่าเรื่อง สามารถแบ่งออกได้ 7 องค์ประกอบที่สำคัญ คือ โครงเรื่อง (Plot) แก่นเรื่อง (Theme) ความขัดแย้ง (Conflict) ตัวละคร (Character) ฉาก (Setting) สัญลักษณ์พิเศษ (Symbol) และมุมมองในการเล่าเรื่อง (Point of view) ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

1. โครงเรื่อง (Plot) คือ เหตุการณ์ทั้งหมดในเรื่องที่ดำเนินตั้งแต่ต้นจนจบ โครงเรื่องเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ โดยปกติจะมีการลำดับเหตุการณ์ในการเล่าเรื่องไว้ 5 ขั้นตอน ได้แก่

1.1 การเริ่มเรื่อง (Exposition) การเริ่มเรื่องเป็นการชักจูงความสนใจให้ติดตามเรื่องราว มีการแนะนำตัวละคร แนะนำฉากหรือสถานที่ อาจมีการเปิดประเด็นปัญหา หรือเผยปมขัดแย้ง เพื่อให้เรื่องชวนติดตาม การเริ่มเรื่องไม่จำเป็นต้องเรียงตามลำดับเหตุการณ์ อาจเริ่มเรื่องจากตอนกลางเรื่องหรือย้อนจากตอนท้ายเรื่องไปหาต้นเรื่องก็ได้

1.2 การพัฒนาเหตุการณ์ (Rising Action) คือ การที่เรื่องราวดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง และสมเหตุสมผล ปมปัญหาหรือข้อขัดแย้งเริ่มทวีความเข้มข้นขึ้นเรื่อย ๆ ตัวละครอาจมีความลำบากใจ และสถานการณ์ก็อยู่ในช่วงยุ่งยาก

1.3 ภาวะวิกฤติ (Climax) จะเกิดขึ้นเมื่อเรื่องราวกำลังถึงจุดแตกหัก และตัวละครอยู่ในสถานการณ์ที่ต้องตัดสินใจ

1.4 ภาวะคลี่คลาย (Falling Action) คือ สภาพหลังจากที่จุดวิกฤติได้ผ่านพ้นไปแล้ว เงื่อนงำและประเด็นปัญหาได้รับการเปิดเผยหรือข้อขัดแย้งได้รับการขจัดออกไป

1.5 การยุติเรื่องราว (Ending) คือการสิ้นสุดของเรื่องราวทั้งหมด การจบอาจหมายถึงความสูญเสียบ้าง อาจจบแบบมีความสุขหรือทิ้งท้ายไว้ให้ขบคิดก็ได้

2. ความขัดแย้ง (Conflict) เรื่องเล่าคือการนำเสนอเรื่องราวบนความขัดแย้ง ซึ่งเหตุการณ์หรือพฤติกรรมนั้นจะมีการพัฒนาขึ้นท่ามกลางความขัดแย้งต่าง ๆ ซึ่งความขัดแย้งสามารถแบ่งได้เป็น 3 ประเภทใหญ่ ๆ ได้แก่ ความขัดแย้งระหว่างคนกับคน ความขัดแย้งภายในจิตใจ ความขัดแย้งกับพลังภายนอก

3. ตัวละคร (Character) คือบุคคลที่มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับเรื่องราวในเรื่องเล่า นอกจากนี้ยังหมายถึง บุคลิกลักษณะของตัวละคร ไม่ว่าจะเป็นรูปร่าง หน้าตา หรืออุปนิสัยใจคอของตัวละคร ซึ่งมีส่วนในการกำหนดพฤติกรรมและการกระทำของตัวละครด้วย ลักษณะตัวละครแบบมิติเดียว Stereotyped Character ตัวละครที่ค่อนข้างตื้นและมีลักษณะนิสัยด้านเดียว ตัวละครที่ตั้งแต่ต้นจนจบเรื่อง เป็นตัวละครที่ไม่ต้องอาศัยการตีความ และตัวละครแบบหลายมิติ Well-rounded Character เป็นตัวละครที่มีการตีความในลักษณะมนุษย์ที่เป็นปัจเจกบุคคล เป็นลักษณะบุคลิกและพฤติกรรมสามารถอธิบายเหตุผล แรงจูงใจของการกระทำ การตัดสินใจและเป้าหมายที่ตัวละครต้องการได้ด้วยเหตุผลในเชิงตรรกะและจิตวิทยา

4. แก่นความคิด (Theme) คือ ความคิดหลักในการดำเนินเรื่อง ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการเล่าเรื่องเพื่อให้มีความเข้าใจถึงแนวคิดหลักของผู้เล่า แก่นความคิดแต่ละเรื่องก็จะมีรายละเอียดและองค์ประกอบย่อยในการสนับสนุนความคิดหลักที่แตกต่างกันไป

5. ฉาก (Setting) ฉากเป็นองค์ประกอบหนึ่งในเรื่องเล่าทุกประเภทเป็นการถ่ายทอดเหตุการณ์ที่ต่อเนื่องกัน เพราะเหตุการณ์ต่าง ๆ จะเกิดขึ้นโดยปราศจากสถานที่มิได้ ดังนั้นฉากจึงมีความสำคัญ ทำให้มีสถานที่รองรับเหตุการณ์ต่าง ๆ ประเภทของฉากในเรื่องเล่าไว้ 5 ประเภทดังนี้

5.1 ฉากที่เป็นธรรมชาติ ได้แก่ สภาพแวดล้อมธรรมชาติที่แวดล้อมตัวละคร เช่น ป่าไม้ ทุ่งหญ้า ลำธาร หรือ บรรยากาศค่าเช้าในแต่ละวัน

5.2 ฉากที่เป็นสิ่งประดิษฐ์ ได้แก่ อารามบ้านช่อง เครื่องใช้ในครัว หรือสิ่งประดิษฐ์ที่มนุษย์ไว้ใช้สอยต่างๆ

5.3 ฉากที่เป็นช่วงเวลาหรือยุคสมัย ได้แก่ ยุคสมัย หรือช่วงเวลาที่เกิดเหตุการณ์ตามท้องเรื่อง

5.4 ฉากที่เป็นการดำเนินชีวิตของตัวละคร หมายถึง สภาพแบบแผนหรือกิจวัตรประจำวันของตัวละคร ของชุมชน หรือท้องถิ่นที่ตัวละครอาศัยอยู่

5.5 ฉากที่เป็นสภาพแวดล้อมเชิงนามธรรม คือสภาพแวดล้อมที่จับต้องไม่ได้ แต่มีลักษณะเป็นความเชื่อ หรือความคิดของคน เช่น ค่านิยม ธรรมเนียม ประเพณี เป็นต้น

6. สัญลักษณ์พิเศษ (Symbol) ลักษณะการเล่าเรื่องในสื่อบางประเภท เช่น สื่อโทรทัศน์และสื่อภาพยนตร์มักมีการใช้สัญลักษณ์พิเศษ (Symbol) เพื่อสื่อความหมายอยู่เสมอ โดยสัญลักษณ์พิเศษในสื่อโทรทัศน์และสื่อภาพยนตร์ที่ใช้ในการสื่อความหมายนั้นประกอบไปด้วย สัญลักษณ์ทางภาพ และสัญลักษณ์ทางเสียง

7. มุมมองในการเล่าเรื่อง (Point of view) คือการมองเหตุการณ์ การเข้าใจพฤติกรรมของตัวละครตัวใดตัวหนึ่ง ซึ่งสามารถแบ่งได้ 4 ประเภทคือ

7.1 การเล่าเรื่องจากจุดยืนบุคคลที่หนึ่ง (The First-Person Narrator) คือการที่ตัวละครตัวเองของเรื่องเป็นผู้เล่าเรื่องเอง

7.2 การเล่าเรื่องจากบุคคลที่สาม (The Third-Person Narrator) คือการที่ผู้เล่ากล่าวถึงตัวละครตัวอื่น ที่ตัวเองพบเห็น

7.3 การเล่าเรื่องจากจุดยืนที่เป็นกลาง (The Objective Narrator) เป็นจุดยืนที่ผู้สร้างพยายามทำให้เกิดความเป็นกลาง ปราศจากอคติในการนำเสนอ

7.4 การเล่าเรื่องแบบรู้รอบด้าน (The Omniscient Narrator) คือการเล่าเรื่องที่ไม่ใช่ข้อจำกัด สามารถหยั่งจิตใจของตัวละครทุกตัว สามารถย้ายเหตุการณ์ สถานที่ และข้ามพ้นข้อจำกัดด้านเวลา สามารถย้อนอดีต ก้าวไปในอนาคต และสามารถสำรวจความคิดฝันของตัวละครได้อย่างไร้ขอบเขต

5. การดัดแปลงบทประพันธ์มาเป็นบทละคร (Adaptation)

การสร้างบทละครเวทีที่มีการทำบทจากบทดั้งเดิม (Original) หรือแปลจากบทละครต่างประเทศ และมีการดัดแปลงจากบทละคร (Adaptation) ซึ่งวิธีการนำบทละครดั้งเดิมมาดัดแปลงมีวิธีการดังต่อไปนี้ (นราพร สังข์ชัย, 2551:170-172)

5.1 การสร้างโครงเรื่อง

5.1.1 การอ่านอย่างเข้าใจในบทนั้น

5.1.2 วิเคราะห์โครงเรื่องของบทประพันธ์

5.1.3 เขียนเรื่องย่อ และมีการเพิ่มมุมมองของผู้เขียน

5.1.4 การเขียนแก่นของเรื่อง ควรเก็บแก่นหลักของเรื่องไว้ แต่จะเพิ่มรายละเอียดเพิ่มขึ้นได้

5.2 การสร้างตัวละคร

5.2.1 การให้มีตัวละครเอก หรือตัวที่มีการกระทำหลักอยู่

5.2.2 การเพิ่มตัวละครที่มีความสำคัญต่อการกระทำหรือมีผลกระทบต่อตัวละครหลัก

5.2.3 การทิ้งหรือตัดตัวละครออก สำหรับตัวละครที่ไม่สำคัญกับเรื่อง

5.2.4 การรวมตัวละคร คือการนำหลายตัวละครรวมกันและสร้างบุคลิกของตัวละครใหม่ขึ้นมาแทนที่จะตัดตัวละครแบบนี้ออกไป

5.3 การกำหนดเวลา ฉาก และสถานที่

ผู้เขียนต้องพยายามคงรายละเอียดของบทประพันธ์ เช่นระดับของเวลา ช่วงเวลาที่เกิดขึ้น หากมีความจำเป็นในการปรับ เรื่องเวลาและสถานที่ ก็สามารถปรับได้ให้เข้ากับเวลาการผลิตจริง หรือบริบทของสถานที่ในการแสดง

5.4 การดำเนินเรื่อง

5.4.1 การลำดับการดำเนินเรื่องเล่าตามเหตุการณ์

5.4.2 การลำดับตามเวลาที่เกิดขึ้น

5.4.3 ลำดับตามความน่าสนใจ

5.5 การเขียนบทบรรยายและบทสนทนา

5.5.1 นำบทสนทนาและคำบรรยายดั้งเดิมใส่ในบทละคร

5.5.2 ปรับเปลี่ยนตามความเหมาะสมของบริบทของเรื่อง

6. การดัดแปลงและจัดแสดงละครยุคสมัย

ละครยุคสมัยโดยมากมีการดัดแปลง และปรับเปลี่ยนให้เหมาะกับบริบทของ สถานที่ เวลา และรับชมของผู้ชม ซึ่งควรพิจารณาถึงปัจจัยและลักษณะต่างๆ ดังต่อไปนี้ (มัทนี รัตนิน, 2546:198-204)

6.1. ภาษาสำนวน

การใช้ภาษาสำนวนในบทละครสมัยก่อนอาจมีการใช้ถ้อยคำสำนวนโวหารที่คนในสมัยปัจจุบันอาจไม่เข้าใจ เวลาพูดอาจไม่คล่องปาก ไม่เคยได้ฟัง ซึ่งภาษาสำนวนสามารถปรับเปลี่ยนให้นักแสดงพูดได้คล่องขึ้น โดยต้องรักษาจังหวะและลีลาของบทเดิมไว้

6.2. ความยาวของละคร

ละครพูดตะวันตกสมัยเก่ามักมีความยาวมากกว่า 2 ชั่วโมง ถ้าแปลเป็นบทละครไทย อาจมีความยาว 3-4 ชั่วโมง ซึ่งอาจทำให้ผู้ชมรู้สึกอึดอัดได้ ละครควรอยู่ที่ 2 ชั่วโมงครึ่ง ถึง 3 ชั่วโมง

6.3 ฉากและสถานที่

ละครในสมัยก่อนมีฉากมากมายซึ่งสามารถปรับเปลี่ยนได้สำหรับฉากและสถานที่

6.3.1 บางฉากที่ตัดออกไม่ได้ให้เชื่อมต่อฉากไปเลย โดยเป็นฉากกลางๆเชื่อมสองสถานที่เข้าด้วยกัน

6.3.2 ออกแบบฉากให้เป็นฉากเดี่ยวตลอดเรื่อง ที่เรียกว่า Permanent Set หรือ A Single Set เป็นฉากกลางให้เสริมอุปกรณ์ประกอบฉากได้

6.3.3 ใช้ความเรียบง่ายของเวทีทรัสต์ (Thrust stage) เพื่อความสะดวกในละคร

6.3.4 ใช้ผ้าแขวนในลักษณะต่างๆ เพื่อสร้างความหลากหลาย และเป็นวิธีง่ายในการเปลี่ยนฉาก เวลาและสถานที่

6.3.5 ละครสมัยก่อนโดยมากมี 5 องก์ แต่ในปัจจุบันมีการแบ่งเป็น 3 องก์ เพราะการพักแต่ละองก์อาจทำให้เกิดความไม่ต่อเนื่อง ซึ่งแต่ละองก์ไม่ควรเกิน 1 ชั่วโมง

6.4 โครงเรื่อง

โครงเรื่องอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ตามเหมาะสมของการตีความ ซึ่งควรศึกษาบทอย่างละเอียดก่อนปรับเปลี่ยนโครงเรื่องเพื่อให้เรื่องมีความน่าสนใจมากขึ้น

6.5 การแปลและดัดแปลงบท การดัดแปลงบท (Adaptation) ให้เป็นบทภาษาไทยอาจทำได้ดังต่อไปนี้

6.5.1 การดัดแปลงเฉพาะชื่อตัวละครและสถานที่เป็นไทยและคงสิ่งอื่นๆไว้แบบต้นฉบับ

6.5.2 การดัดแปลงทุกอย่างเป็นไทย โดยเปรียบเทียบว่าเป็นสมัยใดของไทยที่ใกล้เคียงกับบริบทคนไทย

6.5.3 เมื่อไม่สามารถเทียบเคียงในสภาพสังคมไทยได้ ให้ดัดแปลงเป็นสังคมใกล้เคียง ที่มีปัญหาอย่างเดียวกัน การเมือง การปกครอง และสังคมเป็นต้น

6.6 ความแตกต่างในการแสดงความรู้สึก

ลักษณะละครในสมัยก่อนอาจมีท่าทางและการแสดงอารมณ์ที่ดูแล้วไม่เป็นธรรมชาติต่อผู้ชมสมัยนี้ โดยเป็นท่าทางที่ไม่ธรรมชาติ ดังนั้นควรปรับให้เป็นธรรมชาติของบริบทละคร

วัตถุดิบในการคิดจากการเขียนบทละคร

นักเขียนบทละครได้วัตถุดิบในการเขียนจากที่ใด โดย(Jeffery Hatcher อ้างใน พรศักดิ์ สุธี, 2541:113)

1. จากประวัติศาสตร์
2. จากข่าวหรือเหตุการณ์ร่วมสมัย
3. จากสิ่งแวดล้อมและหน้าที่การงาน
4. จากแนวคิดและทัศนคติที่มีต่อการเมืองและสังคม
5. จากตนเอง ครอบครัว และเพื่อนฝูง คนรอบข้าง

เพื่อเป็นข้อมูลหรือแรงจูงใจในความคิดในการเสนอเรื่อง นำมาเขียนเป็นบทละคร โดยมีที่มาของเรื่อง เพราะบทละครแต่ละเรื่องมีที่มาและเรื่องราวที่ต่างกัน

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง กระบวนการสร้างบทละครเวทีไทยสมัยใหม่ เป็นการศึกษากระบวนการความคิดสร้างสรรค์ของผู้เขียนบทละครเวทีไทย การสร้างบท วิธีการเล่าเรื่อง เทคนิคของบุคคล และปัจจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการเขียนบทละครเวทีไทย โดยมีเอกสารที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

ศราวุธ ไพรีพินาศ (2557) การเลือกประเภทเรื่องแนวอิงประวัติศาสตร์ที่จะนำมาสร้างบท สามารถแยกออกได้เป็นสองแนวการเลือก แนวทางที่หนึ่งเรื่องที่มีข้อมูลผ่านการตีความและเพิ่มเติมด้วยจินตนาการ เช่นเรื่องแนวอัตชีวประวัติ และงานแนววิจัยทางประวัติศาสตร์ แนวทางที่สองเรื่องที่มีข้อมูลตีความและเพิ่มเติมทางประวัติศาสตร์สูง เช่น พวกนวนิยายอิงประวัติศาสตร์ ซึ่งการเลือกเรื่องควรเลือกเรื่องที่มีความขัดแย้งสูง และเรื่องที่เป็นที่รู้จักเพื่อให้ผู้ชมสนใจมากขึ้น

ประภาส บัวบาน (2557) พฤติกรรมการรับชม การใช้ประโยชน์ และความพึงพอใจของผู้ชมละครเวที ตัวอย่างคณะละครมรดกใหม่ ปัจจัยที่มีผลต่อละครเวทีอย่างหนึ่งคืออายุของผู้ชม

มีความสัมพันธ์กับแนวคิด พฤติกรรมและสิ่งกำหนดแรงจูงใจ ซึ่งผู้ชมจะมีความสนใจต่อละครเวทีโดยเลือกตามความสนใจ เลือกปรับรับและตีความ เลือกจดจำ ต่อละครเวทีนั้นๆ

พัชรินทร์ มหิทธิกร (2551) การศึกษาการดัดแปลงนิทานคำกลอนเป็นบทละครเวทีสมัยใหม่ มีการดัดแปลงเป็นบทละครเวทีที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านเนื้อหา การสร้างตัวละคร ฉาก การใช้สัญลักษณ์ และภาษา ส่วนแก่นของเรื่อง การตีความเนื้อหาและตัวละคร การสื่อความหมายยังคงตามนิทานคำกลอน ซึ่งลักษณะเด่นที่ทำละครเวทีคือ เทคนิคแบบตะวันตก เช่น การใช้หน้าฉากในการแสดงหรือสัญลักษณ์ในเรื่อง ผู้ชมสามารถเข้าใจเรื่อง จากตัวอย่างเรื่องสิงห์ไกรภพของสุนทรภู่ที่ดัดแปลงมาเป็นบทละครเวที

พิชญา พิริยะประทานคุณ (2556) การแสดงในโรงละครโรงเล็กนั้นเนื้อหาของละคร เป็นเรื่องที่ทำละครละครมีประเด็นจะบอกกับสังคมโดยเป็นประเด็นสังคม ทศนะคติ และค่านิยมของสังคมปัจจุบัน ซึ่งโรงละครโรงเล็กมีผู้ชมเฉพาะกลุ่ม ปัจจัยสำหรับละครโรงเล็กคือ ปัจจัยด้านการตลาดมีความสำคัญกับโรงละครโรงเล็ก ปัจจัยด้านสถานที่ควรเป็นที่เดินทางได้สะดวก ปัจจัยด้านการสื่อสารกับผู้มีการใช้การสื่อสารผ่าน Facebook ซึ่งมีรายละเอียดของละครเวทีอยู่ใน Facebook ซึ่งผู้ชมสามารถค้นหาได้ง่าย

สินิยา ไกรวิมล (2545) บทโทรทัศน์ที่นำไปผลิตและได้รับความนิยมมีลักษณะที่ปรากฏร่วมกัน คือ โครงเรื่องเกี่ยวกับความรัก ความรักระหว่างชนชั้น และความขัดแย้งระหว่างคนกับคนในเรื่องของความรัก (Binary Opposition) ฐานะสูงและฐานะต่ำ ตัวละครมีลักษณะตายตัว (Type Character) บทสนทนาถ่ายทอดวาทกรรม (Discourse) เกี่ยวกับความรัก ตัวละครจะจบลงแบบสุขนาฏกรรม (Happy Ending) มีการเล่าเรื่องเห็นได้แบบรอบด้าน (The Omniscient) มีองค์ประกอบการเล่าเรื่องส่วนใหญ่ ประกอบด้วย โครงเรื่อง (Plot) แก่นของเรื่อง (Theme) ความขัดแย้ง (Conflict) ตัวละคร (Ending) ตอนจบ ฉาก (Setting) บทสนทนา (Dialogue) มีวิธีเฉพาะตัวคือการเล่นจังหวะ ทั้งความตื้นตันท้ายฉาก มีการปรับบทตามบริบทของสังคม

สุรีย์ ทองสมาน (2542) บทละครโทรทัศน์ที่ดัดแปลงจากนวนิยาย มีความแตกต่างจากนวนิยายโดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วนได้แก่ ส่วนที่หนึ่งโครงเรื่องมีการยึดตามประพันธ์เป็นหลัก และเพิ่มเนื้อหาตามความเหมาะสม ส่วนที่สองได้แก่ ตัวละครและลักษณะนิสัยตัวละคร มีการเพิ่มให้ตัวละครหลักมีลักษณะนิสัยที่ชัดเจน ส่วนที่สามได้แก่ ฉาก มีการดัดแปลงสถานที่จากบท

ประพันธ์ให้เหมาะสม สาเหตุของบทละครโทรทัศน์ต่างจากนวนิยายจากคือ ผู้แสดง ผู้ชม และ
ระยะเวลาการนำเสนอ

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

1 ประชากรและตัวอย่าง

จากกลุ่มประชากรที่มีผลงานสร้างสรรค์ละครเวทีที่ทำงานต่อเนื่องกัน 10 ปี ขึ้นโดยเลือกกลุ่มตัวอย่างมา 5 กลุ่ม

- กลุ่มพระจันทร์เสี้ยว สัมภาษณ์ สินีนาฏ เกษประไพ
- กลุ่มละครแปดคุณแปด สัมภาษณ์ นิกร แซ่ตั้ง
- กลุ่มละคร New Theater Society สัมภาษณ์ ปานรัตน์ กริชชาญชัย
- กลุ่มละครเสาสง สัมภาษณ์ นัท นวลแพง
- กลุ่มละครเบบี๋มายด์ สัมภาษณ์ ณิชฎพล คุ่มเมฆา

2 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (Depth Interview) และการศึกษาบทละคร รวมทั้งจากการค้นคว้าและการรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่างๆ ได้แก่ ตำรา และเอกสารประกอบการสอนในวิชาที่เกี่ยวข้อง

การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (Depth Interview) แบบมีโครงสร้างคำถาม ในประเด็นดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้เขียนบทละครเวที
2. กระบวนการคิดสร้างสรรค์
 - 2.1 การสร้างโครงเรื่อง
 - แก่นเรื่อง
 - 2.2 การสร้างตัวละคร
 - 2.3 การกำหนดเวลา
 - ฉาก
 - สถานที่
 - 2.4 การดำเนินเรื่อง

2.5 บทบรรยาย และบทสนทนาของตัวละคร

3. วิธีการสร้างสรรค์บท
 - 3.1 การเตรียมการเขียนบท
 - 3.2 การประชุมทีม
 - 3.3 การเขียนเรื่องย่อ
 - โครงเรื่องขยาย
 - ลำดับฉาก
 - 3.4 การเขียนบทสนทนา
 - 3.5 การตรวจทานและแก้ไขบท
 - 3.6 การแก้ไข
4. ความคิดสร้างสรรค์เฉพาะบุคคล
 - 4.1 สูตรสำเร็จการเขียนบทละคร
 - 4.2 เอกลักษณ์ของผลงาน
5. ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อกรเขียนบทละคร
 - 5.1 ปัจจัยภายใน
 - 5.2 ปัจจัยภายนอก

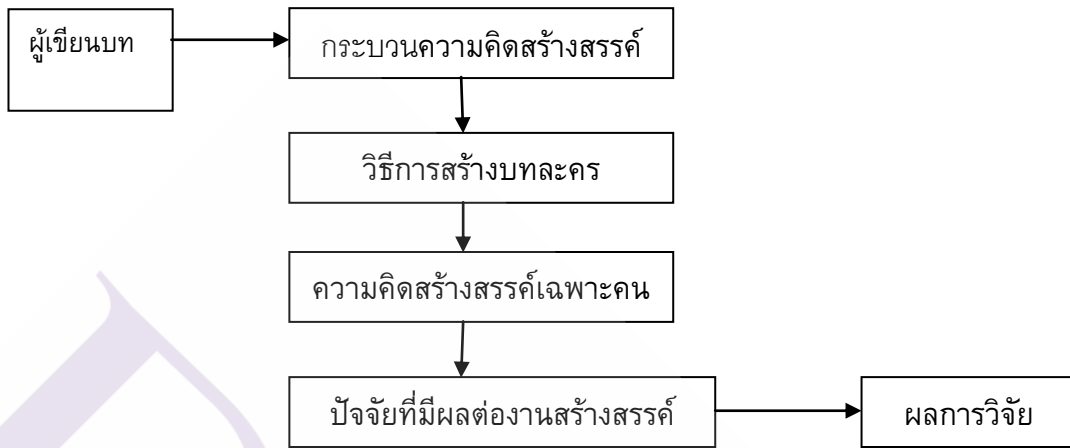
ขอบเขตของการวิจัย

ศึกษาวิจัยโดยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จากกลุ่มผู้จัดละครเวที 5 กลุ่ม จำนวน 5 คน โดยคัดเลือกจากกลุ่มละครที่มีผลงานต่อเนื่องกัน 10 ปี

- กลุ่มพระจันทร์เสี้ยว สัมภาษณ์ สินีนาฏ เกษประไพ.
- กลุ่มละครแปดคุณแปด สัมภาษณ์ นิกร แซ่ตั้ง
- กลุ่มละคร New Theater Society สัมภาษณ์ ปานรัตน์ กริชชาญชัย
- กลุ่มละครเสาสสูง สัมภาษณ์ นัท นवलแพง
- กลุ่มละครเบบี๋มายด์ สัมภาษณ์ ณิชกุล คุ่มเมธา

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบความคิดจะประกอบไปด้วย

กระบวนการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูล และการสรุปผลการวิจัยโดย

1. กระบวนการความคิดสร้างสรรค์
2. วิธีการสร้างบทละคร
3. ความคิดสร้างสรรค์เฉพาะคน
4. ปัจจัยที่มีผลต่อการสร้างสรรค์
5. ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาดังนี้ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Method) โดยการวิเคราะห์ข้อมูลนั้นผู้ศึกษาจะนำข้อมูลได้จากข้อมูลปฐมภูมิ และข้อมูลทุติยภูมิมาวิเคราะห์โดยแยกเป็นประเด็นที่สำคัญที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะศึกษาโดยอาศัยทฤษฎีที่กำหนดไว้มาเป็นกรอบในการวิเคราะห์

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่องกระบวนการสร้างบทละครเวทีไทยสมัยใหม่ ได้ทำการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกผู้สร้างสรรค์ละครเวที จำนวน 5 คน คุณสินีนาฏ เกษประไพ กลุ่มพระจันทร์เสี้ยว คุณนิกร แซ่ตั้ง กลุ่มละครแปดคุณแปด คุณปานรัตน์ กริชชาญชัย กลุ่มละคร New Theater Society คุณนัท นवलแพง กลุ่มละครเสาสง คุณณัฐพล คุ่มเมธา กลุ่มละครเบบี๋มายด์ โดยมีผลการศึกษาแบ่งเป็นส่วนต่างๆ ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 กระบวนการความคิดการสร้างบทละครเวที

ส่วนที่ 2 วิธีการการสร้างบทละครเวที

ส่วนที่ 3 เทคนิคเฉพาะบุคคลของผู้สร้างบทละครเวที

ส่วนที่ 4 ปัจจัยภายในและภายนอกที่มีผลต่อการสร้างสรรค์

ส่วนที่ 1 กระบวนการความคิดการสร้างบทละครเวที

คุณสินีนาฏ เกษประไพ กลุ่มพระจันทร์เสี้ยว

กระบวนการความคิดของคุณสินีนาฏ เกษประไพ จะกล่าวถึงวิธีการสร้างงานในส่วนงานที่คุณสินีนาฏคิด เพราะในกลุ่มพระจันทร์เสี้ยวจะมีงานอีกแบบที่เป็นงานละครสังคมและการเมือง โดยการสัมภาษณ์ครั้งนี้เน้นกระบวนการสร้างงานละครของคุณสินีนาฏ โดยยกตัวอย่างเรื่อง I see งานส่วนใหญ่จะคิดจากคุณสินีนาฏเอง เพราะเป็นการแสดงแบบ Movement ซึ่งโดยมากงานของคุณสินีนาฏ จะเป็นนักแสดงและสร้างสรรค์บท การแสดงที่นักแสดงต้องใช้ร่างกายถ่ายทอดให้เป็นเรื่องราว เป็นภาพ เป็นความรู้สึก การคิดโดยมากถ่ายทอดจากรายการของนักแสดง โดยใช้วิธีการตั้งโจทย์ ตัวอย่างเรื่อง I sea คือการตั้งโจทย์ เจ้าสาว ทะเล ไม่พูด และใช้เพลง ซึ่งก่อนได้โจทย์ ผู้สร้างสรรค์ ต้องคิดว่าต้องการเสนอความคิด (idea) อะไรในงานชิ้นนี้ แต่ส่วนใหญ่คุณสินีนาฏจะสร้างเรื่องจากตัวเอง สิ่งที่คุณเองคิด และสิ่งที่ตัวเองรู้สึก เป็นเรื่องใกล้

ตัว แล้วนำความคิดมาพูดคุยกับทีมงาน ซึ่งเป็นกระบวนการที่สำคัญ มีการพูดคุย โต้เถียง คัดกรอง เลือก และหาข้อมูล

คุณสินีนาฏ กล่าวว่าความคิดละครขึ้นมาใหม่โดยมากเป็นละครไม่มีบท การคิดจะเป็นประเด็นสังคมกว้างๆ มันจะมีหลายประเด็น ขึ้นอยู่กับวาระและโอกาสในการแสดง ว่าต้องการแสดงให้ใครชม ช่วงไหน ประเด็นหลักจะตั้งข้อสังเกตว่าเห็นอะไรในสังคม แล้วตั้งคำถาม เช่น เราจะมีคำถามกับตัวเองกับสังคม ว่ามันจะเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นหรือเปล่า แต่สำหรับคุณสินีนาฏโดยส่วนตัวจะสนใจประเด็นเกี่ยวกับผู้หญิง แล้วก็นำเสนอต่อทีมงานพูดคุยจนเกิดความคิดหลักของละครที่นำเสนอ ตัวอย่างเรื่อง I sea โจทย์เกิดจากตัวเองที่มีครอบครัวแต่งงานแต่ไม่มีงานแต่งเป็นผู้หญิงก็อยากใส่ชุดเจ้าสาวสักครั้ง ซึ่งผู้ร่วมแสดง ก็อยากใส่ชุดเจ้าสาวเหมือนกัน ซึ่งคิดว่าผู้หญิงคงอยากเป็นเจ้าสาว ประเด็นนี้เลยเกิดขึ้นมา แล้วเป็นเรื่องราวที่มีความทรงจำ เจ้าสาวมีความรัก และชอบทะเล ส่วนบทเพลงเกิดจากอยากมีเพลงหนึ่งเพลงในเรื่อง เลือกลงจากการใส่เพลงที่มีผลกับชีวิตตนเอง ซึ่งเป็นเพลง Yesterday Once More ของ Carpenter

โครงเรื่องของละครเกิดจากการฝึกซ้อมละครหลังจากที่ได้ ความคิด ให้เป็นโจทย์ ของละคร เช่น I sea คือการตั้งโจทย์ เจ้าสาว ทะเล ไม่พูด และใช้เพลง ฝึกฝนร่างกายเพื่อการแสดงเล่าเรื่องที่เกิดจาก แรงขับเคลื่อนข้างในของนักแสดง รู้สึกแล้วถ่ายทอดผ่านร่างกาย การทำการซ้อมหลายรอบ แล้วนำมาเลือกใช้กับเรื่องที่ต้องการนำเสนอ เลือกเป็นสถานการณ์โดยผู้กำกับตัดสินใจให้อีกครั้งหนึ่ง ซึ่งไม่เน้นต้องมีจุดวิกฤตของเรื่องจะเป็นเนิบๆ ให้คนรู้สึกกับเรื่องราวคำนึงถึงโครงสร้างการเล่าเรื่องมากเท่าไรนัก

ตัวละครจะเกิดจากการที่ได้พูดคุยก่อนว่างานละครสร้างสรรค์นี้จะแสดงร่วมกับใครบ้าง แล้วให้โจทย์ไปในการฝึกซ้อม ตัวอย่างเรื่อง I sea จะมีนักแสดง 2 คน คือ คุณสินีนาฏ และคุณพาริดา ซึ่งเรื่อง I sea จะเป็นต่างคนต่างซ้อม แล้วมาเจอกันเพื่อแสดง ซึ่งนักแสดงต้องมีทักษะการแสดง Physical และสามารถแสดง เทคนิคการแสดงสด (improvisation) เพื่อสร้างงานเพราะนักแสดงเป็นคนถ่ายทอดเรื่องราว

การใช้เพลงและภาพประกอบก็สำคัญ เพราะจะช่วยให้ผู้ชมเข้าใจเรื่องมากขึ้น เช่น I sea มีการใช้เครื่องฉายภาพเป็นภาพทะเล มีการใช้เพลง Yesterday Once More ของ

Carpenter สร้างบรรยากาศของเรื่องให้เกิดความรู้สึกตามการแสดง ชุดที่ใช้แสดงก็เป็นชุด
เจ้าสาวดัดแปลง ซึ่งองค์ประกอบต่างๆ มีผลต่อการแสดงของนักแสดง

คุณนิกร แซ่ตั้ง กลุ่มละครแปด

กระบวนการความคิดของคุณนิกร จะเป็นบทละครสะท้อนสังคมที่มีลักษณะเหมือนเสียง
หนึ่งของตัวละครที่พูดถึงสังคม เป็นเสียงสะท้อนกับเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง โดยคิดจากสิ่ง
รอบตัว สังคม ข่าว เหตุการณ์การต่างๆ แล้วก็หาข้อมูลเสร็จจึงเขียนโดยมากจะคิดก่อน เช่น
ทหารจกเปรด จะคิดเกี่ยวกับการที่ผู้หญิงทำแท้ง หรือเรื่องไร้พำนั ก็จะมาคิดเรื่องเกี่ยวกับการ
เคารพศพของคนญี่ปุ่นที่สุสานดอนสงครามโลก เรื่องจะเป็นแนวคิดไม่ตัดสินว่าเรื่องที่ทำถูกหรือ
ผิด แต่จะเป็นการเล่าเรื่อง การเขียนจะมีการแฝงเรื่องการเมือง เน้นการปกครอง อยู่ในเรื่องที่
เล่า ซึ่งเป็นละครจากเรื่องที่เกิดขึ้นจริง แต่ถ้าบางเรื่องจะมีการ Workshop มีแต่โครงเรื่องให้
นักแสดงแสดงก่อนว่าจะมีเนื้อเรื่องอะไร เช่นเรื่องใจยักษ์

การวางโครงเรื่องจะทำโครงเรื่องทั้งหมดไว้ก่อน แล้วมาทำเป็นโครงเรื่องขยาย จะเปิด
เรื่องเล่าถึงตัวละครก่อนตามลักษณะการเล่าเรื่อง โดยจะเล่าเรื่องจากเหตุการณ์ แต่จะมีวิธีการ
เล่าเรื่องด้วยตัวละครอื่นๆ แทน บางครั้งอาจไม่ได้เป็นตัวที่อยู่ในเหตุการณ์จริง แต่มีการเล่าผ่าน
ตัวละครที่ได้เรียนรู้จากเหตุการณ์นั้นๆ

การสร้างตัวละครจะเป็นตัวละครจากเหตุการณ์บ้างหรือเป็นตัวละครที่สร้างขึ้นใหม่
เป็นตัวละครนอกเหนือจากคนปกติ เป็นวิญญานอยู่ในหลายเรื่อง เช่น ไร้พำนั จะสร้างให้ตัว
ละครเล่าเรื่อง เหมือนตัวละครออกมาพูดมาเล่าเหตุการณ์ เล่าความคิดของตัวละครที่มีต่อเรื่อง
ที่เกิดขึ้น

บทสนทนาจะให้เป็นธรรมชาติของตัวละคร บางครั้งถ้าเป็นภาษาต่างประเทศก็ต้องทำ
ให้ผู้ชมสามารถเข้าใจได้ เช่น เรื่องไร้พำนั มีการใช้ภาษาญี่ปุ่น แต่ตอนเขียนอาจเขียนเป็น
ภาษาไทย แล้วแปลเป็นภาษาญี่ปุ่น

การสร้างสถานที่ที่สร้างขึ้นใหม่ ไม่เน้นฉากที่จะต้องสมจริง แต่เน้นสถานการณ์เล่า
เรื่อง ให้ดูน่าสนใจกับเรื่องและการแสดงที่ได้แสดง

คุณันท์ นวลแพง กลุ่มละครเสาสสูง

กระบวนการความคิดของคุณันท์ นวลแพง ของกลุ่มเสาสสูง สมัยก่อนเริ่มจากได้บทก่อน หรือมีบทแปลของคนอื่นมาอยู่แล้ว แต่หลังๆ โตขึ้นเริ่มมีเรื่องที่จะพูดที่จะบอก การคิดเริ่มจาก สังคมรอบตัว เห็นการกระทำของคนในสังคม ชอบตั้งข้อสงสัยว่าทำไมถึงเป็นแบบนี้ โดยมาก เริ่มแรกคุยกับทีมค้นหาเรื่องที่สนใจ เรื่องสังคม เรื่องคนทั่วไป เรื่องส่วนตัว เป็นเรื่องคนในวงสนทนา เป็นเรื่องในข่าว โดยคุยกันหลายครั้ง แล้วคุณันท์ก็จะรวมความคิดเอามาเป็นประเด็นว่า จะมีประเด็นอะไรบ้าง แล้วจะมีการพูดคุยกันอีกครั้ง พร้อมกับเป็นสถานการณ์เป็นฉากๆ แล้วจะมีการร่วมกันคิดว่า ต้องการเล่าอะไรในฉากนั้นๆ ฉากหรือสถานการณ์นั้นๆ ต้องการให้เกิดผลอะไร เช่น ถ้าคิดไปทางฆาตกรรมก็จะคิดว่าจะเกิดอะไรขึ้น โดยกำหนดโจทย์ไปทางฆาตกรรม คิดแบบง่ายๆ ว่า จะเกิดเหตุการณ์อะไรขึ้น ตัวอย่างจากละครอีคิมคอปีนกล ก็คิดจากผู้หญิงที่ออกหัวร้องเพลงเสียงแยแบบนาราคาญในคาราโอเกะ แล้วเกิดอะไรขึ้นบ้าง โดยการใช้ประเด็นความรัก และประเด็นเฟสบุคเป็นประเด็นทางสังคมที่คนชอบออกมาระบายความรู้สึก เล่าเรื่องตัวเอง ซึ่งทำต่อเนื่องมาจากเรื่อง ฮีโร่ ซึ่งจะเป็นความคิดเริ่มต้น

การทำโครงเรื่อง คุณันท์ก็จะเอาเรื่องที่พูดคุยกันมาจัดเป็นฉากๆ เหมือนเป็นโครงเรื่อง ขยายว่าแต่ละฉากหรือสถานการณ์ มีอะไรบ้างต้องการอะไรเปิดเรื่องอย่างไรจบอย่างไร แล้วจะนำมาบอกนักแสดงว่าต้องการอะไรในฉากนั้น แล้วให้นักแสดงแสดงสด (Improvisation) แล้วคุณันท์จะเลือก ซึ่งวิธีการเล่าเรื่องก็จะดำเนินไปเปิดเรื่อง พัฒนาเรื่อง สูงสุดของเรื่อง คลี่คลาย จุดจบ ซึ่งเรื่องต้องมีความขัดแย้งให้ตัวละคร

การสร้างตัวละคร จะสร้างจากสถานการณ์ว่าเกิดอะไรขึ้นแล้วมีตัวละครอะไรบ้างที่อยู่ในเหตุการณ์นั้น แล้วบอกนักแสดงว่าเป็นตัวละครแบบไหน แล้วให้นักแสดง ทดลองแสดง ตามลักษณะที่กำหนดไว้ และถ้าทราบว่าตัวละครใครแสดงก็จะใส่ความสามารถพิเศษของนักแสดงนั้น เข้าไปอยู่ในตัวละคร เช่นเรื่อง มั๊กกะสัน นักแสดงสามารถเล่นดนตรีได้ก็จะใส่ให้นักแสดงเล่นดนตรี

บทสนทนาส่วนมากออกจกนักแสดงที่พูดออกมา เพราะนักแสดงจะต้องศึกษาตัวละคร ลักษณะนิสัยอย่างดี ระหว่างฝึกซ้อมจะให้นักแสดงพูดได้ตามความคิด และจะจดจากที่นักแสดงพูด คุณันท์เล่าว่า เคยเขียนบทที่มีบทให้นักแสดง แต่บางครั้งนักแสดงจะพูดไม่คล่องหรือไม่เป็นภาษาของตัวละครนั้น ซึ่งจุดเด่นอย่างหนึ่งคือของตัวละครคุณันท์จะแปลก ดูเป็นธรรมชาติ เวลา

พูดหรือคิดแบบตัวละคร เพราะอาจจะเป็นวิธีให้นักแสดงคิดบทพูดเองก็ได้ อีกอย่างตัวละครเอกของคุณนั้นมักจะเป็นผู้หญิง เนื่องจากนักแสดงในทีมหลักจะเป็นผู้หญิง และได้ความคิดจากตัวละครผู้หญิง ซึ่งนักแสดงที่แสดงละครของคุณนั้นต้องเล่าหรือพูดคุยกันเยอะ เช่นเรื่อง อีคิมคอปีนกล นักแสดงต้องเล่าชีวิตรักทุกอย่างของตัวเองให้ฟัง เพื่อนำไปทำเป็นตัวละคร

ฉากหรือสถานที่ที่จะเกิดจากสถานการณ์ที่เกิดขึ้น ว่าควรเป็นที่ไหนแต่จะไม่มีมีการเปลี่ยนที่เยอะ เพื่อให้ผู้ชมได้ติดตามเรื่องได้ง่าย แต่จะไม่กำหนดฉากที่เป็นสมจริงมาก สถานที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้

ปานรัตน์ กริชชาญชัย New Theater Society

กระบวนการความคิดของคุณปานรัตน์ การทำละครก่อนเขียนบทหรือทุกอย่างโดยมากคิดจากบทดั้งเดิมเป็นภาษาอังกฤษแล้วนำมาแปลจากนั้นก็เอามาดัดแปลงให้เป็นบริบทไทย หรือมีแรงบันดาลใจให้เป็นเรื่องใหม่เลย ซึ่งคุณปานรัตน์จะเริ่มจากการอ่านบทละครภาษาอังกฤษ หรือมีเพื่อนเอาบทมาให้อ่าน เวลาเดินทางต่างประเทศก็จะซื้อหนังสือบทละครอ่าน อ่านสนุกไปหรือไม่ก็หาอ่านพวกที่มีคนแนะนำหรือบทละครที่ได้รางวัลมาอ่าน อ่านทั้งเรื่องว่าเรื่องไหนสนุก มีความน่าสนใจ วิธีการเลือกจะเลือกจากการอ่านว่าเรื่องต้องสนุก แล้วมีประเด็นที่น่าสนใจ ความสนใจพิเศษที่คุณปานรัตน์จะเลือกคือความสัมพันธ์ของตัวละครที่มีต่อกัน เรื่องที่มีความเหมาะสมกับว่าละครจะแสดงที่ไหน แต่สำหรับโครงเรื่องมีการวางให้ละครพีค ในช่วงก่อนพักครึ่งก่อนจบเพื่อให้ผู้ชมอยากดูต่อ และตอนจบโดยมากจะชอบให้ผู้ชมได้ไปคิดต่อ ละครไม่แค่จบที่โรงละครแต่กลับไปถึงบ้านด้วย

คุณปานรัตน์จะเลือกเรื่องแสดงที่เหมาะสมกับวาระของการแสดงที่เหมาะสม โดยนำจากเรื่องที่เคยอ่านมาว่าจะแสดงที่ไหน แล้วเลือกว่ามีประเด็นอะไรจะบอกในช่วงที่ละครแสดง เช่นเรื่อง เฉาก๊วยถ้วยสุดท้าย ดัดแปลงมาจากบทละครเรื่อง The Last Bread Pudding ของ Nick Warburton เขียนขึ้นเพื่อแสดงที่เทศกาลละครกรุงเทพ เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับคณะละครที่คิดจะเขียนละครเพื่อแสดงในเทศกาลละคร ซึ่งเป็นละครตลกชวนหัว ตัวละครไม่รู้ตัวตัวเองทำผิดพลาดอะไรอยู่ มีการสร้างเรื่องต้นกลางจบครบ โดยโครงเรื่องนี้จะทำตามบทละครเก่า แต่มีการปรับให้เข้ากับบริบทไทย มีการล้อเลียนให้สนุกสนาน ไม่ได้มีการเปรียบเทียบฉากต่อฉาก

แต่จะทำโครงเรื่องแล้วสร้างโครงเรื่องใหม่ในแบบของไทย การใส่สถานที่เวลาให้เข้ากับสังคมไทย หรือมีการเปลี่ยนโครงเรื่องให้เข้ากับสังคมไทย

การสร้างตัวละครเริ่มตั้งแต่เขียน คุณปานรัตน์กล่าวว่าโดยมากจะรู้ว่าใครแสดงก่อน ก็เลือกจะใส่ลักษณะตัวละคร (Character) แต่จะมีวิธีการสร้างตัวละคร โดยมีตัวละครหลักอยู่ แต่มีการตัดตัวละครบางตัวจากต้นฉบับ หรือมีการรวมตัวละครเข้าด้วยกัน เพราะบางเรื่องมีตัวละครที่เยอะมาก หรือบางครั้งใช้วิธีการกำกับเข้ามาช่วย คือการแสดงเป็นสองตัวละครในนักแสดงคนเดียว

การสร้างบทสนทนาจากตัวละคร และบางครั้งจะรู้ผู้แสดงก็จะใส่จังหวะของนักแสดง หรือความสามารถของนักแสดงแสดงได้ขนาดไหนก็จะมีการใส่เสริมจากบทละคร ซึ่งบางเรื่องมีการปรับให้เข้ากับยุคสมัย เช่นเรื่องเจ้าโรค มีการใช้ภาษาย่อนยุค ซึ่งต้องหาข้อมูลการใช้ภาษาให้เข้ากับตัวละคร

ฉากและสถานที่ จะมีการปรับให้เข้ากับสังคมไทยและมีการคำนึงถึงสถานที่แสดงว่าแสดงที่ไหน การเข้าออกของนักแสดงซึ่งจะคิดตั้งแต่ตอนเขียนบท

การใช้เพลงในเรื่องมีการคิดตั้งแต่เริ่มต้นว่าจะใช้เพลงอะไร โดยหาข้อมูลของยุคสมัยให้เข้ากับเรื่อง ให้เข้ากับนักแสดงตามความเหมาะสม

คุณณัฐพล คุ่มเมธา กลุ่มละครเบบี๋มายด์

กระบวนการความคิดของ คุณณัฐพล เริ่มจากรูปแบบละครของคุณณัฐพลเป็นแบบละครใบ้ซึ่งไม่มีบทพูดโดยเริ่มจากสังเกตพฤติกรรมของคนรอบข้าง คนในสังคมก่อน แล้วนำมาคิดต่อว่าทำไมคนถึงเป็นแบบนี้ ซึ่งเรื่องทั้งหมดโดยมากคิดจากการอ่านหนังสือการ์ตูน เรื่องในชีวิตประจำวัน เรื่องที่สะท้อนใจ เช่นตัวคุณณัฐพลไปรับงานอีเวนต์ เห็นคุณหนู่ วรณัฐ นั่งอยู่ในรถแล้วมีแฟนคลับขี่มอเตอร์ตามเพื่อทักคุณหนู่ วรณัฐ แค่นี้ก็มีความสุข ซึ่งคุณณัฐพลก็มาคิดต่อยอดเป็นชิ้นงานในสถานการณ์แบบนี้ขึ้นมา เอาประเด็นแฟนคลับมาคิดต่อว่าแฟนคลับมีประเด็นอะไรบ้าง แดกประเด็นออกมา เช่นขยายความคิดว่าถ้าดารานำเข้าห้องน้ำแล้วแฟนคลับมา

ตาม ดาราจะอย่างไรซึ่งเป็นสถานการณ์ที่น่าสนใจ การคิดจะคิดเรื่องประเด็นหลักก่อนว่าละครจะเล่าเรื่องอะไรแล้วสร้างสถานการณ์ต่างๆ ให้เป็นสถานการณ์ย่อยๆ

การวางโครงเรื่องจะเป็นการเขียนประเด็นหลักขึ้นมาก่อนว่าต้องการบอกอะไรกับผู้ชม แล้วเขียนสถานการณ์ว่าควรมีอะไรบ้าง แล้วเอาสถานการณ์มาทำให้เป็นภาพ โดยวิธีการแสดง จะให้นักแสดง แสดงสด (Improvisation) ว่าเจอสถานการณ์อย่างนี้จะแสดงเป็นภาพได้อย่างไร ทุกคนจะต้องรู้ว่าเป้าหมายในการแสดงสถานการณ์นั้นๆ เช่นเรื่อง หนูน้อยหมวกแดง หรือ star war จะมีโครงเรื่องหลัก เอาตัวละครมาล้อ แต่จะเปลี่ยนสถานการณ์ภายในเรื่อง ให้สนุกสนานมากขึ้น

การสร้างตัวละครสำหรับกลุ่มละครเบบี๋มายด์ จะมีนักแสดงสามคนซึ่งจะแบ่งหน้าที่กันว่าใครเหมาะสมกับบทไหนซึ่งมีการสร้างลักษณะตัวละคร (Character) โดยจะเป็นคนที่เล่นกับคนดู เป็นตัวร้าย เป็นคนฉลาด แล้วการแสดงจะแสดงสด (Improvisation) ซึ่งถ้าเปลี่ยนตัวละครกันแสดงก็จะแสดงไม่เหมือนกัน เช่นเรื่อง หนูน้อยหมวกแดงก็จะมีวางตัวละครไว้ก่อน แล้วลองแสดงออกมา

สถานที่ในการแสดงจะมีแสดงในโรงละครและละครกลางแจ้ง จะไม่มีการกำหนดที่ชัดเจนแต่ต้องแสดงให้ผู้ชมเห็นว่าเป็นสถานที่ใด ซึ่งบางครั้งจะมีอุปกรณ์ประกอบฉากเข้าช่วยในการแสดง แต่จะเป็นอุปกรณ์ไม่ใหญ่มาก

ส่วนที่ 2 วิธีการสร้างบทละครเวที

คุณสินีนานู เกษประไพ กลุ่มพระจันทร์เสี้ยว

วิธีการสร้างบทละครโดยเริ่มจากคิดว่ามีประเด็นอะไรบ้าง เช่นประเด็นที่ผ่านเข้ามาในชีวิต ประเด็นสังคม ประเด็นครอบครัว แล้วเริ่มพูดคุยกับทีมว่าคิดอย่างไร แสดงความคิดเห็นโต้เถียง ซึ่งวิธีนี้จะเป็นตัวช่วยกรองความคิดกันในทีม แล้วเลือกว่าอยากนำเสนอเรื่องอะไร เช่นเรื่อง I sea เป็นความคิดที่เกิดจากตัวคุณสินีนานู เรื่องผู้หญิง ความทรงจำของผู้หญิง เรื่องการแต่งงาน เรื่องชุดแต่งงานคุยกับทีม ช่วยกันคิดแล้วกรองมาเป็นโจทย์ คือ เจ้าสาว ทะเล ไม่พูดและใช้เพลง แล้วคิดถึงวิธีการนำเสนอ จึงคิดถึงนักแสดงอีกคน คือคุณฟาริดา มีจุดร่วมกับ

นักแสดงคือ อยากรู้ชุดแต่งงาน ทะเล จากนั้นไปทำเรื่องราวของตัวเอง โดยแต่ละคนจะมีผู้ช่วยหนึ่งคน ไปฝึกซ้อมการแสดงจากโจทย์ที่ได้ ให้เป็นโครงเรื่องของตนเอง มีผู้ช่วยคอยช่วยจัดการกระทำ สถานการณ์แต่จะไม่มีเขียนเป็นบทออกมา ต่างคนต่างซ้อมแสดงสด (improvisation) จนถึงที่นักแสดงสองคนมาซ้อมพร้อมกัน ผลัดกันแสดง แล้วมาพูดคุยกับสิ่งที่เกิดขึ้นว่ารู้สึกอย่างไร จากนั้นทำการเลือกเป็นแต่ละเหตุการณ์ กระบวนการสำคัญของการทำคือ การพูดคุย โต้เถียง คัดกรอง เลือก การหาข้อมูล การแสดงแบบนี้ไม่มีเป็นบท แต่จะมีแค่สถานการณ์ เพราะเป็นการแสดงที่ต้องฝึกฝนจากร่างกาย ต้องใช้ร่างกายในการจำโดยฝึกจนร่างกายจำการเคลื่อนไหวรู้สึกได้จนแสดงเป็นละคร

คุณนิกร แซ่ตั้ง กลุ่มละครแปด

วิธีการสร้างบทละคร การเริ่มหาประเด็นที่อยากเล่าก่อน บางครั้งมีหลายๆ เรื่องมาพร้อมกัน แล้วจะคิดไปว่าเรื่องจะเป็นอย่างไร ซึ่งบางเรื่องคิดไว้ สองถึงสามปีแล้วค่อยมาเขียน พอคิดก็จะหาข้อมูลเก็บไว้ก่อน รวบรวมข้อมูล แล้วจึงเริ่มเขียน พอเขียนเสร็จก็จะอ่านบทตนเอง คิดถึงนักแสดงที่แสดง แต่จะมีการเก็บบทสำหรับคำพูดให้เข้ากับนักแสดง ซึ่งวิธีทำงานการเขียนบทจะอยู่กับตัวเอง แต่การหาข้อมูลหรือคิดอาจคุยกับเพื่อนบ้างเพื่อเป็นข้อมูลในการเขียน การเขียนบทจะใช้เวลาการเขียนไม่นาน แต่การคิดจะนานกว่าเพราะต้องคิดให้เสร็จก่อน ก่อนที่จะเริ่มเขียนบท

คุณนัท นवलแพง กลุ่มละครเสาสอง

วิธีการสร้างบทโดยการนั่งพูดคุยกับนักแสดงและทีมงาน แล้วหาประเด็นที่น่าสนใจ เรื่องใกล้ตัวของนักแสดงแต่ละคน หรือเรื่องในข่าว เช่นล่าสุดคิดจะทำเรื่อง อโหสิกรรม คิดจากข่าวที่ครูไม่ยอมขอโทษนักเรียนที่ให้กราบนำเสาชิง แต่ประเด็นนี้จะขยายต่อว่าถ้าคนทำผิดแล้วไม่ยอมขอโทษ จะเกิดอะไรขึ้น ซึ่งได้ประเด็นแล้ว ก็จะพูดคุยกันว่าแต่ละคนคิดอย่างไร หรือตัวอย่างอีคิมคอปีนกล ที่คิดว่าผู้หญิงออกห้ร้องเพลงคาราโอเกะ แต่แสดงไม่ดีจนร่ำราคาญนักแสดงก็ต้องไปคิดต่อจากตรงนี้ จากนั้นคุณนัทจะจดแล้วนำไปเขียนโครงเรื่อง โดยไปแยกเป็นโครงเรื่องขยาย (Treatment) เป็นสถานการณ์ แล้วจะนัดซ้อมละคร โดยบอกลักษณะตัวละคร

(Character) สถานการณ์ (Situation) ความต้องการของเรื่อง (Super Objective) ให้นักแสดง และบอกว่าเปิดเรื่องอย่างไรจบอย่างไร นักแสดงจะแสดงสด (Improvisation) แล้วคุณนักจะเป็น คนสรุปรวมทั้งเรื่องเขียนมาเป็นบท แต่บางครั้งไม่มีการเขียนเป็นเรื่องแต่เป็นโครงเรื่องขยาย และจะมีการปรับเปลี่ยนระหว่างซ้อม จนวันแสดงจริง

ปานรัตน์ กริซชาณัฐชัย New Theater Society

วิธีการทำงานสร้างบทละครของคุณปานรัตน์ เริ่มจากการอ่านบทละครก่อน แล้วมา ประมวลความคิด วิเคราะห์ว่าเรื่องที่เหมาะสมควรกับอะไร โดยเลือกให้เรื่องเหมาะสมกับวาระ ของการแสดง เช่นอ่านเรื่อง The Last Bread Pudding ของ Nick Warburton นานแล้วพอ จะมีการแสดงละครเวทีในเทศกาลละครกรุงเทพ เลยหยิบเรื่องนี้ขึ้นมาเพราะมีเนื้อหาที่สนุกและ เป็นเนื้อหาที่เข้ากับเทศกาลละครกรุงเทพ โดยดูจากลักษณะผู้ชม เมื่อได้เรื่องที่แสดงแล้วหา ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่อง จากนั้นก็คิดว่าตัวละครแต่ละตัวควรเป็นใครแสดง แล้วเริ่มเขียนเรื่องจน เสร็จ แล้วถ้ากำกับเองนักแสดงก็จะได้อ่านตอนนักแสดงอ่านบทครั้งแรกก็จะมีการปรับคำพูดให้ เข้านักแสดงจากนั้น เวลาซ้อมอาจมีการเสริมบทพูดให้สนุกขึ้น แต่จะไม่ค่อยเปลี่ยนโครงเรื่อง

คุณณัฐพล คุ่มเมธา กลุ่มละครเบบี๋มายด์

วิธีการทำงานสร้างบทละคร โดยมากจะเริ่มจากการพูดคุยกันในทีมว่ามีประเด็นที่ น่าสนใจ ว่าแต่ละคนมีความคิดเกี่ยวกับอะไร ซึ่งจะคำนึงถึงสถานที่แสดง และกลุ่มผู้ชม เช่นถ้า ไปแสดงต่างประเทศจะต้องมีเรื่องหลักที่คนชาติอื่นเข้าใจได้ง่ายด้วย เช่น หนูน้องหมวกแดง ส่วนใหญ่กลุ่มผู้ชมจะต้องเป็นเรื่องที่ผู้ใหญ่และเด็กชมได้ด้วย ในเมืองไทยจะผู้ชมเป็นผู้ใหญ่ แต่ ที่ต่างประเทศจะเป็นครอบครัวแม่ลูก ซึ่งต้องคิดก่อนแสดง พอได้เรื่องหลักก็จะเอาสถานการณ์ มาใส่เป็นโครงเรื่องย่อยๆ โดยการคิดจะเป็นการทดลองแสดง ว่าถ้าสถานการณ์อย่างนี้แล้ว แสดงอะไรได้บ้างต้องคิดเป็นภาพในหัวให้ได้ แล้วจะจดไว้เป็นฉากๆ ว่าเกิดอะไรบ้าง คุณณัฐพล กล่าวไว้ว่า เคยมีที่คนอื่นเขียนบทมาให้รู้สึกไม่ค่อยถนัดเพราะบทจะต้องออกมาจากนักแสดง พอ ได้เรื่องก็ต้องซ้อม และบางครั้งมีการสลับสถานการณ์ไหนขึ้นก่อนหลังจนวันแสดง และมีการ แแบ่งหน้าที่อีกครั้งก่อนแสดงว่าใครจะเป็นคนเล่นกับผู้ชม

ส่วนที่ 3 เทคนิคเฉพาะบุคคลของผู้สร้างบทละครเวที

คุณสินีนาฏ เกษประไพ กลุ่มพระจันทร์เสี้ยว

การสร้างละครเวทีของคุณสินีนาฏ เป็นละครแนว Physical Theater ซึ่งเป็นการใช้ร่างกายในการสื่อสารกับผู้ชม ดังนั้นการสร้างละครหรือบท ต้องใช้ความชอบ (passion) ของผู้สร้างงานในการทำงานให้เกิดขึ้น โดยต้องมีเรื่องราวที่เกิดขึ้นเพื่อสร้างความรู้สึกลงและเข้าใจ โดยมีกระบวนการ พุดคุย โต้เถียง คัดกรอง เลือกลง การหาข้อมูล ที่เป็นกระบวนการที่คุณสินีนาฏสร้างงาน และที่สำคัญนักแสดงต้องมีอาวุธทางการแสดงนั่นคือทักษะของการแสดง การเคลื่อนไหว (Movement) ตัวอย่างงานในเรื่อง I sea ลักษณะเด่นคือ ความเป็นผู้หญิงกับสังคมในเรื่อง ซึ่งเป็นลักษณะการสร้างงานของคุณสินีนาฏ หรือเรื่อง แสง เป็นเรื่องเกี่ยวกับครอบครัว ซึ่งคุณสินีนาฏจะคิดงานจากตัวเอง แต่มันอาจมีจุดร่วมกับผู้ชมที่มีเรื่องราวใกล้เคียงกัน มันเหมือนเสียงสะท้อนผู้หญิงกับสังคมจากงาน

คุณนิกร แซ่ตั้ง กลุ่มละครแปด

ละครของคุณนิกร โดยมากจะเป็นละครที่เล่าถึงสังคม มีการพูดถึงการเมืองการปกครองบ้าง ซึ่งจะเห็นได้จากเรื่องแม่น้ำแห่งความตาย แต่สิ่งที่ชัดเจนของคุณนิกรคือ การที่ตัวละครได้ออกมาพูดแทนเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น บางครั้งเป็นเสียงสะท้อนของตัวละครที่มีต่อเหตุการณ์จริง แต่จะไม่มี การตัดสินว่าเหตุการณ์นั้นถูกหรือผิด มุมมองการเล่าเรื่องที่มีต่อเหตุการณ์ใด เหตุการณ์หนึ่งซึ่งมีการคิดที่น่าสนใจ เช่นเรื่อง ไร่พ่านัก เล่าเรื่องผ่านตัวละครวิญญาณญี่ปุ่นที่ไม่ได้ไปเกิดเพราะยึดติดกับคำมั่นสัญญา

คุณนัท นวลแพง กลุ่มละครเสาสูง

ละครของคุณนัท โดยมากจะเป็นละครแนวตลกเสียดสีสังคม ประเด็นส่วนใหญ่มาจากสิ่งรอบข้างที่เกิดขึ้นในสังคม ในสื่อ ซึ่งจะบ่งบอกถึงยุคสมัยที่กำลังเกิดขึ้น เช่นเรื่อง ฮีห้า เรื่องคนเล่น Hi 5 เรื่อง อีคิมคอปีนกล เรื่อง การที่คนในสังคมเล่น Facebook หรือ เรื่องอโหสิกรรม เป็นเรื่องการกราบขอโทษ และอีกสิ่งหนึ่งที่โดดเด่น คือการสร้างตัวละครที่มีความน่าสนใจ

มุมมองวิพากษ์ และตัวละครหลักมักเป็นผู้หญิง ซึ่งตัวละครจะแสดงความรู้สึกของผู้หญิงได้อย่างดี และเนื้อเรื่องทันสมัย มีแอบแฝงเนื้อเรื่องการเมืองเป็นบรรยากาศ

ปานรัตน์ กริชชาญชัย New Theater Society

ลักษณะละครของคุณปานรัตน์ ส่วนใหญ่จะเป็นละครที่มาจากการดัดแปลงจากบทละคร (Adaptation) ซึ่งลักษณะเด่นของละครคุณปานรัตน์ นอกจากมีเนื้อเรื่องที่สนุกของละครที่เป็นเรื่องใกล้ตัว แต่มีความสัมพันธ์ของตัวละครที่น่าสนใจ ความสัมพันธ์ในครอบครัว แม่ลูก พี่น้อง ความสัมพันธ์ของเพื่อน ความสัมพันธ์ของสามีภรรยา ซึ่งเป็นเรื่องละเอียดอ่อนแต่คุณปานรัตน์สามารถถ่ายทอดได้อย่างน่าสนใจ พร้อมทั้งมีเสียงหัวเราะ

คุณณัฐพล คุ่มเมธา กลุ่มละครเบบี๋มายด์

ลักษณะละครของคุณณัฐพล จะต้องใช้ความสามารถในการแสดง การเล่าเรื่องการใช้ภาพ ภาษา ร่างกายในการเล่าเรื่อง ซึ่งเทคนิคหลักของละครคือพลังของความง่าย ต้องนำเสนออะไรที่เข้าใจง่ายใกล้ตัวผู้ชม จะมีการแสดงที่ไม่เหมือนคนอื่น เนื่องจากใช้หลัก สด ง่าย เกี่ยว ที่ สดคือความแปลกใหม่ให้คนดู ง่ายคือเรื่องง่ายๆที่ผู้ชมเข้าใจ เกี่ยวคือนำเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผู้ชม ที่คือต้องมีแปลกประหลาดใจ ซึ่งหลักนี้จะเป็นการนำมาในการเล่าเรื่อง แล้วเวลาในการแสดงไม่ควรเกิน 15 นาทีต่อสถานการณ์ เพื่อให้ผู้ชมไม่เบื่อ

ส่วนที่ 4 ปัจจัยภายในและภายนอกที่มีผลต่อการสร้างสรรค์

คุณสินีนานฎ เกษประไพ กลุ่มพระจันทร์เสี้ยว

ปัจจัยภายใน

ปัจจัยภายในที่ผลต่อการสร้างสรรค์งาน สำหรับงานสร้างสรรค์ที่เป็นละครที่ใช้ร่างกาย (Physical) ผู้สร้างงานต้องมีพื้นฐานของการแสดง เข้าใจ และได้รับการฝึกฝนร่างกายอย่าง

เพียงพอ สามารถแสดงสดได้ สำหรับวิธีคิดต้องศึกษาเข้าใจในสังคม ต้องมีความชอบ (Passion) อยากรู้อยากเห็นในการทำงาน เป็นแรงขับในการสร้างผลงาน

ปัจจัยภายนอก

ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการสร้างสรรค์งาน บางครั้งสร้างงานมาแล้วผู้ชมบางกลุ่มไม่เข้าใจว่างานต้องการสื่อสารอะไรเพราะการแสดงบางเรื่องไม่มีบทพูด มีการสื่อสารด้วยการแสดง ผู้ชมบางกลุ่มยังใหม่สำหรับงานละครแบบใช้ร่างกาย (Physical) ซึ่งการแสดงแบบนี้ยังเป็นกลุ่มเฉพาะ ที่มีผู้ชมไม่มากนักที่จะติดตามชม ตัวอย่างเช่นงานของคุณสินีนาฏ เรื่อง I sea มีกลุ่มที่ชอบก็ชอบเลย กับกลุ่มที่ยังใหม่สำหรับละครแบบนี้ก็จะไม่เข้าใจในรูปแบบของการนำเสนอ

คุณนิกร แซ่ตั้ง กลุ่มละครแปด

ปัจจัยภายใน

ปัจจัยภายในที่มีผลต่อการสร้างสรรค์งาน ต้องมีเรื่องที่ต้องการเล่าต้องการพูด กับการหาข้อมูลผู้เขียนต้องมีความต้องการเล่าต่อเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง ซึ่งผู้เขียนบทควรเข้าใจละครเวทีอย่างดี เข้าใจองค์ประกอบการเล่าเรื่อง ถึงจะเล่าเรื่องได้น่าสนใจ

ปัจจัยภายนอก

ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการสร้างสรรค์งาน เรื่องต้องมีประเด็นที่พูดไม่เขย ทันสมัยหรือเป็นเรื่องที่คนอื่นรู้อยู่แล้ว ซึ่งบทสมัยใหม่บางครั้งยังไม่น่าสนใจเพราะขาดประสบการณ์ต่อเหตุการณ์ที่จะเล่าเรื่อง หรือบางครั้งเป็นเรื่องที่รู้อยู่แล้ว หรือบางครั้งความสมเหตุสมผลที่มีต่อเรื่อง

คุณนัท นวลแพง กลุ่มละครเสาสสูง

ปัจจัยภายใน

ปัจจัยภายในที่มีผลต่อการสร้างสรรค์งาน สำหรับการเขียนงานบางครั้งผู้เขียน เขียนงานแล้วไม่เชื่อมโยงกับผู้ชมทั้งคนชม เปิดเรื่องแล้วทิ้งไม่ปิดเรื่อง ซึ่งบางครั้งทำเรื่องแล้วเรื่องให้เรื่องไม่น่าสนใจ ไม่เลือกเรื่องที่น่าสนใจ การเล่าเรื่องบางครั้งเล่าเรื่องไม่สนุก ไม่มีความน่าสนใจ

ปัจจัยภายนอก

ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการสร้างสรรค์งาน นอกจากผู้ชมบางกลุ่มที่ไม่เข้าใจกับเรื่อง เพราะบางเรื่องเป็นเรื่องเฉพาะกลุ่ม หรือช่วงเวลาในการแสดงเพราะบทบางบทเขียนเพื่อเหตุการณ์บางช่วงแล้วสนุก ถ้านำไปแสดง ในช่วงเวลาบางช่วงผู้ชมอาจไม่เข้าใจ เช่นถ้านำเอาเรื่อง อิหำ มาแสดงช่วงนี้บางคนอาจจะไม่รู้จัก Hi 5 จึงต้องมีการทำบทขึ้นมาใหม่ที่มีการพัฒนาขึ้น เป็นเรื่อง อีคิวลูกคอปีนกล ที่มีการพูดถึง Facebook

ปานรัตน์ กริชชาญชัย New Theater Society

ปัจจัยภายใน

ปัจจัยภายในที่มีผลต่อการสร้างสรรค์งาน สำหรับแนวละครดัดแปลงจากบทละคร (Adaptation) ของคุณปานรัตน์ คือต้องอ่านเยอะชอบการอ่าน ทั้งบทละครต่างประเทศ และ นวนิยายไทย ซึ่งคุณปานรัตน์ อาจจะเลือกหยิบแนวที่ตนเองชอบ ซึ่งอาจไม่หลากหลายแนวที่เลือกสำหรับผู้ชมที่ต้องการความหลากหลาย สำหรับตัวผู้เขียนอาจต้องชอบละครด้วยชอบอ่าน เพราะจะต้องมีความรู้จากบทละครต่างประเทศและมีความรู้เกี่ยวกับประเทศไทย เพราะต้องดัดแปลงเป็นบทละครไทยเป็นบริบทของไทย

ปัจจัยภายนอก

ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการสร้างสรรค์งาน สำหรับงานแปลโดยมากคนจะไม่ค่อยดัดแปลง ทำให้บางครั้งบริบทของต่างชาติกับของคนไทยอาจไม่เข้าใจ แต่การนำมาดัดแปลงให้

เป็นบริบทไทยผู้ชมอาจเข้าใจมากกว่า หรือบทสนทนาที่แปลจากต่างชาติอาจตลก คนไทยอาจมี ทิศทางตลกในแบบของไทยเอง

คุณณัฐพล คุ่มเมธา กลุ่มละครเบบี๋มายด์

ปัจจัยภายใน

ปัจจัยภายในที่มีผลต่อการสร้างสรรค์งาน การสร้างงานต้องคิดภาษาตัวหนังสือ ความคิดให้เป็นภาพได้โดยเล่าเรื่องราวจากการแสดง ใช้ร่างกาย ซึ่งผู้เล่าเรื่องต้องมีทักษะการ แสดง และทักษะการเล่าเรื่องไปพร้อมกัน ซึ่งต้องใช้การแสดงสด (Improvisation) และการแสดง ซ้ำ สดใหม่ ในการแสดงบางครั้งต้องเล่นกับผู้ชม การแสดงต้องเป็นการสร้างงานแบบคิดบวก เพื่อให้ผู้ชมจะมีความสุขในการชมการแสดง

ปัจจัยภายนอก

ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการสร้างสรรค์งาน การแสดงบางครั้งแสดงในที่โล่งผู้ชมมีความ หลากหลาย ถ้าผู้ชมเป็นเด็กเล็กก็จะไม่ค่อยเข้าใจ หรือบางเรื่องแรงเกินไปสำหรับเด็ก ก็อาจจะ ต้องทำให้การแสดงไม่เหมาะสมสำหรับเด็ก แต่โดยมากจะคิดก่อนแสดงว่าผู้ชมจะเป็นกลุ่มไหน เพื่อให้การแสดงที่เหมาะสม

ตารางที่ 1 สรุปความคิดสร้างสรรค์บทละครเวที

หัวข้อ/บุคคล	คุณสินีนาฏ เกษประไพ	คุณนิกร แซ่ตั้ง	คุณหน้ท นวลแพง	คุณปานรัตน์ กริชชาญชัย	คุณณัฐพล คุ่มเมธา
กลุ่มละคร	กลุ่มพระจันทร์เสี้ยว	กลุ่มละครแปด	กลุ่มเสาสสูง	New Theater Society	กลุ่มละครเบบี๋มายด์
การทำงานหน้าที่	เขียนบท กำกับ แสดง	เขียนบท กำกับ แสดง	เขียนบท กำกับ แสดง	เขียนบท กำกับ แสดง	เขียนบท กำกับ แสดง
ผลงานที่แสดง	ในประเทศและ ต่างประเทศ	ในประเทศและ ต่างประเทศ	ในประเทศและ ต่างประเทศ	ในประเทศและ ต่างประเทศ	ในประเทศและ ต่างประเทศ
รูปแบบละคร	Physical	ละครพูดสะท้อนสังคม	ละครพูด เสียดสีสังคม	ละครดัดแปลง	ละครใบ้
รูปแบบการเขียน	ไม่มีบท	มีบทละคร	มีบทละคร/ไม่มีบท ละคร	มีบทละคร	ไม่มีบทละคร

แนวความคิดสร้าง บท	จากตัวเอง	จากเหตุการณ์ใน สังคม	จากเพื่อน เหตุการณ์ ในสังคม	จากบทละคร ต่างประเทศ	จากเหตุการณ์ใน สังคม เรื่องเล่า การ์ตูน
ลักษณะเฉพาะตัว	เรื่องเป็นการถ่ายทอด เกี่ยวกับผู้หญิง การใช้ ร่างกายเล่าเรื่องจาก ความเป็นตัวเอง ความชอบ (passion) ใน การทำงาน ชีวิตตนเอง	การที่บทละคร ถ่ายทอดความคิดของ ตัวละครได้พูด ความคิดต่อเหตุการณ์ เป็นการไม่ตัดสิน เหตุการณ์	ตัวละครเป็นธรรมชาติ ที่มีคำพูดเข้าปาก เรื่องเป็นเรื่องตามยุค สมัย ไม่เชย	เรื่องมีความสัมพันธ์ ของครอบครัวที่ น่าสนใจ มีการปิด เรื่องแบบให้ผู้ชมได้ไป คิดต่อ	เรื่องมีความสด ง่าย เกี่ยวข้อง ทั้ง
วิธีการทำงาน	การพูดคุย โต้เถียง คัด กรอง เลือก การหา ข้อมูล แล้วมาทำเป็นบท	เก็บข้อมูล แล้วนำมา เขียน	พูดคุยกับเพื่อนหา ความคิด ซ้อมละคร หาบทพูดและเรื่องราว	อ่านบทละคร ศึกษา แปลงบทละครเป็น บริบทไทย	เก็บข้อมูล ซ้อมตาม สถานการณ์ ทำภาษา พูดให้เป็นภาพ
ปัจจัยภายในที่มีผล กับงาน	พื้นฐานการใช้ร่างกาย เพราะต้องใช้ร่างกายเล่า เรื่อง	การหาข้อมูลในการ เล่าเรื่องต่อเหตุการณ์	การเล่าเรื่องไม่ เชื่อมโยง	การอ่านหาเรื่องมา แปลงบท	ทักษะการเล่าเรื่อง ให้ เป็นการแสดง
ปัจจัยภายนอกที่มี ผลกับงาน	ผู้ชมบางกลุ่มใหม่กับ งานแสดงแบบใช้ ร่างกายเล่าเรื่อง	ผู้ชมกับเรื่องที่เล่าต้อง ไม่เชย	การเล่าเรื่องเฉพาะ กลุ่ม ผู้ชมบางครั้งไม่ เข้าใจ	บริบทต่างชาติ ต้อง ดัดแปลงให้คนไทย เข้าใจ	ผู้ชมหลากหลายกลุ่ม
ตัวอย่างละคร ที่ใช้ ในวิจัยครั้งนี้	I sea แสดง	ไร้พำนัก แม่น้ำแห่งความตาย	อีคิมลูกคอปินกล อีห้า อโหลเกม	เงาก๊วยถั่วยสุดท้าย	ไทยจรั หนูน้อยหมวกแดง สตาร์วอล

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาเรื่องกระบวนการสร้างบทละครเวทีไทยสมัยใหม่ สามารถสรุปผลวิจัยได้ดังนี้
ละครเวทีไทยมีการนำเสนอละครเวทีหลายรูปแบบและหลายประเภท แต่การวิจัยครั้งนี้ศึกษา
รูปแบบนำเสนอในละครมีดังต่อไปนี้

1. ละครดัดแปลง สัมภาษณ์ ปานรัตน์ กริชชาญชัย กลุ่มละคร New Theater Society
2. ละครเสียดสี สัมภาษณ์ นัท นवलแพง กลุ่มละครเสาสสูง
3. ละครสะท้อนสังคม สัมภาษณ์ นิกร แซ่ตั้ง กลุ่มละครแปดคูณแปด
4. ละคร Physical Theater สัมภาษณ์ สินีนาฏ เกษประไพ กลุ่มพระจันทร์เสี้ยว
5. ละครใบ้ สัมภาษณ์ ณิชกุล คุ่มเมธา กลุ่มละครเบบี๋มายด์

1. กระบวนการคิดการสร้างบทละครเวที สรุปได้ดังนี้

การสร้างละครเวทีในประเทศไทยเริ่มจากการใช้บทละครจากต่างประเทศเพื่อสร้างเป็นบท
ละคร โดยการแปล หรือดัดแปลงบทละคร แต่ในปัจจุบันเริ่มมีการสร้างบทละครเวทีในประเทศไทย
การสร้างบทแบบดั้งเดิม (Original) ซึ่งผู้เขียนบทโดยมากใช้พื้นฐานการสร้างบทละครจาก
อริสโตเติล (Aristotle) ที่แบ่งองค์ประกอบของบทละครเป็นโครงเรื่อง (Plot) ตัวละคร
(Character) ความคิด (Thought) ภาษา (Diction) เพลง (Song) และภาพ (Spectacle) ซึ่งต้อง
เข้าใจดี และเข้าใจประเภทของละครและการนำเสนอของบทละครได้

รูปแบบการสร้างบทละครแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท

1. แบบมีบทละคร คือ ประเภทที่เขียนเป็นบทออกมาเป็นการกระทำและบทพูดทุกอย่าง องค์ประกอบของละครครบ พิมพ์บทออกมา
2. แบบไม่มีบท คือ ประเภทที่เขียนแต่โครงเรื่องขยายออกมา เป็นเพียงการจดบันทึกของผู้เขียนบท หรือผู้กำกับ เขียนแต่สถานการณ์ ให้นักแสดงแสดงเอง โดยการซ้อมหลายครั้ง

การคิดสร้างบทละครเกิดจากความคิดที่รอบตัวของผู้เขียนบทที่มีความรู้สึกต่อเหตุการณ์ใด เหตุการณ์หนึ่งที่เกิดขึ้นกับตนเอง ครอบครัว คนรอบข้าง หรือจากข่าวเหตุการณ์ร่วมสมัย แนวคิดทัศนคติที่มีต่อการเมืองและสังคม ที่มีผลกระทบต่อผู้เขียน โดยผู้เขียนบทจะใช้วิธีคิด และวิธีการนำเสนอในรูปแบบละครของตนเอง ซึ่งแต่ละแบบมีวิธีการคิดที่คล้ายกัน ละครดัดแปลง ละครเสียดสี ละครสะท้อนสังคม ละคร Physical Theater ละครใบ้ ความคิดเริ่มต้นจากความรู้สึกของตนเองที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งจะเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างบทละคร

การสร้างโครงเรื่องต้องมีการสร้างโครงเรื่องที่น่าสนใจและเป็นเหตุเป็นผลเข้าใจได้ ซึ่งหลักการสร้างโครงเรื่องจะประกอบไปด้วย การเปิดเรื่องต้องให้รู้จักตัวละครอย่างน่าสนใจ การพัฒนาเรื่องต้องมีการทำให้มีปัญหาที่มีความชัดเจน เพื่อนำไปสู่จุดวิกฤต จากความตื้นตันต้องคลี่คลายเรื่องอย่างเข้าใจ และจบเรื่องให้น่าสนใจ ซึ่งผู้เขียนบทจะเน้นหลักๆดังที่กล่าวมา

ความขัดแย้งอาจต้องแยกออกมาให้ชัดเจนเพราะความขัดแย้งเป็นสถานการณ์ที่ทำให้เรื่องดำเนินต่อไป ซึ่งจะเป็นความขัดแย้งระหว่างคนกับคน คนกับจิตใจตัวเอง คนกับสถานที่ คนกับธรรมชาติ คนกับสิ่งเหนือธรรมชาติ ซึ่งการเพิ่มความขัดแย้งทำให้เรื่องมีสถานการณ์ที่น่าสนใจมากยิ่งขึ้น

การกำหนดภาพบนเวที คือการทำให้ผู้ชมเห็นภาพมากขึ้น ฉากสถานที่ ทำให้ผู้ชมเชื่อในเรื่องราวที่เกิดขึ้น มักจะกำหนดให้สอดคล้องกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับตัวละคร แต่สำหรับละครเวทีสมัยใหม่อาจมีการลดทอนฉากหรือภาพบนเวทีให้เข้าใจสื่อสารได้ง่ายขึ้น เพราะเกิดจากสถานที่ไม่ใหญ่มาก หรืองบประมาณไม่มาก ผู้เขียนบทจึงมีบทบาทในการคิดภาพสำหรับสถานที่แสดง และเทคนิคของละครเวทีให้เข้ากับสถานที่แสดง

ตัวละครคือผู้ถ่ายทอดบทโดยการแสดงให้ผู้ชมเข้าใจ ถ้าผู้เขียนบททราบถึงผู้แสดงจะช่วยในการเขียนบทอย่างมาก เพราะสามารถทำให้ลักษณะตัวละครน่าสนใจได้มากขึ้น โดยสร้างจากตัวละครที่มีอยู่จริงในเหตุการณ์ หรือตัวละครสร้างใหม่ที่น่าสนใจ

ภาษาหรือบทพูดในละคร ต้องสื่อสารให้ผู้ชมได้เข้าใจ ต้องเป็นภาษาตามยุคสมัยของละคร ซึ่งต้องพูดให้เข้าปากนักแสดง จะช่วยในการแสดงให้นักแสดงพูดสมจริงได้มากขึ้น ซึ่งผู้เขียนบทต้องสังเกตวิธีพูดของคนในอาชีพต่าง ๆ ลักษณะที่แตกต่างกันออกไป

เพลง สำหรับเพลงที่ใช้ในบทละคร ถ้าเป็นเพลงที่เฉพาะเจาะจงและมีผลต่อเรื่องโดยมาก ผู้เขียนบทจะเป็นผู้เลือกและใส่อยู่ในเรื่อง ซึ่งเพลงต้องตรงตามยุคสมัยและมีผลต่อเรื่อง

2. วิธีการสร้างบทละครเวที

การสร้างบทละครเริ่มคิดจากจุดประสงค์ของการแสดงละครว่า จะต้องแสดงละครหรือมีละครนั้นเพื่ออะไร แสดงในงานอะไร ผู้เขียนบทจะเริ่มคิดและเขียนโดยที่ผู้เขียนบทมีสิ่งที่ยอยากบอก หรือถ่ายทอดความคิดมาจากสิ่งรอบตัว สถานการณ์บ้านเมือง เหตุการณ์ร่วมสมัย จากประวัติศาสตร์ จากตนเอง จากครอบครัว และจากเพื่อนฝูง เมื่อได้แนวคิดแล้วก็จะมีการหาข้อมูล เอาข้อมูลมาวิเคราะห์ จากนั้นมาทำโครงเรื่อง ต่อด้วยโครงเรื่องขยาย ซึ่งการคิดอาจคิดคนเดียวหรือการคิดเป็นกลุ่มเช่น

คุณสินีนาฏเริ่มจากคิดว่ามีประเด็นอะไรบ้าง ทำให้เป็นโครงเรื่องของตนเอง มีผู้ช่วยคอยช่วยจัดการกระทำ สถานการณ์แต่จะไม่มีเขียนเป็นบทออกมา ต่างคนต่างซ้อมแสดงสด (improvisation) จนถึงที่นักแสดงสองคนมาซ้อมพร้อมกัน ผลัดกันแสดง แล้วมาพูดคุยกับสิ่งที่เกิดขึ้นว่ารู้สึกอย่างไร จากนั้นทำการเลือกแต่ละเหตุการณ์ กระบวนการสำคัญของการทำคือ การพูดคุย โต้เถียง คัดกรอง เลือก การหาข้อมูล การแสดงแบบนี้ไม่มีบท แต่จะมีจดเพียงแค่สถานการณ์ เพราะเป็นการแสดงที่ต้องฝึกฝนจากร่างกาย ต้องใช้ร่างกายในการจำโดยฝึกจนร่างกายจำการเคลื่อนไหวรู้สึกได้จนแสดงเป็นละคร

คุณนิกรเริ่มจากหาประเด็นที่อยากเล่าก่อน บางครั้งมีหลายๆเรื่องมาพร้อมกัน แล้วจะคิดไปว่าเรื่องจะเป็นอย่างไร ซึ่งบางเรื่องคิดไว้ สองถึงสามปีแล้วค่อยมาเขียน พอคิดก็จะหา

ข้อมูลเก็บไว้ก่อน รวบรวมข้อมูล แล้วจึงเริ่มเขียน พอเขียนเสร็จก็จะอ่านบททวนเอง คิดถึงนักแสดงที่แสดง

คุณนัทจะนั่งพูดคุยกับนักแสดงและทีมงาน แล้วหาประเด็นที่น่าสนใจ เรื่องใกล้ตัวของนักแสดงแต่ละครคน หรือเรื่องในข่าว จากนั้นคุณนัทจะนำไปจดและไปเขียนโครงเรื่อง แล้วไปแยกเป็นโครงเรื่องขยาย (Treatment) เป็นสถานการณ์ จึงจะนัดซ้อมละคร โดยบอกลักษณะตัวละคร (Character) สถานการณ์ (Situation) ความต้องการของเรื่อง (Super Objective) ให้นักแสดง และบอกว่าเปิดเรื่องอย่างไรจบอย่างไร นักแสดงจะแสดงสด จนออกมาเป็นละคร

คุณปานรัตน์จะเลือกเรื่องแสดงที่เหมาะสมกับวาระของการแสดง ซึ่งจะเอาจากเรื่องที่เคยอ่านมาและดูว่าจะแสดงที่ไหน แล้วเลือกว่ามีประเด็นอะไรจะบอกในช่วงที่ละครแสดง ซึ่งการทำโครงเรื่องนี้จะทำตามบทละครเก่า แต่มีการปรับให้เข้ากับบริบทไทย มีการล้อเลียนให้สนุกสนาน แต่ปกติจะอ่านก่อนแล้วเลือกเรื่องให้เข้ากับบริบทไทย แต่จะไม่ได้มีการเปรียบเทียบฉากต่อฉาก โดยจะทำโครงเรื่องแล้วสร้างโครงเรื่องใหม่ในแบบของไทย การใส่สถานที่เวลาให้เข้ากับสังคมไทย หรือมีการเปลี่ยนโครงเรื่องให้เข้ากับสังคมไทย

คุณณัฐพลเริ่มจากการพูดคุยกันในทีมว่ามีประเด็นอะไรที่น่าสนใจ แต่ละคนมีความคิดเกี่ยวกับอะไร ซึ่งจะคำนึงถึงสถานที่แสดง และกลุ่มผู้ชม เพราะจะต้องเป็นเรื่องที่ผู้ใหญ่มองได้เด็กก็ดูได้เช่นกัน ซึ่งต้องคิดก่อนแสดงเมื่อได้เรื่องหลักก็จะเอาสถานการณ์มาใส่เป็นโครงเรื่องย่อยๆ โดยการคิดจะเป็นการทดลองแสดง ว่าถ้าสถานการณ์อย่างนี้แล้วแสดงอะไรได้บ้างต้องคิดเป็นภาพในหัวให้ได้ แล้วจะจดไว้เป็นฉากๆว่าเกิดอะไรขึ้นบ้างพอได้เรื่องจะนัดซ้อม แล้วบางครั้งมีการตัดต่อว่าเอาสถานการณ์ไหนขึ้นก่อนหลังจนถึงวันแสดง และมีการแบ่งหน้าที่อีกครั้งก่อนแสดงว่าใครจะเป็นคนเล่นกับผู้ชม

กระบวนการทำบทจะมีการแก้บทจนถึงวันแสดงจริงถ้าผู้เขียนบทเป็นผู้กำกับด้วย แต่จะเปลี่ยนแค่เล็กน้อยจะไม่มีการเปลี่ยนแปลงโครงเรื่อง หรือแนวคิดของเรื่อง ซึ่งการทำบทขึ้นอยู่กับรูปแบบของละครที่น่าเสนอด้วย การเขียนบทเสร็จแล้วผู้เขียนจะมีการอ่านบททวนทวน มีการพูดบทเพื่อดูว่าเข้าปากกับนักแสดงหรือไม่ ตรวจสอบความถูกต้องของภาษา ตัวสะกดรูปแบบการพิมพ์ แต่สำหรับแบบไม่มีบท ก็จะทบทวนสถานการณ์ที่ทำว่าน่าสนใจพอไหม แล้วจะทบทวนอีกที่เวลาซ้อม

3. เทคนิคเฉพาะบุคคลของผู้สร้างบทละครเวที สรุปลงได้ดังนี้

คุณสินีนาฏ เกษประไพ กลุ่มพระจันทร์เสี้ยว

เทคนิคเฉพาะบุคคลมาจากแรงขับและความชอบของนักแสดงเป็นหลักสำคัญและการฝึกฝนร่างกาย และต้องมีเรื่องที่ยากจะเล่าจริง ๆ จริงใจต่อความรู้สึกของตนเอง การนำเรื่องจากชีวิตของนักแสดงที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์

การสร้างละครเวทีของคุณคุณสินีนาฏ เป็นละครแนว Physical Theater เป็นการใช้ร่างกายในการสื่อสารกับผู้ชม ดังนั้นการสร้างละครหรือบท ต้องใช้ความชอบ (passion) ของผู้สร้างงานในการทำงานให้เกิดขึ้น ต้องมีเรื่องราวที่เกิดขึ้นเพื่อสร้างความรู้สึกร่วมและความเข้าใจ โดยมีกระบวนการพูดคุย โต้เถียง คัดกรอง เลือกรายละเอียด การหาข้อมูล ที่เป็นกระบวนการที่คุณสินีนาฏสร้างงาน และที่สำคัญนักแสดงต้องมีอาวุธทางการแสดงนั่นคือทักษะของการแสดง การเคลื่อนไหว (Movement) เสียงสะท้อนผู้หญิงกับสังคมจากงาน

คุณนิกร แซ่ตั้ง กลุ่มละครแปด

เทคนิคเฉพาะบุคคลมาจากการถ่ายทอดความคิดของตัวแสดง พูดในสิ่งที่ตัวละครคิดในเหตุการณ์หรือสถานที่จริง สะท้อนตัวละครต่อเหตุการณ์จริง การนำเรื่องจากสถานการณ์จริง แต่ไม่ตัดสินเข้าข้างใดข้างหนึ่งจะนำเสนอความเป็นกลางให้ผู้ชมได้คิด

ละครของคุณคุณนิกร โดยมากจะเป็นละครที่เล่าถึงสังคม มีการพูดถึงการเมืองการปกครองบ้าง ซึ่งจะเห็นได้จากเรื่องแม่น้ำแห่งความตาย แต่สิ่งที่ชัดเจนของคุณนิกรคือ การที่ตัวละครได้ออกมาพูดแทนเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น บางครั้งเป็นเสียงสะท้อนของตัวละครที่มีต่อเหตุการณ์จริง แต่จะไม่มีตัดสินว่าเหตุการณ์นั้นถูกหรือผิด มุมมองการเล่าเรื่องที่มีต่อเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่งมีการคิดที่น่าสนใจ

คุณนัท นวลแพง

เทคนิคเฉพาะบุคคลมาจากธรรมชาติของตัวละครที่ผู้ชมเข้าใจความรู้สึก เข้าถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคม สะท้อนยุคสมัย การร่วมกันคิดให้นักแสดงคิดบทพูดเองจะช่วยให้นักแสดงพูดเข้าปากมากขึ้น และนักแสดงเป็นตัวแทนของตัวละครจะเข้าใจบทตัวเองดียิ่งขึ้น

ละครของคุณัท โดยมากจะเป็นละครแนวตลกเสียดสีสังคม ประเด็นส่วนใหญ่มาจากสิ่งรอบข้างที่เกิดขึ้นในสังคม ในสื่อ ซึ่งจะบ่งบอกถึงยุคสมัยที่กำลังเกิดขึ้น การสร้างตัวละคร ที่มีความน่าสนใจ มุมมองวิพากษ์ และตัวละครหลักมักเป็นผู้หญิง โดยตัวละครจะแสดงความรู้สึกของผู้หญิงได้อย่างดี และมีเนื้อเรื่องหาที่ทันสมัย มีแอบแฝงเนื้อเรื่องการเมือง

ปานรัตน์ กริชชาญชัย

เทคนิคเฉพาะบุคคลมาจากการสร้างความสัมพันธ์ของตัวละครอย่างน่าสนใจ และมีการเข้าใจบทละครในบริบทจากต่างชาติและบริบทสังคมไทยเป็นอย่างดี ตอนจบมีการสร้างปลายเปิดให้ผู้ชมได้คิด และมีการใช้จังหวะการเล่าเรื่อง ทั้งความตื่นเต้นไว้ท้ายฉาก

ลักษณะละครของคุณปานรัตน์ ส่วนใหญ่จะเป็นละครที่ดัดแปลงมาจากบทละคร (Adaptation) ซึ่งลักษณะเด่นของละครคุณปานรัตน์ นอกจากมีเนื้อเรื่องที่สนุกของละครที่เป็นเรื่องใกล้ตัว แต่มีความสัมพันธ์ของตัวละครที่น่าสนใจ ความสัมพันธ์ในครอบครัว แม่ลูก พี่น้อง ความสัมพันธ์ของเพื่อน ความสัมพันธ์ของสามีภรรยา ซึ่งเป็นเรื่องละเอียดอ่อนแต่คุณปานรัตน์สามารถถ่ายทอดได้อย่างน่าสนใจ พร้อมทั้งมีเสียงหัวเราะ ซึ่งเป็นการสถานการณ์ได้ดี

คุณณัฐพล คุ่มเมธา กลุ่มละครเบบี๋มายด์

เทคนิคเฉพาะบุคคลมาจากการถ่ายทอดภาษาเขียนความคิด นำมาเล่าเป็นภาษาภาพ เป็นการเล่าเรื่องตลกร้ายแต่ในเชิงบวกกับเหตุการณ์ต่างๆที่แสดงให้เห็นสนุกเหมาะสมกับนักแสดงและบท ใช้หลัก สด ง่าย เกี้ยว ที่

ลักษณะละครของคุณณัฐพลจะต้องใช้ความสามารถในการแสดงการเล่าเรื่องโดยการใช้ภาพภาษาร่างกายในการเล่า เรื่องซึ่งเทคนิคหลักของละครคือพลังของความง่าย ต้องนำเสนออะไรที่เข้าใจง่าย ใกล้ตัวผู้ชม แต่จะมีการแสดงที่ไม่เหมือนคนอื่น เพราะใช้หลัก สด ง่าย เกี้ยว ที่ สด คือความแปลกใหม่ให้คนดู ง่ายคือเรื่องง่ายๆที่ผู้ชมเข้าใจ เกี้ยวคือนำเรื่องที่เกี่ยวโยงกับผู้ชม ที่คือมันต้องมีแปลกประหลาดใจ ซึ่งหลักนี้จะเป็นการนำมาใช้ในการเล่าเรื่อง และเวลาในการแสดงไม่ควรเกิน 15 นาทีต่อสถานการณ์ เพราะจะเอาผู้ชมอยู่ซึ่งทำให้ผู้ชมไม่เบื่อ

4. ปัจจัยภายในและภายนอกที่มีผลต่อการสร้างสรรค์ สรุปลำดับต่อไปนี้

ปัจจัยภายใน

ปัจจัยภายในที่มีผลต่อการสร้างสรรค์งาน ผู้สร้างงานต้องมีพื้นฐานของการแสดง เข้าใจ และได้รับการฝึกฝนร่างกายอย่างเพียงพอ มีการใช้การแสดงสดได้ สำหรับวิธีคิดต้องศึกษา เข้าใจในสังคม ต้องมีความชอบ (Passion) ยากสูงในการทำงาน เป็นแรงขับในการสร้างผลงาน ต้องมีเรื่องที่ต้องการเล่า ต้องการพูด และการหาข้อมูลผู้เขียนต้องมีความต้องการเล่าต่อ เหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง ซึ่งผู้เขียนบทควรเข้าใจละครเวทีอย่างดี เข้าใจองค์ประกอบการเล่าเรื่อง ถึงจะเล่าเรื่องได้น่าสนใจ สำหรับแนวละครดัดแปลงจากบทละคร (Adaptation) ต้องอ่านบทละคร เพราะต้องอ่านจะบทละครต่างประเทศ หรือ นวนิยายไทย ต้องเลือกหยิบแนวที่ตนเองชอบ ซึ่งอาจไม่หลากหลายแนวที่เลือกสำหรับผู้ชมที่ต้องการความหลากหลาย

ปัจจัยภายนอก

ปัจจัยภายนอกที่มีผลต่อการสร้างสรรค์งาน เรื่องต้องมีประเด็นที่พูดไม่เซย ทันสมัยหรือ เป็นเรื่องที่คนอื่นรู้อยู่แล้ว ซึ่งบทสมัยใหม่บางครั้งยังไม่น่าสนใจเพราะขาดประสบการณ์ต่อ เหตุการณ์ที่จะเล่าเรื่องให้น่าสนใจ หรือบางครั้งเป็นเรื่องที่รู้อยู่แล้ว หรือบางครั้งความสมเหตุสมผล ที่มีต่อเรื่อง บางครั้งสร้างงานมาแล้วผู้ชมบางกลุ่มไม่เข้าใจว่างานต้องการสื่อสารอะไรเพราะการแสดงบางเรื่องไม่มีบทพูด เขียนงานแล้วไม่เชื่อมโยงกับผู้ชมทั้งคนชม เปิดเรื่องแล้วทั้งไม่ปิดเรื่อง ซึ่งบางครั้งทำเรื่องแล้วเรื่องรก ไม่เลือกเรื่องที่น่าสนใจ การเล่าเรื่องบางครั้งเล่าเรื่องไม่สนุก ผู้ชมหลากหลายถ้าผู้ชมเป็นเด็กมาก ก็จะไม่ค่อยเข้าใจ หรือบางเรื่องแรงเกินไปสำหรับเด็ก ก็อาจจะต้องทำให้การแสดงไม่เหมาะสมสำหรับเด็ก แต่โดยมากจะคิดก่อนแสดงว่าผู้ชมจะเป็นกลุ่มไหน เพื่อให้การแสดงที่เหมาะสม สำหรับงานดัดแปลงโดยมากคนจะแปลไม่ค่อยดัดแปลงบทละคร ทำให้บางครั้งบริบทของต่างชาติกับความชอบของคนไทยอาจไม่เข้าใจ แต่เมื่อนำมาดัดแปลงให้เป็นบริบทไทยมากขึ้น ผู้ชมอาจเข้าใจมากกว่าหรือบทสนทนาที่แปลจากต่างชาติ อาจตลกแต่มันตลกของต่างชาติ คนไทยอาจมีทิศทางตลกในแบบของไทยเอง

อธิปราชผล

การศึกษาเรื่อง กระบวนการสร้างบทละครเวทีไทยสมัยใหม่ สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

การศึกษากระบวนการสร้างบทละครเวทีไทยสมัยใหม่นั้น ผู้วิจัยศึกษากลุ่มผู้สร้างสรรค์ละครเวทีที่มีผลงานต่อเนื่อง 10 ปี และมีการจัดการแสดงในโรงละครที่มีผู้ชมไม่เกิน 100 คน นั้นผู้สร้างสรรค์บทละครเวทีต้องมีพื้นฐานความเข้าใจละครเวที โดยต้องเข้าใจประเภทของละครเวที รูปแบบการนำเสนอ องค์ประกอบของละครเวที และการเล่าเรื่อง ซึ่งผู้เขียนต้องเข้าใจความต่างของละครเวทีกับการแสดงในสื่ออื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นละครโทรทัศน์ หรือภาพยนตร์ ละครเวทีจะมีการเล่าเรื่องด้วยการกระทำของตัวละคร (Dramatic Action) และเทคนิคการเล่าเรื่องบนเวที

การเขียนบทละครเวที การได้ที่มาของความคิด ความสนใจเฉพาะของผู้เขียน การแสวงหาความรู้ จากประวัติศาสตร์ สิ่งแวดล้อม แนวคิดทัศนคติต่อการเมือง ตนเอง จากครอบครัว เพื่อนฝูงและคนรอบข้าง ผู้เขียนต้องมีความชอบ หรือแรงขับต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในการสร้างสรรค์ ซึ่งเพื่อสร้างเป็นผลงานที่น่าสนใจ และมีลักษณะเฉพาะบุคคล

การทำโครงเรื่องของละครเวทีจากโครงเรื่อง (Plot) หลักสำหรับการเล่าเรื่องทั้งเรื่องว่าต้องการเล่าเรื่องเกี่ยวกับอะไร จากนั้นนำเรื่องมาขยายเป็นโครงเรื่องขยาย (Treatment) เป็นสถานการณ์ต่างๆ โดยมีการเปลี่ยนแปลงลำดับเหตุการณ์ให้น่าสนใจ มีการใส่ความขัดแย้ง (Conflict) ในสถานการณ์ ซึ่งความขัดแย้งอาจเกิดจาก คนกับคน คนกับความคิดของตัวเอง คนกับสถานที่ คนกับธรรมชาติ คนกับสิ่งเหนือธรรมชาติ ซึ่งต้องเป็นการเล่าเรื่องแบบสถานการณ์ เรื่องที่มีการกระทำของตัวละคร (Dramatic Action) พร้อมกับการสร้างตัวละครที่มีตัวละครหลัก (Protagonist) และตัวละครขัดแย้งกับตัวละครหลัก (Antagonist) และตัวละครเสริมให้ตัวละครมีความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น ซึ่งการเล่าเรื่องควรมีการเปิดเรื่อง (Exposition) เพื่อเล่าว่าตัวละครคือใครทำอะไร การพัฒนาเหตุการณ์ (Rising Action) เล่าถึงความขัดแย้งนำไปสู่ปัญหาที่เกิดขึ้น ภาวะวิกฤติ (Climax) การเกิดปมปัญหาที่ตัวละครต้องเผชิญ ภาวะคลี่คลาย (Falling Action) การเล่าเรื่องถึงการแก้ไขของปมปัญหาจะนำไปสู่การยุติเรื่องราว (Ending) ที่ว่าด้วยเรื่องจะจบอย่างไร เพื่อได้ข้อคิด หรือผู้ชมสามารถไปคิดต่อจากเรื่องได้

การสร้างตัวละคร ต้องมีการสร้างตัวละครที่มีความขัดแย้งกับเรื่อง กับสถานการณ์ ขึ้นมาก่อน โดยการสร้างตัวละครที่มีตัวละครหลัก (Protagonist) และตัวละครขัดกับแย้งตัวละครหลัก (Antagonist) โดยผู้เขียนบทต้องไม่คิดฉลาดกว่าตัวละคร ต้องให้ตัวละครคิดให้อยู่ในบริบทของละคร (Given Circumstances) ที่ตัวละครต้องมีรูปร่างลักษณะภายนอกตัว และลักษณะในของตัวละคร โดยตัวละครต้องมีความต้องการ (Super Objective) ต่อเรื่องทั้งหมด และมีความต้องการ (Objective) ต่อสถานการณ์นั้นๆ ที่เกิดขึ้น การสร้างตัวละครที่น่าสนใจคือตัวละครต้องเผชิญกับปัญหาความขัดแย้ง

บทสนทนาของตัวละครต้องเป็นการสนทนาเพื่อให้ขยายการกระทำของตัวละคร (Dramatic Action) โดยจะไม่พูดแบบไม่มีความต้องการของตัวละคร จับสาระไม่ได้เพราะละครเวทีมีเวลาในการชมที่จะกัดและผู้ชมต้องติดตามจากการกระทำและคำพูดของตัวละคร ซึ่งการพูดของตัวละครสามารถบอกถึง สถานที่ การกระทำ เล่าเรื่องย้อนเวลา ช่วยการดำเนินเรื่อง บอกนิสัยของตัวละคร อธิบายสถานการณ์ความในใจของตัวละคร ซึ่งบทพูดละครเวทีจะมีการพูดของตัวละครที่พูดอยู่คนเดียว (Monologue) เป็นบทยาวๆ ที่ตัวละครจะพูด หรือพูดกับคนดู โดยการให้การแสดงสด (Improvise) นักแสดง ที่ถ่ายทอดเรื่องราวในละครเวที

ภาพ สถานที่ และฉากของละครเวทีผู้เขียนต้องทราบถึงการเล่าเรื่องในแบบละครเวทีที่ไม่สามารถเปลี่ยนสถานที่ได้อย่างรวดเร็ว และรูปแบบในการนำเสนอของละครเวที เพราะการเปลี่ยนสถานที่ไปมาอย่างไรเหตุผลอาจทำให้ตัดอารมณ์ผู้ชม และสถานที่ทำให้ผู้ชมเข้าใจละครมากขึ้นว่าเกิดขึ้นที่ใดหรือการสร้างภาพบนเวทีช่วยให้ผู้ชมติดตามการเล่าเรื่องของละคร ดังนั้นผู้เขียนบทต้องเข้าใจวิธีการเล่าเรื่องของรูปแบบละครต่างๆ

เพลงเป็นองค์ประกอบหนึ่งของละครเวที ที่จะช่วยให้ผู้ชมเข้าถึงอารมณ์ของตัวละคร หรือเข้าใจเหตุการณ์ในเรื่องได้ ซึ่งจะเป็นเพลงเล่าเรื่องหรือเพลงสร้างบรรยากาศของเรื่อง หรือเพลงบอกถึงยุคสมัยของเรื่อง ซึ่งผู้เขียนต้องเข้าใจลักษณะของเพลง แต่ในบทละครอาจไม่มีเพลงหรือดนตรีประกอบก็ได้ การใส่เพลงอาจให้เป็นหน้าที่ของผู้นำกับการแสดง

วิธีการเขียนบทละครเวที โดยเริ่มจากความคิดของผู้เขียนว่าต้องการนำเสนออะไรในละคร คิดและวิเคราะห์เรื่อง หาข้อมูล ซึ่งการทำงานของนักเขียนบทก็จะต่างไปในแบบละครที่นำเสนอ มีความคิดหลักของเรื่อง หานักแสดง แล้วลองแสดงสด (Improvise) ผู้เขียนบทจะบันทึกเรื่องราวและบทสนทนาของการแสดงสด และนำมาเลือกเพื่อที่จะเขียนมาเป็นบท บทจะมี

การพัฒนาวิธีการซ้อมละครเวทีเพื่อพัฒนา หรือปรับปรุงบทละคร โดยอาจมีการอ่านครั้งแรก (First Reading) แล้วอาจมีการปรับบทพูดให้เข้ากับนักแสดง จนถึงการแสดงจริง มีการปรับปรุง ประเมินผลของผู้กำกับหลังการแสดงแต่ละรอบซึ่งอาจมีการปรับบท เพราะละครเวทีที่มีการแสดง สดซึ่งสามารถปรับเปลี่ยนได้ แต่จะถือโครงเรื่องหลักไว้เสมอ ถึงแม้ว่าจะมีบทละครที่สมบูรณ์ หรือแบบไม่มีบทละคร มีแต่โครงเรื่อง โดยบทละครเวทีไม่จำเป็นต้องมีบทละครที่สมบูรณ์แบบ ทุกเรื่องขึ้นอยู่กับผู้เขียนบท ผู้กำกับ นักแสดง หรือทีมงาน ที่ต้องเข้าใจกันเพราะบทละคร เหมือนเป็นข้อตกลงในการทำงาน

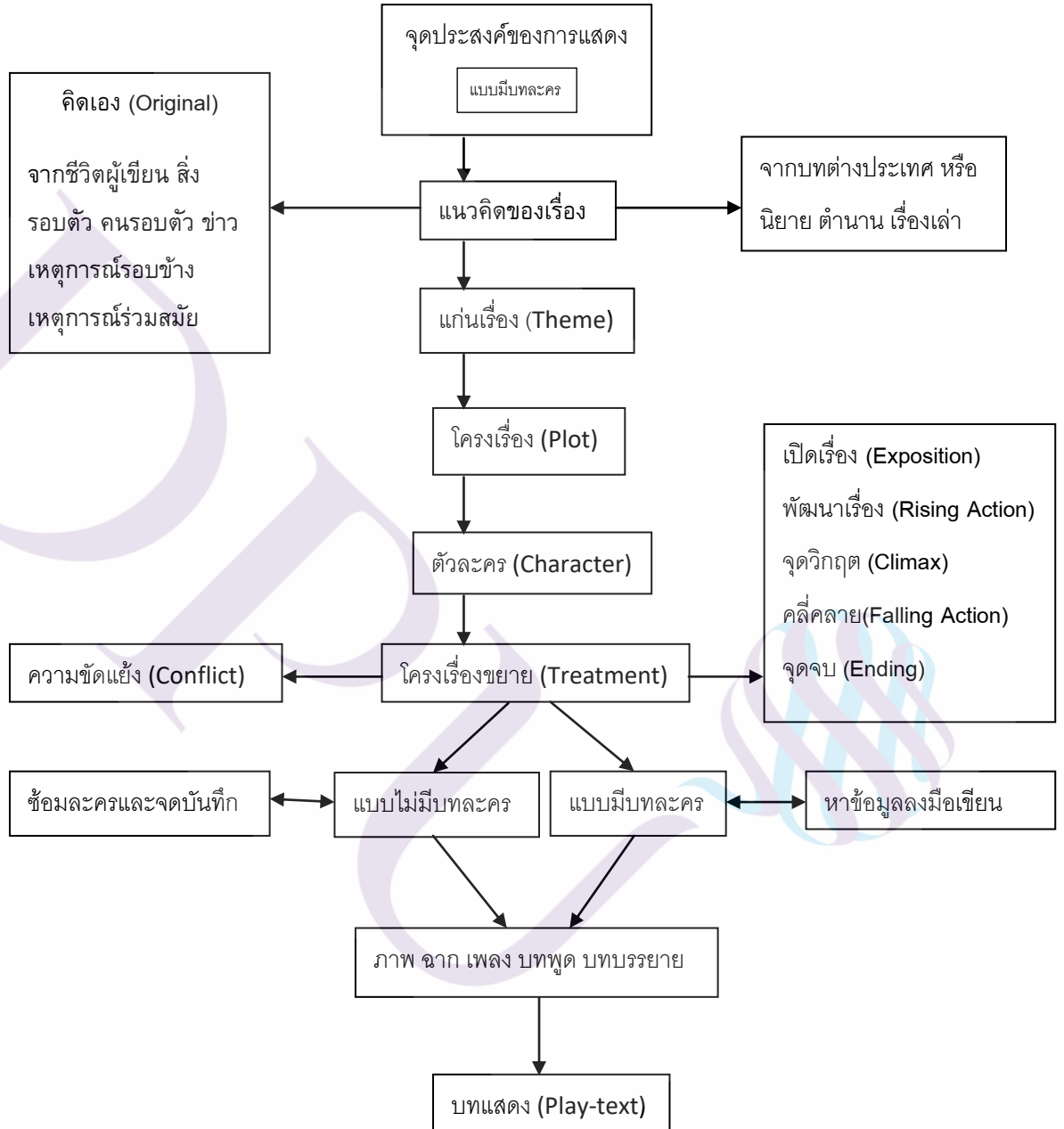
ลักษณะเฉพาะคนของผู้เขียนบทขึ้นอยู่กับรูปแบบการนำเสนอของละครเวทีเรื่องที่ต้องการนำเสนอ และเทคนิคของการเล่าเรื่องของแต่ละบุคคลโดยเกิดจากประสบการณ์การทำงานของแต่ละบุคคลที่ผ่านมา ในอยู่ในการเล่าเรื่อง ตัวละคร การดำเนินเรื่อง วิธีการเล่าเรื่อง ซึ่งแต่ละวิธีมีความน่าสนใจทำให้เรื่องสนุกขึ้นและเป็นเอกลักษณ์ในงานของแต่ละบุคคล

การเขียนละครเวทีที่เกิดจากปัจจัยภายในต้องมีเรื่องที่จะเขียนหรือถ่ายทอดก่อน และต้อง เข้าใจเรื่องที่จะเล่า ประสบการณ์ชีวิตต่อเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง และความคิดต้องเป็น ความคิดใหม่ที่ทำให้ผู้คนยอมรับ ความยากสุดคือความคิด ความคิดจะต้องสื่อสารกับผู้ชมไม่ว่า จะละครเวทีรูปแบบใด แต่ปัจจัยภายนอกเกิดจากผู้ชม ซึ่งผู้ชมอาจชอบหรือไม่ชอบละครเกิด จากการรับรู้หรือประสบการณ์ของผู้ชมซึ่งผู้เขียนบทไม่สามารถควบคุมได้

การเขียนบทละครเวทีสมัยใหม่มีการพัฒนารูปแบบละครและการเขียนมากขึ้น ความ ต่างจากยุคก่อน ยุคเริ่มแรกของไทยโดยมากเป็นการแปลหรือดัดแปลงบทละครจากต่างประเทศ และการแสดงมีการแสดงจากวรรณกรรมไทย แต่ในปัจจุบันได้มีการพัฒนารูปแบบการแสดงมาก ขึ้น มีการแสดงที่ไม่ใช่แค่ในโรงละครโรงใหญ่แต่จะมีการแสดงในโรงละครขนาดเล็กและโรงละคร ชมชน ละครเวทีมีรูปแบบและพัฒนาการตามรูปแบบของละครเวทีสมัยใหม่ของตะวันตก มี วิธีการนำเสนอตามยุคสมัย ซึ่งเนื้อเรื่องมีการสะท้อนเหตุการณ์สังคมไทยของยุคสมัยที่ได้เขียน บท สะท้อนความคิดของยุคสมัยมากขึ้น มีรูปแบบการนำเสนอบทละครเวทีที่มีเป็นการเขียนบท แบบสมบูรณ์ กับไม่มีบทละคร มีแต่การเขียนบันทึกโครงเรื่องขยาย บันทึกเหตุการณ์การกระทำ ของตัวละคร ซึ่งการเขียนบทละครเวทีจะพัฒนาต่อไปเนื่องรูปแบบการนำเสนอบนเวทีมี หลากหลายมากขึ้น

แผนภูมิที่ 1 กระบวนการสร้างสรรค์บทละครเวที

กระบวนการคิดบทละครเวที

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

การศึกษาเรื่อง กระบวนการสร้างบทละครเวทีไทยสมัยใหม่ มีข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

การศึกษาวิจัยด้านการเขียนบทละครเวที จากการศึกษาข้อมูลเอกสารประกอบที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยมีผู้สนใจด้านนี้จำนวนไม่มากเพราะงานวิจัยส่วนใหญ่จะไปศึกษาการเขียนบทละครโทรทัศน์ และการเขียนบทภาพยนตร์ และศึกษาวิเคราะห์เนื้อหาของเรื่องมากกว่า กระบวนการสร้างบทละคร ซึ่งโดยมากไม่มีการเจาะลึกสัมภาษณ์เทคนิคการเขียนบทละคร การทำวิจัยครั้งนี้มีการสัมภาษณ์ผู้สร้างสรรค์บทละครในแต่ละวิธีการนำเสนอบทละคร ได้เทคนิคและวิธีของแต่ละบุคคลเป็นข้อมูลแต่ละบุคคลโดยการสัมภาษณ์ การสังเกต การวิเคราะห์ ซึ่งบางข้อมูลเป็นข้อมูลที่ไม่เปิดเผย หรือบางบทละครไม่มีการเขียนเป็นบทที่สมบูรณ์ และผู้สร้างสรรค์บทละครมีการแสดงในประเทศหรือต่างประเทศ ดังนั้นการทำงานวิจัยในลักษณะนี้ควรมีเวลาที่ศึกษาวิจัยอย่างเพียงพอ

การทำวิจัยเกี่ยวกับการสร้างสรรค์บทละครเวที หรือการสร้างสรรค์ละครเวที ผู้ศึกษาควรมีโอกาสได้ชม ผลงานของกลุ่มผู้สร้างสรรค์ ดังนั้นละครเวทีเป็นการแสดงสดที่ไม่มีการชมย้อนหลังได้ ผู้ศึกษาควรชมละครเวทีของกลุ่มต่างๆ เมื่อมีโอกาสเพื่อสามารถหากกลุ่มตัวอย่างหรือเลือกมาวิเคราะห์ได้

ละครเวทีที่ศึกษาเป็นการศึกษาละครเวทีกลุ่มที่แสดงในโรงเล็กที่มีผู้ชมไม่เกิน 100 คน หรือเป็นกลุ่มละครชุมชน การศึกษาควรศึกษาความเข้าใจของกลุ่มผู้ชมเพราะคนส่วนใหญ่ไม่รู้ว่ามีการแสดงอยู่ในโรงละครโรงเล็ก หรือไม่เข้าใจศาสตร์ของละครเวที คนส่วนใหญ่จะรู้จักแต่ละครเวทีที่แสดงในโรงใหญ่เช่น รัชดาลัย หรือ เอ็มเรียเตอร์

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยในครั้งต่อไป

การศึกษาเรื่อง กระบวนการสร้างบทละครเวทีไทยสมัยใหม่ มีข้อเสนอแนะสำหรับครั้งต่อไป ดังต่อไปนี้

1. การศึกษาเทคนิคการเขียนบทละครเวทีสมัยใหม่ เทคนิคเฉพาะบุคคลของโรงละครโรงใหญ่ที่มีผลงานต่อเนื่อง ซึ่งผู้วิจัยจะได้แง่มุมการเขียนบทละครสำหรับโรงละครโรงใหญ่

2. การศึกษาประวัติละครเวทีไทยสมัยใหม่ เพราะยังไม่มีใครรวบรวม ประวัติละครเวทีจนถึงปัจจุบัน มีแต่การศึกษาในสถานศึกษาของไทยบางส่วน
3. การศึกษาอาชีพนักการละครเวทีไทยในสังคมไทยสามารถเป็นอาชีพที่เลี้ยงชีพได้หรือไม่

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กอบกุล อังคุดานนท์. (2537). ละครเวทีสมัยใหม่. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จักร.

เขมิกา จินดาวงศ์. (2551). การวิเคราะห์โครงสร้างการเล่าเรื่อง ในภาพยนตร์ของอภิชาติพงศ์ วีระเศรษฐกุล. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิตสาขาสื่อศิลปะและการออกแบบสื่อ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

นิกร แซ่ตั้ง. (2545). ทารกจกเปรต กับบทละครทั้ง 6. กรุงเทพฯ: ดีเอฟ ดิจิทัล พรินท์ติ้ง.

นราพร สังข์ชัย. (2551). การเขียนบทละครโทรทัศน์: กระบวนการคิดสร้างสรรค์และเทคนิค. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.

นพมาศ แวหวงษ์. (2550). ปรทัศน์ศิลปะการละคร. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

นับทอง ทองใบ. (2553). ศิลปวิจารณ์ รายการวิทยุโทรทัศน์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม.

พัชรินทร์ มหิทธิกร. (2551). สิ่งใกรภพ: การศึกษาการดัดแปลงนิทานคำกลอนเป็นบทละคร เวทีสมัยใหม่ วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

พิชญา พิริยะประทานคุณ. (2556). ปัจจัยที่ผลต่อการเลือกชมโรงละครโรงเล็กในเขต กรุงเทพมหานคร. บัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 1-6

พรรัตน์ ดำรง. (2547). การละครสำหรับเยาวชนละคร. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

พรรณศักดิ์ สุขี. (2541). การเขียนบทละคร. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

เพลินดา. (2543). โรงเรียนนักเขียน. นนทบุรี: สำนักพิมพ์บ้านหนังสือ.

มัทนี รัตติน. (2546) .ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับศิลปะการกำกับการแสดงละครเวที. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์:มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

มัทนี รัตติน. (2555). ศิลปะการแสดงละคร กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

เรียว กิตติกร. (2546). จุดไฟฝันวันเขียนบท. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ดอกหญ้า.

ศราวุธ ไพรีพินาต.(2557). กระบวนการสร้างบทอิงประวัติศาสตร์ในสื่อจินตคดีสมัยใหม่. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.

สดใส พันธุมโกมล. (2538) ศิลปะของการแสดง(ละครสมัยใหม่). กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.

สมพร พุราจ. (2554). ศิลปะท่าทางและการเคลื่อนไหว:สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สินียา ไกรวิมล. (2545). ลักษณะของบทละครโทรทัศน์ไทยที่ได้รับความนิยมช่วงจากปี พ.ศ. 2535-2545” วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุนีย์ ปิยวรวงศ์. (2534). การเข้าสู่อาชีพของบุคลากรในการผลิตละครโทรทัศน์ : กรณีศึกษา ละครโทรทัศน์เรื่อง “ขมื่นกับปุ่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุรีย์ ทองสมาน. (2542). การวิเคราะห์เปรียบเทียบละครโทรทัศน์กับนวนิยาย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาภาษาไทยศึกษา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ภาษาอังกฤษ

David Ball. (1988). *Backward and Forwards*. Chicago: Southern Illinois University Press.

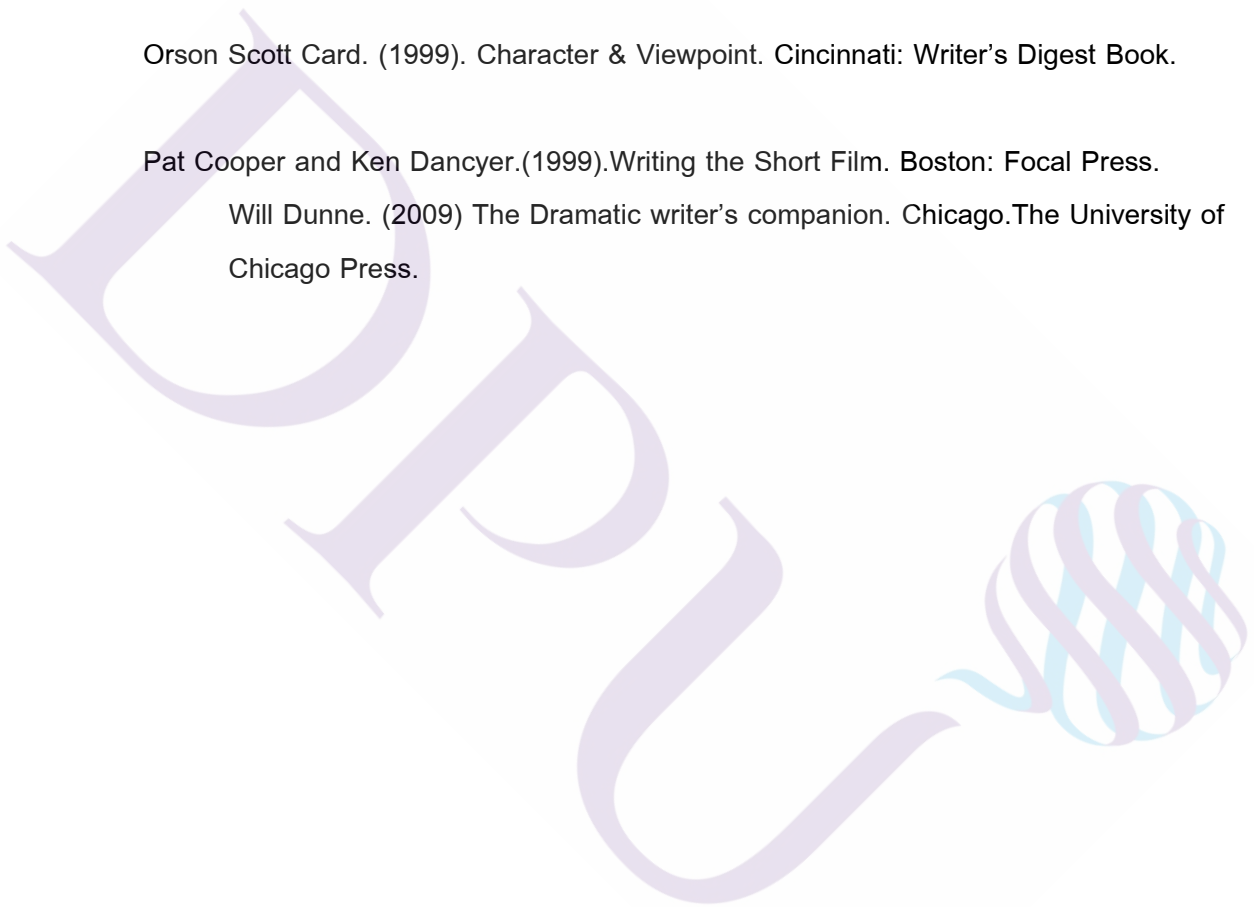
Mattani Moj dara Rutnin. (1996). *Dance Drama, and Theatre in Thailand*. Bangkok :
Silkworm Books.

Mark Fortier. (2002). *Theory /Theater*. New York: Routledge.

Orson Scott Card. (1999). *Character & Viewpoint*. Cincinnati: Writer's Digest Book.

Pat Cooper and Ken Dancyer.(1999).*Writing the Short Film*. Boston: Focal Press.

Will Dunne. (2009) *The Dramatic writer's companion*. Chicago.The University of
Chicago Press.

ภาคผนวก

ประวัติ

สินีนาฏ เกษประไพ กลุ่มพระจันทร์เสี้ยว

สินีนาฏ เกษประไพ จบการศึกษาคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่เป็นนักการละครมากกว่า 20 ปี และเป็นผู้ดูแลกลุ่มละครพระจันทร์เสี้ยวในปัจจุบัน เริ่มต้นตั้งแต่สมัยเป็นนักศึกษา ปัจจุบันได้รับรางวัลศิลปาธร สาขาศิลปะการแสดง ปี 2551 และเป็นอาจารย์พิเศษที่คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มหาวิทยาลัยศิลปากร และมหาวิทยาลัยอีกหลายแห่ง โดยเป็นคนเขียนบท กำกับ แสดง ผู้อำนวยการผลิตละครเวทีมีผลงานทางละครเวทีหลายเรื่อง อาทิเช่น I sea เส้นใต้ที่หายไป แสดง คือผู้อัฒน์ และอีกหลายเรื่อง

นิกร แซ่ตั้ง กลุ่มละครแปดคูณแปด

นิกร แซ่ตั้ง เป็นนักการละครมากกว่า 20 ปี จบการศึกษา International Theater School Jacques Lecoq กรุงปารีส ฝรั่งเศส และเคยมีโรงละครเวทีขนาดเล็กเป็นของตัวเอง ชื่อ 8คูณ 8 ได้รับรางวัลศิลปาธร สาขาศิลปะการแสดง ปี 2553 เป็นอาจารย์พิเศษตามมหาวิทยาลัยสอนทางด้านการแสดง โดยเป็นคนเขียนบท กำกับ แสดง ผู้อำนวยการผลิตละครเวทีมีผลงานทางละครเวทีหลายเรื่อง อาทิเช่น ไร่ฟ้านัก สาวชานา แม่น้ำแห่งความตาย นอนไม่หลับ วันดับฝัน ทารกจกเปรต พระเจ้าเซ็ง เกิดดับ และอีกหลายเรื่อง

ปานรัตน์ กริชชาญชัย กลุ่มละคร New Theater Society

ปานรัตน์ กริชชาญชัย เป็นนักการละครมากกว่า 15 ปี จบการศึกษาศิลปะการแสดงจาก Royal Holloway, University of London และปริญญาตรีจากคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปัจจุบันเป็นอาจารย์พิเศษด้านการแสดง และวรรณกรรม บทละครที่มหาวิทยาลัยกรุงเทพ มหาวิทยาลัยรังสิต และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตรเคยเข้าร่วมอบรมกับสถาบันสอนการแสดงหลายแห่ง อาทิเช่น Central School of Speech and Drama, Lamda, School of Physical Theatre (London), Sesame Institute, Mountview Academy of Theatre Arts และ TTRP (Singapore) ทำงานละครเวทีในฐานะผู้กำกับ การแสดง นักแสดงและ ผู้อำนวยการสร้าง ให้กับกลุ่มละคร New Theatre Society ผลงาน การแสดงที่ผ่านมาได้แก่ เสน่ห์หม้ายสลายหนี้-The Bear เพราะรักซ้ำจึงหม่า ผัว Push Up ตาดูดาวทำเหยียบเธอ ผ่าผิวน้ำ ผากหัวใจไว้ที่อุบล มหาบุรุษอยุธยา นางนาก เดอะมิวเซียม ซ่อมมาลีรำลึก สาวชานา (แสดงที่ Tokyo Metropolitan Art Space) เจาก๊วยถั่วสุดท้าย และ เงามัจจุราช ผลงานกำกับการแสดงและเขียนบท ได้แก่ “แวร์เนอร์ รัทเม่ ซ่อมมาลีรำลึก Joy Luck Club สูดทางที่บางแคร์ และ กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้วมีแม่กับฉัน

นอกจากนี้ยังทำงานให้กับเครือข่ายละครกรุงเทพในฐานะสมาชิกสามัญ และเป็นผู้อำนวยการสำนักงาน จัดงานเทศกาลละครกรุงเทพ 2552 อีกด้วย

นัท นวลแพง กลุ่มละครเสาสง

นัท นวลแพง จบการศึกษาปริญญาตรี ภาควิชาศิลปะการแสดง มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ปัจจุบันเป็นผู้กำกับ ผู้เขียนบท ผู้สอนการแสดง ละครเวที ละครโทรทัศน์ และภาพยนตร์ ผลงานละครเวที เป็นสมาชิกกลุ่มละครเสาสง SaoSoong Theatre และมีผลงานการแสดงกับกลุ่มละครเสาสง ตั้งแต่ปี 2543 จนถึงปัจจุบันดังนี้ อีคัมลูกคอปีนกล Hi 5 อีอิ สามสาวสันดาน เสีย ทูมมังกู ไอ้ดอน สุดแสนเสียใจ แม่แหวนพ่อผมไว้ในตู้ ฯลฯ

ณัฐพล คุ่มเมธา กลุ่มละครเบบี๋มายด์

ณัฐพล คุ่มเมธา จบการศึกษาจาก พาณิชยการพระนคร เป็นนักการละครกว่า 15 ปี ปัจจุบันมีคณะละครเป็นของตนเอง กลุ่มละครเบบี๋มายด์ ตั้งแต่ปี 2542 โดยสร้างงานสร้างสรรค์ผ่านละครใบ้ และเป็นผู้สอนละครใบ้ตามมหาวิทยาลัย มีผลงานทั้งในประเทศและต่างประเทศ มีผลงานการแสดงกับกับและเขียนบท อาทิเช่น หนูน้อยหมวกแดง ใจยักษ์ Star war The Olympic The Family กบเลือกนาย และอีกหลายเรื่อง

บทสัมภาษณ์

ณัฐพล คุ่มเมธา กลุ่มละครเบบี๋มายด์

เริ่มคิดบทจากอะไร

เริ่มคิดบทจากสิ่งที่เราชอบก่อนครับอย่างเช่นอ่านหนังสือ ดูการ์ตูนอะไรอย่างนี้ครับ แล้วถ้าเกิดรู้สึกว่าจะไรมันสะเทือนใจอะครับก็รู้ว่าต้องพูดเรื่องนี้วะ แล้วก็ลองมาคุยกันว่าถ้าเรา มาทำเป็นละครได้ คำพูดนี้ทำเป็นภาพทำได้ไหม เช่นอย่างปิ้งที่ทำกับนึ่ง พี่นุกรเป็นคนกำกับ คุยกันว่าทำอะไรดี พอดีนั่งรถครับทำงานอี่วันนี่แหละครับแล้วก็เห็นนุ่น วรณัฐ นั่งอยู่ในรถคัน เดียวกับนุ่น วรณัฐแล้วก็เห็นรถตู้ปิดผ้ามานะครับ มีมอเตอร์ไซค์ตาม พี่นุ่นๆ พี่นุ่นก็เปิดมา แพนคลับมีความสุข แล้วก็มาเจออีกเคสหนึ่งพี่กอล์ฟ กอล์ฟไมค์อะครับ อยู่ในห้องเดียวกับกอล์ฟ ไมค์ กอล์ฟไมค์นั่งคุยอยู่ แพนคลับไม่มีไรทำยืนอยู่แบบ เรียก กอล์ฟๆ กอล์ฟไมค์หันไปที่หนึ่ง ยิ้มกริ๊ดแล้วเป็นอย่างนี้ทุก 1 นาทีเขาจะพูดประโยคนี้แล้วกอล์ฟไมค์ก็ทำแค่นี้ ผมว่าเห็นแพน คลับมันเจ๋งมากเลยนะเราก็มาคิดกันว่าเหี้ยมึงแพนคลับมันมีประเด็นอะไรได้บ้าง แล้วค่อยแตก ประเด็นออกมา มันคือความคลั่งอะไรบางอย่าง ตอนนั้นก็คิดกันเล่นๆว่าถ้าเป็นดาราลแล้วถ้า อยากจะเข้าห้องน้ำแล้วถ้าเจอคนกริ๊ดแบบนี้มันจะเป็นยังไง อะไรอย่างนี้ครับ

เวลาคิดคิด 3 คนหรือว่าคิดคนเดียว

มันแล้วแต่งานครับ แต่ว่าอย่างเมนหลักอย่างนี้อะครับใครมีไอเดียเดี๋ยวก่อนก็โยนมาเลย อย่างเห็นผมเจอเรื่องนี้ พี่ว่าไงวะงั้นเดี๋ยวก่อนพี่นี่ลองทำภาพกับผม อ้อก็คือทำภาพก่อนแล้วค่อย มาแสดง ก็ได้ไอเดียมาแล้วแพนคลับอย่างนี้ ลองเล่นดูใหม่ เหี้ยมึงช่องทางไปได้

ต้องมีจดบันทึกไหม

ไม่คอยได้จดครับ ก็จดนะแต่ก็ไม่ได้จดละเอียดมาก อย่างเช่นเดินสามก้าวแล้วหันมา มอง แล้วก็เลือกเป็นจำเอา จำโมเมนต์เอา อ่อนนี่คือทาม นิ่งนี่อะอันนี้เล่นเร็วเล่นช้า

สมมติเรื่อง 45 นาทีอย่างนี้วางโครงเรื่องยังไง กลางเรื่องจบเรื่องยังไงมีไหม

ถ้าสมัยก่อนที่มี ผู้กำกับ เล่นง่าย ๆ อย่างเดียวเลยครับเรามีไอเดีย ผู้กำกับ คุยกับเรา อย่างเช่นเรื่อง สตาร์วอ กับพี่แวงอะครับ พี่ปีนี่มันเป็นซีเรียสคอมมาดีนะครับรู้สึกว่ามันซีเรียส ด้วย Comedy ด้วยแล้วมันจะตลกแบบซีเรียสได้ยังไงมันน่าจะประเด็นอะไรสักอย่างเราก็ลองคุย กับพี่แวง ลองเรื่องครอบครัวใหม่คุยกันก็ลองทำๆอันนี้แล้วก็ให้พี่นาเงดูว่าอันนี้น่าสนใจ อันนี้ เอาๆๆๆ ก็จ่ายแต่พอหลังๆ นี้เราไม่มี ผู้กำกับ แล้วเขาก็เปิดพื้นที่ให้ผมลองผมก็ลอง ผมจะ ลองทำดูนะ พี่หลายคนก็บอกเองก็ทำได้ถึงเวลาที่ตัวเองกำกับตัวเองแล้วผมก็บอกมันก็ดีพี่แต่

มันช้าผมต้องเล่นด้วยถอยออกมาด้วยเอาน้องมาเล่นแทนเราสิแบบนี้แต่ถามว่าสนุกไหมก็สนุกครับ ซึ่งเรื่องเราไม่สามารถเขียนจนจบได้เลยครับหลายครั้งที่เขียนต้นกับจบไว้ใช่ไหมครับ แต่พอถึงเวลามันจบแบบนี้ไม่ได้มันก็ไปอย่างอื่น สมมุติมี 5 ซีนนารีโอ

เรื่องแบ่งโครงเรื่องย่อยอย่างไร

ก็สนุกทุกตอนเราเลือกยังไงว่าอันไหน 1 อันไหน สาม อันไหน สอง สถานการณ์อย่างนี้ก็คือทำไปก่อนเลยครับ อย่างเรื่องเดียว จริงๆ มันมีเรื่องย่อยเก็บเอาไว้ เอาเรื่องใหญ่ 1 เรื่องจบแล้วก็ทำ ทำเรื่องนี้ดีปุ๊บ ขยายหัวได้ใหม่ ขยายหัวลองขยายดูไม่เวิร์กอะกระชับซีนนี้เราก็จะแบ่งเป็นซีนเลยครับ ซีนนี้จบที่ซีนนี้ละ พอได้เสร็จเล่นให้จบ มันเหมือนกับงานวาด วาดหลวมๆ อันนี้เริ่มตัดเส้นละ ลงสี อันนี้ไม่เอาภาพนี้กับภาพนี้ซ้ำกันจะเล่นฉากไหน ฉากนั้นะโอเค ฉากนี้เอาออกมันก็จะป็นงานแบบนี้ครับ งานตัดแปะ

เบเบ้มาย มองตัวเองเป็นยังไง

อย่างเช่นสะท้อนสังคมใหม่ เสียดสีสังคมใหม่ ถ้าของผมคนนี่ก็ถึงอย่างเรียกเลยเป็นการ์ตูนก่อนครับ อันที่สองเป็นแฟมรี่ครับ การ์ตูนกับแฟมรี่ไร้ครับ ผมเคยทำมาหลายทีกับพีคาเงะ พีคาเงะเขาจะแนวการเมืองสะท้อนสังคม พี่นิกรก็จะป็นแนวประชดประชันเสียดสีสังคมเหมือนกันผมก็ชอบนะครับเวลาทำงานกับพี่ทั้งสองคนแต่สำหรับผมเอง ผมรู้สึกว่ามันเซ้นส์ที่ปกับเรื่องครอบครัวมากเลยครับ พูดเรื่องครอบครัวอย่างเดียวเลยครับผมเห็นว่าลูกที่รอพ่อที่โรงเรียนเนี่ยพ่อไปรับลูกชายเงี้ยผมจะร้องไห้ ผมเคยไปนั่งคุยกับพีคาเงะเล่นๆ ครับพีคาเงะทำไม่มันถึงทำกับนักศึกษาอย่างเงี้ยอะ คือผมรู้สึกได้ถึงการสั่นสะเทือนของหัวใจเค้าอะ นั่งคุยกับเค้าผมอินมากเลย พอมาคุยกับตัวเรา สิ่งที่เราอินคือความสัมพันธ์ของคนในครอบครัวผมเห็นอาม่าแก่งั่งรถกระบะ จุงหลานแค่นี้ผมก็จะร้องไห้และ ผมก็เลยริกว่าถ้าเราจะเซ้นส์ที่ปจะเซ้นส์ที่ปกับความสัมพันธ์ในครอบครัว ฉะนั้นมันก็ตรงกับทางที่เราวางไว้นะ เราว่าเรื่องประเภทนี้เราเท่าไรมันก็ไม่จบ ซึ่งเพราะเราสะเทือนในหัวใจไร้ครับ ของเบเบ้มายด์ ที่วิเคราะห์มาเป็นตลกเชิงบวก เล่นร้ายยังงที่สุดท้ายก็บวก

แล้ววาง Character 3 คนยังง

จริงๆ แล้วไม่ได้วางมันเป็นของตัวเองมาเลยนะครับมันเป็นเรื่องบังเอิญมากครับผมกับนั่งเวลาเล่นจะเข้ากันมากกับพี่เกลือ แต่พี่เกลือผมจะเรียกเขาว่าป้าเขาจะมีอะไรไม่คาดฝันอะไรอยากจะทำอะไรก็ปล่อยมาซึ่งมันดีมาเลยนะครับตอนที่ทำงานด้วยกันมันจะเป็นสามเหลี่ยมแบบนี้ครับมันจะมีการวนกันครับ อย่างเช่นช่วงนี้ผมกับเกลือสนิทกับนั่งก็จะเทไปด้านนี้ช่วงนี้กับเกลือสนิทกันผมก็จะเทไปด้านนี้ซึ่งมันดีมาเลยนะมันเหมือนกับน้ำในภาชนะที่มันไหลไป

ด้านไหนก็ได้ นอกจากที่เราสังเกตนะ ทาเนี่ยเป็นคนคอนโทวว่าจะเลือกเข้าข้างใคร นิ่งสังเกตดูใหม่ชอบทำเป็นตัวโง่เหมือนไม่รู้เรื่องตลอดเวลาแต่ว่าตกลงใจ แล้วเกลือกเหมือนโดนรังแกตลอดเวลา มีสร้างมาก่อนใหม่หรือว่าเป็นบุคลิกของตัวเองเลย ผมจะมีบุคลิกหนึ่งคือผมจะเป็นเด็กหลังห้องเด็กแสบผมจะชอบแกล้งคนแล้วถ้าคนจะมีความสุขมากถ้าผมโดนแกล้งกลับ ส่วนพี่หนึ่งจะมีบุคลิกแบบยอมคนโดนคนรังแกบ่อยๆ ถ้าพี่หนึ่งทำอะไรคนอื่นได้บ้างคนก็มีความสุข ส่วนนี้เกลือกจะดูฉลาดเช่นพูดน้อยๆต้อยหน้า โดยธรรมชาติพี่เกลือกไม่ค่อยชอบให้อยู่แล้ว ปูยากพี่เกลือกปูยากพี่หนึ่งจะปูให้ได้ ที่เห็นทาเป็นคนควบคุมเกมส์ รู้ใหม่ว่าแบ่งใหม่หรือว่าไม่แบ่ง ไม่ได้แบ่งนะ โดยธรรมชาติเป็นคนอย่างนั้นอยู่แล้ว แล้วยิ่งหลังๆมากำกับเนี่ยเรายังต้องลดตัวเองเข้าไปอีกเราจะเป็นแบบกองหลังน้อยอย่างเดียวนะพี่เกลือกพี่หนึ่งเตรียมยิงอย่างเดียวเลยนะ หลังๆก็ปล่อยให้หนึ่งเยอะขึ้นครับ

แล้วอย่างภาษาเล่าเรื่องเอามาทำเป็นภาษาร่างกายยังไง มีเทคนิคพิเศษอะไรไหม

สำหรับผมนะครับต้องเห็นภาพในหัวก่อน สมมุติอย่างตอนเรื่องล่าสุดที่จะไปทำให้เวิร์คพ้อย อันนี้ผมลองยกตัวอย่างนะครับเขาก็บอกว่าให้เลือก 1 เพลงที่จะเล่นเทิดพระเกียรติท่าน แล้วก็ลองเล่นพระราชกรณียกิจฟังมาหลายเพลงแล้วก็เพลงก็ดีทุกเพลงนะครับแต่พอผมฟังแล้ว 10 เพลงผมก็เริ่มไม่ไหวในวิหุ แต่มีเพลงหนึ่งผมฟังได้เรื่อยๆ นะครับเพลงของพี่จ๊กครับ พอที่เป็นรอยเท้าพอลองฟังเพลงนี้ชอบนะพอได้ภาพอะไรที่เราเห็นในหัว คือมันต้องมีรอยเท้าไม่ต้องเล่นก็ได้มีแต่รอยเท้าอย่างเดียวก็ได้เราลองเล่นเป็นรอยเท้าพอรองเท้าลูกใหม่อย่าง พอภาพมันออกมาก็คุยกันเออคือตอนที่ท่านขึ้นเขาอะเรามีรถจับสั๊กอันหนึ่งใหม่แล้วเราเล่นเป็นแบบเป็นโต๊ะใหม่แบบไม่ต้องเห็นคนเลยเห็นแต่เขาอย่างเดียวใครก็รู้ว่านี่คือเขาท่านคนเดินตาม มันทำเป็นภาพได้ใหม่ค่อยจืด โอเคจันผมทำเลยมีรอยเท้าสองคู่ภาพนี้โอเครู้สึกยังงั้น สมมุติภาพนี้เอาก็คือความรู้สึกซึ่งดูซึ่งใหม่ไม่ซึ่งเปลี่ยนภาพคล้ายๆกับผมมีภาพหนึ่งอยู่ในหัวก่อน ครับแล้วค่อยปล่อยให้มันเคลื่อนไปแล้วภาพอะไรผมมักจะจะมีมาร์คจุดครับว่าภาพนี้คือภาพนี้ไปไม่ได้ จันก็ต้องหาภาพเพิ่ม แล้วงานของเบบี๋มีส่วนใหญ่จะทำกันสามคน ก็มีใจยักษ์อันนั้นความคิดเหมือนกันใหม่ มีบางบทที่พี่นิกรต้องการแล้วก็มีแต่ละคนมีโอเคเดี่ยส่วนผมผมชอบเสนอโอเคเดี่ยอยู่กับพี่นิกร พี่นิกรครับผมชอบเรื่องอะครับ เรื่องผีเสื้อสมุทรครับ ลองคุยกับพี่นิกรว่าทำไมผมร้องให้ทุกที ทำไมผีเสื้อสมุทรจะต้องตายทั้งที่เขาก็อรัก พี่เขาก็บอกอ้อมันบังคับรักใจ เขาไม่ได้เต็มใจรักกันแต่เขาก็อยู่ด้วยกันมีลูกนะพี่มันถึงขั้นต้องฆ่าแกง จันมีรู้สึกไซ่ใหม่ ทำ ได้ความรู้สึกอย่างที่มึงรู้สึกใหม่ อ้อมยังก็แก้อ้อๆ จันรู้สึกว่ามันควรจะเป็นฉากสะท้อนอารมณ์นะครับ แล้วอย่างงานบางงานที่ต้องเอาคนมาเล่นด้วยจนถึงช่วงไหนถึงเอาคนมาเล่นด้วยหรือว่าไซ่ก่อนทำให้คนสนุกก่อน งาน Street มันเกิดจากการทดลองทำเล่นบนถนนบ่อยๆ ผมรู้สึกที่เราไม่ถนัดกับการเล่นด้วยตัวเราเองแล้วก็ปล่อยให้คนดู มันรู้สึกว่ามันไม่ได้คุยกันมันเหมือนมาปราศรัยแล้วก็ เราจะไม่เบื่อบ่อยคนดูไม่เหมือนกันเลยสักรอบครับเราเล่นเรื่องเดิมได้ เอาเค้าขึ้นมาแต่เค้าจะเป็น

ยังไม่ต้องฟอตามเค้านะซึ่งไอ้เนี่ยกลุ่มเราจะสนุกมากครับ แต่ก็แป้กมาเยอะนะครับ แต่เรารู้สึกว่าต้องเล่นกับคนดู แล้วมีคนดูไม่ยอมเล่นด้วยใหม่ มีครับมีบ่อย แล้วทำไง เค้าทั้งที่เค้าไม่เล่นด้วยคือเราตั้งมาตรฐานไว้ต้องได้ประมาณนี้เราถึงจะโอเค เราถึงจะไปแต่ถ้าคนดูไม่ได้ลดมาตรฐานลงไปละข้อดีคือมันทำอยู่ด้วยกันมาสิบกว่าปีครับมันไม่ต้องบอกกันบนเวที พอจะเดาทางได้

แล้วมีงานที่มีบทบาทก่อนใหม่

แบบไม่ได้คิดเอง มีเรื่องไทยจำ ทำกับน้องจุฬาครับเป็นป.โทด้วยครับทดลองว่าละครใบ้เขียนบทได้ไหมเขาก็เขียนบทมาเราก็บอกเราทำตามได้แต่พอสรุปตอนจบแล้วมันค่อนข้างยากมันไม่ได้อย่างที่เขาคต้องการ เขาเขียนไว้ต้องการจี้ๆ ผมก็เล่นตามเป็นภาพให้ ความเป็นละครใบ้เขียนบทจนจบผมว่ามันยากมากเลยนะครับ คือมีบทละครใบ้มาให้ดูเขาเขียนว่า เดินสามก้าวแล้วให้เล่นตามอย่างนั้นถามว่าเราอินใหม่เราไม่อินนะ เพราะว่าบริบทเขียนคือฝรั่งเราไม่ใช่ฝรั่ง ฝรั่งก็ลองทำดูสุดท้ายก็จี้ๆ สุดท้ายเขาก็ยอมให้เราปรับบท แล้วตอนนั้นไทยจำเป็นไงบ้างผมได้ดูนะไทยจำ ถ้าเป็นเวอร์ชันเต็มของน้องเขาก็จะเป็นเรื่องที่น้องเขาคต้องการแล้วก็มีเรื่องที่เราต้องการอยู่มันก็จะบาร้านกันอย่างจี้ๆ ก็จะมีแบบที่น้องการแล้วก็แบบถ้าที่ปรับเป็นอย่างนี้ได้ไหมมันจะได้อย่างที่น้องต้องการรึป่าว เป็นเวอร์ชันกระชับครับอะไรที่เราารู้สึกว่าไม่โอเคก็เอาออก เล่นที่ไหนบ้าง เล่นหลายที่เลยครับ เล่นที่เมืองไทยประกันชีวิต แล้วตอนนั้นน้องเขาสนใจสมุดเรื่องveryไทยครับ เขาก็เปิดมาดูพี่สนใจเรื่องไหน แล้วเวลาเขาเขียนเขียนเป็นบท ครับเขียนเป็นบทเลยครับแล้วเราก็ลองเล่นดูแล้วแบบคนดูไม่เข้าใจนะแต่เราเข้าใจนะเข้าใจตามบทนะเราก็ยอมเล่นให้เขาดู สุดท้ายเราก็ปรับให้เล่นความมกมายจริงๆ มีอีกเรื่องหนึ่งเรื่อง ตอนแรกจะเล่นหลายๆคน ก็เลยบอกน้องลองเอาคนออกพี่เล่นคนเดียวเล่นเป็นมามกับคนสัก แล้วภาพมันจะมีความเมจิกของมามอยู่ไวยากรของมาม ถ้าอันนี้เล่น2คนก็โอเคแต่ถ้าเล่นคนเดียวมันจะมหัศจรรย์ทันที ผมรู้สึกว่าบทละครของมันพูดได้แค่นี้ครับประเด็นที่จะพูดอย่างเช่นเจ็บปวดจากความรัก มันจะเป็นคนแก่ก็ได้หรือเด็กก็ได้แสดงสดอันไหนดีกว่าแต่ไม่สามารถเขียนได้ว่า คนแก่คนนึงอกหักจากความรัก แล้วเวลาทำบรมมันมีแบบคนไหนที่รู้สึกว่ามันเจ๋งเลยวะมีไหน คือมันมีหน้าสนใจครับแต่คนส่วนมากไม่สามารถควบคุมร่างกายอะไรอย่างนั้นได้ครับ อย่างตอนที่ผมไปสอนผมจะรู้ว่ามามีสิ่งที่มหัศจรรย์มากของมามจะเรายังไม่ได้ขยับขยายในอนาคตเราอาจจะทำให้มากขึ้นก็คือการเปลี่ยนคาแลกเตอร์โดยที่ไม่ต้องครอสตูมให้แบบขยับตัวนิดเดียวก็ เพราะว่าแบบมีอาจารย์ผมแนะนำให้ไปดูเรื่อง 7 เซ็น ซึ่งเล่นกัน 3-4คนแล้วก็เปลี่ยนคาแลกเตอร์เปลี่ยนไปเปลี่ยนมาโดยที่ใส่ชุดดำอย่างนี้อันนั้นคือคลาสสิกเรายังหาดูไม่ได้เลยนะครับ มามคือถ้าคนไม่เข้าใจไวยากรมันจะยากมากเลยผมก็เคยลองเล่นเปลี่ยนหลายๆตัว ตัวนั้นเล่นเรื่องผู้หญิงเข้าใครอย่าแตะก็ลองๆเล่นดูก็เข้าใจบ้าง ถ้าคนเข้าใจไวยากรก็เหมือนดูภาพสามมิติครับเข้าใจก็ดูได้เลย ไม่ต้องมาอะไร แต่วามามเป็นอะไรที่สัมผัสได้ง่ายจริงๆสไตรเบบี๋มมคือง่าย

ผมเชื่อในพลังความง่าย เคยฟังคนพูดดีมากเลยนะครับต่อพอฟังไปเยอะๆ โอภาษาเริ่มยากอยาก
อินนะไม่อินแต่บางคนพูดง่ายแต่ทำไมโดนเราทุกเม็ด

แสดงว่าคนที่เล่นมามาได้ต้องเล่าเรื่องเป็นใช้ใหม่

ใช้ครับ ผมเคยเล่นหนูน้อยหมวกแดงให้หนึ่งเป็นหนูน้อยหมวกแดงแล้วคิดสนุกอยากให้พี่
เกลือเป็นหนูน้อยหมวกแดงเล่นเหมือนหนึ่งเล่นไม่ได้ครับไม่อินและบอกไม่ใช่ๆ สุดท้ายพี่เกลือ
เล่นแล้วมันไปอีกทางหนึ่งครับก็เลยบอกไม่ได้วะแล้วแต่คนแค่เปลี่ยนคนปุ๊บก็จะไปอีกทางหนึ่ง
มันจะไม่เหมือนละครเวทีที่จะสามารถกำหนดได้

กระบวนการซ้อมซ้อมก็ครั้ง

สมัยก่อนนานนะครับ สมัยก่อนตอนทำเรื่องหนึ่งประมาณ 6 เดือนครับตอนนั้นเขียนบท
ด้วย เวลาเขียนบทต้องจำกัดเวลาใหม่ถึงจะเอาคนอยู่ ที่ดีที่สุดมันแค่ 15 นาทีของผม

ถ้าทำเรื่องยาวใช้ใหม่

โชคดีที่ส่วนตัวผมเรียนทำโฆษณากับหนึ่งผมก็จะรู้กฎ 4 ข้อ สด ง่าย เกี้ยว ทั่ว สดก็คือมีไร
แปลกใหม่ให้คนดู ง่ายเรารู้อยู่แล้ว เกี้ยวคือเราจะเอาเรื่องนี้ไปโยงเข้ากันยังไง ที่คือมันต้องมีไร
แปลกประหลาดใจอยู่แล้ว เรารู้กฎข้อนี้ละ เราลองเอาบทมากางดู อันนี้น่าเบื่อตัดทิ้ง อันนี้พูดถึง
เรื่องนี้ ตอนนั้นเรื่องไกรทองซึ่งในน้ำมันไม่มีแมงกะพรุน ก็ลองคุยกับพี่นิกรดู ก็ลองแปะใส่ไป ก็
เป็นไฮไลท์เลยนะจากนั้นต้องมี เหมือนเป็นพ่อครัวเลยนะ รู้ว่าอาหารจานนี้จะต้องมีอะไร ว่ามัน
ไหลไปเรื่อยใช้ใหม่ มันจะมีเรื่องยาว อันนี้เราต้องการปูคนอื่นดูเรื่องเล็กไว้หน้าแล้วสุดท้ายมันจะ
ไปถึงเรื่องอันนี้ ซึ่งไว้หลายๆ หรือเรียกภาษาวัยรุ่นคือเขียนส่วนตัวคือผมชอบเรื่องนี้ผมก็จะเก็บ
เอาไว้ โดยส่วนตัวเรารู้ว่าเราเป็นคนคุมทั้งหมดใช้ใหม่ครับ เช่นเรื่องนี้อยากเล่นมากเลย แต่ยาก
นะผมกลับชอบวิธีการเล่นของเกลือดูรู้เรื่องบ้างไม่รู้เรื่องบ้างแต่ผมรู้สึกว่ามัน

ทำไมเบบี๋ไม่มาถึงมี 3 คน

คนจริงๆ เคยมี 4 คนคนแรกสุดคนที่ก่อตั้งบอกให้พวกผมรวมตัวกัน เรียงอยู่ธุรกิจบัณฑิต
ชื่อ คุณโจ แล้วพอมาตั้งตัวกันหลวมๆ เขามาป่วยแล้วก็เสียชีวิตไปก่อนครับผมก็เลยเหลือ 3 คน
แล้วก็ตอน 3 คนก็เล่นกันหลวมๆ แยกไปเล่นเดี่ยวบ้างจนกระทั่งละครใบ้ที่แบบแข็งแรงขนาดนี้มัน
ไม่มีจะทำไงให้เขาจ้างเรา 3 คน ถ้าลองไป 3 คนมันจะแข็งแรงกว่าใหม่ มันเกิดจากคนดู พอไป 2 คน
คนดูถามทำไมเหลือ 3 คนมาครับพอไปคนเดียว อ้าวแล้วชมพูกับฟ้าไปไหน มันก็เลยรู้สึกที่เรา
จะต้องไปพร้อมกัน 3 คน พอไปไม่มีปัญหาเลยนะ พอเป็น 3 คนเนี่ยคนไทยก็เลยคิดแบบว่าละคร
ใบ้ต้องมี 3 คน ไม่เคยรู้สึกว่าตัวเองตั้งจนมีช่วงหนึ่งมีคนถือปี่เราโอเคเราตั้งแล้ว เรามาถูกทาง

แล้ว แล้วนั่นงานเจียบมาก มีคนเอาคนรูปผมไปสุดท้ายก็ไปดูสุดท้ายก็อปี่ไม่เป็นไรแสดงว่าดัง
ละ

มีงานไหนที่แบบว่าคนชอบแล้วยังพูดถึงทุกวันนี้ไหม

มีครับมีเรื่องไทยจำ แล้วก็ก็มีเรื่องที่เล่นกับพีนิกรครับใจยักษ์ แล้วก็พวกเบบี๋ไม้มิโรว์
หลังๆคนก็ชอบกันครับ แต่ว่าที่เป็นเรื่องคลาสสิกของผมก็เรื่องหนูน้อยหมวกแดงเป็นเรื่องที่เล่น
ทั่วโลกเยอะที่สุด แล้วปีนี้มีอะไรเวิร์คทัวร์ครับ ปีนี้เอาสตาร์วอของพีคาเงะ 45 นาทีด้วยนะครับ
ผมจะกระชับเหลือแค่20นาที ส่วนสตาร์วอเราจะทำเป็นงานที่เข้าไปในtheater ครับ ส่วนสตาร์ท
โรว์เราก็จะเป็นอีกงานหนึ่งแยกงานกันครับ อย่างที่เทศกาลหุ่นที่จะเล่นกันนี้ก็เอาสตาร์วอไป
เพราะว่ามันเป็นออฟเจคทีฟเตอร์ที่เล่าเรื่องสตาร์วอผมชอบอันนั้น ใครเคยถามไหมเบบี๋ไม้มิ
ทำไมไม่พูด เคยพูดแล้วพีคนดูบอกเจียบดีกว่าบางที่เล่นคนดูอยากให้พูดพพูดเยอะๆแล้วไม่
สนุก

เพลงเลือกยังไง

เลือกที่ชอบก่อน แล้วก็เรื่องบางเรื่องเกิดจากเพลง อย่างเรื่องไทยจำมาจากไหน Theme
หลักๆมาจากไหน ประเด็นสังคมหรือว่าประเด็นอะไร ประเด็นสังคมครับ ตอนนั้นมีประเด็น
หลักๆเลย เล่าให้พีนิกรฟังเรื่องที่ขั้บรถปาดกันแล้วยิ่งกันตายตอนนั้นเป็นข่าวดังมากเลยพีมัน
ต้องขนาดนั้นเลยหรือ พีนิกรทำ ทำให้ผมนึกถึงพีไน้ตเลยจริงๆพีโตเป็นละครใบ้ละครใบ้จะ
เอาประเด็นที่ง่ายแล้วเข้ากับกระแสสังคม เขาจะเล่นไปด้วยพูดไปด้วยทำให้คนดูยิ่งเห็นภาพ
เขาเล่นละครเวทีแล้วขำมาก เขารู้จังหวะจังหวะเขาดีมาก อยู่ดีไปแอบในกระเป๋าถือ

เข้ามาทำละครอย่างไร

จริงๆผมก็อยากเป็นนักโฆษณา ละครใบ้เล่นเอาสนุกๆ เล่นแล้วเป็นงานอีเว้นจ้งครับได้
ตั้งอีเว้นแล้วก็ไปขอทำโฆษณาฟรีครับ ตอนแรกเอาพอทไปยื่นแล้วเขาไม่เอา ผมทำให้ฟรีเลย
เขาบอกมาลองฝึกงานฝึกอยู่6เดือนเขาบอกไปเหอะ ตอนนั้นจำได้เลยออกหักบอกพีผมขออยู่ต่อ
อยู่ไปเองก็กินพื้นที่เขาเอาคนดีๆมาเถอะ ไม่เราเกิดมาเป็นนักแสดง ไร่นๆก็เพื่อนกับบอกกลับมา
ละครใบ้ใหม่แล้วก็ลองเอาโฆษณามาแทรก มันได้ผลนะเพราะวิธีการเล่าเรื่องข้อเด่นของเราเลย
4 อันนั้น

แสดงที่ไหนไม่ชอบ

เล่นต่างประเทศเฟลก็มี แล้วก็ไปเล่นงานในเมืองไทยไปเล่นงานคนรวยมากครับเป็นรุ่น
พีผมเป็นงานเลี้ยงแบบว่าปิดบ้าน เขาบอกว่าเจ้ง เขาดูผมไปเล่นหลายที่ได้ตั้งก็เอา แต่คือแบบ

อยากให้จบไวที่สุดแล้วเขารู้ใหม่ไม่ แล้วเราอินเตอร์แลกที่ฟกว่าเขาเล่นแบบจนได้ยืนเสียงซอ
จนเรารู้สึกว่าวินาทีนั้นมันยาก ตอนแรกก็เฟลนะครับแล้วก็คุยกันว่าอ้อมันไม่ใช่ของเราเราไม่
สามารถเล่นได้ทุกที่

เวลาจัดงานคิดที่ไหน

จริง ๆ ก็สถาบันปีดีส่วนมากก็ที่เมนหลักสมัยก่อนที่เศรษฐกิจฟู ๆ ก็ข้างนอกอย่างนี้แหละ
แต่เดี๋ยวนี้ก็ในนั้นแหละครับ ก็นั่งง่าย ๆ คุยง่าย ๆ และยิ่งพักนี้ผมมีครอบครัวและเวลาน้อยจริง ๆ ก็
รู้สึกว่าการทำอะไรบางอย่างมาแบบเราว่าเวลาเท่านี้ ทำได้ดูว่าอีตัดแต่พอมามองอีกที่มันทำให้สองเรา
มันคิดว่าเวลาแค่นี้จะต้องทำให้ได้นะ มันทำให้เราคิดได้ไวขึ้นเร็วขึ้น

ต้องมีกี่เรื่องย่อย

อย่างน้อยต้องมี 6 เรื่อง 6 เรื่องไม่ต้องประเด็นเดียวกันไหม เราจะโบเรื่องไว้ละอย่าง
เรื่องสุดท้ายเราก็จะคิดคำไว้ เรื่องสุดท้ายมันต้องแจ่มสุดเปิดด้วยความสนุกปิดด้วยความ
ประทับใจ เราจริง ๆ ไม่ได้รู้ตั้งแต่ต้นนะครับจริง ๆ มันก็ต้องทดลองถูกทดลองผิดหลัง ๆ เริ่มรู้เวลา
ไปต่างประเทศภาพจริง ๆ ในเมืองไทยเรายังไม่ชัดเท่าต่างประเทศนะครับ ถ้าไปดูที่ต่างประเทศ
จริง ๆ คือจะจุงลูกจุงหลานมาเลยครับเราก็จะรู้ว่า ปีแรกไปเรื่องหนูน้อยหมวกแดงได้ ปีต่อมาเอา
เรื่องเขี้ยวเขี้ยวไปเล่นที่มาเลเซียได้หัวอยู่แล้วปรากฏว่ามันเหมาะกับผู้ใหญ่เด็กก็ดูได้แต่ว่าหนู
น้อยหมวกแดงคือกริ๊ดตลอดเรื่องครับคือเรื่องมันถูกสร้างมาเพื่อเด็กจนต้องแบบโอเค ต้องเอา
เด็กเป็นตัวตั้งก่อนอย่าง เช่น พิกซ่าครับสร้างการ์ตูนให้เด็กดูแต่ก็ต้องให้ผู้ใหญ่ดูด้วยเหมือนปู
พื้นไว้อีกชั้นอะครับ ใจยักษ์สนุกผู้ใหญ่ได้สาระ แต่ว่าประเด็นบางภาพมันรุนแรงเกินไปสำหรับเด็ก
เพราะเด็กที่เข้ามาพี มันอย่างนี้เลยพี ที่นั่นผมคือดิสนี่ออนไอซ์อะครับคือแบบจุงมาแบบนี้
เลยครับ สิ่งที่ต้องทำก็คือทำให้เด็กสนุก สุดท้ายต้องออกมาถ่ายรูปกับเด็ก ต้องให้เด็กแค่นั้นก็
ต้องมาถ่ายรูปกับเด็กเด็กเขารอ เหมือนดิสนี่ออนไอซ์ พอไปทิศทางนั้นเรื่องที่ยาก ๆ ที่เคยเล่นใน
เมืองไทยอย่างเช่นผมทำเรื่องนี้ เรื่องนี้เกลียดยากใช่ปะ เกลียดยกมือขอโทษนะครับ พีเกล้อเล่นกับ
เด็กได้ไหมเกล้อมีหน้าที่เล่นกับคนดู เกล้อก็จะรู้ว่าเกล้อจะต้องเล่นกับเด็กอย่างเดียวเลย แต่
เวลาไปเมืองนอกถ้าเป็นสเตทเวทีไป 6 คนครับ เอาไปกับเสียงไปและก็โปรดิวเซอร์ไป เรามี
หน้าที่กำกับแล้วก็เล่นอย่างเดียวอย่างนี้พีก็เกล้อเล่นกับคนดูนะผมไม่เล่นละพีก็เกล้อเล่นได้พี
เกล้อไปผมเล่นคู่กับจิ้งแล้วก็เรื่องใหญ่ผมคอยกำกับผมคอยดูภาพจริง ๆ เริ่มงานกำกับเพราะไป
ต่างประเทศนี้แหละครับเรามาสามารถจ้างพีนิกรหรือใครไปได้ต้องจัดการเอง โดยมากต้องคิด
เรื่องเองอยู่แล้วนี่

ผู้กำกับในดวงใจใหม่

ทุกคนเลยครับเพราะแต่ละคนมีแนวเป็นของตัวเอง พี่นิกรก็กั๊ดจิกเก่ง พี่คาเงาก็จะสะท้อนสังคมแล้วก็มีภาพเซอร์ไพรส์อะไรบางอย่าง พี่จาค่ายพี่คาเงาแต่พี่จาจะลองชอมมากกว่าได้หมดเลยครับเราอยากจะทำอะไรได้หมดเลย พี่นิกรก็ต้องได้เท่านั้นะ พี่อิวก็อีกแนวหนึ่งแต่พี่อิวเราให้เขากำกับแนวพูด พี่อิวจะมีความใจเย็นมาก พี่อิวกับพี่จาค่ายๆกันก็เปิดพื้นที่ค่อนข้างเยอะ

นิกร แซ่ตั้งกลุ่มละครแปดคูณแปด

แนวของพี่คิดว่าตัวเองเป็นแนวไหน

เป็นแบบเชื่อมโยงได้กับสังคมปัจจุบันจะทำอะไรก็ตามแต่หัวข้อหรือประเด็นมันต้องโยงกับปัจจุบัน เกี่ยวกับพวกวิญญูณจิตวิญญูณการเป็นคน จิตสำนึกหลายคนไม่ได้เป็นแนวนั้น พี่เอามาจากตัวตน ทำไมต้องมีวิญญูณทำไมต้องมีผี รู้สึกว่าจะสื่อมายด์มันเคยทำเรื่องอมมนุษย์ในงานของผมเขียนเป็นวิจัยในห้องเรียนอะเนอะผมก็เออจิงวะหลายชิ้นอะเนอะไม่ได้ทุกชิ้น แต่คิดไปในหลายๆชิ้นจะมีตัวที่ไม่ใช่คนอยู่แต่ไม่ได้เรียกว่าเป็นวิญญูณบางทีก็เป็นอย่างอื่น นรกเปรต มันเป็นเรื่องที่ไม่ใช่มนุษย์หน้ากากผมมองหน้ากากเป็นมนุษย์เผ่าพันธุ์หนึ่ง งานปีที่แล้วพี่ก็เป็นวิญญูณนะพี่โซว์บนเวทีอะ งานหน้ากากใช้ๆมันมีวิญญูณ ของพี่โดดเด่นเรื่องการมีตัวตนของคนสปีริตของคนพี่ชอบพูดถึงสปีริตของคนแล้วคนต้องมีสปีริตอะไรบางอย่างยกตัวอย่างเช่น ไม่มีเรื่องวิญญูณนะอันที่ ร่น้ำข้าวสองฝั่ง แม่น้ำก็พูดถึงสปีริตของคนเหมือนกัน งานรวมๆของพี่เป็นใหม่หรือว่าเป็นช่วงๆ พูดถึงจิตวิญญูณของมนุษย์อยู่เยอะ แต่สำหรับผมมองว่าแต่ละชิ้นมันมีเป้าวัตถุประสงค์ที่ต่างกันพี่โจ้ ดาระกา เคยเขียนคำนิยมให้ตอนพิมพ์หนังสือว่าพูดถึงสันติภาพซึ่งเราก็มองว่ามันอาจจะสื่ออะไรบางอย่างที่หมายความว่าให้คนอยู่กันอย่างสุขสงบที่แน่ๆเลยประเด็นผมไม่ชอบความรุนแรงต่อต้านการใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหาอันนี้มีอยู่อย่างเห็นชัดก็คือพระเจ้าเซ็งพูดเรื่องความรุนแรงชัดเจนที่เขียนเพราะว่าหนึ่งเหตุการณ์ตีกวเอตรถถล่มมันเกิดกระแสวิพากษ์วิจารณ์ทำให้เกิดการแก้แค้นมากขึ้นรู้สึกว่ามันไม่ได้ช่วยแก้ปัญหาที่แท้จริงจะแสดงให้เห็นภาพว่าถ้าทำอย่างนี้แล้วไม่ควรทำตาม

เวลาที่คิดงานพี่คิดตรึมก่อนหรือพี่คิดเนื้อเรื่องได้ก่อน

แล้วแต่ส่วนใหญ่แล้วจะได้จากเหตุการณ์ก่อน เหตุการณ์เออมันน่าสนใจดีนะ ในพ่่านักได้จากอะไร ในพ่่านักได้จากข่าวยาซีก็มินี้แหละข่าวนายกรัฐมนตรีนต้องไปไหว้เราก็สงสัยว่าทำไมเงินกับเกาหลีมันต้องแบบโวยวายเพราะว่าสำหรับเราการไปเคารพดวงวิญญูณมันเป็น

พิธีกรรมที่ตึงาม มันโยงไปถึงตายไปแล้วยังไม่ให้อภัยกันหรือ ที่สังเกตจริงๆที่มีงานการเมืองเข้าไปอยู่ด้วย แอมมีการเมืองเล็กมาตลอดเวลา มี มีตลอดเป็นเรื่องการปกครองแต่เราไม่ได้ไปโจมตีเราไม่ใช่ละครโจมตี ของพีไม่ได้เสียดสีแต่พีเล่าให้เห็นภาพ เห็นถึงการจัดการของรัฐที่ไม่ได้มีประสิทธิภาพทำให้ชาวบ้านต้องเดือดร้อน เราไม่มีการแบบใส่ภาพเข้าไปคนเรามากมีทัศนคติส่วนตัว ทัศนคติส่วนตัวเนี่ยมีทั้ง ออกติ และ ชื่นชมในงานพีพยายามทำให้ทัศนคติเป็นกลาง ใช่ว่าพีได้สองฝ่าย เพราะว่าถ้าคุณมีทัศนคติส่วนตัวแล้วมันจะมีผลต่อการแสดงอย่างเช่นความคิดข้าราชการคนที่มีอคติต่อข้าราชการว่าโกงแบบนี้มันก็จะสร้างทัศนคติขึ้นมา คุจะจะเป็นแบบนี้ๆ ทหารจะเป็นดูโหดเหี้ยมพอคำก็ต้องเลวเห็นแก่ตัว สำหรับเวลาสร้างงานพีจะเน้นแอดติจุดที่มีต่อสิ่งเหล่านั้นคืออะไรแล้วจริงแล้วมันเป็นอย่างนั้นจริงๆรีปาว พวกวิญญูณอย่างนี้พีคิดได้ไงเอามาจากไหน ไอ้เด็กจกเปรดเนี่ย จริงๆแล้วมีเรื่องปัญหาการทำแท้งมาก่อนแล้วมันก็มีอยู่ตลอดเวลา ช่วงนี้มันซาไปแต่ก็ไม่ได้หมายความว่าไม่มี แต่นักข่าวไม่เล่นไปเล่นอย่างอื่นเล่นข่าวการเมือง เรื่องคลิปเรื่องนู่นนี้ ความรุนแรงมันไปตกอยู่กับคนที่ไม่สามารถต่อสู้ได้ เขียนนรกจกเปรดเพราะว่ามองว่าเด็กที่ถูกทำแท้งมันไม่มีปากไม่มีเสียงผมมักจะเขียนเป็นเสียงของตัวเองละครที่ไม่มีโอกาสได้เถียงไม่มีโอกาสได้มาชี้แจง

จุดเด่นของละคร

จุดเด่นของพีอีกอันคือพีสามารถสร้างตัวละครที่คนจดจำ ใช่ว่าเพราะเราอยากรู้ไว้ว่าถ้าเค้าต้องตอบมาได้เขาจะตอบว่าอะไรเขาจะรู้สึกยังไงนี้แหละเรื่องสำคัญ

เรื่องไหนที่คิดว่าได้รับการตอบรับดี

ไร้พ่านัก ก็ยังมีคนพูดถึงให้เอามาทำอีกแต่ก็ยังไม่ได้ทำพระเจ้าเซ็งไม่ได้ทำแล้ว พบรัก ทำหลายครั้งแล้ว ที่พีพูดผมชอบหมดเลยงานไหนที่ตัวเองชอบ ชอบหมดทุกอันแต่แต่ละช่วงเวลา ใช่ว่ารู้สึกที่เราได้ทำไปอย่างเต็มที่อะนะ แล้วตอนจบของพีพีจะชอบให้คนดูคิดเองหรือเปิดแล้วแต่ หรือว่าเราแอดจัสไว้แล้วว่าต้องเป็นอย่างนี้ ก็ส่วนใหญ่ก็งานตัวเองทั้งนั้นไม่เคยกำกับงานคนอื่น ปกติก็ทำแต่งานของตัวเองหรือกับเบนแค่นี้ พีแล้วเรื่อง เรื่องเกิดดับ เกิดดับก็ดี เป็นเรื่องที่ยากทำอีกแต่ยังไม่ได้ทำ เกิดดับตอนนั้นคิดจากอะไรครับ เกิดทำนี้เลยเวียนไหวต์ตายเกิดชัดเจน พูดเรื่องเวียนไหวต์ตายเกิดที่ไม่ได้เข้าสู่ตร เวลามีคิดงานนี้พีนั่งเขียนเลยไหม แล้วแต่ขึ้นถ้าอันที่เป็นบทส่วนใหญ่จะเขียนก่อนมีไอเดียแล้วเขียนก่อน แต่ถ้าเป็นอย่างไรก็ ใจยักษ์ก็ชอบนะ อันนั้นไม่มีบท ใจยักษ์ทำกับเบบี๋ไม้ม เมาส์ไม่มีบท อดีตสังหรณ์ไม่มีบท ถ้าสมมุติไม่มีบทพีจะวางโครงเรื่องไว้ก่อนหรือว่ายังไง ใช่มันจะมี Theme หัวข้ออยู่แล้วแล้วก็ทำเลยวันนี้ทำก็ขึ้นก็ว่าไป มันจะมีเรื่องในใจ นี้เราสร้างคาแลคเตอร์ให้เขาหรือเขาสร้างเอง แล้วแต่ อย่างใจยักษ์นี้ไอ้ทามันบอก ว่า ผมว่าเราเป็นยักษ์เล่นชิ้นเหยียบแมลงสาป แล้วแสดงสด แล้วก็จตๆไว้ อ่า แล้วก็จำไว้ทำอะไรไว้

แสดงว่าคนเขียนบทต้องเป็นผู้กำกับเหมือนกัน

มีพื้นละครชัดเจนแล้วจะไปทำอะไรก็ได้รู้โครงเรื่องทั้งหมดละพี่สามารถทำได้เองอัตโนมัติ ไม่เข้าใจ พี่มีโครงเรื่องอยู่ในใจอยู่แล้วใช่ไหม บางเรื่องมีโครงเรื่องบางเรื่องไม่มีโครงเรื่อง เรื่องที่ไม่มีโครงเรื่องก็จะมีแต่หัวข้อเหมือน อย่างเช่นใจยักษ์นี่ก็จะพูดทั้งหมดเกี่ยวกับยักษ์มันจะทำอะไรก็ได้ โคลงเรื่องนั้นมันเป็น 20 โคลงเรื่อง 24 โคลงเรื่อง หรือแม้กระทั่งเราจะใช้คำพูดในเรื่องต่างๆการใช้คำพูดมีกี่วิธี 64 วิธี 80 วิธี

เราเวลาที่เขียนบทมีใครมาดูให้พี่อีกที่ไหม

ไม่มีใครมาดูทั้งสิ้น เวลาเขียนบทที่ส่วนตัวไหม อย่างเช่น ร้านกาแฟ เคยเขียนทุกอย่างอะ เขียนที่บ้าน ชักระดาษ สมุด นั่งเขียนค่อยมาพิมพ์คอมทีหลัง

แล้วเวลาคิดงานไม่ออกพี่มีวิธีการอะไร

มันต้องคิดเสร็จแล้วค่อยเขียนอะพี่ไม่แบบคิดไปเขียนไปเพราะฉะนั้นอยากเขียนเรื่องนี้ สมมุติทรากจากเปรตมหันต์ไม่ได้คิดเดี๋ยวนั้นนะก่อนหน้านั้น2ปีเจอใครก็ตามถ้ามีเด็กถูกมาทิ้งอยู่หน้าบ้านจะทำอะไร ก็ถามไปเรื่อย ๆ ก็ไม่ได้เขียนอะไรทั้งสิ้น จนไปเรียนฝรั่งเศสปีหนึ่งกำลังจะกลับก็เขียนมาหาพี่ใจเนี่ยผมจะเขียนบทผมกลับมาผมจะเขียนบทเรื่องนี้เขียนใส่คอมเป็นไฟล์แล้วส่งมาให้พี่อ่านเรื่องนั้นเขียนที่ฝรั่งเศส แล้วก็ไม่ใช่เขียนเป็นกระดาษลายมือแล้วส่งไปรษณีย์มาแล้วมีคนทีอินบ็อคพิมพ์ มาให้แล้วพี่ใจก็อ่านแล้วพี่ชอบบอกกลับมาทำเรื่องนี้ แต่งานพี่เหมือนจะมีเป็นมูฟเม้นมากขึ้นไหม เพราะว่ามันสนใจหน้ากามันก็เลยไม่พูดแต่หน้ากามันมาตั้งนานแล้วมีมาในแต่ละชั้นอยู่แล้ว แล้วมีงานไหนใหม่ที่แบบโดนคอมเม้นเยอะแล้วคนไม่ชอบไม่เข้าใจ มีคอมเม้นที่ไม่ชอบไม่เข้าใจแรง ๆ อยู่อันนั้นก็เกิดจากนี้แหละ เค้าไม่เชื่อศาสนา จบ เขาไม่เชื่อว่าไปเกิดได้ เขาไม่เชื่อเรื่องน้ำชานี้ก็จบเลย จะไปอะไรเป็นต้นไม่ไร้สาระ

บทสนทนาที่คิดมาจากอะไร

ตัวละครตัวนั้นหรือว่า ก็คาแลคเตอร์มันน่าจะพูดอะไรมันจะทำอะไร แล้วพี่เคยจับงานของคนอื่นมาอ่านแล้วคิดว่ามันดีจังเลยพี่ว่ามันเกิดจากอะไร แรก ๆ อ่านหลัง ๆ ไม่ค่อยได้อ่าน สมัยก่อนอ่านฝรั่ง ตอนนี้ดูเรื่องของ ของอัน ชอบนางตั้งแต่ขึ้นแรกแล้ว ผมชอบอุบล ซึ่งจริงๆ แล้วงานมันมาพร้อมกับการนำเสนอในรูปแบบของมันเลยโดยตัวบทมันจริงๆ คนเอาไปอ่านไม่รู้เรื่องหรือว่ามันเกิดอะไรขึ้นถ้าไม่ได้เห็นภาพการนำเสนอของมันบทละครของอันมันไม่สวยเท่าภาพที่เห็น วิธีการเล่าเรื่องเขาสนุก บทละครของอันถ้าอ่านแล้วมันเฉย ๆ ไม่มีอะไรเลยเอาบทมันไปให้เด็กกำกับไม่ได้ไม่รู้ไม่เข้าใจไม่รู้เรื่องอะไร ชอบวิธีการเล่าเรื่องเขาเนี่ยอัน ชอบมุมมองของมันแหละมุมมองชีวิตต่อเพื่อนครอบครัว การเชื่อมโยงกับตัวละครเป็นไงทำไมถึงไปเชื่อมโยงกับ

วิญญาณ ถ้าเราพูดเรื่องเวียนไหว้ตาเกิดมันก็ต้องเชื่อมกับวิญญาณไม่งั้นมันก็ได้ ไร้พำนักมัน ก็พูดเรื่องศาลเจ้ายาซึกุนิมันก็ต้องมีวิญญาณไม่งั้นมันไม่ได้ พระเจ้าเซ็งก็คือพระเจ้า เพราะว่า ประเด็นที่เราสนใจมันคือเรื่องนี้มัน ซึ่งเราก็ไม่ได้ตั้งใจให้ทุกเรื่องมีผี ซึ่งจริงๆแล้วถ้าเราไม่ได้มอง ว่าเขาไม่มีชีวิตอยู่แล้วก็เป็นคนนี้แหละใช่ปะก่อนจะตายก็เป็นคนก่อนหรือว่าก่อนมาเป็นคนก็ ต้องตายก่อน

เด็กรุ่นใหม่ถ้าจะมาเป็นนักเขียนบทละครได้ต้องมีอะไร

พี่ว่ายุคสมัยโลกมันเปลี่ยนไปแล้วก็ไม่ได้ดูเยอะดูคน2คนดูเจนเนอเรชั่นใหม่ งานเขียน มันไม่ได้ถูกจำกัดอยู่แค่ เรียว สมเหตุสมผลอะไรอีกต่อไปแล้ว มันเรื่อยเปื่อยไปแล้วออกไปได้ มหาศาลมาก

งานของเด็กรุ่นใหม่ที่ชอบของใครบ้าง

ก็มีสแปช เชี่ยเตอกับ สกาเร็ด ไอ้เบนมันก็ไม่ค่อยได้เขียนอะไรละ พี่ว่าละครเวทียังอยู่ ได้ใหม่ต่อไป อยู่ๆก็มีเด็กสร้างขึ้นมามีความหวังอยู่บ้างว่ามันไม่ได้เลิกทำไปไงถ้าปกติ หมดเทศกาลมันก็ไม่มีใครทำแล้ว ตอนนี้มี กลุ่มนั้นทำสเปซเล็กให้มีที่เอางานมาลง

สัมภาษณ์นัก นवलแพง กลุ่มละครเสาสสูง

กระบวนการคิดยังไง รูปแบบละครเวทีเป็นแบบไหน

ก่อนคิดว่าของตัวเองเลยเป็นแบบไหน คือดูภาพรวมๆเลยว่าสิ่งที่มันจับต้องได้มันเป็น ละครตลก ดูจบละเหี้ย เหี้ยจริงๆ สันดาร พวกมันนี่แบบว่างมากหรือไง มันเป็นงานที่รูปแบบการ ทำงานไม่ได้ฟีกตายตัว คือเริ่มต้นแรกๆสมัยก่อนเราก็ทำบท เริ่มต้นจากบท เราได้บทก่อนแล้ว ได้นักแสดงที่หลังนักแสดงก็เล่นไม่เข้ากับบทผมก็เลยรู้สึกว่ามันไม่ค่อยโอเคผมก็เลยคิดวิธีการ ใหม่ เมื่อก่อนเสาสสูงมันมีจำนวนคนเท่านี้ไอ้พวกนี้เล่นได้ทุกเรื่องเราแค่เอาคอนเทรนมามาใส่บู๊ป เราให้พวกหนุ่มๆเป็นคนเล่าเรื่องสังเกตุใหม่พี่ละครเสาสสูงมันดูพูดเป็นธรรมชาติพูดเป็น ธรรมชาติจินคิดว่ามันเป็นไดอารี่อกของมัน

คือเวิร์คช็อปก่อนใหม่ คือคิดตรียมก่อนใหม่

แล้วแต่พี่อะไรก็ได้ คือมานั่งคุยกันก่อนใหม่ คุยเป็นเดือนหนึ่งไม่ได้ทำอะไรกันนั่งกินเหล้า คือเป็นวัยรุ่นนั่งกินเหล้าคุยกัน ผมจะเป็นคนทำหน้าที่ขมวดทุกสิ่งทุกอย่าง เราก็คุยกันแบบ นี้อะ คิดแค่ว่าอะไรมันสนุก กวนสันตินคิดแบบนี้ แล้วคิดใหม่ต้นกลางจบไว้ มันค่อยๆมันมา

ค่อยๆ นั่งคุยไม่ได้ตั้งใจ ซ้อมไปก็ สมมุติเราได้เป็นก่อนอื่นเราก็ซ้อมขึ้นนี่ก่อน แล้วไม่มีบทเขียนไม่เคยมีบทเขียนมาก่อนพี่ไม่เคยมีมานานแล้ว น้อยครั้งมากที่บทจะสำเร็จก่อนมันเกิดจากการที่เรามานั่งคุยแล้วผมก็จะจด สถานการณ์เกิดจากอะไร ก็กำหนดสถานการณ์มาอย่างสมมุติว่านั่งคุยกันอยู่ดีๆ ชักก็เกิดไรขึ้นต่อ เช่น ชัก ขึ้นนี้เราต้องการให้เกิดผลอะไร เราจะเล่าอะไร อย่างแบบมันคุยกัน2คนอย่างดี ๆ นี่แม่งเป็นคนฆาตกรรมเราก็มานั่งว่ามันจะเกิดไรขึ้นเท่านั้นเอง เราคิดกันแบบ simple แค่นั้นเอง กำหนดโจทย์ว่าเราจะไปทางฆาตกรรม เราก็มานั่งคุยกัน กินเหล้าไปคุยกันไปเดี๋ยววันซ้อมก็มึงว่าไง เอาใจ มันจะจดไว้พอได้ประมาณหนึ่ง ลองทำเป็น ซีเนเวิร์คกันใหม่

มีโครงเรื่องอยู่ในใจเหมือนกันมีใหม่ หรือว่าไม่มี

มีในใจพี่ก็แต่ไม่ได้แบบ เปิดเรื่องก็ประมาณนี้ ไม่เลย ยกตัวอย่างล่าสุดเทศกาลคือถ้าคนไม่รู้จักผม ชื่อเรื่องที่จะเล่นเทศกาล อโหสิกรรม ไอเดียใหม่คือมันเริ่มต้นจากการมีไอเดีย คือมันรู้สึกจากการนั่งคุยกัน คำว่าขอโทษมันยากขนาดไหนวะแค่นี้ผมคุยแค่นี้เรามองประเด็นนี้ประเด็นเดียวกัน เรามองว่าเออทำไมมันยากเพราะว่าอ้อก็หรือเพราะไรวะเราก็ค่อยๆ มานั่งไล่เราจะคุยกันในเชิงแบบนี้เพราะทุกคนเข้าใจประเด็นละพี่มาในขั้นตอนนั่งคุยกันแบบนี้แหละ นักแสดงทุกคนเราต้องรู้ประเด็นว่าเราต้องทำอะไรประเด็นอะไร แล้วปลายทางจุดจบมันคือไรวะ แล้วถ้าขอโทษแล้วทุกอย่างจบหรือแล้วเราจะเล่นเรื่องไรวะ ผมเลยบอกทุกคนว่าผมจะเล่าเรื่องในโมเมนต์ที่คนดูจะดูไรวะเรื่องนี้มันจะอย่างไรไม่ให้ยอมขอโทษวะ แล้วก็เล่าเรื่องความโกรธ มึงดูสิพี่ได้มันไม่ยอมขอโทษแล้วดูนะมันจะเป็นหลบหน้าหลบตาเราก็จะเล่าเรื่องแบบนี้คนดูรู้แล้วว่ามันผิดแต่มันไม่ยอมขอโทษ ทำไมคนถึงชอบขอโทษสูงเพราะมันเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวผมว่าใกล้ตัวคนเราก็รู้สึกอย่างนั้นเหมือนกัน แล้วจะบอกว่าเรื่อง อโหสิกรรมอะพี่มันถูกคิดก่อนจะมีประเด็นเรื่องกราบแล้วผมก็คิดขึ้นมาจากโปรสเตอร์มันต้องเป็นรูปกราบดินแล้วทำหน้าที่แบบว่าหลบตา มองบนปากเบ้ คิดจากเปิดแบบละครเล่นเรทไปประมาณ 15 นาทีแล้วไม่ยอมขอโทษคนดูอะไรอย่างนี้ก็คิดไปมั่ว ๆ ก่อนเส้นเรื่องแบบยังงี้ไม่รู้

ลักษณะเด่นของเสาสูงคือ

สร้างตัวละครที่แปลกแต่จริงเพราะสร้างมาจากที่เห็นยกตัวอย่างเช่นอีคิมพี่ว่าผมแปลกมากเลยใกล้ตัวมาก อีคิมมาจากอะไร อีคิมตอนนั้นผมรู้สึกว่าต้องส่งละตอนนั้นผมต้องไปญี่ปุ่นเราต้องส่งเรื่องละผมคิดถึงผู้หญิงซีเมาคอนหนึ่งร้องเพลงคาราโอเกะผมก็ไปเล่าให้หย่าฟังว่าจะเล่าเรื่องผู้หญิงคนหนึ่งพี่แม่งร้องเพลงเหี้ยๆ เสียงเหี้ยๆ จนแบบน่ำราคานเพราะออกหัก แล้วหย่าถามว่าแค่นี้หรือพี่ โครงเรื่อง3บรรทัดแล้วผมก็นั่งส่งไปเรื่อยๆ ผมจะเห็นแบบคาแลคเตอร์อะไรบางอย่าง อย่างเช่นอโหสิกรรมรู้ทั้งรู้แต่ก็ทำหน้าที่ทำตาเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้นทำไมมึงไม่ขอโทษวะ ไอ้ความพยายามหลบเลี่ยงที่จะไม่ขอโทษเนี่ยมันคือความสนุก เสาสูงเหมือนแอบ

การเมืองอยู่เล็กๆ เรื่องอีคิมอะพีมันคือช่วงบูมของเฟสบุ๊คมันคือเฟสบุ๊คพฤติกรรมของคนระบาย ออกบูมแต่เรื่องตัวเองนั่นนี่นั่นตอนนั้นมันไม่ต้องพอม มันเปรียบเทียบกับเฟสบุ๊คเรื่องราวของอีคิมเป็นแบบนั้น ผมเหมือนคาราบาวอะพีมีเรื่องอะไรก็เอามาเล่า เล่าหมดนะเวลานั้นพอเวลาผ่านไปมันอาจจะกลายเป็นเรื่องแบบแฮ่ เรื่องบางเรื่องของผมมันอาจจะแฮ่ อีคิมนี้เป็นละครที่มีเด็กนำไปทำเป็นที่ฮิตหลายคนแต่เป็นเวอร์ชันเล่นโซโล่หมดเลย คือช่วงนี้เราทำเทศกาลเหมือนถ้าเปรียบเทียบกับเหมือนไฟร์โหลดฟรีแล้วก็เวอร์ชันเต็มก็แบบปิดไป จริงๆนี่ตั้งใจอยากจะทำมิสแซชให้เป็นเวอร์ชันเต็มๆแต่ว่าไม่มีเวลา แล้วก็ก็ไม่ได้

เวลาคิด คิดยังไง

คือมันซุ่มไปเรื่อยๆที่มันเกิดจากกระบวนการซ้อมการคุยคือผมไม่ได้วางแผนว่าคือบางเรื่องผมอาจจะรู้ว่าตอนจบเป็นยังไง บางเรื่องผมไม่รู้ก็ซุ่มไปเรื่อยๆ คือก็อย่างน้อยคนเล่นเองก็จะรู้ว่าอะไรจะเกิดขึ้นแปลนะที่วิชาชีพผมเป็นคนเขียนบทนะแต่เวลาทำอะไรแบบนี้ผมไม่มีบท อย่างที่ผมบอกผมไม่ชอบเขียนบทแล้วนักแสดงเล่นไม่ได้เพราะมันเป็นภาษาพูดเราหมดเลยแต่มีเล่นๆไปภาษาของผมยัดใส่ปาก ต้องพูดประโยคประมาณแบบนี้หรือป่าว เวลาผมหนึ่งดูผมก็จะใช้เช่นผมไม่ได้ค่อยอ่านบทผมก็จะค่อยๆมานั่งเรียงว่ามันเป็นแบบนี้หน้าแล้วมันก็ต้องจบแบบไหนวะจากนั้นคนดูจะต้องยังไงคือเรื่องโรงสร้างมันอยู่ในใจเราแต่วิธีการทำงานแบบเรา เราไม่เลือกที่จะใช้แบบที่ แล้วบางครั้งเรื่องดนตรีเรื่องอะไรอย่างนี้ประกอบนี้ทำยังไงผมก็คิดเดี๋ยวนั้น พี่เหมือนกันทุกสิ่งทุกอย่างเกิดจากการซ้อมหมดมันขึ้นมาเดี๋ยวนั้นเลยเราไม่ได้คิดขึ้นมาก่อนเลยพอถึงต่อนั้นมันต้องอย่างนี้ละ แล้วมันมีอยู่อย่างหนึ่งพี่ที่ผ่านมาละครของเสาสสูงผมค้นพบโดยไม่ต้องใช้เข็มทิศชีวิตผมมานั่งวิเคราะห์เองจนมีคนมาบอกว่าตัวละครเอกของผมคือผู้หญิงทุกเรื่องเลย มีมึงหึงอะไรกับผู้หญิง คำถามนี้เป็นคำถามที่ดีโอโฮโยใช้เลยกูทำเพราะว่าหรือกูล้างแค้นผู้หญิงที่แม่ทิ้งกูจะทำร้ายความรู้สึกกูวะใช่เลยพี่มันเกิดจากแรงขับนั้นจริง แต่ดันไปเข้าใจผู้หญิง ให้อภัยคนเล่นมันเข้าใจผมไม่ได้เข้าใจผมเป็นแค่แบบ มันเหมือนแค่แชร์กันไงว่าพี่ผู้หญิงมันต้องอย่างนี้ มันก็จะเห็นด้วย ผมก็จะโยนถามไปมันควรจะเป็นยังไงวะ คนเล่นละครกับผมมันจะต้องแชร์ไม่แชร์ไม่ได้มึงต้องเอาตัวมึงออกมาเยอะๆ ก็คือต้องเปิดหมดผมเปิดนะพี่ผมเปิดหมดเปิดคุยกันทุกเรื่องเลยเรื่องเชิงแบบอย่างให้อภัยมันเป็นคนที่เปิดออกมามันมีเรื่องที่มีมันอยู่ภายในเยอะความรักของมันเยอะแยะออกมาเป็นงานหมดเลย อย่างเพลงจำได้ไหม ที่ใช้เพลงเบิร์ดอะ ตอนนั้นผมรู้สึกว่ามันเกิดมาจากผมเจอโมเมนต์นี้แต่ไม่ใช่เพลงนี้ ผู้หญิงแม่ให้เพลงดีเกินไปประโยคนี้นั้นอยู่ในตัวผมแต่อันนี้มันยังเป็นเรื่องเดิมอยู่แต่ว่ามันถูกทำร้ายไปผมชอบทำร้ายตัวละครมันสนใจผมรู้สึกว่าคุณแม่ล้างแค้นผู้หญิงที่ทำกับกูอย่ามาให้เจออีกเลยแล้วคนดูก็แบบอัสสไอ้นี้แม่โง่ มันมา ณ เวลาของมันมันไม่ได้มาล่วงหน้าก่อนที่ตะเกิดขึ้นแล้วทุกครั้งภาพมันจะถูกรีเสตรทอะพีมีเหมือนถูกคิดใหม่เหมือนตอนนั้นอีคิมอะพีมันคนละสไตเลย

กับเวอร์ชันแรกอันนั้นมันดิบกว่า อีคิมมันก็ถูกพัฒนามาจากอีห้าตัวละครผู้หญิงที่ถูกทำร้ายเหมือนกัน

ถ้าสมมุติเวลาไปเลือกบทคนอื่นเราเลือกไป

อย่างเช่นบุรุมอย่างนี้ บุรุมหรือพีโจทย์มันเป็นมาอย่างนี้พีเป็นวรรณกรรมบทละคร ผมก็แบบเรื่องอะไรที่กูชอบวะ กูชอบเรื่องนี้วะ ผมเคยทำเมื่อประมาณ 10 กว่าปีก่อนสมัยมีบางกอกการละครของพีบีกเอาเรื่องนี้มาทำเป็นซีเนียร์วีรค์ เพราะผมอ่านจากตรงนั้นแล้วคิดว่าเห็นนี้กูชอบวะ ส่วนเรื่องอื่นไม่รู้เลยผมก็เอาเรื่องนี้ บุรุมแต่สันดารใจกูไม่ตามบท พีหุมนเล่นได้ไงวะ ก็ปรับตามพีหุมนึงพีหุมนึงก็ด้าแก่ง คือเรื่องจะเป็นยังไงมันขึ้นอยู่กับนักแสดงด้วยว่าจุดเด่น พีหุมนึงไอ้หุมนึงเป็นนักดนตรีเล่นเพลงแล้วแม่งเอาอยู่ผมคิดว่าซีเนียร์คนดูแม่งต้องแบบอะไรอย่างนี้ เขาเล่นละครารู้สึกว่าเขาทรงพลังอะพีมันไม่ฝืนเขาอะพี อย่างตอนซีเนียร์พระเนี่ยผมว่าตอนแรกกับสายฟ้ามันก็ไม่มันใจเป็นตอนที่ซ้อมซ้ำที่สุดไม่มันใจว่าสายฟ้ามันจะเก็ทรีปาว รู้อยู่แล้วว่าสายฟ้าเดี่ยวมันก็หาทางเจอเดี่ยวมันก็ไปเองแล้วก็ค่อยๆบิตๆไปเรื่อยๆ จนมาลงตัวทำให้รู้สึกงานต่างจากบุรุมอะเนอะ พีได้ดูของอักษรที่เขาทำใหม่ทีลิต ไม่ได้ดูใช้ใหม่ เขามาขอบทผมเหมือนกันเขาอยากจะทำเปรียบเทียบดูผมก็ได้บทมาจากของต้นฉบับอ้าวแปลผมก็มา ฉบับอ้าวแปลกับของครูช่างทำผมเอามาเทียบกันแต่ของครูช่างเขาทำเวอร์ชันต้นฉบับของเมื่อร้อยปีที่แล้วก็มาเปรียบเทียบกันดูมาดูว่ามันจะเป็นยังไง มันเป็นเรื่องประสบการณ์ด้วยพีผมว่า คือถ้าอยู่ในอดีตมีที่เป็นสถาบันลักษณะแอดดิงอย่างนี้แอดดิงสถาบันผมรู้สึกอย่างนี้ ย้อนกลับมาคือผมเนี่ยมีไอเดียแล้วผมก็จะถามว่าใครว่างจะมาเล่นแค่นี้จบเพราะฉะนั้นทุกอย่างไอเดียผมเนี่ยมันจะถูกขับตามคนที่จะมาเล่นให้ผม อย่างตอนมีสแคสผมเอาไอ้จำก่อนคนแรกแล้วผมก็นึกออกมึงไปแคสบทที่แบบเล่นน้อยๆอะเสียตายเราไม่ได้ทำเราป่วยก่อนไงทำไมจบ

คนชอบเรื่องไหนสุด

คนรุ่นก่อนนู้นจะชอบ สามสาวสันดารเสีย เพราะว่าสมัยนั้นมันสดมาก ซึ่งถ้าเป็นสมัยนี้ก็มีคนทำเยอะแล้ว ยุคหลังๆมันก็ไม่ชัดเจนเท่าไร แต่พีชอบเรื่องนี้นะ อู๊ดอู๊ดที่เป็นหุมนึง อยากเอาบทอย่างนี้ให้เด็กดูน่าสนใจ เสียดสีแบบชัดเจน คือแบบละครมันไม่มีอย่างนี้มานานละไงจริงๆ น่าจะเอากลับมา พีว่าความสุขก็โอเคนะเปรียบเทียบอะไรชัดเจน แล้วในส่วนตัวชอบเรื่องไหน ส่วนตัวทำแล้วชอบที่สุดผมชอบ คุ่มะมังกุ จนถึงวันนี้ผมก็ยังชอบในเชิงแบบถึงแม้มันจะไม่ได้โดดเด่นไรมากเวลามันผ่านไปแต่ในขณะนั้นที่พีผมว่ามันฉลาดเรารู้สึกแฮปปี้ ใจเล็กซันของการกำกับด้วยใช้เวลาซ้อมนาน

แล้วมีเรื่องไหนเฟลไหม

เฟลก็มีเรื่องสุดแสนเสียใจแม่แหวนพ่อผมไว้ในตู้ เป็นเรื่องที่บพระพันธ์ อาจารย์ตู้เป็นคนแปล นานมากแล้ว พี่บ๊ิกยังมาขอยู่เลยจะเอาไปทำเรื่องล่าสุดของเขาที่กำลังเล่นอยู่ เขาก็มาขอบทเพราะว่ามันมีส่วนใดส่วนหนึ่งในเรื่องนี้แหละมันอยู่ในเรื่องของเขามาก็เลยบอกว่าคุณไม่มีบทแล้วไปอยู่ไหนก็ไม่รู้ อีคิมก็ชอบแต่ไม่ได้ชอบบรรยากาศการทำงานมากกว่ามันไม่ค่อยสมบูรณ์แบบ

คนเขียนบทต้องมีอะไรอยู่ในตัวบ้าง รุ่นใหม่ต้องมีอะไรบ้าง คือเรื่องที่เขาจะเล่าคือเรื่องอะไร

มันจะสามารถที่จะไปต่อได้ขนาดไหน ไม่สามารถหาวิธีการเล่าที่จะบอกทุกคนได้ว่าเราจะทำเรื่องนี้เพราะอะไรแต่ผมบอกว่าแม่งสนุกเหี้ยแต่ว่าเรื่องของโทษเล่าปู้ก็รู้ละว่าสนุกแน่นอน อย่างนี้คือผมกลับกรองแล้วพี่ผมคิดมาแล้วว่าจะเล่าอะไร ตอนนั้นตั้งชื่อเหี้ยชื่อเหี้ยไรดีวะ เคยไปดูงานของคนอื่นใหม่ที่ว่าบ่ไม่ได้คิดว่าเกิดจากอะไร มันก็คงหลายเรื่องละมั้งยกตัวอย่างงานของไอ้ทั้น คือผมไม่ค่อยคอมเม้นมันคือไม่คอมเม้นออกสื่ออย่างมากก็แค่ชม แต่งานมันรก งานแม่งรกไปหมดเลยจะเอาทุกอย่างอะ อย่างงานล่าสุด ปีเตอร์แพนผมก็สงสัยทำไมถึงแบบคนชื่นชมกันนักหรืองานอะไรก่อนหน้าของมัน ผมไม่เก็ทงานมันเลยก็รู้สึกว่ามันเต็มไปด้วยความรกรุงรังเต็มไปหมดมันแบบไม่ขาดสักอันซึ่งตัวมันเป็นคนแบบนั้นไง มันเป็นคนที่มีปัญหาในการเขียนบทสูงอยู่เหมือนกัน มันมีอะไรบ้างอย่างไม่เชื่อมกับคนด้วยมันทั้งคน ตอนพี่ดูแรกๆไม่เข้าใจว่าทำไมมันไม่ยอมจบนะหรือยังไงล่าสุดเขียนนิยายเป็นเรื่องผีแบบผีสิงก็ดาร์ เข้าใจนะแต่พยายามหาสิ่งที่เชื่อม ทำไม่ต้องเป็นก็ดาร์ไฟอิ่งบิวะ มันสวยดีพี่ ไซกุเข้าใจมึงแต่มันแบบทำไม่ต้องเป็นก็ดาร์ไฟอิ่งบิวะ มันมีประโยคหนึ่งผมคิดให้มัน ดนตรีแม่งเหมือนศาสนา ก็ดาร์มันก็เหมือนกับศาสนา ไรเงี้ยแหละผมจำได้อารมณ์ไม่ได้เรื่องมันเล่าแบบพวกคนไปทำลายหัวโขน แต่ความเหี้ยของมันคือนักดนตรีในเรื่องนี้นั้นเหมือนนางสลีบนี่อดที่แบบมีปุ่มมีของมีครุคือมันแบบล้อเลียนคือมันแบบเอากิตาร์ไฟร์วีมาทำแบบเหี้ยๆสุดท้ายก็มีผิอยู่ในนั้นเพื่อให้มันลึงกับคนซึ่งอันนี้ละครทุกเรื่องของผมมันมี มันต้องลึงกับคนหรือก็อปปีคำที่แบบโดนใจ

มีไหมเวลาคิดงานไม่ออกทำยังไง

ก็ล้มจบอยู่ตรงนั้นเป็นบ่อยพี่มันเป็นลักษณะอย่างหนึ่งของการทำงานอยู่แล้วคิดไรไม่ออกบางทีใกล้เล่นแล้วถึงจะคิดออก แล้วมีที่ที่แบบว่านั่งเขียนบทไรเงี้ยปะ บ้าน ที่บ้านจะเขียนออกหมด แต่ถ้าเป็นละครเวทีนี้ที่ซ้อมหรือเราเจอกันที่ไหนก็จะคิดออกหรือเรากลับบ้านมาก็จะไม่มาคิดละนะทั้งเลยนะไม่เอาเรื่องที่ละครกลับมา นั่งคิด ส่วนใหญ่ละครเวทีผมจะไม่ค่อยกลับมาคิดที่บ้าน ถ้ากลับมาบ้านก็แค่เอามาเรียงๆกันค่อยๆคิดไปเรื่อยๆ

มีเรื่องในดวงใจไหม

ผมชอบงานอีเว้นท์เหมือนทุกคนแหละ ล่าสุดได้ดูใหม่ เรื่องล่าสุดวิธีการกำกับดีมาก จังหวะดีมากขำๆอยู่เสือกร้องให้เยิ้มมาก ก็เลยถามอี๊ อี๊บอกว่าคือตอนซ้อมเหมือนกันจังหวะนี้ได้ตอนซ้อมแล้วล่าสุดแหม่มเล่นดราม่าขำคือไม่ได้เล่นจังหวะตลกนะแต่เล่นดราม่า หลังไม่ค่อยไปดูละครเท่าไรหัดติงงานเยอะติงงานติดลูก วันนี้ตัวเองบอกชอบงานอี๊คือโดนอะโดนอยู่แล้วในวิธีการของเขาเขาละเอียดในทางของเขามากต้องมีเขากำกับอะคือถ้าอี๊เขียนบทแบบนี้อี๊ต้องกำกับเองนะจะพีเข้าใจนะแต่พีคงกำกับชิ้นนี้ไม่ได้ มันจะเป็นลักษณะเฉพาะตัว

สินีนาฏ เกษประไพ กลุ่มพระจันทร์เสี้ยว

รูปแบบละครเป็นแบบไหน

เราเรียกว่า Movement Theater เป็น Physical Theater นะคะ ไม่ว่าจะพูดหรือไม่พูด พูดมากพูดน้อยยังไงก็ตามนะคะ จริงแล้วละครที่เป็นละครพูดหรือ text base เราก็ค่อนข้างอยู่ในท่าอยู่ใน Modern Theater มันก็อยู่ในสาย anti real และต่อมาสู่ เขาเรียกว่า Physical Performance ทั้งหลาย นะคะ เราถือว่าเป็นสายเส้นมันเป็นกลุ่มเดียวกันถ้าสำหรับความสนใจ ความเข้าใจของเราและความสนใจโดยตรงของเรา ดังนั้นมันพูดเรื่องเดียวกัน พยายามทำละครอยู่แต่ว่าละครของเรามัน มันเปิดกว้างไปมากกว่าว่าเราจะเล่นแค่บนเวทีเราจะเล่นแค่ใช้แอกชั่นกับการพูดเท่านั้นนะแต่มันขยายไปสู่การใช้บอดี้มูฟมันขยายไปสู่การเดินแนวใหม่ด้วย

สมมุติเวลาคิดงานอย่างนี้ต้องคุยกันใหม่ หรือว่ามี Theme มาก่อนเลย

คุยมาก่อน มันมีสองส่วนนะค่ะ คือกลุ่มพระจันทร์เสี้ยวการละครก็รู้อยู่แล้วว่า เน้นที่ละครที่มีเนื้อหาเรื่องของสังคมนักรบเมืองนะค่ะ แต่ที่นี้รูปแบบการนำเสนอมันเป็นรูปแบบการนำเสนอที่กว้างหลากหลายไม่ ฟึก พุดง่าย ๆ แต่ว่าความถนัดของพวกเราก็อยู่ในสาย Physical Body Movement ต้องบอกแบบนี้ก่อน ถ้าย้อนไป 20 กว่าปีที่แล้วเราเห็นว่าครูของเรา ครู คำนคุณะติรกร คนที่ทำเทรนนิ่งคนแรกๆเลยในบ้านเมืองเรา แล้วเราก็ได้อันนี้มา เพราะฉะนั้นถ้าในส่วนขององค์กรเราจะคุยกันว่าเราอยากจะทำประเด็นไหนประเด็นสังคมมันกว้าง มันหลายประเด็น มันอาจจะมีการของวาระโอกาสด้วยแต่ว่าอย่างไรก็ตาม เมนหลักก็คือเราเห็นอะไรในสังคมแล้วเราตั้งข้อสังเกต อะไรแล้วตั้งคำถามว่ามัน work ไม่ work มันดีอยู่แล้วหรือที่เป็นแบบนี้ เรามีคำถามกับตัวเราเองกับสังคมใหม่ว่ามันน่าจะเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นหรือป่าว แต่อันนี้จะชี้ชัดไปที่ประเด็นไหน แต่อันนี้เราก็จะคุยกันและก็กรองไอเดียกันเรียกได้ว่าเป็นการแชร์ ลิ่งไอเดียกันแล้วค่อยกรองแล้วค่อยเลือก แต่ถ้าเป็นของตัวเองเราเองเลย มีความสนใจประเด็นเรื่อง

ผู้หญิงมาแต่ไหนแต่ไรแล้ว ก็ทำมาตั้งแต่สมัยเรียนแล้วมีทุกเรื่อง มันจะมากน้อยแค่ไหนก็ตาม ดั้งนั้นเนี่ยเรามองว่าเราจะตั้งโจทย์อะไรให้กับงานแต่ละชิ้น หรือว่าช่วงนี้มี อินแพคนี้เลย มีอินแพคตัวนี้เราจะต้องพูดเรื่องนี้ละเราก็จะเลือกเรื่องนั้น คิดไว้ว่าจะตั้งโจทย์อย่างไร จะใช้วิธีการยังไงเดี๋ยวก่อนว่ากันแล้วก็มีมีการแชร์ผู้ร่วมแสดง ถ้ามีผู้ร่วมแสดงด้วยก็จะใช้กระบวนการเยอะมากในการแชร์กับผู้ร่วมแสดงกับทีมงานและก็จะค่อยๆต่อกันไป ทีนี้ส่วนใหญ่มันมักจะเริ่มจากโอเคเดี๋ยวก่อน กระบวนการคุยเป็นกระบวนการที่สำคัญมากเพราะเราใช้มันเป็นประจำมันอยู่ในสายเลือดฝังอยู่ในตัว เลยว่ากระบวนการพูดคุย โต้เถียงกัน คัดกรอง เลือก หาข้อมูล

มีกระบวนการคิดอย่างไรในตอนนั้น

คิดจากการตั้งโจทย์ ต้องบอกก่อนว่าเราจะทำงานพวกนี้เราก็ต้องมีเครื่องมือพอสมควร แต่จริง นื่องๆที่เพิ่งเริ่มต้นเครื่องมือไม่ต้องเยอะก็ได้แต่ว่าเบื้องต้นมันต้องมี passion มีเครื่องมืออยู่ในตัว รู้ว่าจะใช้ได้อย่างไร จะแปลโอเคเดี๋ยวก่อนมาได้ยังไงต้องมีอย่างนี้ก่อนนะละ ดั้งนั้นเราเริ่มด้วยโจทย์ เราก็อยากทำงานกับฟาเนี่ยแหละ ฟาเนี่ยเป็นรุ่นน้องเราเนอะ แต่ว่ามันก็มีเรื่องของความเป็นผีหญิงความเป็นมุสลิมที่เราสนใจ ที่เราเห็นฟามันก็มีโอเคเดี๋ยวก่อนจะทำงานตัวเองได้นะ เราก็ตั้งโจทย์มี4ข้อด้วยกันและก็ต่างคนต่างทำแล้วเอางานนี้มาชนกันทีหลัง แล้วก็ตั้งโจทย์ในนั้นก็มี เจ้าสาว ทะเล ไม่พูด และใช้เพลง ซึ่งมันน่าจะแปลกมากคือเราเล่นแบบไม่ค่อยตามงานฟาด้วยนะ ไม่ตามไปดูซ้อมฟาด้วยนะ แต่ละคนก็จะมีผู้ช่วยเป็นน้องในพระจันทร์เสี้ยวนี้แหละ คนหนึ่ง ฟาก็มีสุกี้เป็นผู้ช่วย เราก็มอง ศิริธร เป็นผู้ช่วยเพื่อจะได้แบบตอนกระบวนการจะได้มีคนคอยช่วยซัพพอดหน่อย ช่วยดู ช่วยบันทึกใจ าก็ตาม แล้วก็ไปทำงานแยกกัน มันน่าจะแปลกใจมาก ตอนที่แยกกันดูครั้งแรก คืองานก็ยังไม่เสร็จดีหรอก ยังไม่เนียบดีหรอกแต่ที่เราเห็นทั้งซันแหละเราเห็นลิ่งได้ในทันทีและเราเองเนี่ย เราเมซิ่งในตัวกระบวนการในโจทย์ที่เราตั้งเองมันลิ่งเลยว่าเป็นผู้หญิงมันออกมาชัดมากความเป็นเรื่องในวัยเยาว์ เรื่องในMemory และในบอดีผู้หญิงมันชัดมาก แล้วมันก็บังเอิญเราก็ดันเศร้ากันทั้งคู่ ดาวดิ่งมากไป แล้วมันเกิดการลิ่งกันอย่างแบบ เห้ยมีความสุขมากกับงานชิ้นนี้ ถึงแม้กระทั่งมันจะเจ็บปวดนะ คนเล่นก็เจ็บปวดนะ ร้องไห้กันทุกวัน แต่ว่ามันมีความสุขนะ มันเหมือนเปิดโลกไปอีกชั้นหนึ่งเลยนะ สำหรับเรา

แล้วคุณคนอื่นเป็นยังไงบ้าง

งานชิ้นนี้ประหลาดใจมาก คนเขียนรีเฟคชั่นให้เราเยอะมาก และก็เขียนทั้งในเฟซบุ๊คเขียนส่วนจิว รวมทั้งเขียนลงสื่อวิทยุสาร ลงใจๆเนี่ยเยอะมาก ซึ่งเรารู้สึกว่ามันไกลตัวเพราะมันเป็นเรื่องของเร แต่ว่ามันกลายเป็นว่ามันลิ่งได้มันก็เลยพีชิ่งถึงสังคมถึงความเป็นผู้หญิงได้งานนี้คอมเพิมทำให้เราเชื่ออันนี้ละ ถ้าว่าเราเชื่อมาก่อนนี้ไหมเราเชื่อ แต่งานนี้ช่วยเราคอนเฟิมมากๆเลย

พื้คิดไ้ยังงไ้ว่าพื้ต้งเลือก 4 หัวข้อนี้

จริง ๆ รางจะต้งมากกว่านี้ไ้ไ้ แต่ตอนนั้นเราว่า 4 อันนี้ เราไม่ยอกต้งเยอะ เราว่า 4 อันนี้กำลังดี เราต้งจาก passion เราก่อนแหละ เราแต่งงาน เราไม่เคยแต่งงานไม่เคยใส่ชุดเจ้าสาว แต่เรามีสามมีสี่ลูกนะ จดทะเบียนไ้ไ้ แต่เราไม่ชอบงานแต่งงานเราไม่แต่ง พายังไม่แต่งแต่ผู้หญิงทุกคนอยอกใส่ชุดเจ้าสาวว่าใหม่ เราก้เล่นกับต้งนี้ แล้วมันก็มีเรื่องความต้งจាំ เราว่า มันล้กันไ้ไ้การใส่ชุดเจ้าสาวการมีคณรักความต้งจាំไ้ไ้ เราว่ามันมากกับตัวนี้ไ้ไ้แล้วทะเลเนี้ย ชอบกันทั้งคู้ไม่ไ้ไ้วางว่าคณดูจะชอบทะเลร้ปาว เราไม่ไ้ไ้ต้งว่าต้งอันนี้แล้วคณจะชอบร้ปาว แล้วต้งนั้นมืเพลงแต่ว่าเพลงจะก้เพลงก้ไ้ไ้แต่ว่ามันก้ล้กันอ้กว่า ถ้าดูให้ดีแต่ละคณมันจะมีเพลง 1 เพลงที่มีผลกับชีวิต อย่างเช่น ฟาก้จะมีเพลงเต้น ๆ อะไรของเขาของเราจะเป็นเพลง Yesterday Once More ของ The Carpenters มันกลายเป็นว่ามันไม่ไ้เพลงที่ไ้ไ้ในเรองแต่ว่ามันเป็นเพลงที่มีความต้งจាំมี มืหนึ่ง มืความหมายต่อ performance นั้นเอง อันนี้ที่ล้ว่ามันเจอแล้วมันต้งต้งกันเลย

แล้วจะจบยังงไ้

ของเราเนี้ยเราคิดเป็นไอ้เตี้ยเป็นก้ก่อน ๆ ก่อนพุดง่าย ๆ แล้วเบสที่แสดงสด เยอะมากคิดเป็นก้ก่อนก่อน บางอันเห็นภาพก่อนก้จะเขียนภาพก่อนแล้วทำทำตามภาพในหัว พุดง่าย ๆ ก้เห็นเป็นภาพมูฟแมนนี่ เห็น ไ้จ้ ๆ เห็นว่าอ้อไปเจคเตอต้งมืภาพอย่างจ้ ๆ จดและจะโยนไอ้เตี้ยนี้ไ้ไ้แล้วก้ทุกสิ่งทุกอย่างเบสที่อินโพไ้เราเลือกเรารู้ว่าต้ออะไร ๆ จะเอามาต้ออะไรกันดี เมื่อทั้งสองขึ้นจบเรามาลเล่นให้กันดูเราก้จะร้เฟิกแล้วคณกันว่า อ้อถ้างไ้ต้งเป็นของฟาต้อละของเราต้อแล้วหาล้ต้งกลางว่าเราจะล้กันยังงไ้ไ้แต่ว่าคณมาล้กัน

ตอนที่เราร้เฟิกชันงานของแต่ละคณเนี้ยเราไม่ไ้ไ้เป็นผู้ก้ากับในชันของฟาร์แต่ว่าเราร้เฟิกแล้วแต่เราจะเลือกฟาร์ร้เฟิกให้เราร้เฟิกแล้วแต่เราจะเปล่ยนนุ้กันนั้นร้ปาวแต่ว่าอันนี้ เราชอบในความต้งต่างและหลากหลายเราไม่ตามโครงสร้าง แต่อาจจะเป็นไปตามโครงสร้างก้ไ้ไ้แต่ว่าตัวเราเองไม่คิดว่าจะตามโครงสร้าง

ไม่สนใจเรองพื้ค ไม่สนใจเรองคลายแม็คต้งบอกก้ก่อนว่า ถ้าการแสดงเราป้อิงพอเนี้ย ถ้ามันเนิบหน้าแต่มันป้อิงก้ไม่มืความหมายเราเชื่อว่ามันอยุ่ไ้ไ้ต้งอันอย่างนั้นก่อน งานเราก้จะมีลักษณะแบบนี้อยู่หลายชัน ถ้าเต้กรุ่นใหม่ดูมันก้จะบอกไม่พื้คอะ แต่เราไม่สนใจต้งนั้น

สมมุติคณเร็คเตออย่างนี้ พื้จะวางให้ฟาไปคิดเอง

ไม่เลยซึ่งอันนี้เราเข้าใจกันโดยเบ้องแรกเล่นที่ชวนทำเนี้ยก้คือไม่ผ่านคณเร็คเตออะไรเลย ไม่ไ้ไ้ต้งย้าเลย บอกว่าเราทำโจทย์นี้ก้ทำมาเลย ทำภายใต้โจทย์เนี้ย

ตอนนั้นที่ดูเหมือนผ่านผู้หญิงทั่วไปเลยไม่นึกว่าจะมาจากพี่ เพราะมันเรื่องใกล้ตัวผู้หญิงสาวก็
ไม่รู้ เลือกรื่องใกล้ไหมหรือว่า

เราว่ามันอินแพคกับเรามีแพชชั่นของเราอะ เราไม่คิดถึงผู้หญิงคนอื่นเท่าไร แต่ที่
ประเด็นที่เราเจอเนี่ย ผู้หญิงคนอื่นก็เจอ มันเป็นอย่างนั้น เราเชื่อว่าใน อินดิวิโดว เนี่ยในปัจเจก
บุคคลมันก็สามารถที่จะสะท้อนภาพของผู้หญิงโดยรวมได้เพราะว่าเรื่องเรามันไม่ใช่เรื่องแบบ
เอ็นเตอร์เทนเม้นอะมันพูดถึง จุดความยากของการเป็นผู้หญิงความยากของวัยเด็กที่เราเจอ
สภาวะกดดันบางอย่างที่เราเจอเราว่าตัวนี้แหละตัวที่มันเป็นยูนิเวอแซล สำหรับผู้หญิงนะอะ
มันลิ่งกันได้

แล้วพี่มีจุดบันทึกใหม่

มี ๆ เวลาซ้อมแบบว่า จดเป็นคิ้ว ๆ จดหลายแบบอะ ต้องบอกก่อนว่าเราเป็นคนจดมา
แต่ไหนแต่ไรแล้วการมีสมุดบันทึกในการสร้างงานในการทำงานการรีเฟกงานมันอยู่ในกระแส
เลือดตั้งแต่เริ่มทำละครตั้งแต่แรกเลยอะทำตลอด

ในการสร้างงานใครเป็นคนดูให้พี่ในตอนนั้น

เราดูภาพรวมอีกทีหนึ่ง แล้วใครดูตอนเราเล่นเราอาศัยตา เรามีตาที่ 3 เพื่อตัวเราเองด้วย
เรารู้ว่าภาพรวมมันน่าจะประมาณนี้แต่อย่างไรก็ตามเราเชื่อที่ทีมงานด้วยว่า คือเราถามก่อนว่า
เห็นอะไร ชอบอะไร ไม่ชอบอะไร ฟังที่เค้ารีเควส แล้วเราก็จะเลือกอีกทีแต่ส่วนใหญ่เราไม่
เปลี่ยนเลยนะ เราแทบไม่เปลี่ยนเลย เราแค่อาจจะมียับยั้งนั่นนั่นหน่อย แต่ว่าไม่เปลี่ยน

งานชิ้นมีปัญหาการเขียนใหม่

เราว่าเราเป็นไปไม่ได้มันก็กลายเป็นงานชิ้นอื่นมันจะหน้าตาไม่เหมือนนี่อะ ใช่ ถ้าเขียน
มาก่อนนะ ว่ามันไม่ใช่

แล้วพี่ทำยังไงให้เล่นทุกรอบให้เหมือน ๆ กัน

มันมีสตอรี่หลังจากเบื่องหลังเนี่ยเป็นสตอรี่เราว่านะฟากก็น่าจะเป็นอย่างนั้นเพราะตาม
สตอรี่ มันมีเนื้อหาข้างในอยู่แล้วดังนั้นเนี่ยมันจะไม่เพี้ยนไปเพราะว่าเราพูดอันเดิม ๆ แต่แน่นอน
คอริตี้หรือว่า ฟิลลิ่ง บางอันบางรอบตรงนี้เด่นกว่าอีกตรงหนึ่งเป็นไปได้อย่างนี้

เทคนิคเวลาคิดงานนี้คิดจากอะไรก่อน เห็นจากสังคมก่อนหรือว่า

เราผสมสองส่วน ตัวเราด้วยและก็สังคมด้วย แล้วมันมีสองส่วนไปอย่างนี้แต่บางที่มันก็
แทรกซึมไปในงานอย่างนี้เลยนะ แต่บางงานวางอย่างนี้เลย

งานพีพีที่ชอบชิ้นไหนที่สุด อันที่พีเขียนบทแล้วได้แสดงด้วย

เขียนบทเราเขียนน้อย แต่อันที่ชอบที่สุดแล้วเป็นตัวเองมากที่สุดก็คือเรื่อง แสง มันทึ่ passion ที่เป็นส่วนตัวมาก แต่ว่าเมื่อเขียนออกมาแล้วเนี่ยมันก็กลายเป็นว่ามันลึกลับกับคนได้กับสังคมได้เยอะมากเลยเช่นเดียวกัน แสง นี้ก็ได้รับเฟิกชั้นที่ดีมาก เสียงวิจารณ์ก็ดี ก็เรียกว่าคนก็ชอบเยอะด้วย และก็มันมีประเด็นของผู้หญิงและก็สังคมที่ใช้ เราก็เลยรู้สึกว่ ในเมื่อเรามี passion กับมันพอ มันทึ่ passion จากตัวบทประสบการณ์เองก็ตาม ในเมื่อมันสะท้อนออกมาแล้ว มันลึกลับกับคน ผลอันนั้นมันก็ตอบกลับมาหาเราแล้วมันทำให้เรา Go we on สำหรับตัวเอง ทั้งๆที่มันเป็นแผลเป็นความบาดเจ็บนะเช่นเดียวกับ I see แต่เมื่อมันคมมันสะท้อนกลับมาหา เรามันทำให้เราก้าวข้ามอะไรบางอย่างเหมือนแบบไปข้างหน้าได้อีก

ถ้าเราจะหยิบเรื่องไหนขึ้นมาทำอย่างนี้ พีเลือกบทจากอะไร

เอางานบทนะคะอย่างเช่น เราดูความเป็นไปของสังคมด้วยแล้วเรารู้สึกว่ ถ้าเป็นอย่างนี้เราอยากพูดอะไรอีกอย่างคือเราจับข้อหมองใจอะไร เหมือน 2ปี 3ปี ที่แล้วเราจำปีไม่ได้ที่เราเลือกทำผีแมวดำเนี่ยมาจากบทละครของ เราถึงหยิบมาทำ

คุณสมบัติคนเขียนบทสมัยใหม่ต้องมีอะไรบ้าง

เราว่ามันเป็นมากกว่าการเขียนบทนะ เราว่าการทำงานศิลปะ ง่าย ๆ เลยเบื้องต้นมันมี passion พอรู้ป่าวมันมี passion หรือความรักในงานในสิ่งที่เราจะพูดแล้วมันสำคัญกับเราพอไหมพอเราสำคัญกับเราพอมันสำคัญกับคนอื่นพอไหม เราว่ามันสำคัญหมดเลย สำหรับคนที่ทำงานศิลปะไม่ใช่แค่คนเขียนบทแต่ที่นี้พอคนเขียนบทปรับมันเหมือนเป็นพระเจ้าที่คุมชีวิตชะตาชีวิตของตัวละครอื่น ๆ รวมทั้งชะตาชีวิตผู้กำกับด้วย มันก็เรื่องทำให้รู้สึกว่ถ้ามันเป็นเรื่องของตัวเองคนเดียวโดยไม่ลึกลับเกี่ยวข้องกับใครเนี่ยมันก็ไม่มี ความหมายกับคนอื่น

เขียนที่ไหน

เราต้องเขียนที่บ้าน เราเขียนที่อื่นเราไม่มีสติ เราไม่มีสมาธิ แต่ว่าคิดงานคิดที่อื่นได้แต่ ว่เขียนบทต้องเจียบ ๆ อยู่บ้านตรงไหนก็ได้ในครัวอะไรก็ได้ แต่มีมุมของตัวเอง เวลาคิดงานไม่ออกชอบเดินเป็นเรื่องปกติที่บ้านจะเข้าใจ แต่ถ้าไปทำกับข้างนอกกับคนอื่นเขาจะไม่เข้าใจ งั้นเราเขียนที่บ้านดีเพราะจะลึกลับแล้วเราจะพูดคนเดียวเดินไปเดินมาเราต้องมี Action ไม่เราเขียนต่อไม่ออกตั้งนั้นนี้ทำข้างนอกไม่ควรทำ

ที่ว่าละครที่สนุกตรงไหน

ละครของเราไม่ใช่สนุกเพราะว่าการฆ่าเราไม่ชอบฆ่า ชอบแต่ที่เราไม่ใช่คนแบบนั้นบางเรื่องก็ฆ่าได้อย่างเช่นแสง มั่นอยู่ที่การเล่าของประเด็นนั้นด้วย ไม่ใช่นิสัยของตัวเท่าไรเหนียวมันก็จะเป็นอย่างนั้นๆเฉยๆไรเงี้นะ

งานพีเค้นอย่างไร

อันนี้เป็นเอกลักษณ์จริงๆมีมาตั้งนานละแต่ว่ามันไม่ชัดเพราะว่าอาจจะเด็กไปมันก็เหมือนว่ามีในตัวแล้วมันก็ถูกขย้ำและถูกฉายออกมาเรื่อย ๆ มันไม่ทุกตัวนะคะแต่ว่ามันก็รู้แหละมันก็รู้ตัวเองแหละแต่ว่ามันก็ชัดขึ้น

สมมุติเด็กรุ่นใหม่ จะสร้างงานแบบ แบบพีเค้นต้องมีอาวุธอะไรบ้าง

เครื่องมืออะไรถ้าเล่นเองด้วยนะจริงๆทำงานแนวนี้มันไม่ใช่ผู้กำกับนะเราเรียกว่า Physical ต้องมีเทรนนิ่งที่ดีพอสมควรซึ่งฝึกกันได้อาจจะไม่ต้องมีมาเยอะแต่เอามาฝึกต่อ ตัวนี้แหละตัวทักษะกลวิธีว่าตัวเองใช้ข้อดีตัวเองทำอะไรได้บ้างจะเล่าเรื่องได้อย่างไรกลวิธีกระบวนการที่มีไว้เป็นเครื่องมือในตัวรวมทั้งต้องชวนขยายหาสิ่งใหม่ๆ มันต้องเป็นการมองโลกมองชีวิตว่ามันมองอะไรละที่ตัวเองจะสนใจแล้วถามหรือพีเค้นไอ้ตัวนั้นออกมา ถ้าไม่มีตัวนี้มันยากแล้วมันก็จะไปแบบแค่มาระโดดโดดเต๋นให้เราดู

พีทำงาน Physical เมื่อไหร่ตัวละครจะได้พูด

มี ๆ อย่างเช่นในเงาล่างเนี่ยต้องการให้พูด เราว่าโมเมนต์นี้มันเป็นโมเมนต์ที่เพื่อนผู้หญิงเล่าให้กันฟังเหมือนกับปาร์ตี้ชุดนอนหรือถ้าสมัยก่อนเวลาที่ผู้หญิงไปซักผ้าที่บ่อน้ำก็จะนั่งเล่าอะไรต่ออะไรให้กันฟังมันเป็นช่วงเคี้ยวลิ้งเยียวเราอย่างจะเรเล่าก็เล่าธรรมดาไม่ต้องดราม่า

ผมรู้สึกว่าการงานพีเค้นเหมือนงานที่จับต้องได้ง่ายไม่หรรษา

ไม่หรรษา เคยงานมีแต่ว่าสมัยนี้ไม่ค่อยได้ลงชุมชนแต่ว่าเมื่อก่อนเนื่องจากพระจันเสี้ยวเป็นกลุ่มละครเพื่อสังคมงานสติทำงานลงชุมชนเราทำมาก่อน เรานึกมากกว่านั้นก็คือเราเป็นคนต่างจังหวัดและเรารุ่นเราเนี่ยมันเป็นเด็กต่างจังหวัด อันนี้เป็นข้อสำหรับเราเป็นแหล่งข้อมูลที่ดีสำหรับเรา เราไม่อายด้วย งานเราไม่อีร็ดงานเราไม่อยู่บนหิ้ง งานเรามันมาจากชีวิตเรา

คิดว่าการนี้ประสบความสำเร็จเพราะอะไร

เมื่อกี้ที่ถามว่าการที่ชอบเนี่ยของตัวเองเราบอกไม่ถูกว่าเราชอบอันไหนที่สุด เพราะว่าชอบหลายอันแต่ว่าคนละแ่งกันนะ อย่างเช่นงานที่รู้สึกว่าเป็นประเด็นผู้หญิงที่ชัดเจนและได้รับ

เสียงตอบรับที่ชัดเจนมากเนี่ยก็ วินัสสตาดี้ งานปี 2003 2004 แล้วก็กระโดดมางานแสดงปี 2007 ซึ่งเป็นงานบท ผีแมวดำ แล้วเป็นงานที่ค่อยข้างออกมาเป็น performance ในช่วงหลังก็จะเป็น I sea กับ เกรงใจ ที่นี้เงาล่างน่าจะเป็นอันที่ล่าสุดที่สุดและมีผลกับชีวิตมากที่สุดเราอยากจะพูดอย่างนั้นก็แล้วกันแต่ว่ามันก็ได้แรงส่งมาจาก I sea มากๆ แต่เกรงใจมันเป็นอะไรที่เปิดแผลตัวเองอย่างรุนแรงกว่า แล้วมันพูดอย่างนั้นต่อเป็นความยากที่สุดของเราแล้วเราก็ตั่งไว้สำหรับตัวเองว่าเราจะไปกับมันได้ถึงไหนซึ่งเราไม่ฝึกตัวเองไว้ก่อนด้วยว่าเราจะต้องทำโมเมนต์อันนี้ในเรื่องแต่ว่าเราวางไว้ละว่าจะไปกับบอดีตัวเองได้ถึงไหน

งานไหนที่ไม่ชอบมีไหม

ไม่ถึงกับไม่ชอบ แต่รู้สึกว่ามันต้องไปอีกแน่นอนมีงานช่วงเริ่มแรกตอนเด็ก ๆ ก็มีหลายชิ้นต้องบอกก่อนว่าเราทำงานเยอะมาก โดยเฉพาะงานที่ชายบัตรเป็น สตรีทเพอฟอร์มาน เป็นนี้เป็นงานชิ้นเล็กๆ แต่งานพวกนั้นสำคัญกับเรามากเพราะว่ามันเป็นตัวที่ทำให้เราพัฒนาเป็นตัวละครประจำ เริ่มต้นความคิดโต ๆ ก็ตามแล้วมันมักจะปรากฏกลับมาในรูปแบบใหม่ในงานชิ้นใหญ่ มีเยอะค่ะมาประกอบสร้างใหม่ซึ่งมันเหมือนแบบทำให้ตัวเราเต็ม มันผูกตงนี้ตรงนั้น

พื้คิดว่าจากงานคนอื่นที่คิดว่าทมันไม่โอเคเลยเกิดจากอะไร

มันไม่ทัชชิง ในที่นี้คือไม่เห็นมีอะไรที่เกี่ยวข้องที่เราต้องดูเลย 1 2 จะพรีเซ็นอะไรให้ได้ อะไรให้คนอื่นมันได้อะไร เพื่อไรเราก็คิดแทนคนอื่นด้วย พูดถึงเงาว่าสังคมทั้งที่จริง ๆ แล้วละครเรื่องนั้นบทดีมากแล้วมีประเด็นนะแต่เขาไม่สนใจ เขาไม่สนใจประเด็นนั้นแล้วมันไม่ออกแล้วเรารู้สึกว่าเราเสียเวลาในการไปดู ยกเว้นว่าถ้าตัวการแสดงมันดีจริง ๆ อันนั้นมันทำให้เราอยู่กับการแสดงได้ แต่ถ้าดันไม่ดีด้วยอีกเนี่ยผิดทางหรือเรารู้สึกว่ามันไม่ใช่จะยิ่งแบบระทม

หลังการแสดงสรุปรงานใหม่

เรารู้ดีชนิดแบบโอ้วดีแม้กระทั่งคนมีคุยหลังจากการแสดงคนที่มาคุยเข้าใจงานเราเลยนะ ยิ่งทำให้เราเจ็บปวด แต่ว่าเราไม่สนใจ เราสนใจแค่คนดูรีเฟก สนใจในสิ่งที่เราและนักแสดงเรา ได้กลับมาเหมือนเราปิดไปเองแพ้มันอาจจะมันไม่รู้เรียกปิดรีปาว

งานออกแบบอื่น ๆ

แค่คุยโอเคเดียวกันเจอกันครั้งสองครั้งแล้วคุย ตอนนั้นเราได้โรงสร้างที่เราวางไว้เป็นแบบนี้แล้วนะทำมาเลย อันนี้ต้องเป็นทะเล อันนี้ต้องเป็นแมงกะพรุนบอกว่าเราอยากได้อะไร แล้ว เราทั้งรักทั้งเกลียดแล้วมันเหมือนชุดเจ้าสาว มันก็เป็นภาพมาจากทั้งสองส่วนก็คือรูปมธรรมก็คือชุดเจ้าสาวจริง ๆ ก็คือมันอยู่ในทะเล แต่อิมเมจของมันจริง ๆ น่ารักมาก เราชอบดูแมงกะพรุนมากที่

ไปล่าสุดไปบางแสนไม่ได้ไปนะบอกให้พ่อให้ลูกไปถ่ายวิดีโอมาอีกนะไปถ่ายรูปกับวิดีโอมาอีก ชอบมันมากแต่ว่าตอนเด็กเคยโดนนะแล้วแพ้แบบแพ้มากเป็นอาทิตย์ไม่หาย

เวลาเลือกเพลงเลือกจากอะไร

แน่นอนว่าต้องมีอะไรต้องมีเพลงแนวที่ชอบหรือว่ารู้ว่าจะไปหาแนวแบบนั้นที่ไหน แต่ที่แน่ๆมันก็มีแนวที่ชอบก่อน รู้สึกว่ามันใกล้ตัวเราจะต้องฟังไว้พอสมควรแล้วก็เลือก บางอันมันก็ไม่ลงนะหรือบางอันก็หวานไป อ้อพี่กำกับด้วยนะอะพี่ถึงได้มองออก ถ้าหวานไปเราก็กไม่เอาหรือว่ามันเพราะเกินไปเราก็กไม่เอา

ผมว่างาน I sea นี่มันแบบว่า มันสื่อสารมาก ไม่ได้ดูยาก

บางคนพวกนี้ไม่คุ้นกับงานแบบนี้เลยนะ อันที่เราเล่นอะสตูดิโอเป็นสตูดิโองาน คนที่จะดูงานมาชอบมากแต่เค้าถามนะแต่เค้าก็อยากรู้ว่าอันนี้คืออะไรอันนั้นคืออะไร มีคนดูแม่บ้านอยู่4-5 คนมาด้วยกันรุ่งขึ้นมาwork shopกับเราเลย ไม่ใช่เพราะว่าเกาหลินะครับผมว่าอันหนึ่งที่ผมดูวัฒนธรรมใกล้ๆกับเราผู้หญิงมาก น่าจะลืงได้ คือแปลกคือแม่บ้านลุกขึ้นมาคุยกับเราแล้วเราก็กีร์เฟิกคุยกันอีกที วันมูฟไม่เคยมูฟเลย เราก็กีร์มีความสุขเหมือนกันนะ ไม่ต้องคนเยอะแต่เก็ท

ปานรัตน์ กริชชาญชัย กลุ่มละคร New Theater Society

ทำไมถึงเริ่มเขียนบทเอง

จริงก่อนเป็นนักแสดงพี่บ๊ิกให้ดัดแปลงบทให้แปลเริ่มจากการแปลพี่บ๊ิกโยนบทเรื่อง รุรัมมาให้แปล แปลเสร็จพี่บ๊ิกก็ใช้คำว่าเธอดัดแปลงไปเลยนะเราก็กังมาก ว่าคำว่าดัดแปลงคืออะไร แต่พอแปลไปเรื่อยๆ ก็พบว่าทำยังไงก็ได้ให้เป็นบริบทไทย แล้วทำไมถึงว่าให้ทำเป็นบริบทไทย ก็จริงๆอันดับแรกมันมาจาก ผู้กำกับให้เธอดัดแปลงไปเลยนะให้มันเป็นไทยให้มันเป็นไทย ในเมื่อเล่นในประเทศไทยเล่นในสังคมเรามันก็ต้องเป็น มันก็เลยรู้สึกว่าการแปลเรื่องแรกก็เลยมีความสุข แทนที่จะแปลแบบตรงตัวเหมือนเราเรียนในวิชาแปล ตอนนั้นรุรัมใครเล่น มีพี่แหม่ม ปรีญา พี่เกรียง

มันก็สนุกกว่าแปลมากก็เลยรู้สึกอันดับแรกคือติดใจการแบบเทียบเคียงคอนเทคฝรั่งเศสมาไทยถ้าเค้าเป็นแบบนี้เราจะพูดยังไงเราก็กเริ่มติดใจเรื่องการแปลบทตั้งแต่ตอนนั้น แล้วเรื่องตอนมาก็แปลให้พี่บ๊ิกเรื่อยๆจนกระทั่งไปถูกใจอยู่เรื่องหนึ่ง เรื่อง เซอร์วิวาเลนไทน์ อันนั้นอ่านแล้วอ่านรวดเดียวจบเลยมีความเข้าใจ ถึงแม้จะเป็นคอนเทคฝรั่งเศสก็เลยอยากเล่า คุยกับพี่บ๊ิกพี่บ๊ิกก็เลย

บอกว่าเธอถ้ามีเรื่องเธอก็เล่า ก็เลยคิดเธอเป็นคนเล่าก็เป็นคนกำกับนี่หว่า ก็เลยเริ่มจากอันนั้น ที่กำกับและทั้งทำบท ของตัวเองเป็นแนวไหน

เรียกว่าเป็นแนวไหน

ถ้ารวมๆก็ถ้าดูจากผลงานที่ผ่านมานั้นก็คือผลงานดัดแปลง ดัดแปลงผลงานละคร ตะวันตกให้มาเป็นไทยแต่ถ้าจะถามว่า คอมมาดีใหม่ไม่แน่ใจไม่กล้าฟันธงว่าบทละครเราเป็น คอมมาดีทั้งหมด แต่ก็มิดราม่าบ้างชีวิตบ้างปนๆกันไปแต่พอมันออกมาเป็นละครภายใต้การ กำกับโดยส่วนใหญ่มันจะคอมมาดีแต่บทไม่สามารถบอกได้ว่ามันคอมมาดี รู้ไหมว่าจุดเด่นของ ตัวเองอยู่ตรงไหน ในแง่บท อี๊ว่าน่าจะเป็นเรื่องการดัดแปลง อีกอย่างหนึ่งที่โดดเด่นเลยน่าจะ เป็นเรื่องความสัมพันธ์ อันนี้มาจากแบ็คกราวเลยใหม่ น่าจะพีเพราะชอบทำเรื่องความสัมพันธ์ ชอบทำเรื่องเล็กๆในบ้านอะไรแบบนี้ค่อยเชื่อมโยง อย่างที่บอกมันอาจจะเป็นเรื่องแบ็คกราว เรา ค่อนข้างใกล้ชิดกับครอบครัวมิใช่ชีวิตกับครอบครัวเยอะ มากกว่าเรื่องการเมือง เลือกรื่องจะ แปลงอย่างนี้เลือกลงใจ ถ้าไม่ใช่พีก็ให้มาอันดับแรกก็จะสู้มเลยพีถ้าเกิดได้มีโอกาสได้ไปร้าน หนังสือเมืองนอก มันก็จะมีแบบมีขายบทละครโรมันแรกๆเรื่องแรกๆก็คือสู้มอ่านเลย อ่านปุ๊บ หน้าแรกโดนใจซื้อเลยหรือไม่ก็อ่านเรื่องย่อ แล้วมีแบบไม่โดนใหม่ มีเยอะแยะ

เรื่องล่าสุด นี่คือสถาน หรือเรื่องอื่น ๆ หาบทจากไหน

สู้มเอาพี หรือไม่ก็ถ้าติดตามข่าวการให้รางวัลเรื่องไหนได้รางวัลบ้างอันนั้นก็เป็นการสู้ม ที่แคบลงมาหน่อย

เอา Theme มาจากเรื่องด้วยไหม

ประเด็นไหนแล้วรู้สึกว่เนื้อเรื่องมันเชื่อมโยงได้ตัวละครมันเชื่อมโยงได้ก็ดึงมาเป็นของ เรา การดำเนินเรื่องนี้เราเปลี่ยนใหม่ ส่วนใหญ่เปลี่ยนหมดเลยพีที่เราใช้คำว่าได้รับแรงบันดาลใจ มันคือแบบการไปเองงานเขามาแล้วไม่ให้เครดิตว่าเป็นงานเขาเต็มๆรีบล่า เราดัดแปลงมา เยอะไปรีเปล่ามันคือได้รับแรงบันดาลใจหรือว่ามัน copy อะไรอย่างนี้มันมีความไม่แน่ใจอยู่ตรง นี้ มันไม่ได้ copy มันเป็นการมาตีความใหม่มาตีความให้เข้าใจมากกว่า ส่วนใหญ่จะใส่ มุข หรือ สถานการณ์อะไรเพิ่มบ้าง ส่วนใหญ่จะใส่อย่างสถานการณ์จะไม่ค่อยเปลี่ยนนะยกตัวอย่าง นี่คือ สถาน สถานการณ์ไม่เปลี่ยนแต่จะเปลี่ยนคำพูดจะเปลี่ยนความหมาย สภาพแวดล้อมเปลี่ยนอยู่ แล้ว แล้วอย่างเรื่องเงาก๊วย คิดได้ไงตีความใหม่ซะสนุกทำเพื่อเทศกาลหรือไม่ใช่ ทำเพื่อ เทศกาลพี เซทติ้งมันเลยเป็นเทศกาล เงาก๊วยนี่ค่อนข้างดัดแปลงไม่เยอะนะคะ แต่โชคดีที่ สถานการณ์มันเอื้ออำนวยอย่างทีบอกว่ามันเป็นเทศกาลละคร แล้วคนมาดูเทศกาลละครก็ มุขที่ เราใส่ลงไปเป็นมุขภายใน เป็นมุขที่แบบคนในเทศกาลก็ทอยู่แล้ว เอามาลองเล่นมันก็สนุกอยู่นะ

มันสากลอยู่เหมือนกันนะ ใช่มั้ยมันเป็นเรื่องมนุษย์นี่แหละถ้าเราดึงเข้ามาให้เป็นบริบทไทยสักหน่อยให้มันเชื่อมโยงกับคนไทยมันก็อาจจะทำให้มีรสที่สนุกขึ้น แล้วมีไหมแบบตั้งแต่เขียนเลยว่าเรื่องนี้สนุกแน่ มีเรื่องไหนที่ชอบแบบเรื่องนี้โดนแน่ๆ คิดว่าที่เลือกๆมาก่อนข้างโดน เพราะอย่างที่บอกมันพูดเรื่องความสัมพันธ์มีบางอันอาจจะรู้สึกที่ไม่แน่ใจว่าจะโดนคนกลุ่มใหญ่เท่าไร อย่างเซอร์วาเลนไทน์ก็หัวเราะฟี หัวเราะให้แค่ผู้หญิงดูหรือป่าว รู้สึกได้ว่าโดนแน่โดนผู้หญิง ถ้ามีผู้ชายมาดูเขาจะยังงงอันนี้ไม่รู้ ก็ดูได้อีกมุมนะเข้าใจขึ้นน่าสงสารกลายเป็นคนสงสารแม่ แต่อย่างนี้คือสถานมันใจว่าโดนมวลใหญ่แน่ๆ แต่ว่ามันจะไม่ถูกใจบางกลุ่มเล็กๆ อันนี้เดาได้

มีแบบเขียนไม่ออกไหม ทำไงอะ

มีค่ะพี่ มีแบบเขียนไปเป็นสิบๆ ทราก็มีซ่อมไปเปลี่ยนไปก็มี ถ้ายิ่งที่เรื่องแบบดัดแปลงมาจากนิยายแล้วเราเอามาแค่ตอนเริ่มต้นมีอยู่2-3เรื่องเช่นเรื่อง ทะเลสาบสีทอง เริ่มต้นเสร็จแล้วก็เปลี่ยนเลย แล้วมีแบบเขียนๆไปเปลี่ยน theme มีค่ะพี่ล่าสุดนี่เป็นอะไรที่แบบ Theme เปลี่ยนทุกวัน จนหมายรักฉบับเลิฟ เอามาจาก เลิฟเลทเทอร์ เปลี่ยนทุกวันเปลี่ยนจนแบบ ตอนเขียนจริงๆมันควรจะ final ตอนเขียนให้เสร็จไปขยับนิดขยับหน่อยตอนซ่อม การทำงานของเราจะ final ให้นักแสดงก่อนซ่อม มีเรื่อง หลงลืม เป็นละครสั้นที่พี่จ๋าพี่เอียงเล่นด้วยกัน อันนั้นมีภาพที่เปลี่ยนไปจากตอนเขียนเยอะสุดของนักแสดงด้วยอะไรที่มันเข้ามาตอนซ่อม แต่ theme ก่อนข้างจะ final ตอนเขียนเสร็จ

ตอนคิดจะแบ่งเนื้อเรื่องยังไง

คนอย่างอิวมีเป็นแพทเทิลอยู่แล้วพี่ตรงนี้ต้องพี่คะตรงนี้คนดูเริ่มเมื่อละต้องมีอะไรละ แต่ล่าสุดเหมือนมีพีค2ตอนเลยนะ พี่มันเหมือนอาจจะต้องมีช่วงถ้าเกิดเป็นละครก็มีพักครึ่งไร้งี้ บางทีอาจจะต้องทิ้งระเบิดไว้ มันอาจจะไม่ได้คำนึงถึงคนดูเบื่อไม่เบื่อ เหมือนแบบเป็นเหมือนแบบว่าจะพักครึ่งมันต้องแบบมีอะไรทิ้งไว้ เพื่อให้แบบเพื่อการติดตาม ใช้สถานที่เดียวไม่ค่อยเปลี่ยนสถานที่คิดว่าอยู่แล้วที่ต้องอยู่บนเวทีหรือตัวเองมีพื้นเรียนละครมาอยู่แล้ว เราว่าเราเป็นแบบนั้นเราเกิดมาก็เจอโรงละครโรงเล็กเราไม่เคยไปทำงานที่อื่น ๆ อันนี้อาจเป็นข้อจำกัดเราที่เราเกิดมาก็เจอพระจันทร์เสี้ยวซึ่งแบบมันจะเปลี่ยนอะไรไปได้มากกว่านี้ อย่างมากที่สุดก็อย่างซอมาลีไปกรีซทำไงอะก็แค่เอาผ้าขาวมาคลุมเจอมาอย่างเงี๊วเราก็แบบคงเป็นธรรมชาติของโรงละครโรงเล็กเปลี่ยนฉากไม่ได้ ใช้เทคนิคอะไรในการเล่าเรื่องเป็นฉาก

ใช้บทพูดใหม่

ส่วนใหญ่อิวจะเป็นบทพูดค่ะ สถานการณ์ที่มันเข้ามา เราต้องหารสถานการณ์ที่มันกระทบตัวละครแล้วต้องมีการเปลี่ยนแปลงมีคอนฟิคและก็อาจจะเน้นเรื่องความสัมพันธ์ของคนเล็กๆ

แล้วบทพูดคิดได้ยังไง

เช่นเลยพี่เซ็นของเราเลยที่แบบเราเคยได้ยินมาอย่างงี้ อิวเป็นคนอ่านหนังสือเยอะด้วยแหละ อาจจะเป็นการเรียนมาด้านนี้มั้งพี่เหมือนแบบว่าเราก็คงไม่ได้เป็นคนอ่านหนังสือเยอะแยะ เป็นนอนหนังสืออะไรมากมาย แต่ว่าได้รับการร่ำเรียนมาตอนเรียนป.ตรี จะมีความแบบต้องเขียนให้รู้เรื่องต้องเขียนให้สื่อความหมาย ต้องเขียนให้รู้จักใช้คำ คำๆหนึ่งบางที่มันอาจจะแทนได้อีกหลายคำ อาจจะถูกสอนมาแบบนี้ คิดคำพูดยังไงเราคิดแบบผู้กำกับไปด้วยหรือเห็นภาพไปด้วย เห็นภาพพี่แล้วก็แบบอีกวิธีหนึ่งที่อิวใช้มากที่สุดคืออิวจะรู้ว่าใครเล่นตอนทำบท แต่มันเป็นไม่รู้จะเรียกจุดแข็งหรือจุดอ่อนเคยมีหนังสือพิมพ์มาวิจารณ์ว่า เป็นวิธีที่ค่อนข้างเป็นแบบเดิมที่อิวรู้อยู่แล้วว่าคนนี้จะเล่นแล้วรู้อยู่แล้วว่าคนนี้จะฟังก็ชั้นยังไง ความตลกมันเกิดจากนักแสดงมันไม่ได้เกิดจากรื่อง สถานการณ์ที่สร้างใครเล่นก็ตลก อย่างเช่นเจาก็ยกไปเล่นก็ยังตลก เรื่องนี้พี่อันก็สอนพูดอยู่เหมือนกันนะ พี่อันให้เอานักแสดงแปะหน้าเลย บางทีคิดไม่ออกก็เอาแปะ มันช่วยไหม ช่วยพี่ จริงๆเป็นวิธีเราเลยก่อนจะทำบทเรารู้อยู่แล้วว่าเราจะทำเรื่องนี้แล้วเราก็มืดแคสในใจติดต่อก่อน พี่หวัดเล่นพี่เกรียงเล่นรู้อยู่แล้วว่า พี่หม่อมพี่เกรียงพี่หวัดพี่ฟ้า จะพูดยังไงสำนวนยังไงเขาถึงพูดออกมาแล้วเข้าปาก เราสนิทกับเขาด้วยเราเคยได้ยิน แต่ล่าสุดหม่อมเล่นดราม่าไม่เคยเห็นนะ กาลครั้งหนึ่ง พอได้ ประมาณนั้น แล้วก็สำเนียงมันก็ไม่รู้ดี มันอยู่ที่นิสัยเรามั้ง เทคนิคการปิดเรื่องนี้ที่จะทำให้ทุกคนจำได้

มีเทคนิคเป็นของตัวเองไหม

ปิดเรื่องหรือค่ะ พยายามจะเปิดไม่ปิด พยายามแบบไม่สอนเกลียดการสอนรู้สึกชอบปลายเปิด ชอบแบบว่ามันยังไม่จบในโรงนะ ทำให้คนไปคิดต่อ แต่จริงๆพี่คำตบอยู่แล้วแหละ แต่อยากรู้ว่าเหมือนกันไหม อันนี้รู้สึกจะไม่อยากให้ละครสอน อยากให้เค้าคอนเน็กแล้วเอาไปทำไรก็ได้แล้วมันไม่ได้จบที่โรงละคร อย่างนี้เกือบๆจะทุกเรื่อง

ตั้งแต่ทำมาชอบเรื่องไหนของตัวเองสุด

ในแง่ที่ใช้ใหม่พี่จริงๆ ชอบหลายเรื่องมันมีปัจจัยหลายอย่างไง ชอบภาษาในเจ้าโลก มีความแบบว่าฉันคิดคำนี้ออกมาได้ยังไง เหมือนแบบเทียบเคียงมาแบบภาษาคูณหญิงพวงร้อย แล้วก็เจ้าโลกกับแสนแสนมีความชอบภาษามันสะใจแบบว่าได้ไปเปิดแผลเก่า แสนแสนดูแล้วก็

เทียบสำนวนสำเนียงยังงี้ชอบสำนวนภาษา แต่ถ้าโครงเรื่องหรือว่าความสนุก อาจจะไม่ได้อชอบที่สุดแต่ชอบกระบวนการคือ กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว อันนั้นชอบจากการที่มันเป็นนิยาย แล้วเราเลือกสตอรี่ของแม่ลูกคู่หนึ่งมาขยายเป็นละครอันนั้นชอบกระบวนการที่เอออจากนิยายแล้วเอามาเขียนเป็นละครเวทีมันข้ามสายพันธุ์ ก็เลยแบบรู้สึกสนุกกับการเดินทางของมัน นี่คือสถาน ก็รู้สึกว่ามัน เรียวเมต ดี พี่ชอบวิธีกำกับมากกว่า หรือชอบบางแค บางแคนี้ก็มีความแบบสนุกกับการตัดแปลงเพราะว่าจับผู้ชายมาเป็นผู้หญิง แล้วเล่าเรื่องแบบที่ชอะ รู้สึกเล่าเรื่องดี ทำได้ในส่วนหนึ่งมันได้นักแสดงด้วยแหละ พี่ ส่วนหนึ่งบางอย่างเกิดขึ้นตอนซ้อมเยอะมากในการขี้นในการ

ชอบบทคนอื่นใครบ้าง

ชอบ ยามพบ ของพี่จา ไม่ถึงขั้นชอบเนื้อเรื่องนะพี่แต่ชอบตอนที่มันเอาออกมาเป็นละครว่ามันพูดถึงเรื่องเพื่อน ไม่ได้ชอบคอนฟิคอะไรในเรื่องนะแต่ชอบบรรยากาศ มีตัวละคร3ตัว แต่เล่าความ รู้สึกมนุษย์ได้ขนาดนี้ ชอบแสดงของพี่นาท ที่มีตัวละคร2ตัวตัวละครน้อยๆอะพี่คือถ้าตัวละครเยอะอื่ก็จะเริ่ม งง อย่างแสดงนี้เราทัชมากทั้งบททั้งการแสดงแล้วก็ประมาณนั้นแหละพี่นอกนั้นก็ยังมีไม่ค่อยออกชอบอะไรที่ตัวละครน้อยๆ ผู้หญิงๆ คนดูสามารถเห็นความสัมพันธ์ แล้วเวลาเขียนเขียนนานไหม แล้วแต่เรื่อง ล่าสุดถึงปีใหม่ ไม่ถึงปีพี่อ้วจะมีเวลากับมันเป็นคนค่อนข้างมีเวลาอย่าง นี่คือสถาน ใช้เวลาแค่2อาทิตย์ อย่างกาลครั้งหนึ่ง นี้นานเพราะแก้แล้วแก้อีก

วิธีการทำงาน

ไม่คะก็ซ้อมเลย first week เลย แต่ตอน first week ค่อนข้างจะ final อี๊ว่าอ้วจะแก้เอง การซ้อมมันก็จะมีแค่กระบวนการตัดเปลี่ยนแปลงนี่ไม่ค่อยมี แต่นี่คือสถานมีมีพาทของพี่แหม่มกับโจ๊กอะคะที่เปลี่ยนตอนจบตอนจบในบทดั้งเดิมมันเป็นอีกแบบ แต่การเล่นของโจ๊กมันน่ากลัวมากเลยเนอะ แล้วสมาธิมันแบบไม่มีอะ ต้องใช้การจูนเยอะเหมือนกันเพราะมันมาอีกสายหนึ่งแต่โอเคคะ น่ารัก มีการใช้ตัวละครก็ตัว มีการตัดตัวละครจากแบบเรื่องเก่าใหม่ มีทั้งตัดมีทั้งเพิ่มพี่รวบก็มีหรือว่าดับเบิ้ล role ก็มีแบบให้นักแสดงคนเดียวเล่นเนื่องจากมันเป็นละครโรงเล็ก ใจพี่เยอะไปก็ไม่ได้ อันนี้ก็ได้รับอิทธิพลจากพี่บ๊ิกเหมือนกันนะอย่างเรื่อง พาผิวน้ำ อันนี้ก็ใช้ตัวละครเดียวดับเบิ้ล Role แต่อ้วชอบตัวละครน้อยๆอยู่แล้วนะพี่เป็นเรื่องของคนกลุ่มน้อยๆเล็กๆ ไม่ต้องเยอะมาก

ตอนกำกับชอบเรื่องไหน

อย่างที่บอกมันอย่างละนิดอย่างละหน่อยมันไม่มีที่สิ้นสุด ถ้ารู้สึกทำท่ายมากจะเป็นเรื่องแรกที่ชอบมาลีเพราะว่าเล่นด้วยก็เลยแบบด้วยความเป็นเรื่องแรกการเล่าการกำกับมันคืออะไร

แต่เรื่องที่มีความสุขมากๆ น่าจะเป็นบางแคร์รู้สึกว่า บรรยากาศมันอบอุ่นไปหมด มันมีความสุข เจ้าโลกก็สนุกเพราะมันตลก แล้วเรื่องล่าสุดละ เครียดพี ยากแล้วมันเหมือนต่อสู้กับความเยอะ มันมีทั้งร้องทั้งตีหม้อทั้งเต้นมันมีความสุขแบบต่อสู้เยอะไปไหม เราจะเลือกน้อยไปเลยหรือว่าเยอะไปเลยแล้วก็ความเหนื่อยของนักแสดง การสื่อสารกับน้องใหม่ๆ โจ๊กอย่างเงี้ย จีบ ปีน มีความแบบเริ่มออกจาก คอมพิวเตอร์มันมีความสุขเหนื่อยวะ มันเริ่มไม่ใช่พีแหม่มพีหวัดแล้ววะอย่างเงี้ย แต่ของอิวก็พยายามจะใส่มันทีละคนนะพีว่า รู้สึกว่าพัฒนาเด็กไปเรื่อยๆ ที่ไม่ใช่แหม่มไม่ใช่หวัด อย่างที่บอกมันมีทั้งจุดแข็งและจุดอ่อนบางคนก็จะบอกว่า อย่าไปเชื่อ ขอบคุณคะ ช่างแม่งเพราะมันเป็นลายเซ็นเรา เพราะว่าแหม่มกับหวัด อยากไปดูเรื่องอื่นก็ไปดูสิ พีว่าล่าสุดที่เล่นกับเบิร์ต จังหวะเบิร์ตอะ ร้องให้เลย จังหวะนี้คิดได้ไงวะ ได้นักแสดงดีด้วยแหละพีเรามาเลือกแต่คนที่แบบคุ้นเคยจริงๆ แต่แต่ละคนที่เราเลือกมาเขามีเสน่ห์อยู่แล้วอะพี มีครั้งไหนบ้างที่นักแสดงไม่ต้องใช้บทที่เราเขียนน้อยครั้งพีเพราะว่าบทเราก่อนข้างง่าย บทเราหน้าอาจจะเล่นยากด้วยจังหวะ แต่ว่ามันเป็นเรื่องของมนุษย์ มาทำพูดไรกันหรือจะไปหนีมันก่อนข้างแต่ว่าส่วนใหญ่ก็จะเข้าใจด้วยอย่าง ที่บอกว่านักแสดงที่เลือกมาเขาแบบประสบการณ์แต่ละคนเราเจอคำถามน้อยมาก เสน่ห์อีกอันหนึ่งมันไม่ตายอะเฉลี่ยน้ำหนักตัวละครยังไง เล่นแล้วจำได้ทุกตัว อาจจะเป็นเรื่องของแบบ ไม่รู้อะทุกตัวมันต้องมีบทบาทหมดแต่ในวิธีการเล่นในแง่ ผู้กำกับก็ต้องให้นักแสดงทุกตัวมีตัวตนมีซีนของตัวเอง หรือว่าเราเป็นนักแสดงด้วยเวลาเราเขียนมันเลย อาจจะเป็นไปได้เราก็รู้สึกที่เราต้องใช้ฟังก์ชันเขาให้คุ้มที่สุดเพราะเรารู้อาวุธของเขาอยู่แล้ว จริงพีจุดนี้เรารู้อยู่แล้วว่าฟังก์ชันพีแหม่มต้องอย่างงี้ แต่ก็เคยมีแบบบอกอยากเห็นพีแหม่มอีกมุมหนึ่ง ดราม่าล่าสุดไปบางคนติดจำไม่ได้ไง แล้วไม่ชอบงานของตัวเองอันไหนใหม่ รู้สึกว่ายังไม่ปลื้มอะมีไหม ถ้าบอกว่าปลื้มหมด ไม่ปลื้มหรือพีมันอาจจะแค่แบบอยากแก้ไข อยากแก้ไขหรือส่วนใหญ่มัน น่าจะเป็นแบบตอนนี้ยังนึกไม่ค่อยออกพีอย่างเจ้าโลกอยากจะทำให้มันสั้นลงอยากจะทำให้มันมีความเข้มข้นกับเนื้อเรื่องกว่านี้ประมาณนั้น แสนแบบไม่มี ส่วนใหญ่ไม่ค่อยมี แล้วสมมุติไปดูของคนอื่นแล้วรู้สึกใหม่บทเขาทำไมไม่ซั๊กเซฟ ถ้าไม่ได้ดูเรื่องกำกับไม่ดีเอาเรื่องไกลตัวอิวว่าไง

บทที่มันไม่ชอบเพราะอะไร

อาจจะเทคนิคการเขียน เรื่องไกลตัวมันแก้ไขได้ อาจจะเป็นเรื่องของ ถ้าเขียนขึ้นมาเอง มันก็เสี่ยงมากกับการแบบจะรู้ได้ไงว่าเรียงเรื่องแบบนี้แล้วมันจะดี อาจจะเป็นเรื่องเสี่ยงมันจะมีความเสี่ยงสูงถ้าประสบการณ์น้อยมันก็จะวางโครงเรื่องไม่สนุก ถ้าสนุกด้วยตัวเองจะรู้ได้ไงว่าคนอื่นจะสนุก เพราะเป็นคนไม่สื่อสารอะไรอย่างนี้ปะ ไม่นั่นใจอะพีไม่รู้จะเรียกว่าประสบการณ์น้อย รสนิยมหรือว่ามันจำเป็นจะต้องมี มันแสดงว่าข้อหนึ่งของคนเขียนบทต้องมีรสนิยม รสนิยมที่มันสื่อสารกับคนอื่นได้ ใช่ ถ้าต้องการจะทำละครออกมาให้คนส่วนใหญ่ดูก็ต้องเป็นรสนิยมที่ไปคอนเน็กกับหลายๆคน แต่ก็ไม่น่าต้องถามว่างานเขาต้องการสื่อสารกับคนส่วนมากรีเปล่า เคย

ไปอ่านบทคนอื่นใหม่

อ่านพี แล้วชอบแบบว่า ก็ส่วนใหญ่ก็มีชื่นชมเหมือนแบบว่า โดยเฉพาะคนเขียนขึ้นมาใหม่เองล่าสุดรุ่นน้องคนหนึ่งเพิ่งจบมาจากสก็อตแลนด์ ก็เอาบทมาให้อ่านก็ชื่นชม ชื่นชมเพราะว่าน้องเขียนเป็นภาษาอังกฤษ ก็แบบว่าหทัยคิดได้ใจขนาดนั้น เออๆ มันมีความแบบว่าออกไปจากคอมฟอดโซนเรามันมีชุดความคิดของเขาอยู่ในนั้น ชอบไปอ่านบทคนอื่นเหมือนกัน โดยเฉพาะคนที่เขียนขึ้นมาเองมันมีชุดความคิดอย่างนี้ในโลกด้วยหรอ น่าสนใจมาก พออ่านก็แบบถึงขั้นนัดมาอ่านกันเลยนะไม่ได้จะทำนะแต่อยากให้บทมันได้รับการอ่าน อ่านๆ เสร็จทุกคนก็แบบหทัยมันดีมาก ควรจะทำอย่างนู้นอย่างนี้ อะไรก็ว่าไป มันอาจจะไม่ใช่บทที่ดีดี แต่มันมีประสิทธิภาพในการจะเอาไปทำได้

บทละคร

ไร้พำนัก

15 สิงหาคม พ.ศ.2488 เป็นวันที่ญี่ปุ่นประกาศยอมแพ้สงครามหลังถูกฝ่ายสัมพันธมิตรทิ้งระเบิดที่ฮิโรชิมา และ นางาซากิ ศาลเจ้ายาสุกุนิ แปลว่า ดินแดนแห่งความสงบ มีความสำคัญในเรื่องการยกย่องวีรบุรุษ ทั้งชายหญิง เด็กเล็ก คนชรา ที่ยอมเสียสละเพื่อประเทศชาติ มาตั้งแต่ยุคโบราณ ก่อนจะเกิดสงครามโลกครั้งที่สองเสียอีก แต่ทำไมทุกครั้งที่นายกรัฐมนตรีของญี่ปุ่นไปทำพิธีสักการะศาลเจ้านี้จะเป็นประเด็นความขัดแย้งกับจีนและเกาหลีเสมอ ไร้พำนักเป็นละครเรื่องสุดท้าย ก่อนที่เราจะเปิดโรงละครขนาดเล็ก 8*8 corner ที่สามย่านลง

ไร้พำนัก

Where Should I lay My Soul ?

ที่สุสานฮวงซุ้ย

มีเสียงเพลงแบบเสียงเพลงล่องลอยสดใส แสงแดดส่องเป็นประกาย เด็กผู้หญิงเล่นฟองสบู่อยู่ในบริเวณสุสาน และผู้คนไหว้บรรพบุรุษอยู่ตามหลุมศพ วันชัยมาไหว้หลุมศพอาภรณ์ของครอบครัว มีวิญญาณเด็กสาวคนหนึ่งตามเขาไม่ห่าง วันชัยเอาดอกไม้มาไหว้ เก็บกวาดหน้าหลุมศพ มีวิญญาณล่องลอยผ่านไปมา เขาพยายามจะไม่สนใจพวกนั้น

วันชัย อ๊าป๊า อ๊าม่า ผมมาเยี่ยมครับ (มองไปที่หลุมศพ)...อยู่รีเปล่าแอบไปเที่ยวไหนกัน
อีกละ ผมเจออ๊าป๊า อ๊าม่า นานแล้วนะ....รู้แบบนี้ไม่มาก็ได้ ไม่เห็นอยู่สักปี ที่อยากจะเจอก็ไม่มา
ให้เจอ ส่วนพวกที่ไม่อยากเจอละตามมากันจั่ง (กับน้องผีที่ตามมา)

มุก คุณเลิกตามผมสักทีได้มั๊ย

มุก รักนะ

วันชัย คุณตามผมมาสามปีกว่าแล้วนะ คุณไม่เบื่อบ้างหรือไง

มุกสายหน้า

วันชัย แต่ผมเบื่อ จามผมแบบนี้มันไม่ได้ประโยชน์อะไรหรอก ผมมีแฟนแล้วแล้วคุณก็ตาย
ไปแล้ว แต่ผมยังไม่ตาย คนกับผีรักกันได้นะมุก แล้วผมก็เคยรักคุณมาก แต่ผมไม่ได้รักคุณแล้ว
เข้าใจมั๊ย

มุก (ร้องไห้) รักนะ

โทรศัพท์มือถือของวันชัยดัง เขารับสาย

แล้วก็มีดวงวิญญาณอ๊าม่าดวงหนึ่งพยายามเรียกร้องความสนใจจากเขา

วันชัย (เห็นเบอร์ว่าเป็นแฟนโทรมา) ไง...อยู่ที่สุสาน อืม ก็สบายดี...แล้วเฟิร์นละ..ก็บอก
แล้วไงว่าไม่ได้มีปัญหาอะไรกัน แต่ตอนนี้พี่ของเวลาเคลียอะไรนิดนึง แล้วค่อยนัดเจอกันใหม่

วิญญาณอ๊าม่ากวนเขามาก

วันชัย (กับอ๊าม่า) ตอนนี้ฉันไม่ว่าง

ส่วนวิญญาณเด็กสาวก็เริ่มแย่งโทรศัพท์เขา

มุก รักนะ รักนะ รักนะ

วันชัย (กับมุก) อ๊านะปล่อยสิเอาคืนมา

วิญญาณอ๊าม่า 6117990

วันชัย ฉันไม่ชอบเล่นห่วย...(กับเฟิร์น) พอดีมียายมาขายล็อตเตอรี่นะก็บอกแล้วไงว่า
ไม่ได้โกรธ จะไปหึ่งเรื่องอะไร จะอธิบายยังไงเฟิร์นถึงจะเข้าใจ เอาเป็นว่าพี่ไม่อยากจะให้เฟิร์นมี
ปัญหามันเป็นความผิดของตัวเอง ตอนนี้อยู่เวลาพี่เคลียตัวเองหน่อยนะเฟิร์น

วิญญาณอาฆ่า 6117990 ช่วยบอกพวกเขาด้วย

วันชัย นี่พูดไม่รู้เรื่องหรือไงก็บอกว่าไม่วางๆ...(ตัดสายไป)... เฟิร์น เฟิร์น เฟิร์น โหเว้ย
อย่ามายุ่งได้มัย ออกไปห่างๆ เลยไม่เง้นโดน ใจ ไม่พอใจแล้วไซ้มัย ทำชีวิตฉันเป็นแบบนี้

วันชัยแข็งจัด

วิญญาณยังรออยู่ไม่ไปไหน

วันชัย ...ไหน มีเรื่องอะไรว่ามา

วิญญาณอาฆ่า 6117990

วันชัย นี่จะให้หายก็ให้ง่ายๆหน่อยสิ หาซื้อเจ็ดตัวตรงๆเลยมันยากนะ เห้ย เตี้ยวันนี้หอบมันมี
แค่ 6 ตัวนี่

วิญญาณอาฆ่า 6117990 บอกพวกเขาว่าอ้าวรออยู่

วันชัย 6117990 รึว่า บ้านเลขที่ มันทำไมยาวจัง หือ (นึกออก) 6117990 เป็นเบอร์โทร
ไซ้มัย แล้วทำไมมาไม่บอกตั้งแต่แรก แล้วเป็น 08 หรือ 02 เบอร์บ้านหรือมือถือ

วิญญาณอาฆ่า (สายหน้าไม่รู้เรื่อง) อ้าวรอมานานแล้ว บอกพวกเขาด้วย

วันชัย โอ้ยงั้นมารอเตี้ยว จะโทรให้รู้เรื่องเตี้ยวันนี้แหละ อย่าพึ่งหายไปในไหนละ ลอง 02
ก่อนก็แล้วกัน

วันชัยรอปลายทางรับ

วันชัย อฆ่าชื่ออะไร

วิญญาณอาฆ่า เจ็กเพ้ง

วันชัย สวัสดีครับ 6117990 ไซ้มัยครับ ไม่ทราบว่ามันมีคนชื่อเจ็กเพ้งอยู่มัยครับ
....(ตีใจ) อ้อ ตายไปแล้วหรือครับ เสียใจด้วยนะครับ แสดงว่าผมโทรมาถูกย่านแล้ว ...อืม จะพูด
ยังไงดีละ คุณเป็นลูกหรือหลานครับ ...สะใภ้ อ้อ งั้นช่วยบอกสามีคุณด้วยนะครับว่า ให้มาเยี่ยม
หลุมศพแม่เขาบ้าง แม่เขารออยู่นานมากแล้ว ...คุณจะเชื่อหรือไม่ก็ตามใจ แต่ยายเจ็กเพ้งเขาจำ
เบอร์โทรบ้านได้ บอกให้ผมโทรมา.....

วันชัยฟังเสียวทางหูโน้ววายมาทางโทรศัพท์ อารมณ์ค่อยๆพุ่งปี้ดแล้วตอบกลับไป

วันชัย ...อย่ามากล่าวหาผมนะ...ผมไม่สนหรอกว่าคุณจะไปแจ้งความตำรวจ หรือจะไปฟ้องลูกหลานแกคนไหน บอกพวกนั้นด้วยละกันว่า วิญญาณผู้หญิงแก่ๆ ถูกทิ้งให้โดดเดี่ยวเหงาหงอย เหมือนกับตายแล้วตายอีก ตายซ้ำตายซาก ถ้าไม่ยอมให้ยายเง็กเพิ่งตายไปจากความทรงจำของพวกคุณ ก็มาไหว้หลุมศพแกบ้าง ผมก็ไม่อยากจะยุ่งเรื่องของชาวบ้านไหนหรอกนะ แค่นี้ละ

ระหว่างที่วันชัยคุยโทรศัพท์ ทาดาชิ เดินเข้ามา เขามองหาเพื่อน

ทาดาชิใส่ชุดสมัยสงครามโลกครั้งที่สอง

ทาดาชิ (พูดไทยสำเนียงญี่ปุ่น) ขอโทษครับ คุณเห็นคนญี่ปุ่นผ่านมาทางนี้บ้างไหมครับ

วันชัยส่ายหน้าไม่ตอบ

ทาดาชิ คุณยายครับ คุณยาย เห็นทหารญี่ปุ่นผ่านมาทางนี้บ้างไหมครับ

วิญญาณอามา จันรอกเขาอยู่ 6117990

ทาดาชิ อาโน...สงสัย คุณยายคงจะแก่แล้ว ความจำเสื่อม ไม่เป็นไรครับ ขอขอบคุณมากครับ

วิญญาณอามาเดินหนีไป

ทาดาชิหันมาหาวันชัย

ทาดาชิ อืม ขอโทษครับ คุณพอจะทราบมั๊ยครับว่า คนดูแลสุสานอยู่ที่ไหน

วันชัยส่ายหน้า

ทาดาชิ แล้วน้องสาวเห็นทหารญี่ปุ่นผ่านมาแถวนี้บ้างมั๊ย

วิญญาณเด็กสาวส่ายหน้า

ทาดาชิ อาโน (พูดภาษาญี่ปุ่น) เจอแต่วิญญาณความจำเสื่อมทำไงดี (กับวันชัย) คุณคงรอคนมาเคารพสุสานใช้มั๊ยครับ

วันชัย เปล่า ผมนี่แหละเป็นคนมาไหว้สุสาน ส่วนน้องผีนี้เขาตามผมมา

ทาดาชิ (อุทานเป็นภาษาญี่ปุ่น) คุณยังไม่ตายหรือครับ แล้วทำไมคุณถึงเห็นยายคนนั้นกับผมได้

วันชัย ผมก็ไม่รู้เหมือนกัน ผมก็เห็นเฉพาะวิญญาณที่อยากให้เห็นเท่านั้นแหละ ที่นี้อาจมีวิญญาณเยอะแยะมากมาย แต่ผมเห็นแค่สองสามตัว แล้วทำไมผมต้องมาอธิบายอะไรให้คุณฟังด้วยวู้ ผมไปดีกว่า

วันชัยจะไปมุกตามติด

ทาดาชิ เอ้อ ...คุณจะไปไหนครับ

วันชัย กลับบ้าน...นี่ไม่ต้องตามมานะ ผมไม่มีเวลาไปยุ่งเรื่องของคนอื่นหรอก เรื่องของตัวเองยังเอาไม่รอด

ทาดาชิ คุณมีเรื่องอะไรอยู่หรือครับ ให้ผมช่วยได้นะผมยินดี

วันชัย ขอบคุณนะ แต่คุณไม่ต้องมาห่วงผมหรอก เรื่องของตัวเองจัดการให้เรียบร้อยก่อนเถอะ

ทาดาชิ คุณพูดถูกผมมีเรื่องต้องจัดการให้เรียบร้อย แต่ผมทำไม่สำเร็จผมตามหา ชินสุเกะ เพื่อนของผมมาตั้งแต่สมัยสงครามจนถึงตอนนี้หาอย่างไรก็ไม่พบ คิดว่าเขาน่าจะมาแถวนี้บ้าง

วันชัย เขาจะมาทำไรแถวนี้ที่มันสุสานคนจีน ทำไมคุณไม่ไปหาแถวสุสานญี่ปุ่นละ

ทาดาชิ ผมไปมาครบทุกสุสานแล้วครับ ทั้งสุสานญี่ปุ่น สุสานฝรั่ง สุสานจีน สุสานแขก สุสานไทย ผมไปมาเกือบทั่วประเทศแล้วแต่ผมหาเขาไม่เจอ

วันชัย ไปเกิดใหม่แล้วมั้ง

ทาดาชิ ไม่ครับ เป็นไปไม่ได้ เราสัญญากันว่ากลับญี่ปุ่นด้วยกัน

วันชัย อยู่เมืองไทยจนพูดไทยชัดขนาดนี้ คงตามหาเขามาหลายสิบปี สองห้าห้าศูนย์ ลบสองสี่แปดแปด นานขนาดนี้เขาคงไม่อยู่ รอคุณแล้วแหละ

ทาดาชิ เขายังไม่กลับครับ

วันชัย คุณรู้ได้ยังไง

ทาดาชิ ก็ผมกลับญี่ปุ่นไปแล้วไม่เจอเขา ผมก็เลยต้องมาตามหาเขาครับ

วันชัย งั้นคงสวนทางกันลองกลับไปญี่ปุ่นดูดี ๆ ใหม่สิ

ทาดาชิ ถ้าเขากลับไปผมต้องรู้แน่นอนครับเพราะวิญญาณของทหารแห่งองค์จักรพรรดิจะต้องไปสถิตอยู่ที่ศาลเจ้ายาสุกุนิ ถ้าเขากลับไปผมต้องรู้แน่นอน

วันชัย งั้นหรือ ผมไม่เคยรู้เรื่องนี้มาก่อน

ทาดาชิ ไม่น่าแปลกครับ เพราะคุณไม่ใช่คนญี่ปุ่น คุณเลยไม่รู้จักประเพณีของเรา

วันชัย จริงของคุณ งั้นก็ขอให้โชคดีแล้วกัน

วันชัยจะเดินไป แต่ทาดาชิมาขอร้องไว้

ทาดาชิ ได้โปรดเถอะครับ ผมขอร้อง ได้โปรดช่วยผมด้วย

วันชัย ก็จะให้ผมช่วยยังไงละ ขนาดคุณเป็นวิญญาณแถมๆ ยังหาเพื่อนคุณไม่เจอเลย แล้วผมเป็นแค่คนธรรมดาจะไปหาเจอได้ยังไง

ทาดาชิ คุณมองเห็นวิญญาณได้คุณต้องช่วยผมได้แน่ๆ

วันชัย โอ้ ขนาดคุณแวบแวบมา ไทยญี่ปุ่น ญี่ปุ่นไทย คุณยังหาไม่เจอเลยผมจะไปหาเจอได้ไงคุณ

ทาดาชิ คุณไม่ต้องหาคำรับผมจะตามหาเขาเองคุณแค่ช่วยผมสืบทอดรอยของเขา

วันชัย สืบยังไง คุณไปหาดำรวจดีกว่ามั้ง

ทาดาชิ ได้โปรดเถอะครับ ผมไม่สามารถสื่อสารพูดคุยกับคนอื่นได้ แต่ผมคุยกับคุณได้ จะทำให้ผมหาร่องรอยของชินสุเกะได้ง่ายขึ้น

วันชัย แล้วทำไมต้องเป็นผมด้วย

ทาดาชิเพราะคุณเป็นคนดี ส่วนผมเป็นวิญญาณที่ต้องชดใช้กรรมเพราะผมเป็นทหารถึงตายแล้วก็
ยังต้องเป็นทหาร และในฐานะเพื่อนผมก็ต้องตามหาชินสุเกะให้พบเพราะเพื่อนต้องไม่ทิ้งเพื่อน
สวรรค์คงเลือกให้ผมมาเจอคุณ เพื่อวิญญาณเร่ร่อนของผมจะได้พาวิญญาณของชินสุเกะ
กลับไปอยู่ญี่ปุ่นสุขคติเสียที

วันชัย (อึ้ง) ก็ได้ ผมช่วยคุณก็ได้ ไม่ใช่เพราะผมเป็นคนดีอะไรหรอกนะ แต่ยืนตาก
แดดนานและมันร้อน เดี่ยวผิวเสียหมด ไปคุยกันที่ศาลาด้านหน้าดีกว่า เพื่อจะเจอคนดูแล
สุสานด้วย

ทาดาชิ อะริกะโต โกไซมัด ขอขอบคุณมากครับ

ทาดาชิลุกขึ้นตามวันชัยไป

วันชัยเดินนำไปแล้วนึกขึ้นได้

วันชัย เดี่ยวเพื่อนคุยชื่อชินสุเกะ แล้วคุณชื่ออะไร

ทาดาชิ ทาดาชิครับ ผม ทาดาชิ นากามูระ แล้วคุณล่ะครับ

วันชัย ผมชื่อ วันชัย เรียกชั้ยเฉยๆก็ได้

ทาดาชิ ครับ คุณชัย

ห้องพักของหนุ่มกับอู๋ม เพื่อนสาวของวันชัย

หนุ่มกำลังเปิดโน้ตบุ๊กเล่นเน็ต อู๋มอ่านหนังสือดาราศาสตร์อยู่

อู๋ม หนุ่ม แท้ก็ของฉันเข้าห้องอัดอัลบั้มใหม่แล้วแก อยู่ดีใจจังจะได้ฟังเพลงใหม่
แล้ว

หนุ่ม เธอ อืม

อู๋ม แล้วเดี๋ยวก็จะมีคนเสิร์ชมาเปิดตัวที่เมืองไทย ฉันทักได้ได้เจอแท็กก็

ตัวเป็นๆอีก อี้ยยยยค่อยมีความหวังในชีวิตขึ้นมาหน่อย

หนุ่ม อู๋ม มีข่าวว่าเขาจะส่งเจ้าชายแฮร์รี่ไปอิรักละ

อู๋ม เธอ ไหนว่าจะเลื่อนไปก่อนไง

หนุ่ม เขาว่าจะส่งไปแน่ๆ งานนี้เจ้าชายเขาสมัครไปเองเลยนะ

อู๋ม แฮร์รี่เขาประชดรีเปล่า แบบว่า รัฐบาลอังกฤษอยากส่งทหารไปไชมัยั๊ว งั้นฉันไป
อิรักด้วยเลย รัฐบาลจะได้หน้าใจเล่นๆ

หนุ่ม อันนี้ก็ไม่น่าจะ แฮร์รี่อาจจะแมนมากๆ เป็นชายชาติทหารอยากรับใช้
ประเทศชาติ ไปรบเพื่อมาตุภูมิก็ได้ เเท้จะตาย

อู๋ม หนุ่ม ประเทศอิรักนี่เป็นมาตุภูมิของเจ้าชายแฮร์รี่ไปตั้งแต่เมื่อไหร่

หนุ่ม อ้าว ก็อังกฤษตัดสินใจร่วมสงคราม เจ้าชายแฮร์รี่เป็นคนในราชวงศ์ก็ต้องทำตาม
มติของประเทศชาติสิ ให้สมกับเป็นชายชาติทหาร

อู๋ม ใช่สิ แฮร์รี่เป็นทหาร ตัดสินปัญหาด้วยกำลัง แท้ก็ของฉันเป็นศิลปินรักสันติ
อ่อนโยน นุ่มนวล โรแมนติก

หนุ่ม ฝันเฟื่อง

อุ้ม เพื่อเจ๊อ

พร้อมกัน ไร้สาระ เซอะ

หนู่ม อ้าวนี่ มารายห์ แครี่ เขห้องอัดเตรียมเพลงอัลบั้มใหม่แล้ว

อุ้ม ว้าย จริงหรือหนู่ม ว้าวๆๆๆ ตื่นเต้นๆๆๆ

หนู่ม เช่าห้องอัดเป็นรีสอร์ทส่วนตัวริมทะเลเลยนะ

อุ้ม เรีตมากกกกกก อยากฟังเร็วๆ เนอะๆๆๆ ดีใจจิงๆ

วันชัยกับทาดาชิเข้ามา

หนู่มอุ้ม จะมองไม่เห็นทาดาชิ

วันชัย ดีใจไร้กันวะ แกท้อหรือไงอุ้มดีใจด้วยนะ

อุ้ม ไ้อ้ามาถึงก็ปากหมาเลยนะแก

หนู่ม เฮ้ย ไ้อ้ชัย แกไปไหนมาเนีย

วันชัย ไปไหว้อป้าอ้าม้ามา นี่ฉันมีเรื่องให้แกสองคนช่วยหน่อย

อุ้ม อ้อ ถ้าไม่มีเรื่องแกก็คงไม่โผล่มาไ้อ้มัย ไ้อ้สิ พวกฉันสองคนมันไม่มีมีค่าใน
สายตาแกหรือ

วันชัย อย่าทำเป็นเล่นตัวนักเลยนะ ตอนนี้ฉันมีเรื่องวุ่นๆ อยู่ จะไม่ช่วยก็ได้ฉันจะได้
กลับ

หนู่ม อันแน่ ทำเป็นน้อยใจ อย่างนี้ต้องเป็นเรื่องของหัวใจแหงเลย ทำไ้อ้น้องเฟิร์น
เขามีก็โกร

วันชัย ไม่ใช่ ไม่มี ไม่เกี่ยวกับเฟิร์นหรือ เกี่ยวกับฉันเองมากกว่า

อุ้ม หรือว่าแกคิดนอกใจ

หนู่ม เออ นั้นนะสิ แกเปื้อน้องเขาแล้วหรือไ้อ้วะ

วันชัย ไม่ใช่คือฉัน... เออ แต่ช่างมันเถอะ เรื่องที่ฉันจะให้ช่วยไม่ใช่เรื่องของเฟิร์น

หนู่ม อ้าว แล้วมันเรื่องไ้อ้ละ

- อุ้ม (กับหนุ่ม) สำคัญกว่าผู้หญิงด้วย
- วันชัย เออ เป็นเรื่องของผู้ชาย ผู้ชายที่ตายไปแล้วนะแก
- อุ้ม (อึ้ง) เอาอีกแล้วหรือ ไม่นะ ไม่
- หนุ่ม ไอ้ชัยแกอาการกำเริบอีกแล้วหรือ
- อุ้ม (เริ่มขลุ่ย) นั่นสิแก แกไปเจออะไรมาอีกใช้มั๊ย
- วัยชัยพยักหน้า
- อุ้มผวาเข้าไปหาหนุ่มอย่างกลัวจับใจ
- อุ้ม หนุ่ม อุ้มกลัว !!! (กับชัย) แก ฉันทกลัวนะ อย่าล้อเล่นสิ
- หนุ่ม เอาแล้วไง โอ้ ไม่ต้องกลัวนะอุ้ม แล้วพวกนั้นตามแกมาอีกกรีปเล่า
- วันชัยมองทาดาดิ แล้วพยักหน้า
- อุ้ม อ้ากกกกก มากี่คน แล้วแกพาเขามาทำไม
- ทาดาดิ เพื่อนของคุณกลัวผีหรือครับ
- วันชัย แล้วคุณว่าใช้มั๊ยละ
- หนุ่ม แกพูดกับเขาหรือชัย แกทำไมเป็นคนแบบนี้วะ ชอบพาผีมาหลอกเพื่อน หาเรื่องผีๆมาให้เพื่อนอยู่เรื่อย
- วันชัย จะให้ฉันบอกแกก็ครั้งว่าฉันไม่ได้หาเรื่อง ฉันอยู่ของฉันเฉยๆ แต่พวกเขาหาหาฉันเอง
- อุ้ม พวกเขา.... แสดงว่ามีมากกว่าหนึ่ง อือ แกก็บอกให้เขาไปหาคนอื่นสิ ไปที่ขอบๆ อย่างจองเวรต่อกันเลย สารู นะโมตะสะ
- วันชัย ฉันบอกแล้ว เขาฟังที่ไหนละ ฉันถึงมาหาพวกแกให้ช่วยนี่ไง
- หนุ่ม คราวนี้แกจะให้ฉันไปทำบุญวัดไหน หรือจะให้ไปขุดกระดูกหลังบ้านใครอีก
- วันชัย เขาบอกให้ฉันช่วยตามหาเพื่อนเขาให้หน่อย
- หนุ่ม ก็ไม่เห็นอยากนี่ แกก็ไปตามให้เขาสิ

- วันชัย ฉันพยายามแล้วแต่หาไม่เจอ เพราะเพื่อนเขาก็ตายไปแล้วเหมือนกัน
- อุ้ม อ้ากกก ฝิวานให้ไปตามผี ฉันว่าแกบอกเขาให้ไปตามหาเองน่าจะง่ายกว่านะ
- วันชัย ถ้าเขาตามเจอเขาคงไม่มาขอให้ฉันช่วยหรอกนะ
- หนุ่ม เออ จริงด้วย
- อุ้ม หนุ่ม
- วันชัย เขาเป็นผีญี่ปุ่นด้วยนะ แกน่าจะชอบนะอุ้ม
- อุ้ม มายยย ฉันชอบตาราญี่ปุ่น ไม่ใช่ผีญี่ปุ่น
- ทาดาชิ ครับ ผีญี่ปุ่นน่ากลัวมากครับ ตอนผมไม่ตายผมก็กลัวผีญี่ปุ่นมากครับ แต่พอผมตายก็
ยังกลัวอยู่แต่ยังไม่เคยเจอครับ
- วันชัย แล้วอยากเจอมั๊ย
- ทาดาชิ อยากเจอครับ
- หนุ่ม อุ้ม ไม่เอาไม่อยากเจอ
- ทาดาชิ ผมอยากเจอซินสุเกะครับ
- วันชัย เพื่อนเขาชื่อ ซินสุเกะ ฉันอยากให้พวกแกช่วยกันสืบหน่อยว่าจะหากันได้ยังไง
บ้าง
- หนุ่ม โห มีข้อมูลแค่นี้เองหรอ
- วันชัย งั้นเดี๋ยวฉันจะเล่าเรื่องเกี่ยวกับเขากับเพื่อนของเขาให้พวกแกฟัง เขาเป็นทหาร
ญี่ปุ่นสมัยสงครามโลกครั้งที่สอง
- จากจุดนี้ทาดาชิ จะพูดญี่ปุ่นในขณะที่วันชัยพูดซ้อนไป
- อุ้ม ชัย แกเล่าเฉยๆนะ ไม่ต้องให้เขาปรากฏตัวเป็นภาพประกอบนะ
- วันชัย รู้แหละกลัว เขาชื่อ ทาดาชิ เขากับเพื่อนเป็นพลทหารธรรมดาถูกส่งมาเมืองไทย
เพื่อคุมเชรยฝรั่งจากสิงคโปร์มาส่งเมืองไทยซินสุเกะตายไปก่อน 1 ปี เขาถูกส่งให้ไปคุมเชรยที่
กาญจนบุรี แล้วก็หายสาบสูญไป ทาดาชิได้รับข่าวตอนที่อยู่กรุงเทพ

ทาดาชิ (พูดภาษาญี่ปุ่น) ผมกับเพื่อนเป็นพลทหารธรรมดาๆได้รับคำสั่งให้ไปคุมเชลยฝรั่งจากสิงคโปร์มาส่งเมืองไทย ชินสุเกะตายก่อนผมเขาถูกส่งให้ไปคุมเชลยที่กาญจนบุรีแล้วก็หายสาบสูญไปผมได้รับข่าวตอนที่ผมมาอยู่กรุงเทพ เพื่อนทหารที่ฝั่งศพเขาบอกว่าเขาตายในการต่อสู้กับศัตรูอย่างกล้าหาญผมมั่นใจว่าชินสุเกะยังไม่ได้ไปเกิด

วันชัย เพื่อนทหารที่ฝั่งศพเขาบอกว่าเขาตายในการต่อสู้กับศัตรูอย่างกล้าหาญ

ทาดาชิ แต่ผมไม่เจอวิญญาณของชินสุเกะที่สุสานในไทย และที่ياسุกุนิเลย ครั้งนี้พวกคุณคงช่วยผมได้

วันชัย เขาตามหาตามสุสานทั่วประเทศไทยและญี่ปุ่น ก็หาไม่เจอแล้วก็ยืนยันว่าเพื่อนเขายังไม่ได้ไปเกิดใหม่แน่นอน

อู๋ม โธ่ นำส่งสารจากบ้านจากเมืองมาไกล เอาชีวิตมาทิ้งในเมืองไทย

หนุ่ม เขาน่าจะวนเวียนอยู่ที่ที่เขาฝังใจ เช่น ที่ๆเขาถูกฆ่าตาย

อู๋ม หรือไม่กี่ที่ที่เขาผูกพัน ชอบไปบ่อยๆ มีความหลังฝังใจ

ทาดาชิ ผมไปมาหมดแล้วครับ

วันชัย ทาดาชิบอกไปมาหมดแล้ว นี่ ฉันว่าเขาตามมาตั้งแต่สมัยสงคราม คงไปมาทุกที่แล้วล่ะ

หนุ่ม ฉันแกช่วยถามเขาหน่อยสิว่า เขากับเพื่อนมีเรื่องอะไรผิดใจกันรีเปล่าก่อนตาย

วันชัย ทาดาชิ ได้ยินมั๊ย

ทาดาชิ เราสองคนถูกแยกหน่วยกัน ไม่เคยทะเลาะกันเลย

วันชัย ไม่เคย

หนุ่ม แล้วก่อนหน้าจะถูกแยกกันละ

ทาดาชิ เราคบกันมาตั้งแต่เด็กทะเลาะกันบ่อยๆ แต่ก็เป็นเรื่องแบบเด็ก ๆ

วันชัย นี่ก็ลองนึกตอนที่เขาน่าจะเป็นทหารแล้วสิ ก่อนแยกกันนะ มีเรื่องอะไรมั๊ย

อู๋ม ไซ้ๆ ก็นึกดูดีๆ บางทีอาจจะเป็นเรื่องเล็กที่คุณคาดไม่ถึงแต่ชินสุเกะเพื่อนของคุณอาจจะเห็นว่าสำคัญมากๆ ก็ได้

ทาดาชิ เรื่องสำคัญมากๆ อ้า ผมนี่ก็ออกแล้ว มีอยู่คือหนึ่ง

ชินสุเกะออกมาคุยกับทาดาชิ

ทาดาชิ ตอนที่เรายู่เวรเฝ้ายาม ชินสุเกะก็พูดขึ้นมาว่า

ชินสุเกะ(พูดภาษาญี่ปุ่น) ฉันคิดถึงมาสิจัง

ทาดาชิ นั่นแน่ นายตกหลุมรักเธอแล้วสิ ชินสุเกะ

ชินสุเกะ ไม่รัลสิ แต่ถ้าตอนนี้ฉันได้อยู่กับเธอ ก็คงดีกว่ามาเฝ้ายามอยู่กับนายที่นี่

ทาดาชิ (ขำ ล้อเพื่อน) นายรักเธอจริงๆด้วย ชินสุเกะ

ชินสุเกะถ้าฉันไม่ต้องมาเป็นทหารแบบนี้ก็คงดี

ทาดาชิ ถ้านายไม่ได้เป็นทหาร นายก็คงไม่ได้มาเจอมาลีที่เมืองไทยหรอก

ชินสุเกะถ้าฉันไม่มาเป็นทหาร ฉันก็คงเป็นช่างทำกุญแจอยู่แต่บ้านแล้วก็แต่งงานกับผู้หญิงสักคน มีลูกเล็กๆ อยู่ที่คาวาซากิ

ทาดาชิ มันไม่น่าเบื่อไปหน่อยหรือ

ชินสุเกะ แล้วที่เรามานั่งเฝ้าถึงน้ำมันกับกระสุนปืนนี่มันสนุกมากหรืง

ทาดาชิ มันเป็นหน้าที่ของลูกผู้ชาย เราช่วยกันปกป้องประเทศของเราจากการรุกราย เรากำลังสร้างความยิ่งใหญ่ให้โลกตะวันออก

ชินสุเกะนายเคยฆ่าคนรึยังทาดาชิ

ทาดาชิ อะไรนะ

ชินสุเกะนายรู้สึกยังไงตอนที่ฆ่าคนตายนะ

ทาดาชิ นายถามแบบนี้ไปเพื่ออะไร

ชินสุเกะเดินออกไปไม่สนใจฟังคำตอบ ทาดาชิตะโกนตามหลังไป

ทาดาชิ นายจะไปไหน เฮ้ ชินสุเกะ ชินสุเกะ

ทาดาชิเรียกชินสุเกะแล้วกลับไปเป็นปัจจุบัน

แต่ชินสุเกะกลับออกมาพูดกลับคนดู

ชินสุเกะ (พูดภาษาไทย) เขามักจะเป็นฝ่ายเรียกหาผมอยู่เสมอ ชินสุเกะ ชินสุเกะ ตั้งแต่เด็ก เรามักจะไปไหนมาไหนด้วยกัน เรียนด้วยกัน เล่นด้วยกัน ถูกเกณฑ์มาเป็นทหารพร้อมกัน ความจริงเราสองคนเต็มใจมาเป็นทหารด้วยซ้ำ เพราะเราต้องการปกป้องประเทศญี่ปุ่นของเรา และการได้ออกมาผจญภัยนอกประเทศ ก็เป็นเรื่องที่น่าตื่นเต้นท้าทาย สำหรับเด็กหนุ่มทุกคน ซากุระที่เบ้งบานพร้อมๆกันทั้งต้น แล้วค่อยๆร่วงหล่นลงทีละกลีบ มีความงดงามอยู่ในความตายเสมอ พวกคุณคงสงสัยว่า ทำไมผมถึงไม่ยอมพบกับเขา ผมคิดว่าเขายังไม่พร้อม และผมก็มีเรื่องที่ต้องจัดการอีกนิดหน่อย ผมเองก็รู้สึกผิดที่ปล่อยให้เขารอมานานขนาดนี้ แต่คงต้องปล่อยให้เขาตามหาผมไปสักพักก่อน เมื่อผมพร้อมและเขาพร้อมเราคงได้พบกัน

กลับมาปัจจุบันวันชัยเล่าเรื่องต่อจากปัจจุบัน

วันชัย คือนั้นเขาหนีเวรออกไปหาบาลี

ทาดาชิ สองสัปดาห์ต่อมาเขาก็ถูกย้ายไปอยู่กาญจนบุรี

วันชัย แล้วก็ถูกย้ายไปกาญจนบุรี

อู๋ม หรือว่าตอนนี้วิญญาณเขาไปอยู่กับบาลี มีความสุขอยู่ด้วยกันแล้ว

หนุ่ม ทาดาชิรู้ไหมว่าบาลีอยู่ที่ไหน เขายังมีชีวิตอยู่รึเปล่า

ทาดาชิ ผมไม่แน่ใจ

วันชัย เขาไม่แน่ใจ ถ้ายังไม่ตาย อายุคงจะแปดสิบเก้าสิบปีแล้วมั้ง

หนุ่ม นั่นเราก็ต้องสืบหาบาลีก่อน เผื่อจะได้เบาะแสอะไรบ้าง

อู๋ม แล้วเราจะไปหาที่ไหนละ

ทาดาชิ ตอนนั้นชินสุเกะกับผมเจอบาลีที่ร้านแถวสุริวงค์

ทั้งหมดออกไปสี่ลม

นักแสดงสร้างสภาพแวดล้อม คลับบาร์ ร้านอาหารสี่ลม คนขายของ

วันชัยถามหาข้อมูลจากคนแถวนั้น

วันชัย พี่พอจะรู้จักร้านชื่อ มิทานิ มัย

เด็กเชียร์แขกสายหัว

วันชัย พี่แถวนี้มีผู้หญิงแก ๆ สักเจ็ดแปดสิบมัย

คนคุมบาร์ โหน้องรสนิยมแปลกดีเนอะ

วันชัย ไม่ใช่พี่ แบบเป็นเจ้าของร้าน เป็นมามาซังไรจี้ ชื่อมาลี

คนคุมบาร์ มาลีอะมี แต่อายุ 18 น้องสนใจมัย พี่จะพาไป

วันชัย ไม่ครับ ขอขอบคุณ

มารวมกลุ่มกัน

อ้อม โหเดินมา 3 ชั่วโมงแล้ว ฉันทหาไม่เจอแล้วละ

หนุ่ม ร้านอาหารบาร์อะไรก็เปลี่ยนไปหมดแล้วถามใครก็ไม่มีใครจำได้

วันชัย ทาดาชิรู้จักบ้านของมาลีมัย

ทาดาชิ บ้านเธออยู่แถวสวนพลูครับ

แล้วฝนตกทั้งสามคนหลบฝน ยกเว้นทาดาชิ

มีคนกลางร่มแล้วคนอื่น ๆ ก็กลางร่ม

แล้วมาลีก็ปรากฏตัวขึ้นในชุดกระโปรงในยุคสมัยสงครามโลก

ใส่หมวกกางร่มลายลูกไม้ ดูขัดแย้งกับคนอื่นมาก

เธอกำลังรอดอยใครบางคนอยู่ ทาดาชิจำเธอได้เข้าไปทักทาย

วันชัยเริ่มสังเกตเห็น โทรศัพท์ของวันชัยดัง วันชัยรับสาย

ตลอดเวลาที่วันชัยคุยโทรศัพท์ มุกจะเข้าไปคลอเคลียตลอด

วันชัย ฮัลโหล เฟิร์น อะไร ไฉนจ๋ สอิ

ทาดาชิ สวัสดีครับ คุณจำผมได้มัย คุณมาลี

มาลีแปลกใจที่มีคนมาทักเธอ

มาลี ขอโทษนะคะ ดิฉันจำคุณไม่ได้เลยต้องขอโทษจริงๆ

ทาดาชิ เราเคยเจอกันที่ร้านอาหารที่คุณทำงานอยู่ ผมเป็นเพื่อนของชินสุเกะครับ

วันชัย พี่อยู่แถวสาทร เปลาไม่ได้มาเกี่ยวกับใคร พี่มาธุระนิดหน่อย

มาลี อ้อ คุณเป็นเพื่อนของชินสุเกะ ฉันจำได้แล้ว ตอนนั้นคุณดูร่างเรียวกว่านี้มาก

ทาดาชิ ครับ ผมเปลี่ยนไปมากตั้งแต่ผมตาย

วันชัย เฟิร์นฟังพี่ก่อนสิเฟิร์นพี่กำลังยุ่ง

มาลี ไม่ใช่เฉพาะคุณหรอกที่เปลี่ยน ทุกอย่างเปลี่ยนไปหมดนั่นแหละ คุณดูสิ บ้านเมืองผู้คน ทุกอย่างเปลี่ยนไปหมด แต่ฉันก็ยังอยู่ที่นี้เพราะฉันเชื่อว่าเขาต้องกลับมา

ทาดาชิ คุณหมายถึงชินสุเกะใช่ไหม

มาลี (ซ่า)ไม่ใช่ค่ะ ฉันรอลูกชายฉันต่างหาก

ทาดาชิ ลูกชายของชินสุเกะหรือครับ

วันชัย พี่ไม่อยากให้เฟิร์นเป็นอันตรายเข้าใจมั๊ย คือเอาอย่างนี้ ..

มาลี ไม่ใช่ค่ะ ฉันไม่ได้แต่งงานกับชินสุเกะนะคะสามีฉันเป็นคนไทยเขาเป็นทหารเรือ หลังสงครามเลิกไม่นานฉันก็แต่งงานพ้องตั้งท้องลูกชาย สามีฉันก็ถูกส่งไปรบกับคอมมิวนิสต์ที่ เกาหลีแล้วก็เสียชีวิตที่นั่น

วันชัย คือพี่ไม่ได้อ้าง แต่ตอนนี้ถ้าเฟิร์นอยู่ใกล้ๆ พี่ เฟิร์นอาจจะถูกทำร้ายได้พี่ไม่ได้มีใครใหม่

ทาดาชิ แล้วลูกชายคุณล่ะครับ

มาลี เขาไปเรียนหนังสือที่มหาลัยแล้วไม่ได้กลับบ้าน ฉันเห็นข่าวลงว่ามีการยิงนักศึกษา ฉันเป็นห่วงลูกไปตามหา ยิ่งไงก็หาไม่พบ ไปดูที่โรงพยาบาลก็ไม่มีศพถ้าไม่มีศพก็แสดงว่าเขายังไม่ตายใช่ไหม ฉันก็เลยติดต่อกับเพื่อน ถามญาติ เผื่อเขาจะหนีไปซ่อนตัวอยู่แต่ก็ไม่เจอ ฉันก็เลยมารอเขาทุกเย็นที่หน้าปากซอยนี้ ฉันรออยู่หลายปีเวลาผ่านไป บ้านเมืองก็เปลี่ยนไป รอแล้วรอเล่าจนฉันป่วยเป็นวัณโรค แล้วก็ตายลงฉันก็ยังมารอสามีกับลูกชายที่นี้ เพราะว่าทุกอย่างเปลี่ยนไปหมด ฉันกลัวว่าพวกเขาจะจำทางเข้าบ้านไม่ได้ แต่ว่าวันนี้เขาต้องกลับมาแน่ๆ ก็ขนาดคุณยังมาพบฉันได้

ทาดาชิ ผมเองก็กำลังตามหาชินสุเกะอยู่เหมือนกัน

มาลี ตอนมีชีวิตอยู่ชินสุเกะมาเยี่ยมฉันบ่อยๆ ค่ะ ตอนตายไปแล้วก็ยังแวะมาตั้งหลายครั้ง

ทาดาชิ จริงหรือครับ

วันชัย พี่ไม่ได้โกหก พี่ไม่เคยโกหกเลย เฟิร์นก็รู้

มาลี ตอนปีใหม่เขายังมาเลยคะ เห็นเขาบอกฟังกลับจากญี่ปุ่น

ทาดาชิ ไม่น่าเชื่อคุณบอกว่าเขาไปญี่ปุ่น

มาลี คะ เขาไปญี่ปุ่นแล้วเขาก็กลับมาเมืองไทย ตอนนี้เขาอาจจะอยู่ที่ริเบตหรืออิสราเอลหรือประเทศที่ฉันไม่เคยรู้จัก ชื่อ โซมาเลีย เขาไปไหนมาไหนอยู่เสมอ

ทาดาชิ ทำไมเขาไม่ไปหาผม

วันชัย เฟิร์นอย่ารังสิ

มาลี ความจริงฉันก็อยากไปไหนมาไหนอย่างเขาบ้าง ท่องเที่ยวไปอย่างอิสระ แต่ฉันห่วงถ้าฉันไปแล้วสามีกับลูกกลับมาจะคราดกัน ถ้าพวกเขากลับมาแล้วไม่เจอฉัน เราสามแม่ลูกก็อาจจะไม่ได้เจอกันอีกเลย

ทาดาชิ เขาไม่รู้รูปร่างว่าผมรอเขาอยู่ที่ยาสุกิ ทำไมเขาไม่ไปหาผมตามที่สัญญากันไว้

มาลี นี่ก็ได้เลยเวลาเลิกเรียนนานแล้ว ลูกชายฉันก็น่าจะกลับจากมหาวิทยาลัยได้แล้วนะ

วันชัย เฟิร์นรู้มั๊ย พี่รักเฟิร์นนะ

วันชัยเริ่มหนาวสั้น

ทาดาชิ ชินสุเกะ(ตะโกนออกมา) ชินสุเกะ

วันชัย เฟิร์นเชื่อพี่สิ ไร่พี่เคลือบปัญหาของพี่ได้เมื่อไหร่พี่จะโทรหาโอเคมั๊ย

มาลี จริงสิ ชินสุเกะเคยนั่งรถไฟมาจอดตรงหน้าตึกสูงนั้นด้วย รถไฟที่แล่นผ่านไปได้ทุกๆที่ ฉันไม่รู้เหมือนกันว่ามันเริ่มต้นที่ไหน แล้วจะวิ่งไปที่ไหน

วันชัย เลิกร้องไห้ซะเดี๋ยวตาบวมไม่สวยนะ ตายิ่งตีๆอยู่

ทาดาชิ แปลกมากๆ

วันชัย ดึกแล้วนอนนะ ผันตีจ๊ะ (วางสาย)

มาลี เขาแวะไปที่วัดเสียบบอยๆ นะคะเห็นบอกว่าไปเยี่ยมเพื่อนที่นั่น

ทาดาชิ เหนือครับ ขอบคุณมากนะครับ คุณมาลี ขอให้สามีกับลูกของคุณกลับมาโดยเร็วนะครับ

มาลี ฉันก็อธิฐานขอพระท่านไว้อย่างนั้น ขอให้คุณหาชินสุเกะเจอ นะคะ

ทาดาชิกลับมาหาวันชัย

วันชัย (หนาวสั่น ไขว้เขว) ว่าไง ได้เรื่องอะไรมั๊ย

ทาดาชิ เขาอยู่เมืองไทย ผมไม่เข้าใจว่าเขากำลังทำอะไรอยู่

วันชัย นายจะไปทำอะไรที่วันเลียบ ดึกปานนี้วัดปิดแล้วละ

ทาดาชิที่นั่นมีหอเก็บกระดูกคนญี่ปุ่นอยู่ ดึกแล้วพวกคุณไปพักผ่อนก่อนดีกว่า คุณดูไม่ค่อยสบายนะวันชัย

วันชัย หอเก็บกระดูกคนญี่ปุ่นหรือ งั้นก็ตามใจคุณ

ทาดาชิ แล้วผมจะกลับมาหาคุณเอง

ทาดาชิออกไป

หนุ่ม ฝนซาแล้วตกลงเอาใจต่อ

วันชัย ทาดาชิไปวัดเลียบแล้ว เขาบอกให้พวกเรากลับ...(วันชัยสลบไป)

หนุ่ม เฮ้ย ไอ้ชัย ไอ้ชัย

อู๋ม วันชัย

มุก รักษะ(หัวเราะ หวานเย็น)

ทาดาชิมาที่วัดเลียบ

เขาเจอวิญญาณคนญี่ปุ่น คนไทย เด็ก คนแก่ ผู้ใหญ่ และคนขายดอกไม้ปากคลอง

ท่ามกลางดอกไม้มากมาย

วิญญาณในรูปแบบ Movement Dynamic เฉลิมฉลองมีความสุขเป็นการเลี้ยงส่งวิญญาณดวงหนึ่ง
ทาดาชิเข้ามาร่วมงานด้วย

วิญญาณชรา พรุ่งนี้เข้าญาติเขาจะมารับกระดูกเคโกะไปลอยที่แม่น้ำแล้ว

ทาดาชิ ชินสุเกะวะมาบ่อยมั๊ยครับ

มุก รักนะ

พยาบาลรีบเรียกหมอมาดูวันชัยอาการทรุด

วันชัย เฮ้ย นี่ฉันตายแล้วหรือ

ทาดาชิ ยังก๊รับ แต่ถ้าคุณไม่รีบกลับเข้าร่างคุณก็จะตายจริงๆ

มุก รักนะ

วันชัย มุก ทำแบบนี้ไม่ดีนะครับ ปล่อยผมเถอะผมเชื่อว่าฝึกับคนรักกันได้นะมุกแล้ว
ผมก็เคยรักคุณมาก แต่ผมไม่ได้รักคุณแล้วเข้าใจมั๊ย

มุกอาละวาดอย่างมาก ไม่ยอมปล่อยวันชัย จนวันชัยสงสาร

วันชัย ปล่อยผมไปเถอะ

มุกยังอาละวาดงอแงต่อไป

วันชัยเริ่มหงุดหงิด เสียงเข้มจริงจัง

วันชัย ปล่อย

มุกปล่อยมือ

วันชัยเข้าไปนอนที่หมอน แล้วถูกบั้งหัวใจตื่นขึ้นมาทำทางอ่อนเพลีย

พยาบาล มีสัญญาณชีพจรแล้วคะ คุณหมอ

วันชัย (หายใจ)...(เพื่อ) เฟิร์นๆๆ

มุกไต่ยื่นชื่อเฟิร์น เสียใจเข้ากอดทาดาชิ

ทาดาชิ คุณคงรักเขามากจริงๆ คุณสองคนรู้จักกันได้ยังไงครับ

มุกจับทาดาชิกลับไปทางหนึ่ง

นางพยาบาลกลายเป็นคนเล่าเรื่อง

เริ่มเล่าอดีตรักของมุกกับวันชัยให้ทาดาชิฟังเป็นภาพยนตร์การ์ตูนรวดเร็ว

พยาบาล เรื่องมีอยู่ว่า นางสาวมุกและนายวันชัย ทั้งสองคนเคยเป็นแฟนกัน มุกสมัย
เรียนเป็นสาวสวย มีชายหนุ่มหมายปองมากมาย แต่คนที่เทอ์กมากและทำให้เธอใจอ่อนได้คือ

วันชัย วันชัยที่ตามเอาใจเธอต่าง ๆ นานา สุดท้ายเธอไปเจอกับเกรียงไกร เธอรักเกรียงไกรและบอกเลิกวันชัย วันชัยอกหักซ้ำใจ เมามาย บ้าคลั่ง แล้ววันหนึ่งเกรียงไกรก็บอกเลิก มุกเสียใจกลับไปหาวันชัยแต่วันชัยกำลังชอบกับเฟิร์นอยู่ ไม่ยอมคืนดีกับเธอ เธอน้อยใจเธอเลยกินยานอนหลับ เรียกร้องความเห็นใจจากผู้ชายแล้วดันตายไปจริงๆ วันชัยสำนึกผิดไปร้องไห้หน้าศพเธอ วิญญาณมุกเลยตามวันชัยมาตลอด

มุก รักนะ

ทาดาชิ อาโน ความรักเป็นเรื่องเข้าใจยากจริงๆ

ฉากกลายเป็นห้องหุ้มนุ่มกับอู๋ม

หุ้มนุ่ม ไอ้ชัย ฉันทูจากข้อมูลแล้วสาเจ้ายาสุกุนิเขามีชื่อตั้งแต่ทหารสมัยโบราณยุคเมจิ นั้นเลยนะ แล้วก็ยังมีผู้คนเสียชีวิตในสงคราม ผู้หญิง เด็ก รวมแล้ว สองล้านห้าแสนชื่อ

อู๋ม โอโห้ เอยะขนาดนั้นแยะ

หุ้มนุ่ม คนที่มีป้ายชื่อในศาลเจ้านี้ เขาถือได้รับการยกย่องให้เป็นเทพที่ปกป้องประเทศชาติ คงเหมือนๆเทวดารักษาเมืองแบบบ้านเรา

วันชัย แล้วทำไมเวลานายกญี่ปุ่นไปเคารพสุสาน ต้องมีประเทศนั้นนี้ออกมาต่อว่า

หุ้มนุ่ม ในนี้บอกว่า รัฐบาลแอบเอาชื่ออาชญากรรมสังหารโลก 14 คนมารวมไว้ที่นี่

วันชัย มีลิขสิทธิ์ในทางการเมืองนี่เอง

หุ้มนุ่ม จีนกับญี่ปุ่นเคยถูกบุกเข้าไปในสมัยสงคราม ก็เลยโกรธไง

อู๋ม คนตายไปแล้วก็ไม่ให้อภัยกันหรือ

หุ้มนุ่ม จีนกับเกาหลีสูญเสียชีวิตไปเท่าไรตอนนั้น เรื่องบางเรื่องไม่ได้เกิดกับเราเราก็ไม่เข้าใจความรู้สึกเขาหรอก เออ แต่คนญี่ปุ่นบางกลุ่มก็ไม่เห็นด้วยนะ มีกระแสต่อต้านหลายฝ่าย เป็นเกมการเมืองอย่างหนึ่งละ

อู๋ม นึกๆ ไปก็น่าสงสารนะ ตอนมีชีวิตอยู่ก็ฆ่ากันจนตาย พอตายไปแล้วก็ยังมีคนมาทะเลาะกันอยู่บนหลุมศพ

วันชัย คนเป็นไม่ให้อภัยคนตาย กับคนตายไม่ให้อภัยคนเป็น แกว่าอันไหนมันแยกว่ากันวะ

อุ้ม หุย แรงผีแค้นน่ากลัวจะฉันทว่า

วันชัย แต่ฉันทว่าคนร้ายกว่าผีนะ คนเป็นๆสามารถเอาคนตายมาหาประโยชน์ให้ตัวเองได้ เอาวิญญาณนั้นวิญญาณนี้มาอ้างแล้วก็มีคนเชื่อ ทั้งที่วิญญาณนั้นอาจจะไม่รับรู้อะไรก็ได้ บางทีอาจจะไปพักร้อนเหมือนอาป้าอาม้าที่ฉันทไม่ได้เจอตั้งนานแล้ว หรืออาจจะไปเกิดใหม่แล้วก็ได้

ทาดาชิกับมุกกลับเข้ามา

วันชัย พุดถึงก็มาพอดี

อุ้ม ใคร อะไร

วันชัย ไปเที่ยวไหนกันมาละ สองคน ไม่สิ สองตนนี่

อุ้ม ชัยอย่าสิ

หนุ่ม (หนุ่มทำกุกกิก) โห่ อุ้มยังไม่ชินอีกหรือตัวเอง

ทาดาชิ ผมพามุกไปเที่ยวญี่ปุ่นมา ที่ยาสุกุนิกำลังเตรียมงานรำลึกการยอมแพ้สงครามวันที่ 15 สิงหาคมครับ

วันชัย 15 สิงหาคม

หนุ่ม 15 สิงหาคม (จากคอม) อ้อ วันนี้ญี่ปุ่นประกาศยอมแพ้สงครามหลังจากนางซากิถูกถล่มด้วยระเบิดปรมาณูทำลายเมืองทั้งเมือง ผุ้คนล้มตายมากมาย

อุ้ม แล้วพวกเขานับอยู่ในศาลเจ้านั้นด้วยมั๊ย

หนุ่ม ไม่รู้สิในนี้ไม่ได้บอกไว้

ทาดาชิ ผมก็ไม่แน่ใจครับ แต่คิดว่าไม่ เพราะที่ญี่ปุ่นตอนนี้มีอนุสรณ์สถานอยู่ที่อิโรชิมาแล้ว

วันชัย นายแน่ใจได้ยังไงวิญญาณของคนที่ตายจากระเบิดนิวเคลียจะไม่มาที่ยาสุกุนิ

ทาดาชิ คุณไม่เข้าใจหรือคุณไม่ใช่คนญี่ปุ่น คนญี่ปุ่นรู้หน้าที่ของตัวเอง

วันชัย ก็ที่นายยังออกมาบ่นเปี่ยนข้างนอกแบบนี้ได้เลย

ทาดาชิ ญี่ปุ่นเป็นประเทศที่มีระเบียบวินัย เรารู้จักสถานะของตัวเองดี ยาสุกุนิเป็นสถานที่ที่ผู้ทีสละชีวิตเพื่อชาติ เรายอมรับเกียรตินี้ด้วยความเต็มใจ ผมเชื่อว่าคนที่ตายในสงครามที่อื่นๆ ก็

เข้าใจและยอมรับเช่นกันเพราะเขาเกิดเป็นคนญี่ปุ่น เป็นลูกพระอาทิตย์ที่ยอมเสียสละเพื่อองค์จักรพรรดิ และประเทศชาติ

วันชัย นายแน่ใจหรือว่าองค์จักรพรรดิของนายยินดีให้ประชาชนของพระองค์ตาย

ทาดาชิ (พูดภาษาญี่ปุ่น) คุณกำลังล่วงเกินจักรพรรดิของผมนะ

(พูดภาษาไทย) คุณกำลังล่วงเกินจักรพรรดิของผมนะ

วันชัย องค์จักรพรรดิอาจจะไม่เต็มใจก็ได้ คุณแน่ใจได้ยังไงว่ารัฐบาลไม่ได้เอาจักรพรรดิของคุณมาอ้างเพื่อพาคนญี่ปุ่นไปทำสงคราม

หนุ่มกับอ้อมงที่อยู่ดีๆ วันชัยอาละวาดคนเดียว

หนุ่ม เฮ้ย เบาๆ

อ้อม ชัย ฉันทักแล้ว

ทาดาชิ เราทำสงครามเพื่อต่อสู้กับตะวันตกที่มารุกรานตะวันออกเราจะทำให้ชาติตะวันออกยิ่งใหญ่

วันชัย สู้กับตะวันออกหรือโดยการมารุกรานคนเอเชียด้วยกัน ทาดาชิ นายฆ่าคนไปกี่คน

ทาดาชิ ผมทำเพื่อประเทศชาติผมทำเพื่อความยิ่งใหญ่ของเอเชียนบูรพา

วันชัย นานฆ่าไปกี่คน ฆ่าผู้หญิงกับเด็กด้วยรีเปล่า

ทาดาชิ ผมเป็นทหารขององค์จักรพรรดิ

วันชัย ฆ่าคนแล้วได้รับเกียรติยศความเต็มใจ นายฆ่าคนรีเป่าวทาดาชิ

ทาดาชิฉัน ผมสู้เพื่อญี่ปุ่น

วันชัย บอกมาสิ นายฆ่าคนรีเปาว นายเป็นฆาตกรรีเป่าวทาดาชิ

หนุ่ม ไอ้ชัย พอเหอะ

อ้อม (ร้องไห้) ชัย

ทาดาชิ ผมทำตามหน้าที่ คนญี่ปุ่นมีระเบียบวินัย เราทำตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ผมทำทุกอย่างเพื่อประเทศชาติ เพื่อญี่ปุ่นและองค์จักรพรรดิ (ตะโกน) แต่องค์จักรพรรดิ (เงียบ) ใช้ผมเป็นฆาตกร ผมขอโทษ (สะเทือนใจ) ผมฆ่าคน

มุกเข้าไปกอดทาดาชิ

มุก (อย่างอ่อนโยน) รักนะ รักนะ รักนะ

ดนตรีซากระเบาๆลอยมา

ทาดาชิ ผมอยากตามหาชินสุเกะให้พบก่อนวันที่ 15 สิงหาคม

วันชัยเงียบไป

หนุ่ม เขาบอกว่าไง

วันชัย เขาอยากตามหาเพื่อนให้ทันวันระลึกการยอมแพ้สงคราม

อู๋ม เหนอ นี่เหลืออีกไม่กี่วันละนะ

วันชัย นายบอกว่าชินสุเกะกำลังสร้างทางรถไฟไซบีเรีย

ทาดาชิ ใช่ ผมก็สงสัยเหมือนกัน

หนุ่ม ทางรถไฟสายมรณะจากกาญจนบุรีไปชายแดนพม่า สร้างโดยเชลยสงครามที่ญี่ปุ่นจับตัวมา ส่วนมากเป็นชาว ออสเตรเลีย อังกฤษ อเมริกา

ทาดาชิ ผมไปดูทางตามแนวก่อสร้างก็ไม่เห็นมีอะไรผิดปกติ

วันชัย เขาจะสร้างทางรถไฟไปไหน

อู๋ม เป็นฝึไปไหนมาไหนก็ได้จะสร้างทางรถไฟทำไมเสียเวลา

วันชัย ก็จริง งั้นจะสร้างทำไม

หนุ่ม ฉันสงสัยอยู่อย่างหนึ่ง ทาดาชิกระดุกนายฝั่งไว้ที่ไหน

ทาดาชิ หลังสงครามโกฟ้อเอากระดูกของผมไปที่คาวาซากิ บ้านเกิดผม

วันชัย อยู่บ้านเกิดที่ญี่ปุ่น

หนุ่ม แล้วของชินสุเกะละ

ทาดาชิ เพื่อนมหารบอกว่าฝั่งเขาไว้ที่หลังค่ายทหารที่กาญจนบุรีผมเคยไปหาแล้วแต่ไม่เจอ

วันชัย ที่ค่ายในเมืองกาญจนแต่ทำไม่เจอ

หนุ่ม อ้าว

อุ้ม นี่ไงสาเหตุที่เขายังไม่กลับ เพราะกระดุกเขาอยู่ที่นี้เขาเลยไปไหนไม่ได้

ทาดาชิ แต่มาลืบอกว่าเขาเคยไปญี่ปุ่นมาแล้ว

วันชัย ใช่ เขาไปญี่ปุ่นมาแล้ว

หนุ่ม ก็ขนาดทาดาชิมีกระดุกอยู่ที่ญี่ปุ่นยังมาเมืองไทยได้เลย แล้วทำไมชินสุเกะจะกลับไปได้

อุ้ม จริงด้วย ตัวเองฉลาดจัง คิดได้ไงอะ

วันชัย ทาดาชิ นายคิดใหม่ว่า บางที่เขาอาจจะไม่อยากจะกลับไปก็ได้นายอาจจะโกรธฉัน แต่ชินสุเกะอาจจะไม่อยากจะรีบเกียรติจากยาสุกุนิก็ได้

ทาดาชิ ชินสุเกะ เป็นคนญี่ปุ่น เป็นทหาร เป็นเพื่อนผม อย่างน้อยก็ให้ผมได้ถามกลับเขาเอง ว่าทำไมไม่ทำตามสัญญาของเรา

เสียงหวูดรถไฟ ทั้งหมดขึ้นรถไฟไป

ชินสุเกะวางวางรถไฟสีขาวเป็นทางยาว

ชินสุเกะฮัมเพลงญี่ปุ่นโบราณเนื้อหาเกี่ยวกับความสงบสุข

พวกวันชัยทั้งหมดขึ้นรถไฟเดินทาง

หนุ่ม อุ้ม นั่งอยู่ที่เก้าอี้

ทาดาชิมองออกไปที่หน้าต่างรถไฟ

มีวิญญาณคนบนรถไฟผ่านมา

เด็กชายไก่อ้ว เหนียวหมูบั้ง ไก่บั้งครึ่งฟี่ ชาเหนียวหมูบั้งไก่บั้งไหมครึ่ง

ทาดาชิ อาโน

เด็กชายไก่อ้ว ไม่ได้กินของอร่อยๆมานานแล้วใช้มัยยะ เออสักไม้มัยยะ

ทาดาชิ เอ้

อู๋ม นานๆ ที่ออกมาต่างจังหวัดแบบนี้ก็ดีเหมือนกันนะหนุ่ม

หนุ่ม อืม อากาศโล่งสบายดี หิวมะ

อู๋ม ฮี ชี้เกียดเดินไปตู้เสบียง

หนุ่ม เตี่ยวสถานหน้าคงจะมีคนมาขายของกิน

เด็กชายไก่อ่ พี่ไม่ต้องซื้อก็ได้ผมให้ฟรี

เด็กส่งไก่อ่ให้ ทาดาชิรับไว้แงงๆ

เด็กชายไก่อ่ ไม่เป็นไร พี่ไม่ต้องเกรงใจ มีกินก็แบ่งๆ กันไป

ทาดาชิ ขอบใจนะ(กิน)

เด็กชายไก่อ่ อร่อยใช้มั้ยละ (กินด้วยกัน)

อู๋ม หนุ่ม ถ้าเราสองคนตายไปหนุ่มจะตามหาอู๋มแบบทาดาชิมั้ย

หนุ่ม เพื่อเจ้ออีกละ เรายังไม่ตายซะหน่อย

อู๋ม แหม่ สมมุติไง ไม่โรแมนติกเลย

หนุ่ม งั้นใครจะตายก่อนละ

อู๋ม หนุ่มบ้านิ เช็งหมดอารมณ์

เด็กชายไก่อ่ พี่ตามหาเพื่อนหรือ

ทาดาชิ อืม

เด็กชายไก่อ่ แสดงว่าต้องรักกันมาก สนิทกันมาก เพื่อนตายใช้มั้ย

ทาดาชิ ไซ้

อู๋ม ถ้าเรามีลูกเด็กที่มาจากไหนนะ

หนุ่ม อยากมีลูกแล้วหรือ ต้องรอดินนี้เตี่ยวกลับบ้านก่อนนะ

อุ้ม ทุเรศ นี่อุ้มพูดจริงนะ อย่างทาดาชิลี อย่างมาลี ชินสุเกะแล้วก็ผีทั้งหลายนี้ เขามีสิทธิ์จะมาเกิดใหม่ไหม้ย

หนุ่ม ก็คงนั่งตามความเชื่อของพุทธ มีเวียนวายตายเกิด

อุ้ม งั้นผีญี่ปุ่นมาเกิดเป็นลูกเราก็ได้ไหม้ย

หนุ่ม ไม่แน่ใจนะ ถ้าเลือกได้อยากได้ผีฝรั่งมากกว่าอยากได้ลูกผมทอง

อุ้ม ตาสีฟ้า

หนุ่ม ตัวขาวนาร์ก

อุ้ม เพื่อเจ้อ จะเอาเชื้อฝรั่งมาจากไหนยะ

หนุ่ม อ้าว ก็มีผีฝรั่งมาเกิดก็ต้องผมสีทองสิ จริงมั้ย

อุ้ม เออจริง ถ้าผีจีนก็ตาดำ ผีแขกก็มีหนวดมีเครา หนุ่มเด็กเกิดใหม่มีหนวดได้ยัง

หนุ่ม ไร้สาระ เขาจะมาจากไหนก็ช่างเหอะ ถ้าเกิดมาเป็นลูกๆเราก็เหมือนกันนั่นแหละ คิดมากไปได้

อุ้ม อืมจริงด้วย เขาอุตสาหกรรมมาเกิดเป็นลูกเราทั้งที คงคิดหลายตลบแล้วเหมือนกัน

เด็กชายไก่อ เขาไม่รู้ตัวหรอกว่า ลูกเขาจะตัวดำ ตาดำ หัวหยิกแบบผม

ทาดาชิลี มองเด็กชายไก่อกับคู่หนุ่มอุ้มก็เข้าใจทันที

ทาดาชิลี อ้อ

เด็กชายไก่อ ใช่พี่ผมรอเขาสองคนมานานแล้ว ถึงคิวสักที

ทาดาชิลี ยินดีด้วยนะครับ

เด็กชายไก่อ ขอบคุณครับพี่ แต่จะว่าไปคิดดูดีๆ ก็น่ากลัวอยู่นะครับ

ทาดาชิลี กลัวอะไร

เด็กชายไก่อ กลัวเกิดไปแล้วลำบาก แยกกันกินแยกกันอยู่ นั้นยังไม่เท่าไรหรอก ตอนนี้อย่างกันทุกวัน ระเบิดลงกันทุกวัน ไปไหนก็มีแต่รบกันฆ่ากัน เผลอๆโตไปถูกส่งไปเป็นทหาร ฆ่ากันอีกแค่คิดก็กลัวแล้ว

ทาดาชิ ก็จริง

เด็กชายไก่อ แต่ก็นั่นแหละ ผมว่าไปเกิดใหม่ก็ดีกว่ามาล่องลอยหายไปวันๆแบบนี้ อย่างน้อยสอคนนั้นก็ดูเป็นคนดีอีก พี่วามัย

ทาดาชิ ใช้พวกเขาเป็นคนดี

เด็กชายไก่อ ตื่นเต้นจัง จำไม่ได้ละเนี่ยวาสจอนเป็นคนเป็นมันรู้สึกยังไง เอาพี่กินเยอะๆนะ ผมเลิกขายละ ยกให้พี่หมดเลย

บนรถไฟที่บนบันไดรถไฟ วันชัยกับมุกคุยกัน

วันชัย ทำไมคุณถึงเลือกอยู่ต่อละมุก ไม่อยากไปโลกหน้าหรือ

มุกสายหน้า

วันชัย หรือว่าคุณฆ่าตัวตาย เลยไปไหนไม่ได้

มุกสายหน้า

วันชัย งั้นคุณคงยังจะคิดฆ่าผมอยู่

มุกสายหน้า

วันชัย แล้วคุณตามผมมาทำไม

มุกไม่พูดอะไร เอามือลูบหัววันชัยอย่างอ่อนโยน

วันชัย ขอบคุณนะที่เป็นห่วงผม ความจริงคุณไม่น่าตายเลย ไม่งั้นเราคงได้มานั่งรถไฟเล่นกันแบบนี้ ผมเสียใจนะที่เป็นส่วนทำให้คุณตาย

มุกเอามือปิดปากวันชัย

วันชัย มุกโกรธผมมัย ที่ผมมีแฟนใหม่

มุกคิดก่อนนิดนึงว่ายังโกรธอยู่รีเปลา แล้วสายหน้า

วันชัย จริงหรือ

มุกพยักหน้า วันชัยยิ้ม

รถไฟหยุดกลางทาง

หนุ่มกับอ้อมมาวันชัย

หนุ่ม เฮ้ยชัย เขาบอกทางข้างหน้ามีปัญหา ต้องรอข้างซอมนก่อน

วันชัย เหรอ ปัญหอะไรวะ

หนุ่ม เขาว่ารางมันหายไปหลายท่อน สงสัยจะหลายชั่วโมงวะ

อ้อม หรือไอ้พวกโจรไม่มีศาสนา มันจะมาแถวนี้

วันชัย นี่เมืองกาณจน์ไม่ใช่ สงขลา แล้วทาดาชี่ไปไหน

หนุ่ม จะไปรู้หรือ ฉันทมองเห็นชะที่ไหน มีแกเห็นคนเดียว

วันชัยเห็นทาดาชี่ วิ่งเข้าข้างทางไป

วันชัย ทาดาชี่ นายจะไปไหน ทาดาชี่

ทั้งหมดตามไป

ในป่าข้างทาง

ทาดาชี่ (พูดภาษาญี่ปุ่น) ชินสุเกะนายอยู่แถวนี้ใช่ไหม ชินสุเกะ ทำไมนายต้องหลบฉันด้วย

ทาดาชี่ เจอวิญญาณอื่นมากมาย

มีเสียงสะท้อนไปมาของวิญญาณ ก้องอยู่ ทั้งจีน ฝรั่งเศส เกาหลี ไทย

Voice over Hollo สวัสดี หนีฮ่าว อันโยอันเซโยว Hollo

ทาดาชี่ ใครอะ

Voice over We are friend ..friend friend

ทาดาชี่ วิญญาณต่างชาติหรือ คุณจับชินสุเกะไปไร่ป่า

Voice over No Shin-su-ke is our friend....friend , Shin-su-ke

ทาดาชี่ เพื่อนหรือ

Voice over Yes, We're all friend. In the world .The world of after death.

ทาดาชิน พวกคุณบอกได้มั๊ยว่าชินสุเกะอยู่ที่ไหน

Voice over Shin-su-ke is here with us.

ทาดาชิ ผมจะพาเขากลับญี่ปุ่น

ทาดาชิเห็นผู้ชายสองคนวิ่งหนีอันตรายเข้ามา มีกล่องของที่ชิโมยะมาด้วย

ชิโมยะ 1 เฮ้ยมีงหลบไปทางนั้นกูจะล่อมันไว้เอง

ชิโมยะ 2 เออ

เขาหลบไปทางหนึ่ง ชินสุเกะวิ่งเข้ามา

ชินสุเกะ (พูดภาษาญี่ปุ่น) หยุดนะเอายาคิวินคืนมา

ชินสุเกะเอาปืนชู

ชิโมยะ 1 อย่างๆ กลัวแล้วอย่างยิง เอาคืนไปเลยอย่างยิงนะ อย่างยิง ชิโมยะ 2 ออกมาจากที่ซ่อนเอามีดฟันชินสุเกะบาดเจ็บป็นหล่น ทั้งสามคนสู้กันชินสุเกะใจอ่อนไม่ยอมฆ่าชิโมยะ จนตัวเองถูกทำร้ายเสียชีวิต

ทาดาชิ (พูดภาษาญี่ปุ่นกับชินสุเกะ) ชินสุเกะ

ชินสุเกะนายตามมาถึงที่นี่แล้วสินะ

ทาดาชิ ชินสุเกะฉันตามหานายมาตลอด

เขาลุกขึ้นแล้วเอาทางรถไฟมาเรียงจนเสร็จ

ชินสุเกะ นายจะไปกับพวกเรามั้ย

ทาดาชิ อะไรนะ

ชินสุเกะขอโทษนะที่ทำให้นายเสียเวลา ฉันไม่ไปกับพวกนายหรอก

ทาดาชิ แต่นายสัญญากับฉันว่า เราจะไปพบกันที่ยาสุกุณี

ชินสุเกะตอนนั้นฉันยังไม่รู้ว่ามันจะวุ่นวายขนาดนี้ ฉันตายแล้วทาดาชิ

ฉันขอโทษนะแต่ฉันไม่กลับไปที่ยาสุกุณี

ทาดาชิ ไม่ได้ นายต้องกลับฉันตามหานายมาหลายสิบปี

ชินสุเกะ นายตามหาฉันจริงหรือทาดาชิ หรือว่าจริง ๆ แล้วที่นายเดินทางไปทั่วก็เพราะ นายไม่อยากอยู่ที่ยาสุกุนิเหมือนกัน

ทาดาชิ อย่าพูดบ้า น้า ชินสุเกะ

ชินสุเกะนายเองก็อยากเป็นอิสระใช้มัยทาดาชิ สงครามจบลงไปตั้งนานแล้ว นายแค่เอาฉันเป็น ข้ออ้างที่จะไม่ต้องอยู่ที่นั่น

ทาดาชิ นายหยุดพูดนะ

ชินสุเกะฉันพูดความจริงใช้มัยล่ะ

ทาดาชิ อ้ากกกก

ทาดาชิโมโหมากวิ่งเข้าไปใส่ชินสุเกะ สองคนสู้กัน

ทาดาชิกับชินสุเกะ มีดเสียงเพลง Zui zui zukkorobashi ประกอบ

ทั้งสองสู้กันจนหมดแรง

ชินสุเกะฉันไม่กลับไปให้นักการเมืองเงิเงามาหลอกใช้หลอก มาว่าชาติไหนทั้งนั้นนายก๊อปปี้จะไปไหวหรือไม่ไหวศาลเจ้า สำหรับฉันมันไม่จ้างตรงไหนหรอก เราตายแล้วนะทาดาชิ ปล่อยให้พวกที่มีชีวิตอยู่จัดการกันไปเถอะ ฉันไม่อยากกลับไปยุ่งเกี่ยวอะไรด้วยแล้ว แค่ญาติพี่น้องของ ฉันระลึกถึงฉันก็พอแล้ว ฉันไม่ต้องการให้นายกมาคารวะฉันหรอก สงครามจบไปนานแล้ว ถ้าพวกนั้นอยากจะทำสงครามกันอีก ฉันก็ไม่อยากเข้าไปมีส่วนด้วย ฉันไม่อยากจะยุ่งกับโลกที่จ้องจะเข่นฆ่ากัน

ทาดาชิ หยุดพูดได้แล้ว ถ้านายไม่กลับไป นายก็ไม่มีสิทธิ์จะลบหลู่แบบนี้ยังงั้นนายก็เป็นคน ก๊อปปี้

ชินสุเกะ ใช้ ฉันเป็นก๊อปปี้ ญ่นที่ฆ่าเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน กองทหารแห่งจักรพรรดิที่บุกไปทั่วเอเชีย เราสังหารผู้คนมากมายล้มตาย

ทาดาชิ มันคือสงคราม สงครามมีทั้งผู้ชนะและผู้แพ้

ชินสุเกะสงครามมีแต่ผู้สูญเสียต่างหาก เราทุกคนแพ้เหมือนกันหมด ทำหน้าที่ของตัวเองใน สงคราม ฆ่าศัตรูหรือไม่ก็ถูกฆ่า ทำตามหน้าที่ของประเทศชาติ ที่น่าตลกก็คือ พอทุกคนตายไป ก็เหลือเพียงวิญญาณ ฉันตายแล้วทาดาชิ นายก็เหมือนกัน ความจริงการฆ่าคนมันเป็นบาป ทุกคนต้องตกนรก แล้วดูพวกเราสิไม่ไปไหนทั้งนั้น ติดอยู่ท่ามกลางความเครียดแค้นชิงชัง ของ

พวกที่ยังมีชีวิตอยู่ แต่ฉันจะไม่ทนอีกต่อไปแล้วฉันจะไปแสวงหาดินแดนอันสงบพร้อมกับ
วิญญาณดวงอื่นๆ นายจะไปด้วยกันกับพวกเรามั้ย

ทาดาชิ นายจะให้ฉันทอดทิ้งญี่ปุ่นไปได้ยังไง ฉันมีหน้าที่ต้องปกป้องพวกเขา

ชินสุเกะ นายจะปกป้องเขาจากใครล่ะ ตอนนี้คงไม่มีใครเป็นศัตรูของญี่ปุ่นเท่ากับคน
ญี่ปุ่นเป็นศัตรูกับตัวเอง ส่วนฉันจะไปรอพวกเขาอยู่ที่นั่น ดินแดนอันสงบสุขที่ไม่แบ่งแยก ญี่ปุ่น
จีน เกาหลี อังกฤษ ออสเตรเลีย อเมริกา อาหรับ ไทย พม่า ไม่ว่าชาติไหนไม่ว่าใคร ทหาร หรือ
แม่ค้า หรือขอทานก็อยู่ร่วมกัน อย่างมีความสุข เราไปด้วยกันเถอะ ทาดาชิ

ทาดาชิ จะให้ฉันเชื่อได้ยังไงว่าดินแดนของนายมันจะมีอยู่จริง

ชินสุเกะฉันไม่รู้ว่ามันมีอยู่รึเปล่า แต่ฉันก็จะไป เพราะจะมีที่ไหนอีกแล้วที่ดวงวิญญาณของฉัน
จะขอพักได้อย่างสงบสุขบนโลกนี้ มีแต่รัฐบาลบ้าอำนาจทั้งหลาย จ้องใช้ประโยชน์จากการ
ทะเลาะกับชาติอื่น เพื่อให้คนในชาติตัวเองรวมกันเป็นปรีกแผ่นและลืมไปว่า รัฐบาลล้มเหลวแค่
ไหนหรือโก่งกินอะไรไปบ้าง มีดวงวิญญาณมากมายทั้งที่นายมองเห็นและก็ไม่เห็น อยู่รอบ
เรา พวกเขาเลือกได้ว่าอยากจะอยู่ที่ไหน เขาอยากจะทำอะไร พวกเขาเลือกที่จะไปกับฉัน ทุก
คนมีทางเดินของตัวเองทั้งนั้น และตอนนี้ฉันก็เลือกทางของฉันแล้ว

ทาดาชิ แต่ที่พักดวงวิญญาณของฉันอยู่ที่ญี่ปุ่น

ชินสุเกะ ถ้านายอยากจะตามพวกเราไปให้มองหาทางรถไฟ ฉันจะรออยู่ที่นั่น

ทาดาชิ ขอให้นายโชคดีฉันจะรออยู่ที่ยาสุกินิเหมือนกัน

ชินสุเกะ ลาก่อน

ทาดาชิ ลาก่อน

ทาดาชิกับชินสุเกะลากัน ก่อนชินสุเกะจะลับสายตา

เขาหันมาโบกมือลาให้ทาดาชิ ทาดาชิโค้งตอบเพื่อนของเขาจนชินสุเกะลับตาไป

วันชัยกับเพื่อนตามมาถึง

วันชัย ทาดาชิ เป็นยังไง เจอเพื่อนมั้ย

ทาดาชิ เขาไปแล้วครับ

วันชัย ไปแล้ว เขาจะไปไหน

ทาดาชิ เขาบอกเขาจะไปดินแดนแห่งความสงบ

วันชัย แล้วนายละ จะทำยังไง

ทาดาชิ ผมก็ไม่แน่ใจเหมือนกัน ขอขอบคุณทุกคนมากนะครับ ที่ช่วยเหลือผมมาโดยตลอดและขอโทษด้วยที่ทำให้ทุกคนลำบาก

วันชัย ไม่เป็นไรหรอกแค่ได้มาเที่ยวพวกเราก็ดีใจแล้วละ

ทาดาชิ ผมคงต้องไปแล้ว

ทาดาชิเดินไปหาหมุก

ทาดาชิ เธอจะไปกับฉันมั๊ย

หมุกส่ายหน้า

ทาดาชิ ฉันไปก่อนนะ ลาก่อน

หมุกโบกมือลา

ทาดาชิเดินจากไป

หนุ่ม ตกลงทาดาชิเขากลับไปแล้วหรือ

วันชัย ไปแล้ว

อุ้ม จริงหรือ แต่ก็ดีแล้ว เวลาที่มีวิญญาณมาวนเวียนรอบๆ มันรู้สึกหวิวๆยังไงไม่รู้

วันชัย ถึงมีแก็กมองไม่เห็นอยู่ดี

หนุ่ม ไซ้ ทำกลัวไปได้

อุ้ม แล้วตัวเองไม่กลัวหรือ

หนุ่ม ไม่กลัวหรือ

อุ้ม ไม่กลัวแน่หรือ ไซ้เอ๊ย

หนุ่ม ก็บอกว่าไม่กลัวก็ไม่กลัวดี

หมุกล้างมือถือของวันชัยออกมากกลางอากาศ

สองคนเห็นโทรศัพท์ลอย ตาค้าง

อุ้ม อ้ากกก ฝึลลอก

วันชัย มุกทำอะไรอะ

หนุ่ม เฮ้ย ไหนบอกไปแล้วไง

วันชัย ทาดาชิ ไปแล้วเหลือแต่มุกอยู่นี่

หนุ่ม มุกแฟนเก่าแก่ที่ตายไปนะหรอ

วันชัย อืม

มุกกดโทรศัพท์

หนุ่ม มายังไง มาตั้งแต่เมื่อไหร่

วันชัย เขามานานแล้ว มาก่อนทาดาชิด้วยซ้ำ ฉันไม่ได้บอกแก

สองคนเองนั่นแหละ

อุ้ม อือๆๆ กลางวันแสกๆ แลยนะเนี่ย

มุกส่งโทรศัพท์ให้วันชัย

วันชัย อะไรอะ ฮัลโหล เฟิร์นหรอ เออไม่มีอะไรโทรมาคุยเฉยๆ

หนุ่ม เฮ้ย ฟีแฟนเก่าให้โทรหาแฟนใหม่วะ เจ๋งไว๊ยย

อุ้ม (ดีแซนหนุ่ม) พุดมากเดี๋ยวะเถอะ เจียบๆ

วันชัย คือ ฟีคิดว่า เราไปไหว้พระกันมัยยะ นะ ไปทำบุญ เสร็จแล้วฟีเลี้ยงข้าว อ้อ ฟีจัดการเรียบร้อยแล้ว คิดว่าไม่มีปัญหาอะไรแล้ว นะ (อุ้ม) งั้นเดี๋ยวะฟีไปรับนะ แล้วฟีมีเรื่องจะเล่าให้ฟังด้วย แล้วเจอกันนะ (กับเพื่อน) เฮ้ย ฉันไปก่อนนะ

หนุ่ม โห ไรวะนี่กว่าจะไปก็ไปเฉย

วันชัย เออ ไว้มาหาใหม่ไปละ

วันชัยเดินไปแล้วนึกได้หันกลับมาเพราะมุกไม่ได้ตามเขาไป

วันชัย ไม้ไปด้วยกันหรอ

มุกสายหน้า

หนุ่ม โอ๊ย จะไปหาน้องเฟิร์นแล้วจะชวนทำไม ไอ้บ้า

อู๋ม นั่นสิ

วันชัยหัวเราะซ้ำ

วันชัย ฉันไม่ได้ชวนแกสองคน

อู๋ม (หลอน)มุกหรือ

วันชัย อืม

หนุ่ม เราว่าเรากลับกันดีกว่ารู้สึกหวิวๆแล้ว

อู๋ม อืม ไปกันเถอะ ไหนว่าไม่กลัวไง

หนุ่ม ไม่กลัวแต่หวิวไง

สองคนออกไป

วันชัย ไม่ไปจริงหรือ

มุกสายหน้าโบกมือลา

วันชัย ขอบใจนะ ไว้เจอกันใหม่

วันชัยออกไป

วิญญาณล่องลอยอยู่ทั่วไป

ไฟค่อยๆ มีดลง

เจาก๊วยถั่วสุดท้าย

โดย ปานรัตน์ กริชชาญชัย

กลุ่มละคร New Theatre Society

(ดัดแปลงมาจากบทละครเรื่อง The Last Bread Pudding ของ Nick Warburton)

ที่ห้องประชุมของกลุ่มละครแห่งหนึ่ง มีโต๊ะตรงกลางและเก้าอี้หลายตัวล้อมรอบอยู่(เพลงขึ้นไฟเฟดขึ้น) พี่ป๊อด กูก น้องหนูน เจ็ฝอยและสุพล กำลังประชุมกันอยู่ สุพลเป็นผู้จัดรายการการประชุม

พี่ป๊อด มันต้องมี ต้น กลาง จบ ไม่งั้นจะเรียกละครได้อย่างไร

กูก ไร้สาระ

พี่ป๊อด แล้วก็ไม่ควรพูดเยอะคนดูแม่งเดินหนีออกกันหมด ถ้ามีวแต่พูด ๆ

กูก ไร้สาระเป็นที่สุด

พี่ป๊อด จะว่าอย่างนั้นก็ได้กูก (กับสุพล) อย่าฟังจดสุพลมึงจะจดไปหาพ่อมึงหรือ (สุพลลบที่เค้าจดออก พี่ป๊อดคุยกับกูกต่อ) แต่ละครจะที่เขาหลงเทศกาลนะต้องไม่พูดเยอะ

กูก ตัวละครคือคนใหม่

เจ็ฝอย ก็ไม่เสมอไปนะยะ

กูก อะไรเจ็ฝอย

เจ็ฝอย ก็มีถมไปที่ตัวละครเป็นอมมนุษย์ อย่างเจ้าตัวความหวังหรือปีศาจแห่งโชคชะตา อะไรี่ ฝรั่งเค้าฮิตจะตาย

กูก อีบ้า โคตรเกลียดอีพวกละครที่มีตัวละครแบบนี้สุด ๆ

พี่ป๊อด อ้อเหออ งั้นขอเล่าไว้ประกอบความรู้รอบตัวเทอหนอยนะจะว่าบทละครที่ได้รางวัลไม่ว่าจะเป็น Tony Roma Award หรือ Laurence Oliver Twist ก็มีไอ้พวกตัวละครพวกนี้ อยู่หลายเรื่องทีเดียวรู้ไว้ซะ

ก๊วก แล้วหน้าหัวใครตัวละครมันต้องเป็นคนจริงๆ ทำอะไรจริง พูดจริง มันต้องสะท้อนให้เห็นสิ่งที่มีอยู่จริงในสังคมเราจริงๆ

พีป๊อด พีไม่เอาชื่อพีไปเสียบในละครบทแม่งแย่งๆ ต่ำๆ หรือกนะ

นุ่น บทของนุ่นต่ำตรงไหนคะ พีป๊อด

พีป๊อด ตรงไหนหรือคะนุ่น หนูเปิดดูหน้าแก้ส

(ทุกคนเปิดไปหน้าแก้ พีป๊อดอ่านให้ฟัง) นี่มันเกิดหทัยไรขึ้นวะเนี่ย ไม่ต่ำเลยนะคะนุ่น มีระดับมาก

นุ่น มันเป็นการสื่อสารอะไรบางอย่าง ขนาด George Bernard Shaw ยังใช้คำว่า Bloody hell เลย

พีป๊อด นั่นมันฝรั่ง หนูเกิดเมืองนอกหรือคะ

นุ่น (นิ่งงัน ลุกขึ้นหันไปทางอื่น) หนู....หนูไม่รู้

ก๊วก อะไรวะ หมายความว่าไง ไม่รู้

นุ่น ก็หนูไม่รู้ว่่าหนูเกิดที่ไหน คือ(เธอหยุด กลืนน้ำตาลงไป)

พีป๊อด (กับก๊วก) หาเรื่องไม่หยุด

ก๊วก อึบ้า พีต่างหากที่ไปถามเค้าว่า หนูเกิดเมืองนอกหรือคะ หรือคะ

นุ่น (สูดลมหายใจเข้า) ไม่เป็นไรๆ คะ (เธอนั่งลง) เราคุยเรื่องบทกันต่อเถอะคะ หยุดกันทำไมละคะ

พีป๊อด เออ หยุดทำไม คือ...บทนุ่นนะมัน เอ้อ จะพูดไงดี

นุ่น หนูทุ่มแท่งชีวิตหนูเขียนเรื่องนี้เลยนะพี

พีป๊อด เออๆ คือมันแบบว่า

นุ่น หนูถอดหัวใจใส่เลือดเนื้อทั้งหมดที่มีเลยคะ

ก๊วก มันน่าเบื่อมาก

นุ่น น่าเบื่อ

กูก อีม ดูอย่างหน้าหกติ

(ทุกคนพลิกไปหน้าหกติ) สุกดาเข้ามา สุกดาพูดว่า หวัดดีมานี้ มานี้พูดว่า หวัดดีสุดา สุกดาพูดว่า หวัดดีสุรัชย์ สุรัชย์พูดว่า หวัดดีสุดา... เราไม่มีเวลาขนาดนั้นจะน้องนู่นจะ

พีปอด อันนี้เห็นด้วย คือเวลามีคนเข้ามาไม่ต้องมานั่งสวัสดีกันก็ได้ เสียเวลา

นู่น แต่คนเราก้ทำแบบนี้จริง ๆ นี้คะ

เจ็ฝอย หรือเปลี่ยนเป็นคำพูดอื่นก็ได้นี้หนู เช่น ว่าไง กินข้าวยัง ผัวตบมาหรอเนะ ยังไม่ตายอีกหรือมึงอะ

กูก ก็ยิ่งยาวเข้าไปอีก อีเจ็ง หรือถ้าจะให้ยาวก้ต้องมี ความหมาย แบบว่าเล่าเรื่องได้ เช่น ข้างนอกรถติดชิบหาย รถติดโคตรๆ อะไร

พีปอด ไม่เอา

กูก ทำไมวะ

พีปอด บอกไปแล้วไง ไม่พูดเยอะๆๆๆๆๆๆๆ

(ลุงมาโรจน์เข้ามา เนื้อตัวเปียกปอนเพราะฝนตกหนัก)

มาโรจน์ หวัดดีเฮียปอด

พีปอด หวัดดีมาโรจน์

มาโรจน์ หวัดดีน้องกูก

กูก หวัดดีพีโรจน์

มาโรจน์ หวัดดีน้องนู่น

นู่น หวัดดีลุงโรจน์

มาโรจน์ หวัดดีเจ็ฝอย

เจ็ฝอย หวัดดีพีโรจน์

มาโรจน์ หวัดดีสุพล

พีปอด (ก่อนสุพลจะตอบ) จะต่อกันได้ยัง

มาโรจน์ ต่อเลย (เขานั่งลง) ข้างนอกรถติดชิบหาย รถติดโคตรๆ ค่อยไปถึงไหนกันแล้วอะ
(สุพลก้มลงไปใต้โต๊ะหยิบเอกสารแจ้งวาระการประชุมขึ้นมาให้มาโรจน์)

เจ็ฟลอย อีปอดมันกำลังเลิกเซอร์เรอสนิยมให้พวกเราฟังอยู่

ก๊วก โครตรแฮ่ก์เลย

พีปอด อะไรของเธอ

ก๊วก (ลุกขึ้น) ก็พูดจาเลอะเทอะ

พีปอด (ลุกขึ้น) มากไปละนะก๊วก

(ทั้งคู่ประจันหน้ากัน ตาต่อตา ฟันต่อฟัน)

มาโรจน์ นี่จริงหรือ เล่นละครกันอยู่

พีปอด อะไร

มาโรจน์ นี่มันประชุมงานหรือซ้อมละครกันแน่ะ

ก๊วก แน่จริงมึงเข้ามาไ้อีปอดๆๆ

มาโรจน์ กูค่อนข้างตามไม่ทันเว้ย

(บรรยากาศมาคๆ เริ่มคลี่คลาย ป็อกกับก๊วกนั่งลง)

พีปอด ขอฟุดถึงละครเรื่องที่แล้วของเราหน่อยนะ The Sound of Music คนเต็มทุกรอบ
เลยใช้มัย

มาโรจน์ ไซ้ๆ

(สุพลพยายามค้นเอกสารขึ้นมาแจกทุกคน แต่ไม่มีใครสนใจ)

พีปอด นี่แหละคือตัวอย่างละครที่ดี พุดน้อย เพลงเพราะ ฉากสวย รวย props อารมณ์หลากหลาย คำโคร่งเรื่องมีต้น กลาง จบ ครบ สมบูรณ์แบบควรเอาอย่าง

เจ็ฝอย ก็(ทุกคนหันไปมองเจ็) ก็ไม่ใช่อะไรจะสมบูรณ์อะไรปานนั้น

พีปอด ทำไมจะไม่ใช้ อย่างน้อยคนดูก็ไม่มอง ไม่ใช่ประเภทอยู่ดี ๆ ก็โผล่ขึ้นมา

มาโรจน์ พุดขึ้นมาตอนไหนก็ถือว่าเริ่มตอนนั้นแหละน่า

พีปอด ไม่ได้มาโรจน์อย่างนั้นเค้าเรียกไม่มีปีไม่มีขลุ่ย คนดูแม่งงตายห่า คงจะหยิบสูจิบัตรขึ้นมาอ่านกันยกใหญ่ว่ากุพลาตอะไรไปมัยเนี่ย

เจ็ฝอย ดีออกจะตายคนดูจะได้ถอยห่าง Verfremdungseffekt

พีปอด จะให้คนดูถอยห่างไปบ้านพ่อมึงหรือเจ็ เราต้องการให้เค้ามาดูละครดี ๆ ในบรรยากาศชีว ๆ แอร์เย็น ๆ มี drink เย็น ๆ ขาย และสุดท้ายก็กลับบ้านไปอย่างสำราญพร้อมฮัล เพลงละครได้ติดปากติดใจกลับไปอีกด้วย

กูก ถ้าอย่างนั้นก็ไม่ต้องทำละคร เปิดผับแม่งเลยดีกว่ามัย

นุ่น แต่ละครุ่นมีจุดเริ่มต้นชัดเจนนะค่ะ

กูก สุดาเข้ามา สุดาพูดว่า หัวดีมานี่ มานี่พูดว่า หัวดีสุดา สุดาพูดว่า หัวดีสุรัช สุรัชพูดว่า หัวดีสุดา... คือมันเห้ยมากอะ

เจ็ฝอย พุดจาดี ๆ หน่อยอีกูก

กูก มัวแต่เกรงใจกันไม่พูดกันตรง ๆ แล้วกลบเกลื่อนปัญหากันไป ก็รอฟังคนดูตะโกนตำไล้หลังได้เลยว่า ฮีละครเองชวย...

(นุ่นเริ่มสะอื้นให้ เจ็ฝอยเข้าไปปลอบ)

เจ็ฝอย ชั้นว่าเธอปากคอเราะร้าย ไร้ศีลธรรมน่าใจ (กับนุ่น) เจ็ชอบนุ่นนะ

นุ่น ขอบคุณค่ะเจ็

เจ็ฝอย บางส่วนอะนะ

(นุ่นคว้าเอกสารของเธอและขยำเอกสารของสุพล แล้ววิ่งไปที่ประตู)

- นุ่น พอแค่นี้
- พี่ป๊อด กลับมา นั่งเดี๋ยวนี้ นุ่น จริง ๆ แล้วเราสนใจบทหนุ่มมาก
- นุ่น (กลับเข้าที่) จริงหรือคะ
- พี่ป๊อด ใช่ แต่เนี่ยมันเทศกาลละครกรุงเทพ เป็นเทศกาลที่ใหญ่มาก สำคัญมาก คนรู้จักมาก
ดังมาก...เซียวนะ
- ก๊วก ก็เทศกาลละครกรุงเทพไป ต้องให้เดือนสติแบบไหนถึงจะเข้าใจกันสักที
- พี่ป๊อด หาเรื่องอีกแล้ว
- ก๊วก มันไร้รสนิยมมากพี่ป๊อด ทำไมเราไม่ก้าวไปข้างหน้า
- พี่ป๊อด มีรสนิยมแบบละครอันที่แล้วของเธอ นะหรือคอยโกโตย มีรสนิยมยังไงไม่ทราบ แค่อ่านบทเฉยๆ กูก็ต้องใช้สมาธิขั้นเทพแล้วว่าจะอ่านจบ และพอเอามาทำเป็นละครกูไม่เห็นมันจะมีแอคชั่นเหี้ยอะไรเลย คนดูเม่งหลับกันเกือบทั้งโรง เนี่ยนะที่เธอเรียกว่ารสนิยม รสนิยมในการนอนนะสิ
- ก๊วก รสนิยมในการนอนนั่นหรือ (เธอลุกขึ้น) นี่เป็นบทละครชั้นครู เป็นละครแห่งความท้าทาย เป็นบทละครสะท้อนปัญหา เป็นบทละครแห่งมวลมนุษยชาติเป็นหนึ่งในบทละครที่ดีที่สุดในโลกใบนี้
- พี่ป๊อด จะดีเลิศยังไงก็ช่างพ่อช่างแม่มัน ถ้าคนดูจับต้องไม่ได้ละครไม่มีความชัดเจน คนดูเดินออกจากโรงละครไป โดยไม่ได้อะไรออกมาเลย ทุกอย่างจบ
- ก๊วก โปะซึ่งๆ ดิ่งโปะๆๆ ตลกสังขารอย่างเรื่องที่แล้วของพี่นะหรือ อีรสนิยมสูง
- พี่ป๊อด ตลกสังขารยังงี้ เข้าใจคำว่าตลกสังขารรีเปล่า มาด่ากราดแบบไร้สติกันแบบนี้ อีโง่ (ขบกรามแน่นหันไปทางอื่น)
- เจ็ฝอย (โกล่เกลี่ยๆ) เอ่อ ใส่ของเข้าไปในบทของนุ่นดีมัยยะแบบขบเสภากันเลยดีมัยยะ 55555
- ก๊วก ละครดีไม่จำเป็นต้องมีกลอนหรือสิ่งร่ารุงรังไร้สาระใดๆ เข้าไปเสริม
- พี่ป๊อด การเอาบทดังๆ มาใช้ว่าก็จะทำให้ละครดี ทุกอย่างมันอยู่ที่ภาพบนเวที

มาโรจน์ ก้อยากได้ฉากแบบไหนก็ตัดสินใจกันมาดี ๆ เร็ว ๆ ย่าให้เหมือนเรื่องก่อนนะ ใจ The Sound of Music อะไรนั้นผมนะใช้เวลาเกือบ 3 อาทิตย์นั่งวาดฉากมาให้แบบละเอียดยิบ ใจ ตอนประชุมกับบอกรายได้ภาพแบบสมจริงที่สุด ผมก็อุคสำหรับวาดทั้งม้า ทั้งลา ทั้งวัชพืชผมยังมีเลย แต่พอเอาเข้าจริงเลือกเอาคอร์ชมาขึ้นบังฉากหมดเลย

ก๊วก ดีที่ถูกบัง

มาโรจน์ ทำไม

ก๊วก ไม่งั้นคนดูก็จับได้สิว่าสัตว์ของลุงนั้นของปลอม

มาโรจน์ แต่ผมวาดแนวสมจริงนะครับคุณ ใครเห็นก็เชื่อ

ก๊วก เชื่อว่ามันยืนได้นิ่งมากอะดิลุง

พีบ๊อด ช่วยเลิกพูดเรื่อง The Sound of Music สักทีได้มั๊ยครับน้อง ตอนนี่เรากำลังคุยกันเรื่องบทของนู่นอยู่ ซื่ออะไรนะ เจาก๊วก้วยสุดท้าย จะเอาอย่างไรครับท่านครับ....

นู่น พี่ๆว่ากันไงละคะ

ก๊วก ก็ไหนๆ ก็เขียนมาแล้วก็เอาสิ

พีบ๊อด (แทรกเข้ามา) เตียว ก่อนตัดสินใจลองให้นู่นเขาเล่าเรื่องคร่าวๆ ให้ฟังก่อน แล้วถ้าใครมีคำถามก็แทรกเข้ามาได้เลยตอนเล่า

นู่น ก็เป็นเรื่องของสุดา หญิงสาวขายเจาก๊วก้วยที่อยู่โรงเรียนนายร้อยตำรวจสามพรานคะ คือเธอใฝ่ฝันว่าจะได้เป็นตำรวจแต่เธอเป็นไม่ได้เพราะเธอเป็นผู้หญิงแล้วเธอก็อ้วนมาก...

ก๊วก ฟังดูน่าสนใจ ดูนี่อะไรตรงที่เป็นผู้หญิงนี่แหละ รู้สึกมี conflict ชัดดีแต่อุปสรรคของตัวละครมันดูเรียบไปหน่อย ทำให้ความต้องการไม่ชัดเจนคือตัวละครที่ดีต้องมีประเด็นที่หนักและคนทั้งโลกอยากพูดถึง แต่ดูๆแล้วประเด็นเรื่องนี้มันธรรมดาสามัญเกินไป

เจ็ฝอย แต่คนจริงๆ ก็ไม่ได้มีประเด็นอะไรมากมายนะยะ วันๆยิ่งเรื่องความรู้สึกยิ่งมั่วพูดอะไรกันเลย

(ทุกคนเอือม)

นุ่น ให้พี่เค้าพูดเถอะคะ

ก๊วก ขอบใจ ชั้นว่าต้องให้อีสุตดาลูกขึ้นมาต่อสู้อยอมไม่ได้แบบว่าอยู่มารวันหนึ่งระหว่างนั่งตม้เงาก๊วยอยู่นั้นสามัญสำนึกแห่งสิทธิสตรีก็ไปทะลุขึ้นมาดูจดังพวยควันที่ร้อนร่ำ เธอทิ้งหม้อทิ้งเงาก๊วยลงพื้นดินนั่งออกไปกลางสนามโรงเรียนนายร้อยตำรวจ เธอออกไปอยากทะเลาะนางปนสะเทือนใจต้งๆ ว่า ค้างคาวในถ้ำกำลังจะทะยานปีกออกมาหาแสงสุริยะ บุรุษเพศอาซาฮาอย่าได้ขวาง ถ้าขวางกฏจะสู้ สู้จนชีวาถูกวาย

(ทุกคนอ้าปากค้าง)

เจ็ฝอย จะดีหรือ

ก๊วก ยังไม่จบ จากนั้นอีสุตดาลูกก็เทเงาก๊วยทั้งหมดที่เธอมีบนพื้นดินเพื่อเรียกร้องความเป็นธรรม

มาโรจน์ จะใช้เงาก๊วยจริงเลยหรือ แล้วพื้นจะใช้วัสดุอะไรทำ

ก๊วก ยังไม่จบ จากนั้นอีสุตดาลูกก็เข้าไปที่ห้องอธิการบดีใหญ่เดินเข้าไปเคียงบ่าเคียงไหล่กับท่าน แล้วก็ประกาศชัยชนะของเธอ ณ ตรงนั้น (เธอหันไปมองทุกคนด้วยสายตามีชัย)

มาโรจน์ ประกาศยังไงใช้ไม้ค้ำไหม หรือ wireless

ก๊วก ประกาศโดยการบังคับให้ตำรวจทุกคนกินเงาก๊วยที่อาบยาพิษเอาไว้ (กับสุพล) จดทันที

(สุพลอ้าปากค้างแล้วก็พยายามที่จะเรียบเรียง)

พี่ป๊อด ก็ก็ไม่เลว ดูลึกลับซับซ้อน ซ่อนเงื่อนดีเนอะ

ก๊วก ลึกลับยังไง ไม่ลึกลับสักหน่อย เราู้กันถ้วนหน้าว่าอีสุตดาเป็นคนทำแต่ที่สนใจคือประเด็นมันหนักขึ้นมาแล้ว เห็นรึยัง

เจ็ฝอย ก็ รู้สึกมีอะไรขึ้นมาแล้วละจ๊ะ แต่ขั้นว่ามันน่าจะเป็นเรื่องที่คุณดูสามารถเทียบเคียงประสบการณ์ด้วยได้นะ

กูก แล้วนี่เทียบไม่ได้หรือ ออกจะตรง

เจ็ฝอย อ้อ และอีกอย่างขั้นที่เรายังได้ตอบโจทย์เรื่องสัญลักษณ์เลยนะ อย่างเงาก๊วยเนี่ย แทนอะไร

มาโรจน์ ก็เอาไว้กินกับน้ำกะทิ

เจ็ฝอย ไม่ใช่ๆ มันมากกว่านั้น มันคือสัญลักษณ์แทนชีวิตของสุดา อ้วน เรียบ ลีน ไม่ค่อยมีใครเคี้ยว ไม่มีค่า คนมักจะกลืนลงไปเลย

นุ่น อันนี้เห็นด้วย สุกผลจกลงไปเลยคะ

(สุกผลจ)

เจ็ฝอย สิ่งสำคัญคือตอนนี้จะอย่างไรให้คุณดูสัญลักษณ์ให้แตก ถ้าพูดตามหลักการนำเสนอละครแบบโพส โพสโพสโมเดิร์นแล้วเนี่ยะก็ต้องให้สุดาत्मเงาก๊วยอยู่ในมุมมืดเงียบๆ คนเดียว

กูก เกลียดละครที่เงียบนาน เหมือนทั้งคนดู คำเรียกว่า dead air ไม่ดี

เจ็ฝอย ท่าทางมึงจะเกลียดละครอยู่หลายเรื่องเลยนะยะ

กูก จริง ชั้นเกลียดละครที่ฉากน้อย ใช้แต่โปรเจ็คเตอร์เกลียดละครที่แมงดูตบหูรึกันจริงๆ เกลียดละครที่ใช้ดาราทวีมาเล่น แล้วก็เกลียดละครที่พูดๆ อยู่ก็ร้องเพลงขึ้นมาเฉยๆ คนจริงๆ คำทำกันซะที่ไหน

พีปอด ทำไมจะทำไม่

กูก ไม่มีใครทำ

พีปอด คำทำกันเยอะไป

กูก ใครคำทำกัน

(เริ่มเป็นการประสานเสียงร้องเพลง)

พี่ป๊อด เค้าทำทุกคน

ก๊วก ทุกคนไม่ทำ

พี่ป๊อด พ่อชั้นก็ทำแม่ชั้นก็ทำ

ก๊วก โคตรเง้าชั้นไม่ทำ

พี่ป๊อด/ก๊วก (พร้อมกัน) ใครๆก็ทำ/ชั้นบอกแล้วไงเค้าไม่มีวันทำ

(ทั้งคู่จบด้วยท่ามิวสิคเคิลยิ่งใหญ่ พอจบเพลงก็แยกย้ายเข้าที่ เหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น)

ก๊วก เกลียดละครที่พูดกับคนดูตรงๆ ด้วย คนจริงๆเค้าทำกันที่ไหน

เจ็ฝอย แต่สุดท้ายไม่ได้พูดกับคนดู เค้าแค่เจียบ และท่ามกลางความเจียบบก็จะมีคางคาวบิน ออกมาส่งเสียงเป็นเสียงสะท้อนก้องอยู่ทั่วไปหมด เสียงนั้นต้องดังขึ้นๆเรื่อยๆ

มาโรจน์ จะทำคางคาวกันยังไงละครับคุณนาย

เจ็ฝอย (ตื่นจากภวังค์) กูจะไปรู้หอรองานของหล่อนนะยะ

มาโรจน์ ผมไม่เคยทำคางคาวบินมาก่อน

ก๊วก ก็จะได้ทำสักทีไงลุง

เจ็ฝอย (อินจัดกับสิ่งที่พูด ทำท่าประหนึ่งเป็นนกวี) จากนั้นมีกลุ่มหมอกเคลื่อนผ่านออบอวลไป รอบๆ

มาโรจน์ ก็ต้องเข้าเครื่องทำ smoke มา

เจ็ฝอย และทันใด ประตูของร้านเจาก๊วยก็เปิดออกอย่างแรง (ทุกคนมองไปที่ประตู) และที่ปรากฏอยู่เบื้องหน้าตรงนั้น ท่ามกลางเสียงสลัวๆ ม้วนิดๆ คือร่างร่างหนึ่งที่ตริ่งสายตาทุกคู่ เอาไว้

นุ่น อะไรคะ

เจ็ฝอย เจาก๊วยยืนเด่นเป็นสง่า คำทมีนอยู่ตรงประตู

กู๊ก หา....

เจ็ฝอย มันเคลื่อนตัวเข้ามาหาสุดาอย่างช้าๆ สุดาจ้องมองมันอย่างกับว่า กำลังมองหาชีวิตทั้งหมดที่ผ่านมายของเทอมันเคลื่อนเข้ามาคลอเคลียอย่างละเอียดๆ ละเมียดละไมๆๆ แล้วพูดขึ้นมาว่า...

กู๊ก อยากจะบ้า

เจ็ฝอย (งอน) ถ้าเห็นว่ามันบ้าก็...

กู๊ก อะ ต่อเลยๆๆๆ

มาโรจน์ แล้วจะทำยังไง

เจ็ฝอย อะไรยะ

มาโรจน์ เจาก๊วยเดินมากลอเคลียอะจะใช้ล้อหรือใช้ขา

เจ็ฝอย ไม่รู้ยะ

มาโรจน์ ถ้าเป็นขาก็ต้องฝายคอสตูดมคิด

พีป๊อด อีป่าเต้ย

มาโรจน์ เออให้มันคิดซุดเจาก๊วยมา แต่ถ้าติดล้อก็กู๊กทำ

เจ็ฝอย เรื่องนั้นเรื่องเล็ก สิ่งสำคัญคือต้องตีสัญลักษณ์ให้แตกจะแตกไม่แตกก็ตรงนี้แหละ จุดนี้คือการเผชิญหน้า ระหว่างสติสัมปชัญญะกับจิตใต้สำนึกของสุดาจะเป็นจุดที่ตัวละครได้เอื้อนเอ่ยความในใจที่จริงออกมา

มาโรจน์ ตียังไงวะ

เจ็ฝอย ก็ให้เจาก๊วยมันพูดว่า สุดา สุดา เวลาของเธอมาถึงแล้ว

นุ่น เอ่อขอโทษนะคะ คือนุ่นรับไม่ได้ที่จะให้เจาก๊วยมันมีชีวิต ไม่ใช่แนวนุ่น

เจ็ฝอย แต่มัน make sense ที่สุดแล้วนุ่นเดี่ยวอืค่างคาวที่บินว่อนไปมาก็จะพูดได้ด้วย ให้มันดู absurd นิดๆ

พีป๊อด คือพีเข้าใจฝอยนะ แต่ฝอยไม่คิดหรือว่าคนดูจะงงว่าทำไมเจาก๊วยแม่งพูดได้

เจ็ฝอย ไม่คิด

พีป๊อด เพิ่มคนเล่าเรื่องมาใหม่ละ คนดูจะได้ตามทัน

นุ่น แล้วจะให้เล่ายังไงคะพี

พีป๊อด ก็แบบให้คนเล่าเรื่องมันออกมาพูดกับสุดาตรงๆ เลย ว่าสุดาจำแท้จริงแล้วเจ้า เจาก็วยคืออะไรบางอย่างมันคือ.... บลาๆๆๆ แล้วก็ว่าไปว่ามันคืออะไร

กูก ไร้รสนิยม

มาโรจน์ อย่างน้อยคอस्तุมเรื่องนี้ก็กินขาดล้วย...55555 จดลงไปไอ้สุพล อ้อ อย่าลืมคิดด้วยนะว่าไอ้รอดช่องมันต้องใส่รองเท้าแบบไหนดี 555555

เจ็ฝอย อย่าเข้าใจอะไรผิดไปมากกว่านี้เลย ละครมันคือชีวิตคนจริงๆ แต่เป็นมุมมองที่ละเอียดอ่อนของศิลปะการแสดงแล้วไอ้เรื่องสัญลักษณ์มันก็ไม่ได้เกินจริงอะไร หันไปมองรอบๆตัวเราดูสิ

มาโรจน์ ก็ไม่ได้ว่าอะไรมันไม่ใช่หน้าที่ของผมอยู่แล้ว ผมมันคนฉากหลัง

พีป๊อด พี่ว่าเรามาไกลเกินไปละนะ เรากลับไปที่คำถามเดิมดีกว่าว่าละครแบบไหนที่เหมาะสมกับงานเทศกาล

มาโรจน์ ฉากสวย

พีป๊อด ดี

มาโรจน์ ไฟเยอะๆ

พีป๊อด เออกรู้แล้ว

มาโรจน์ ฉากสวยไฟเยอะก็ได้โล้

พีป๊อด คือถูกพูดถึงเรื่อง content หรือเนื้อหา ว่าละครแบบไหนถึงลงเทศกาลได้ดี (เจียบ) อะไรจะพูดอะไรหน่อยสิวะ (เจียบ) ไอ้สุพลมึงว่าไง (สุพลจะตอบ)

กูก ต้องไม่มี dead air

เจ็ฝอย ต้องมีช่วงเจียบให้ได้คิด

กูก เจียบมากเดี๋ยวคนดูก็นึกว่านักแสดงลืมบทอะดิ

พีปอด ก็ไม่เสมอไปนะ

กูก ก็ียบมาก เบื่อเดี๋ยวคนกูกก็เอาสตูดิโอขึ้นมาอ่านหรือ

เจ็ฝอย บางทีความเจียบก็มีความหมายนะ

กูก ต่ำ

(ทุกคนเจียบ นาน ทุกคนดูอึดอัดกับสภาวะเจียบนี้ ในที่สุดก็...)

กูก ไม่ดีแน่ คนดูต้องคิดว่านักแสดงแม่งพลาดแล้ว

นุ่น อย่างบทละคร บทของ Pinter นะ มีแต่ช่วงกลางทั้งเรื่อง ไม่เห็นแม่งมีต้นกับจบเลย

เจ็ฝอย จริงๆความเจียบเนี่ยสำคัญที่สุด

พีปอด พวกมึงเลิกพูดเจียบไม่เจียบทีเถอะกูแค่อยากรู้ว่าละครแบบไหนที่ควรเอามาลง
เทศกาล

มาโรจน์ ละครเพลง

พีปอด แบบเศร้าๆ เคล้าน้ำตา ตอนจบต้องตาโถมเข้ามาอกัดกันร้องไห้

กูก ร้องไห้เสร็จก็อ้วกแตกใส่กันด้วย

นุ่น เดี่ยวนะ ดีค่ะๆๆ แบบว่าสูตรระเบิดอารมณ์ออกมา แล้วก็ร้องเพลงแบบยิ่งใหญ่
อลังการ

กูก ให้ฮีสตามันบ้างคลั่งเลยดีไหม ร้องให้จนสลบพอฟื้นขึ้นมาก็ตาโถมไปจับฮีสลดช่อง
มาฟาดๆๆ จนตายและทั่วเวที

นุ่น ไม่ใช่ค่ะๆ...มันต้องเป็นแรงผลักดันมาจากห้วงแห่งอดีตค่ะ

กูก เป็นไปไม่ได้ ไม่มีใครเค้าเป็นกันจะมีอ๊าที่ไหนที่นิ่งขยลดช่องอยู่ดีแล้วพอ
ไฟเฟดก็หวนรำลึกถึงห้วงอดีต อดีตที่เคยหวานชื่น ไบไม้ ไบหญ้า ทุ่งนา ฝึเสื้อบินไปมาๆๆๆ
รถอีแต่นและหลังควาย (คำว่ารถอีแต่นและหลังควายทำให้กูกชะงักงันตกอยู่ในภวังค์) รถอีแต่น
กับหลังควาย....พอซาๆ กูกก็เฝ้าอยากขี่ควายทำไมพอไม่ให้หนูขี่อะคะ ก็รู้ว่าหนูเฝ้าฝืนอยากขี่

ควายมาทั้งชีวิต ไม่ขี้ขี้แค้นๆๆ พี่ชายๆพี่ชายตัวใหญ่ช่วยกูกไก่ด้วย กูกไก่อยากขี้ควายๆๆๆ พี่ชายเอาความขี้มาให้กูกไก่ขี้เหรอกะ พี่ชาย...

(ไฟสว่าง)

พี่ป๊อด อดีตที่แสนหวาน

มาโรจน์ โคตรซึ่งนี่เรื่องจริงเหรอกูก

กูก อะไร

มาโรจน์ ขี้แค้นและหลังควาย

กูก ช่างมันเถอะๆๆ

มาโรจน์ บางทีอดีตมันก็ลืมไม่ลง ถ้ามีสักฉากแบบเมื่อกี้ล่ะครได้โล้แน่ แล้วยิ่งเรียกน้ำตาคนดูได้ด้วยละก็

เจ็ฝอย เรื่องที่แล้วซันทำมาแล้ว แอ็คติ้งที่ดีไม่ได้อยู่กับบทพูด ช่วงเจียบนี่แหละกินใจ

นุ่น จริงเหรอกะพี่

เจ็ฝอย จริงเราน่าจะ...

นุ่น สร้างตัวละครขึ้นมาสักตัวที่ไม่พูดเลยแม้แต่คำเดียวหนูชอบวะพี่

พี่ป๊อด แล้วมึงจะแคสมันยังงั้นมึงจะเอาบทที่ไหนให้มันอ่าน

เจ็ฝอย ต้องหาได้สิ คนที่ได้นะ...สุพล! (สุพลตาเป็นประกายและคิดว่าเป็นแหละคือโอกาสอันยิ่งใหญ่) จดลงไปอ้อสุพล (สุพลรีบจด)

นุ่น แล้วจะจบไงดีคะพี่

มาโรจน์ ไฟเฟด

พี่ป๊อด กูรู้แล้ว

มาโรจน์ ม่านปิด

- พี่ป๊อด เออ
- มาโรจน์ เพลงคลอจนไฟ house เปิด แล้วนักแสดงก็ออกมาโค้ง
- พี่ป๊อด ตอนจบของละครเว้ย เรื่องราวจะเป็นยังไง
- นุ่น จบตรงที่สุดาได้เข้าโรงตรียนนายร้อยสามพรานได้สำเร็จ
- ก๊วก ง่ายไปไหม
- นุ่น เอ๊ะนี่ อู๋ย ขอโทษค่ะ พี่สุพลอยาจตกลงไปนะคะ
- พี่ป๊อด ต้องมีหม่อมุนิดหน่อย
- นุ่น ยังไงคะ
- พี่ป๊อด ต้องให้มีรักซ้อนเงื่อน ให้อิทธิการบดินั้นแหละเป็นอดีตคนรักเก่าของสุดาเป็นเพื่อนเล่นกันมาตั้งแต่สมัยสุดาอยู่บ้านนอก แต่ต้องพรากจากกันทุกอย่างที่ยังรักกันอยู่ตลอดเวลาที่ผ่านมา
- นุ่น แต่ไออิทธิการบดินั้นเป็นคนที่ชอบไล่สุดาออกไป ทุกครั้งที่เห็นสุดาแอบมาด้อมๆ มองๆ เวลาเค้าฝึกตำรวจกัน
- พี่ป๊อด นั้นแหละพระเอกนางเอกต้องเกลียดกันก่อนตอนแรกพอตอนจบก็รักกัน อ้อขออีกนิด... แล้วสุดท้ายสุดาก็ได้พบพ่อที่แท้จริงของเธอก็คือ นายตำรวจระดับสูงนั่นเอง
- นุ่น ทำไมต้องเจอพ่อด้วยอะคะ
- พี่ป๊อด ไม่มีอะไรต้องสงสัย มันเป็นการสนองตอบความต้องการทางอารมณ์ขั้นสูงสุดของคนดู มันต้องหักมุม
- ก๊วก เป็นไปไม่ได้
- พี่ป๊อด เราทำให้มันเป็นไปได้ ให้สุดาพบพ่อที่แท้จริง
- มาโรจน์ ก๊วกพูดถูกเป็นไปไม่ได้
- เจ็ฝอย อาจเป็นไปได้
- มาโรจน์ ในชีวิตจริงมันไม่มีทางเป็นไปได้(เค้าลุกขึ้นยืนท่าทางไตร่ตรอง)ผมไม่เคยเล่าเรื่องนี้ให้ใครฟังมาก่อน คือผมเคยมีลูกสาวอยู่คนหนึ่ง หลายปีมาแล้วละ เป็นเจ้าหญิงตัวน้อยน่ารักแสนซน ชอบเล่นนิทานทั้งวัน

- นุ่น เหมือนหนูเลย หนูก็ชอบเล่นนิทาน
- มาโรจน์ ยัยหนูชอบมาแย่งที่นอนของผม ชอบมานอนคั่นกลางระหว่างพ่อกับแม่ 5555
- นุ่น อันนี้ไม่เหมือน เพราะหนูไม่มีโอกาสได้ทำ
- เจ็ฝอย ทำไมอะจะนุ่น พ่อแม่หนูถีบหนูออกไปหรือจะ
- นุ่น ไม่มีให้ถีบหรือคะเจ้ คำทิ้งหนูไปแม่แต่หน้าก็ยังไม่เคยเห็น
- มาโรจน์ แล้วมาวันหนึ่ง เราพาลูกของเราไปเที่ยวงานวัดถึงตอนนั้นผมยังงงอยู่เลยว่ามันเกิดอะไรขึ้นกันแน่ลูกเราหายไปอย่างไรร่องรอยเท่าที่ผมจำได้ผมเห็นเธอครั้งสุดท้ายที่ซุ้มเกมยิงปืนที่มีเป้าอ้วนๆ ยืนเฝ้าอยู่ (ตะลึง) ป้าอ้วนๆ
- พี้ออด แล้วไม่ถามคนจัดงานหรือ
- มาโรจน์ ถามสิ ผมเข้าไปถามป้าอ้วนนั้นโดยตรงเลย
- นุ่น จำเค้าได้ไหมคะ
- มาโรจน์ ผมยังเห็นเค้าอยู่ในฝันผมทุกคำคืน
- เจ็ฝอย อีป้าอ้วนนั้นหรือ
- มาโรจน์ ไม่ใช่...ลูกสาวของผม
- นุ่น ไม่ใช่คะๆ หนูหมายถึงป้าอ้วนๆ คนนั้น จำเค้าได้มั๊ยคะ
- มาโรจน์ จำได้สิ อ้วนๆ แล้วก็มีรอยสักอยู่ที่ต้นแขนขวา
- นุ่น รอยสักนกอินทรีกำลังหนีออกจากกรงไซ้มั๊ย
- มาโรจน์ ซ้าย...เอ๊ะๆๆๆ ทำไมๆๆๆ
- นุ่น หรือว่า
- มาโรจน์ ไม่อยากจะเชื่อเลย
- นุ่น คุณพ่อ...
- มาโรจน์ ต้อยตึงลูกพ่อ...

(ทั้งคู่ถาโถมเข้าหากันน้ำตาร่วงริน)

นุ่น ตลอดยี่สิบปีที่ผ่านมา...

มาโรจน์ เกิดอะไรขึ้นกับหนู... ลูก

นุ่น ป่าแก่จับหนูยัดลงกระเป่าคอะพอ จะเอาไปขายแต่หนูหนีออกมาได้แล้วก็มีลุง
ชานาใจดีเอาหนูไปเลี้ยงแล้วหนูก็...

มาโรจน์ แล้วหนูก็กลับมา กลับมาสู่อ้อมกอดของพ่อของแม่ขวัญเอ๊ย ขวัญมานะลูก

(ทั้งคู่มีความสุข)

กูก ไปตรวจดีเอ็นเอกันก่อนดีไหม

นุ่น เรามั่นใจมากคะ ป้าอ้วนๆกับรอยสักนกอินทรี

พี่ป๊อด เธอมันไอ้คนไม่ชอบเห็นคนอื่นมีความสุข ไม่ชอบให้ระบบแบบแฮปปี้เอ็นดิงไซม์
ละ อีโรคจิต

กูก (ลุกขึ้น) อีป๊อด

พี่ป๊อด (ลุกขึ้น) อย่ามาเรียกพี่แบบนี้ละ

กูก อย่ามาขึ้นเสียงกับฉันนะ

พี่ป๊อด พี่ว่าคนอย่างเธอมันต้องรับฟังอะไรตรงๆ จากคนอื่นบ้าง

กูก ไม่จำเป็นโดยเฉพาะจากอีไดโนเสาร์เต่าล้านปีอย่างแก

พี่ป๊อด (เบือนหน้าหนีไปทางอื่น) เอาเลย ฆ่าพี่เลยสิถ้าเกลียดพี่มาก ก็ไปเอามีดมา ถ้าหาที่
เสียบไม่ได้ก็มาเสียบที่กลางใจพี่เนี่ย เสียบเลยๆๆ

กูก กูกไม่ได้เกลียดพี่ คือกูกๆๆๆ(ถูกพี่ป๊อดร่ำจอนนม)...ถ้าพี่แหกตาถั่วๆ ของพี่
ดูดีๆพี่ก็จะรู้...พี่ชายใจร้าย

พี่ป๊อด (หันกลับมา) กูกไก่อของพี่ชาย

กูก พี่ชายใจร้าย ที่กูกไก่อกรร กูกไก่อแก้งหลอก กูกไก่อรักและรอพี่ชายมาโดยตลอด
พี่ชายช่างไม่รู้อะไรบ้างเลย

พี่ป๊อด พี่...พี่...

ก๊วก พี่ชาย...

พี่ป๊อด ก๊วกไก่อ

(ทั้งคู่ถาโถมเข้าหากัน น้ำตาไหลริน)

พี่ป๊อด ตั้งแต่ที่พี่ได้ยื่นเรื่องรถอีแต่นและหลังควาย พี่ก็แน่ใจเลยว่าก๊วกไก่อยังไม่ลืมพี่ชายคน
นี้

ก๊วก ก๊วกไก่อไม่มีวันลืมพี่ชาย ขอให้วันนี้มาเริ่มต้นกันใหม่ นะคะ เป็นกลางเริ่มต้นที่ไม่ต้องมี
ตอนกลางและตอนจบ

เจ็ฝอย (รู้สึกโดดเดี่ยวไรคู่) ได้ตอนจบละไงละครเรื่องนี้

พี่ป๊อด พี่มีความสุขมาก มากจนล้น ล้นจนอยากจะแจกจ่ายให้กับมวลมนุษยชาติทั้งปวง

มาโรจน์ ผมด้วย แล้วลูกจะต้อยต้ง

นุ่น หนูต้องทำความคุ้นเคยกับชื่อใหม่ของหนูให้ได้เลยคะ

เจ็ฝอย เอ่อเจ๊ว่า เจ๊ไปดีกว่า

นุ่น อย่าเพิ่งไปคะ มีอะไรอยากให้ช่วยอะคะ

เจ็ฝอย ชั้นหรอ อะไรอะ

นุ่น ช่วยทำละครเรื่องเจกก๊วยถ้วยสุดท้ายให้หน่อยนะคะเจ๊

เจ็ฝอย เธอหมายความว่า...

นุ่น ไซ้คะ เจกก๊วยถ้วยสุดท้าย ละครจากชีวิตคนจริงๆ ชีวิตที่ผ่านมุมมองอันละเอียดอ่อนของ
ศิลปะการแสดง กำกับโดย ฝอยทอง ณ ป้อมพระสุเมรุ รับไปนะคะ ทำความฝันของหนูให้เป็น
จริงด้วยนะคะ

(ทุกคนยิ้มกริ่มกันออกไป เหลือแต่สุพลที่มุงมั้นจตอะไรต่ออะไรไปอย่างแข็งขัน)

มิด

อีคิมลูกคอปีนกล

(Projector Facebook)

(Sound เสียงพิมพ์)

(Projector คนฉลาดเวอร์มีกับบอกว่า คนโง่เท่านั้นที่กระโจนใส่ความรัก แต่มันช่วยไม่ได้นะ
เพราะฉันตกหลุมรักคุณเข้าแล้ว)

ดาต้า คนฉลาดเวอร์มีกับบอกว่า คนโง่เท่านั้นที่กระโจนใส่ความรัก แต่มันช่วย
ไม่ได้นะ เพราะฉันตกหลุมรักคุณเข้าแล้ว

ยอด คิดอะไรอยู่จ๊ะ ทักษอร

ดาต้า ไครหรอ

ยอด อีแอ็บ

อ้อย คริ คริ

ดาต้า อ้อย มีแต่คนบอก

ยอด สวยเนอะ

อ้อย อู อู

ดาต้า ขอบใจ

ยอด ยังกล้าตอบ

อ้อย ฮ่า ฮ่า ฮ่า

ยอด อีอ้อย ออกมาเดี๋ยวนี้ ซ่อนตัวทำเพื่อ...

อ้อย แบร์...กูไม่อยากจะออกสื่อ

ยอด	สี่อะไร ตรงจุดเกิดเหตุหอร่ม
อ้อย	ไช้ปลา ไช้ปลา ไช้ปลา
ยอด	อย่ามาไช้ปลา พิมพ์มาเดี๋ยวนี้
ดาต้า	คุยอะไรกันหรอ
ยอด	ไม่ใช่เรื่องของแสบ
ดาต้า	ตกลงเค้าเหมือนแสบ นางเอกช่องสามจริง ๆ หรอ
อ้อย	เหมือนที่สุด
ยอด	ที่สุดของแจ้
ดาต้า	ใครคือแจ้
ยอด	อ้อย อ้อย
ดาต้า	อ้อย อ้อย ไร
ยอด	อ้อย อ้อย คิดถึงจังเลย
อ้อย, ยอด, ดาต้า	ฮิ้วววววววววว.....
นก	มาแว้ววววววววววว หิววะ
อ้อย, ยอด, ดาต้า	เจียบ เจียบ
นก	โออิชิ บุปเฟ่ต์ปะ
อ้อย, ยอด, ดาต้า	เจียบ เจียบ
นก	หมูกะทะปะ
อ้อย, ยอด, ดาต้า	เจียบ เจียบ
นก	พวกนี้เนี่ย เจียบ หนีกูกันหมดเลยนะ

(Projector CHAT)

นก อ้อย กูรูมิ่งไม่กล้าตัดสินใจ พวกมันสองตัวสิงมิ่งอยู่ใช่ไหม

อ้อย ยอด ช่วยด้วย

ยอด ออฟไลน์

นก ว่าไงอ้อย

อ้อย ดาด้า ช่วยด้วย

นก อ้อย

อ้อย ช่วยด้วย

นก อ้อย

อ้อย ช่วยด้วย

นก อ้อย

อ้อย ช่วยด้วย

นก อ้อย

อ้อย,ดาด้า ออฟไลน์

นก โอ้โห ออฟไลน์หนีถูกทั้งหมด

หลายปีก่อนการจะเจอเพื่อนร่วมรุ่นสมัยเรียนพร้อมๆกัน ส่วนใหญ่ก็จะ
เป็นงานแต่งหรือไม่ก็งานศพ แต่เดี๋ยวนีเราเจอกันทุกวัน หรือแทบจะ
เรียกได้ว่าทั้งวัน เรารู้ว่ามันคิดอะไร จะทำอะไร

ดาด้า ตื่นแล้ว

ยอด แปดโมงเช้าวันอังคาร

อ้อย คนที่เกิดวันเสาร์ เอากระเป๋าทังค์ไปด้วย มีดวงเสียวทรัพย์

ดาต้า	เก็บที่นอนอยู่
ยอด	แฮ็งค์จัง
อ้อย	กำลังจะนั่งสมาธิยารบกวน
ดาต้า	เปิดน้ำอุ่นทิ้งไว้
ยอด	จะไปทำงานตีมัย
อ้อย	นั่งสมาธิเห็นลูกแก้วด้วยละ
ดาต้า	ดูผู้หญิงสวยดีกว่า
ยอด	ไม่ไปดีกว่า
อ้อย	ได้ยินเสียงโทรศัพท์
ดาต้า	อู๋! น้ำล้น
ยอด	เดี๋ยวลโทรบอกออฟฟิศว่าไม่สบาย
อ้อย	โทรมาทำไม นั่งสมาธิอยู่
ดาต้า	ไปทำงานไม่ทัน ไม่อาบดีกว่า
ยอด	โทรบอกแล้ว นอนต่อดีกว่า
อ้อย	ช่วยด้วยกูเพลอหลับ
นก	เห็นภาพอัปเดตของมันทำอะไรอยู่ที่ไหนกับใคร

ยอด,ดาต้า,อ้อย,นก แอ็คท่าถ่ายรูป ท่าที่ห้าหั้งสี่คนชนแก้ว นกแยกตัวออกมาพูดต่อ

นก จนเรารู้สึกว่าเพื่อนเราอยู่ใกล้ตาเราตลอดเวลา...

คิม...คิม...อิคิม...มึงเป็นไร...มึงโพสอะไรมาเนี่ยะ

(Projector พอกันที ความอดทนสิ้นสุดแล้ว เกิดชาติหน้าขอเป็นเพื่อนกันอีกครั้ง ลาก่อน)

อ้อย พวกมึงใช้ 3G ใช่ไหม

นก, ยอด, ดาด้า ใช่

อ้อย เปิด VDO CALL เลย

นก ยอด ดาด้า ลากเก้าอี้ไปรวมกับอ้อย

อ้อย คิมเกิดวันอะไร

ดาด้า สิบบสอง มกรา

อ้อย ปี

ยอด ปีชกาล

อ้อย Shit!!! Death

ดาด้า อีคิม มันจะฆ่าตัวตายใช่ไหม

นก ไม่ใช่มั้ง

อ้อย กูซีเรียส แต่ไฟมันฟ้องวะ

นก คนอย่างอีคิมเนี่ยะนะฆ่าตัวตาย ถึกเรียกแม่ชะขนาดนั้น

ดาด้า เพราะอะไรหรอ

นก มันไม่เคยร้องไห้ มันเป็นคนกลัวความเจ็บปวด มันกลัวตกรอก และที่สำคัญมันรักตัวเองสุดๆ ขนาดโรงแรมถล่มที่โคราช มันยังตะเกียกตะกายรอดออกมาได้เลย มันไม่มีทางฆ่าตัวตายแน่นอน

คิม ฮัลเลลูยา

- ยอด คิมกับพวกเราเป็นเพื่อนร่วมรุ่นโรงเรียนมัธยมหญิงล้วน
 ข้าเพื่อ...
- คุณไม่ใช่คนแรกที่คิดแบบนี้ คนแรกที่คิดแบบนี้คือ อีคิม
 สวัสดิ์คะหนูชื่อเด็กหญิงยอดฟ้า พวงสะอาดคะ
- คิม เฮ้ย นาย มาผิดโรงเรียนปาว โรงเรียนชายล้วนอยู่ฝั่งโน้น (หัวเราะแล้ว
 เดินออกไป)
- ยอด วันที่สอง...สวัสดิ์คะคุณครู หนูเด็กหญิงยอดฟ้า พวงสะอาดมาแล้วคะ
- คิม สวัสดิ์เพื่อนสาว วันนี้ล้างสะอาดก่อนมาโรงเรียนรียังจะ
 ยอดวางกระเป๋าแล้วเดินเข้าไปตบตีกับคิม
- ยอด เราสองคนถูกทำโทษ (ยอดกับคิมกอดคอกันโดนตี)
 คิมเป็นคนเข้มแข็งมาก ไม่ร้องไห้เลย (ยอดร้องไห้)
- คิม ครูชาติหนูแทนอีตุ๊ดนี่เถอะ หนูรำคาญเสียงเจ็บโอเวอร์ของมัน
- ยอด ใจดีจังเลยอะ
- คิม ไม่เป็นไรนะ เดี่ยวเราซื้อข้าวเหนียวถั่วดำให้กิน (คิมหัวเราะ เดิน
 ออกไป)
- ยอด อีคิมมักจะหัวเราะเยาะปมด้อยของชั้น และปมด้อยของเพื่อนทุกคน
 แต่มีอยู่เรื่องหนึ่งที่ชั้นและเพื่อนทั้งโรงเรียนสามารถหัวเราะเยาะมันได้
 คือปมด้อยของมัน (ทุกคนหัวเราะ)
- ในวันวาเลนไทน์ อีคิมกะจะเซอร์ไพรส์แฟนนักเรียนช่างกลย่านมาบุญ
 ครองด้วยการทำคูกี้เนยถั่ว
- คิม แสบป๊าว่าเลนไทน์เดย์คะพีมาร์ค จู๊บุ จู๊บุ

- มาร์ค เฮ้ย โดนใจอาชีวะวะคิม
- นก ขณะที่พี่มาร์คกำลังเปิดกล่องคุกกี้เนยถั่ว เพื่อนร่วมสถาบันของพี่มาร์ค ก็ยกพวกไปตีกับคู่อริย่านเดียวกัน
- มาร์ค น้องคิม เก็บคุกกี้ไว้ก่อน งานเข้า
- คิม แต่วันนี้เป็นวันวาเลนไทน์นะค่ะ
- มาร์ค เป็นแฟนพี่ต้องอดทน เพื่อนเจ็บพี่เจ็บ แฟนเจ็บพี่ไม่เจ็บ
- คิม คิมเจ็บ
- มาร์ค อดทน
- คิม ค่ะพี่มาร์ค คิมจะอดทน กินคุกกี้แล้วตีมันให้ตายเลยค่ะ
- นก คนที่ตายกลับกลายเป็นพี่มาร์ค พี่มาร์คล้มลงอย่างซ้ๆ
- มาร์ค คิม เอาอะไรให้พี่กิน
- คิม คุกกี้เนยถั่ว
- มาร์ค สัตว์!!!
- นก คิมทำสิ่งที่ผิดพลาดที่สุดในชีวิต พี่มาร์คเด็กช่างกลย่านมาบุญครอง ดี คู่อริมาทุกโรง แต่มีโรคประจำตัว
- ยอด หมอบอกว่าผมเป็นอะนาฟิแลคซิส แปลว่า แพ้ถั่ว
- อ้อย คิมมึงไม่รู้เลยหรือไงว่าพี่เขาเป็นอะนาฟิแลคซิส...
- คิม ไม่รู้...ไม่รู้
- นก ความรักทำให้คนตาบอด แต่สำหรับคิมความรักทำให้คนตาถั่ว
- นก สายตาของพี่มาร์คที่มองมา ราวกับจะสาปแช่งคิม
- มาร์ค อีคิม มึงฆ่ากู ชาตินี้และชาติหน้ามึงจะไม่มีผิวไปตลอดชีวิต...

ดาต้า	พีมาร์คมันพูดอย่างนั้นกับมิ่งหรือ
คิม	มันไม่ได้พูด กูรู้สึก
ยอด	อะอีนี่ จินตนาการ
นก	ตลอดระยะเวลาที่เรียนมัธยม พวกเราในโรงเรียนสตรีล้วนทุกคน ล้วนเคยเป็นแฟนหรือเป็นกิ๊กกับนักเรียนชายล้วนฝั่งตรงข้าม ยกเว้นอีคิม
ยอด	คิม...กูไม่มีแฟนเป็นเพื่อนมิ่งก็ได้นะ
คิม	โคตรรักมิ่งเลยวะ แต่ไม่ต้องห rokok แฟนไม่ได้หาได้ง่ายๆ
ยอด	โอเค
อ้อย	กูไม่อยากจะเชื่อเลยว่านักเรียนชายโรงเรียนตรงข้ามตั้งพันคน มันไม่มีสักคนเลยหรือที่จะมาชอบมิ่ง
คิม	ที่นี่พวกมิ่งเชื่อหรือยังว่ากูไม่ได้จินตนาการ กูถูกสาป
(Sound	เสียงฟ้าผ่า)
นก	พอพวกเราเรียนจบมัธยม ก็แยกย้ายกันไปคนละมหาลัย คิมไปเรียนถ่ายภาพ อาชีพที่มันไฝ่ฝันแต่เด็ก แต่เราก็ยังหากิจกรรมมาทำร่วมกัน เพื่อจะได้เจอกันบ่อยๆ ชั้นคือผู้ชักนำอีคิมเข้าสู่วงการคาราโอเกะ ทุกครั้งที่เรามาคาราโอเกะ เรามาฟังมันร้องเพลง มันไม่เคยปล่อยไมค์ให้ใคร จนพอดีมีปฏิวัติ ทหารกราดปืนกลมายังร้านคาราโอเกะ
ทหาร	จำลองอยู่ไหน
นก	อีคิมก็ยังคงกราดเสียงร้องไม่หยุด สุดท้ายทหารหยุด กอดคอร้องคาราโอเกะกับมันโดยไม่สนใจคำสั่งสุจินดา
คิม	เฮ้ยพวกมิ่ง ไว้เรามากันอีกนะ สนุกดี
ดาต้า	ใครสนุกกับมิ่ง

- ยอด กูเห็นมึงสนุกอยู่คนเดียว
- ดาต้า การร้องคาราโอเกะทำให้คิม Happy สุดๆ กับชีวิตในช่วงเรียนมหาวิทยาลัย พอพวกเราทั้งรุ่นเรียนจบ...แต่คิมเรียนไม่จบ
- คิม แต่ชั้นก็มีงานทำนะ ชั้นเคยทำงานกับพีใหญ่ อมาตย์ พีบี ธีรพงษ์ พีณัฐ ประกอบสันติสุข หนังสืออลลนา ดิฉัน แพรว เปรี๊ยะ พลอยแกมเพชร อิมเมจ อสท. จีเอ็ม กุลสตรี สตาร์ช็อคเกอร์ แม่และเด็ก
- ดาต้า ปีนึงผ่านไป ชั้นพบกับคิมโดยบังเอิญที่สำนักงานเขตบางพลัด คิมได้ทำงานช่างภาพอย่างที่มีมันไฝฝืน
- คิม คนต่อไป หันซ้าย หันขวา ก้มหน้า อาย้ม อาย้ม บอกว่าอาย้ม
- ดาต้า อ้าว อีคิม
- คิม แหมหน้าตาที่ดี แต่เรียกก็กับข้าราชการในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเลยหรอ
- ดาต้า สมกับเป็นข้าราชการไทยจริงๆ คุยกับประชาชนไม่ต้องอ้ำฟ้ำอึ้งผันได้มัย...ชั้นดาต้าไง โชคดีจังเลยที่การทำบัตรรอบสองของชั้น มีแกเป็นคนถ่าย
- คิม ดาต้า แกดูสวยแล้วก็สูงขึ้นนะ ที่สำคัญหน้าเป๊ะไม่กระดิกเลย
- ดาต้า คิมทักชั้นว่าสวยและสูงขึ้น ที่สำคัญหน้าชั้นเป๊ะได้รูปแล้ว แต่คิมดูเปลี่ยนไปจากตอนสมัยเรียน คิมดูแก่
- คิม ปากเสียไปแล้วนะ 닝ดาต้าหน้าเป๊ะ
- ดาต้า อาจเป็นเพราะหน้าที่การงานที่หน้าเปื้อ
- คิม คนต่อไป หันซ้าย หันขวา ก้มหน้า อาย้ม... คนต่อไป หันซ้าย หันขวา ก้มหน้า อาย้ม

แต่ชั้นก็มีความสุขแบบจำเจอย่างนี้ ตื่นเช้ามาไปทำงาน พักเที่ยงกินข้าว บ่ายโมงกลับมาทำงานต่อ เลิกงานกลับบ้าน ตื่นเช้ามาก็ไปทำงานอีก เป็นอย่างนี้ทุกวันก็ดี สมองไม่ต้องออกแรง คนต่อไป หันซ้าย หันขวา ก้มหน้า

ดาต้า

คิม แกมีแพนรียังวะ

คิม

อย่ายิ้ม

ดาต้า

คิม ดูอารมณ์ไม่ดีเวลาพูดถึงความรัก ชั้นขอเบอร์คิม

คิม ชั้นจะติดต่อแกได้ยังไงวะ

คิม

1144 เรียก 123456

ดาต้า

คิม นี่นามบัตรชั้น ชั้นเป็นไฟแนนเชียล แพลนเนอร์ ถ้าเธอมีปัญหาเรื่องการเงิน โทรหาชั้นได้ 24 ชม.

คิม

ดาต้า มึงขายประกันหรือ

ดาต้า

ป่าว กูเป็นไฟแนนเชียล แพลนเนอร์

คิม

อีนี่ ไม่ยอมรับตัวเอง

อ้อย

เวลาผ่านไปเกือบยี่สิบปี ตั้งแต่พวกเราจบมัธยม เป็นเรื่องที่ยากมากที่จะเจอเพื่อนๆ ทั้งรุ่นพร้อมๆกัน นอกจากงานแต่ง งานแต่ง งานแต่ง แล้วก็งานแต่ง แต่น้อยครั้งมากที่คิมจะมา คงเป็นกรรมหรือไม่ก็บุญวาสนาที่ทำให้เรามาเจอคิมในงานศพ

(Sound

เสียงสวดในงานศพ)

นก

พวกมึงรู้สึกไหม ต่อจากนี้ไปเราจะเจอเพื่อนรุ่นเราพร้อมๆกัน เฉพาะ

ในงานศพ

ดาต้า

อืม ทั้งรุ่นมันแต่งงานกันหมดแล้ว

ยอด นี่มึงแข่งกว่าจะไม่ได้เป็นเจ้าสาว
 นก ตามโปรไฟล์แล้วพวกเราทำจะแต่งยาก
 อ้อย ไซ้ ไฟกูก็บอกอย่างนั้น
 ยอด ชีวิตกูขึ้นอยู่กับไฟทาโรต์มึงว่างั้น อ้ออ้อย
 อ้อย เออ
 ยอด เอาสิ มึงลองดูซิว่าอีคิมมันจะมากี่โมง ใส่ชุดสีอะไร ใส่รองเท้าแบบไหน
 อ้อย นี่ กูหมอดูนะ ไม่ใช่หมอดี
 ดาด้า อ้อย นั่งลงเหอะ ชั้นอายุเค้า
 ยอด อายอะไร
 ดาด้า ชั้นอายุจนหน้าชาไปหมดแล้วเนี่ยะ
 ยอด ทำไม ยายยันฮีหมดฤทธิ์แล้วว่างั้น
 ดาด้า เค้าเรียกโบทอกซ์
 อ้อย ตกลงมึงไปปิ้งหน้ามาหรือ
 ดาด้า ป่าว
 ยอด มึงก็เปิดไฟดูดิ ว่ามันไปทำหน้าที่มารีปาว
 อ้อย เมื่อไหร่มึงจะเลิกยุ่งกับวิชาซีพุกุซกัที้

นกขอให้ทุกคนอยู่ในความสงบ นกยกมือ ตั้งมือ เข้าใจว่าเวลาผ่านมานานแล้ว

นก เพื่อนๆ ขอบคุณที่มาจากนศของไอ้เพื่อน เราจะเข้าสู่พิธีการอันศักดิ์สิทธิ์ ทุกครั้งที่เราร่วมร้องเพลงนี้ ไอ้เพื่อนจะเป็นต้นเสียงในทุกกิจกรรมที่เราทำ ตั้งมือ...ตั้งมือมือ...เข้าใจว่ามันนานแล้ว อาจจะจำกันไม่ค่อยได้ เอาใหม่ ตั้งมือ...ตั้งมือมือ...

แม้วันนี้ไอ้เพื่อนจะได้จากพวกเราไปสู่ภพภูมิแห่งสวรรค์แล้ว
แต่ชีวิตของพวกเราจะต้องมีชีวิตอยู่กันต่อไป ตอนนี้ก็จะขอเสียสละเป็น
ต้นเสียง ขอให้ทุกคนร่วมกันร้องเพลง คำสัญญา

ร้องเพลง คำสัญญา ของอินโตจีน

ดาต้า อีคิม มิ่งอยู่ไหนเนี่ย คำกำลังร้องเพลงให้เพื่อนอยู่เนี่ย ! อีคิมมันจะ
ร้องด้วยเว้ย!!

คิมร้องมาทางโทรศัพท์....

ท่อนสุดท้ายร้องว่านี่คือสัญญาของเรียม.....

ทุกคน เรียมไหนวะ?

คิม เรียมเสียวจนร้องลั่น.....

ทุกคนวงแตก...

นก เฮ้ย เฮ้ย พวกเรารีบบูม บูม บูม

ทุกคน เอฟ เอฟ เอฟ บี บี บี เอฟ บี บี

ดาต้า คุณพ่อ คุณแม่สวัสดิ์คะ

ทุกคนทำท่าวิ่งหนีค้างไว้

นก คิมมันทำอะไรเนี่ยะ ปกติพวกเพื่อนๆ ก็มองเราแตกต่าง ยิ่งทำแบบนี้
เรายังแตกต่าง เฮ้ย ยอดเอาโทรศัพท์มาดิ

ยอด แต่โทรออกไม่ได้นะ

นก แล้วเอามาทำไม (โยนโทรศัพท์ยอดทิ้ง)

นก เดี่ยวกูโทรเอง อีคิม มิ่งอยู่ไหนเนี่ย

อีคิม คาราโอเกะ

ยอด มั่นอยู่ที่ไหนวะ
 นก มั่นอยู่คาราโอเกะ.....แล้วมิ่งอยู่กับใคร
 อีคิม กูอยู่คนเดียว
 ยอด มั่นอยู่กับใครวะ
 นก มั่นบอกว่ามั่นอยู่คนเดียว
 นก คิม ทำไมมิ่งไม่มา
 อีคิม ก็กูเมา
 อ้อย,ตาด้า,ยอด แล้วทำไมมันไม่มางานศพ
 นก ทำไมมิ่งไม่มางานศพ
 อีคิม ก็กูบอกพวกมิ่งไปแล้วไงว่า กูเมา
 นก มั่นบอกพวกมิ่งแล้วไงว่า มั่นเมา
 ยอด มั่นบอกพวกกูตอนไหน
 นก อีคิม มิ่งบอกพวกมันตอนไหน
 อีคิม ก็เมื่อไหร่
 นก เมื่อไหร่ มิ่งไม่ได้บอกพวกมันเลยว่ามิ่งเมา
 อีคิม ก็กูบอกมิ่งให้ไปบอกพวกมันไงว่า กูเมา
 นก มั่นบอกกูให้บอกพวกมิ่งว่า มั่นเมา.....เฮ้ย! มิ่งเมาเปล่าเนี่ย?
 อีคิม มิ่งนั่นแหละเมา
 นก มั่นว่ากูเมาวะ
 ยอด,ตาด้า,อ้อย อ้อ เมา

นก ภูเขาไม่ได้เมา
 ยอด เออ เอาเป็นว่าทุกคนเข้าใจ
 นก แต่ภูเขาไม่เข้าใจ
 อ้อย เอ๊ย ทำไมมันต้องฟาดวงฟาดงาด้วยวะ
 ดาด้า สงสัยมันอยากกินมิ่งมั้ง

นกปฏิบัติการโทรหาทุกคน

(Sound เสียงโทรศัพท์มือถือ)

ยอด ฮัลโหล สวัสดีค่ะ
 นก มิ่งจะไปไหน
 ยอด นี่ใคร
 นก ภูเขาเอง
 ยอด ภูเขาไหน
 นก มิ่งก็หันมาดิ
 ยอด เอ้า มิ่งโทรมาทำไม
 นก กลับมาแล้วถือสายรอก่อน

(นกโทรหาดาด้า)

นก มิ่งรับดิ
 อ้อย ภูเขาแล้วมิ่งพูดมาเลย
 นก ภูยังไม่โทรหามิ่งเลยมิ่งรู้ได้ไง

- อ้อย กูเป็นหมอดู กูรู้ มึงมีอะไรจะถามกูมัย
- นก ตอนนี้กูประชุมห้าสาย มีอะไรจะได้รู้พร้อมกันเลยห้าคน
- นก โหล โหล โหล เดินไล่หาเพื่อนๆ เพื่อนๆก็รับ โหล โหล โหล
- นก พวกมึงแหกโหลใส่หูกูทำไม?
- ยอด ก็มึงมาโหลใส่กูก่อน
- นก กูโหลใส่คิม ไม่ได้โหลใส่มึง
- นก มึงได้ยินมัย
- ทุกคน ได้ยิน
- นก ไม่ใช่พวกมึง.....มัน โหล...อิคิม มึงได้ยินกูปะ?
- อิคิม ได้ยิน
- นก แล้วมึงได้ยินพวกมันปะ
- อิคิม ไม่ได้ยิน
- นก เอ้า ทำไมพวกมึงไม่คุยกะมันวะ คุยเต้
- ดาต้า อ้าว ก็มึงคุยกะมันอยู่นี่
- นก ก็กูให้พวกมึงคุยกะมัน คุยเต้
- (ทุกคนกระหน่ำคุยพร้อมๆกันจนฟังไม่รู้เรื่อง)
- นก เฮ้ย! พวกมึงคุยทีละคนได้มัย! กูปวดหู จับใจความไม่ได้
- คิม เออ กูว่ามึงคุยกะแต่กูคนเดียวก็พอ
- นก เฮ้ย คิม พวกกูมีเรื่องจะคุยกะมึงวะ
- ยอด+ดาต้า+อ้อย เรื่องไรวะ

นก	กูไม่ได้คุยกะพวกมึง กูคุยกะอีคิ้ม
ยอด	กูก็ไม่ได้คุยกับมึง กูคุยกับมัน
คิ้ม	เฮ้ย ถ้าพวกมึงจะคุยกะกู กูว่ามาหากูที่คาราโอเกะเลยตีฝ่า
ทุกคน	หา...คาราโอเกะ
ดาต้า	ขึ้นไปไม่ได้ กำลังเศร้า เพื่อนตายไปคน
นก+ยอด+อ้อย	เพื่อนมึงก็เพื่อนกูนั่นล่ะ
นก	ยอด ตกลงมึงไปปะ
ยอด	ช่วงนี้ กูเป็นสะเก็ด กูกรอบวะ
นก	ไอ้อ้อย แล้วทำไมมึงเจียบ ไม่ออกความเห็นมั้งวะ
อ้อย	ก็กูฟังพวกมึงคุยกันอยู่
อ้อย	คือกู.....
นก	(ตะหวาด) มึงคุยโทรศัพท์
อ้อย	ฤษีไม่ดีวะ กูไม่ได้เอาใบทับทิมมา วิญญาณมาตามรังควาน กูคงไม่
ไป	
นก	เฮ้ย คิ้ม สรุปรพวกกูไม่ไป
(Sound	Karaoke โอเคนะคะ)
คิ้ม	อะพวกมึง ไหนว่ามีอะไรจะคุยกับกู ว่ามา
ยอด	สบายดีไหม
ดาต้า	ทำอะไรอยู่
อ้อย	หายไปไหนมา

นก อ้วนขึ้นนะเนี่ยะ
 ยอด ทำงานที่ไหน
 ดาด้า ยังเป็นช่างภาพอยู่รึป่าว
 อ้อย หน้ามึงหมองไปนะ หรือว่าแก่
 นก มึงมีเงินเก็บเท่าไร
 ยอด เอารถมารีป่าว
 ดาด้า ทำประกันรดยังวะ
 อ้อย คำสาปพีมาร์คเสื่อมรึยัง
 นก อันนี้ซีเรียส หิวปะ
 ยอด แล้วทำไมมึงไม่ไปงานศพไอ้เพื่อนวะ
 คิ้ม ก็กูไม่อยากจะตอบคำถามแบบเดียวกับที่พวกมึงถามกูนี่แหละ
 ทุกคน อืม
 นก เออ ถูกของมึง
 ยอด เออ ถามเพื่ออะไรวะ
 ดาด้า ไช้ ไร้สาระ
 อ้อย เพื่อให้พวกมันดูดีขึ้นไง
 ยอด แล้วพวกมึงถามอิคิ้มเพื่อ...
 ดาด้า ไช้ ไร้สาระ
 นก เออ ถูกของมึง
 อ้อย พวกมึงถามคำถามอิคิ้ม เพื่อให้พวกมึงดูดีขึ้นไง

ดาด้า ดูดีขึ้นนะ ใช้ครีมอะไรหรอ
 นก (ถอนหายใจ) เฮ้อออออออ
 ยอด หวิวหวิวเธอเป็นอะไร
 นก ชั้นเบื่อแฟนชั้นมากเลย แฟนชั้นเอาใจชั้นมากเกินไป ตามติดชั้น
 ตลอดเวลาเลย ไม่เคยปล่อยให้ได้อยู่คนเดียว
 อ้อย อีดอก ฝึหรือฝัวะเหี้ยะ
 ดาด้า แฟนชั้นก็เหมือนกัน ชอบให้ชั้นทำกับข้าวให้กิน เค้าชอบกินสปาเก็ตตี้
 คาเบอเนรรา กับเบอเบอร์รี่ชีสพาย ค่าเรียนแสนกว่าบาทเอง ชั้นไปลง
 เรียนที่ลากองเบลอ แฟนชั้นก็ออกให้
 อ้อย ฟังดูดีนะ แต่เป็นวาสนาหรือกรรมกันแน่ ลองคิดดูนะว่ามีความสุขจริงๆ
 รีปาว พระท่านว่าสัตว์โลกยอมเป็นไปตามกรรม (อ้อยเดินออกไป)
 ยอด ชั้นว่ามันเป็นกรรม
 นก กรรมอะไร
 ยอด กรรมที่ได้เจอมันไง
 ยอด,นก,ดาด้า อี้วววววววววววววววว
 คឹม ไซ้เลยวะ ไซ้เลย ถูกใจจริงๆ
 (คឹมไล่ชนแก้วกับเพื่อน)
 ทุกคน สุดชอย
 คឹม นี่แหละคือเหตุผลที่ชั้นไม่ยอมไปเจอเพื่อน ตั้งแต่งงานแต่งคนแรกในรุ่น
 ไครนะ...วิไล
 นก มันชื่อ รรรรรร

- คิม ถ้ามีภู่น่ากลัวกว่าไว้ว ชะนีห้าแพรง
- นก เราตั้งชมรมชะนีห้าแพรงถล่มพวกหม่ามี้ เรนเจอร์ แมงเลย
- ยอด หม่ามี้ มิ่งตาย เจอลูกมันหยิกตุตแมงเลย
- (ทุกคนเฮ)
- ยอด เราจะจัดปาร์ตี้สาวโสด ที่โสดสโม เอกมัย จากห้าเป็นสิบ จากสิบเพิ่ม เป็นร้อย จากร้อยกลายเป็นพัน
- อ้อย พอสมาชิกมากขึ้น เราก็จะคุยกันมากขึ้น พอเราคุยกันมากขึ้น เราก็จะมีองค์ความรู้มากขึ้น พอองค์ความรู้มากขึ้น เราก็จะเป็นที่ปรึกษาเปิด ฮีตไลน์สาวโสด โสดอย่างไรให้เป็นสุข
- ดาต้า อย่างนี้เราก็จะสามารถทำเว็บไซต์ โสดสนุกดอทคอม ที่จะมีหน้าพวก เราเป็นผู้ก่อตั้ง เราจะมีเว็บบอร์ดแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างสาว โสดทั่วโลก โฆษณาจะเข้ามาเยอะแยะ เราก็จะขายของได้ เราจะขาย เสื้อคนไม่มีแฟน เอาเป็นสีแดงหรือสีเหลืองดี ไม่เอา เอาสีเขียวดีกว่า เราจะได้เดินต่อไป
- นก พอเราตั้ง เราก็จะมีพาวเวอร์ไปคุยกับช่องได้ เราจะทำรายการทีวีที่มี พวกเราห้าคนเป็นพิธีกร ชื่อรายการถูกคิดไว้แล้ว
- ทุกคน ชื่ออะไรวะ
- นก รายการ ผู้หญิงสามสิบฝ่ๆ วงเล็บ ยังโสด จะเอาให้กัลแมร์แมงดับ ไปเลย
- ยอด กัลแมร์เจอกะละมัง
- ยอด พอสปอนเซอร์มาก เราก็มีตังค์มาก เตียวกูจะคุยกับพีเนวินทร์ ตอนนี่ คำกำลังบ๊อบอล เราจะเอาเงินไปทำทีมฟุตบอลโสด อยู่ในเต็ด เตอะ บุรีรัมย์ แฟนบอลจะเป็นผู้หญิงโสดหมดเลย นักฟุตบอลของเราก็จะคัด แต่คนหน้าตาดี

อ้อย เราจะคืนกำไรให้ประชาชนด้วยการตั้งมูลนิธิสาวโสดแสนสุข

นก เฮ้ยชื่ออย่างนี้แม่งหมู่บ้านแล้ว สาวโสดแสนสุขวิลล่า

ดาต้า เราจะขายบ้านจนเรารวย พอเรารวยเราก็จะกลายเป็นชะแล้บ

ยอด คำเรียกเซเลบ

ดาต้า พอเราเป็นเซเลบก็จะมีผู้ชายมากหน้าหลายตามาให้เราเลือก จากคนที่ ถูกเลือก กลายเป็นผู้เลือก

ทุกคน โสดเลือกได้

ยอด ไม่น่าเชื่อเลยว่าพวกเราจะคิดได้ขนาดนี้

คิม กูไม่เห็นด้วยกับพวกมึง เป้าหมายสูงสุดของพวกมึงก็คือหาผู้ชาย

อ้อย ไม่ใช่ พวกกูต้องการเป็นโสด โสดแบบสุขๆไง

คิม พวกมึงกำลังประนามตัวเอง

ดาต้า ประนามอะไร มันเป็นการเรียกร้องสิทธิ

คิม สิทธิอะไร

ดาต้า สิทธิที่คนโสดควรจะได้รับไง

คิม พวกมึงจะเอาอะไรกันอีก

นก เหตุผลดีขนาดนี้มึงยังไม่เห็นด้วยอีกหรือ

ยอด มึงเสริมได้นะคิม

คิม กูจะไม่ใช้คนโสดอีกต่อไปแล้ว

อ้อย กูยังเห็นคำสาปของพีมาร์คอยู่รอบตัวมึงเต็มไปหมดเลย

ทุกคน เนยถั่ว เนยถั่ว เนยถั่ว

คิ้ม กูกำลังจะแต่งงาน
 นก คำรู้รีป่าวว่ามึงชิววยวาย
 ยอด คำรู้รีป่าวว่ามึงปากหมา
 อ้อย คำรับได้หรือวะเวลาที่มึงหัวเราะเยาะปมด้อยคำ
 นก คำเคยฟังคีย์นรกของมึงรึยัง
 ดาด้า คำเคยเห็นมึงเมาเรื้อนแล้วหรือ
 ยอด แล้วตอนมึงอ้วกใส่กระเป่าคำเคยเห็นรึยัง
 ดาด้า คำรู้รีป่าวว่ามึงฉี่ในตู้เสื้อผ้าเวลามึงเมา
 คิ้ม พอ พอ พอ กูรับไม่ได้วะ
 แต่ข้อเสียทั้งหมดของกู คือสเปคของคำ
 อ้อย เฮ้ย มีผู้ชายอย่างนี้ในโลกด้วยหรือ
 ดาด้า แฟนมึงเป็นใครวะ
 นก บ้านอยู่ที่ไหน
 อ้อย ทำงานอะไร
 ยอด เงินเดือนเท่าไร
 ดาด้า นี่มึงเลี้ยงคำหรือคำเลี้ยงมึง
 ยอด ผู้ชายแน่ป่าว
 นก แล้วเจอกันที่ไหน
 อ้อย เจอกันยังไง
 ดาด้า เจอกันเมื่อไหร่วะ

(คิมไม่ตอบ)

นก กูรูมิ่งอายุ มิ่งไม่อยากโดนสัมภาษณ์สด เอางี้ มิ่งไปเล่าในเฟสบุ๊กแล้ว
กันนะ เล่าตั้งแต่วันแรกที่มิ่งเจอแฟนมิ่งเลย พวกเราจะได้รู้ความคิด
ความเคลื่อนไหวของกันและกัน

ตื่นตอนเช้าคิดถึงกันบ้างไหม (ต่อเพลง)

คิม อ้อ พวกมิ่งอยากเสือกชีวิตกูว้างั้น

ทุกคน ป่าว ไม่ได้เสือก

ดาต้า แรงแอะ

ยอด ไม่ใช่อย่างนั้น

อ้อย มันไม่เหมือนกัน

นก กูแค่อยากรู้ว่ามิ่งคิดอะไร ทำอะไรอยู่

ยอด กูไม่มายด์นะถ้ามิ่งจะเล่าเรื่องอูมามี

คิม พวกมิ่งนี่วุ่นๆมากมาก

ดาต้า เฮ้ย เรื่องของกูมันก็รู้

นก เรื่องของมันกูก็รู้ เรื่องของกูมันก็รู้ เรื่องของมันมันก็รู้

ทุกคน สรุป เรื่องของพวกกูมิ่งก็รู้

คิม อ้อ นี่กูต้องรู้เรื่องอูมามีของพวกมิ่งด้วยใช่ไหม

นก กูยกตัวอย่างให้ฟัง

คิม เออ กูเล่นเฟสบุ๊กก็ได้ กูจะเล่าความสุขของคนที่กำลังจะแต่งงานให้เป็น
วิทยาทาน เพื่อจะเป็น inspiration ให้กับพวกมิ่ง พวกมิ่งจะได้ไม่ต้อง
เป็นกลายเป็นสิ่งมีชีวิตที่หยุดวิวัฒนาการไป

- คิม ช่างภาพ Portrait อิศระ
- ดาต้า ทำงานสำนักงานเขตบางพลัดเนี่ยนะอิสระ
- คิม ถ้ามึงไม่บอกก็ไม่มีใครรู้หรอก
- อ้อย สถานะ
- คิม มีแฟนแล้ว
- อ้อย คำคมที่ชอบ
- คิม คำว่ากันว่า ความรักทำให้คนตาบอด แต่สำหรับกู ความรักทำให้คน
ตาถั่ว
แค่นี้แหละ ไม่อยากเปิดเผยความจริงมากไป
- คิม เราพบกันที่ร้านที่มีคาราโอเกะ ร้านแบบที่ให้ลูกค้าขึ้นไปร้องบนเวที
จันมาคนเดียว คำก็มาคนเดียว ทั้งร้านมีเราเป็นลูกค้าอยู่แค่ 2 คน
เพลงเดิมค่ะพี่ กูบอกกว่าเพลงเดิม
(sound Karaoke เปิดใจสาวแต่)
ตัวน้องเป็นสาว รุนราวเอ๊ะ เอ๊ะ หุ่นฮ่างก็เหมี้ยว บ่าวมาเกาะมาต่อม
อี่แม่น้องขางเป็นตึงบ่ยอม ถึงไผมาต่อม ตึงบ่ฮื่อใกล้
ไผบ่ได้หยุก ไผบ่ได้กำ คงบ่ได้หล่าไปเป็นลูกไป
น้องแตคนงาม ขอยกอะมือไหว้ บ่าวเหนือบ่าวใต้ฮึดเอา
บ่ว่าเมืองกรุง บ่ว่าบ้านนอก บ่าวมาฮู้ มาหยอกตัวน้องก็เขิน
จะบอกอี่แม่จะไปขางเมินกลัวได้เคิ้นเกินละก่ายเป็นสาวเฒ่า
สาวน้อยลำปาง หุ่นบางผิวขาว รออายุถึงสาว ก่อนหนอปีจัน

ถ้าแม่เลิกขางหื้อมาโวย โวย นะจ๊ะ อีน้องเป็นนักมวยนะ แต่บ่สวาทหื้อ
ไผ

ถ้าบ่บ่จ่ายดี จะฮักจนวันตาย จะบ่หลายใจ ฮักไผฮักมัน

บ่บ่จ่ายซี้จื้ออย่าหาว่าตุ๋อ้ายเหย จะลือกคอดีเข้าเลย

จนคางเอย เอย บี้จั้น นี้ละหนอ หน้อ ละนาย

คิม

ฉันได้ยินเสียงปรบมือดังประหนึ่งว่าฉันเป็นนักล่าฝันที่อยู่ใน Thunder
Dome มือที่บอบบาง 2 ข้างของเค้าพุ่งเข้ามาเหมือนรถไฟฟ้ามหานคร
เข้ามาจับมือฉัน แล้วบอกว่า

คุณร้องเพลงได้มันส์มาก

เขาสะบัดบ๊อบขึ้นไปบนเวที มือถือไมค์ไฟส่องหน้า เพื่อร้องเพลงของ
เขาบ้าง เขายิ้มให้ฉัน แล้วมองมาที่ฉัน

(Sound

Karaoke can't help falling in love)

คิม

Wise man says only fools rush in, but I can't help falling in love
with you

ฉันไม่รู้ความหมายจริง ๆ ว่าเพลงนี้แปลว่าอะไร แต่อ่านจากสีหน้าเขา
ฉันรู้เลยว่าเขากำลังบอกฉันว่า

ช่วยไม่ได้ครับบบ ผมตกหลุมรักคุณแล้ว

คืนนั้นฉันร้องเพลง เปิดใจสาวแต่นับไม่ถ้วน แลกกับเสียงปรบมือของ
เค้า

ดี 1 ร้านปิด เค้าสารภาพกับฉันว่า

ตั้งแต่เกิดมาผมไม่เคยเจอผู้หญิงคนไหนที่ทำให้ผมมีความสุขอย่างนี้มา
ก่อนเลยครับ

ชั้นสัมผัสได้ถึงความจริงใจของเค้า นี่คุณเมมาหรือเปล่าเนี่ย

เขาปฏิเสธแถมยังทำทนายฉันอีกว่า

ถ้าไม่เชื่อก็ขับรถไปด่าน ไปเป่าแอลกอฮอล์กันเลยดีกว่า

ฉันเคยคิดมาตลอดนะว่าฉันจะถูกสาปให้เป็นผู้หญิงโสดไปตลอดชีวิต

ฉันไม่เชื่อคำพูดเค้าหรอก เซอะ เค้าคงคิดว่าฉันดีใจ ฉันรู้ว่าจะมาชุด
บอลลูนอะเตอะ ฉันไม่เชื่อเลย จนกระทั่งเค้ามาส่งฉันหน้าบ้าน

ไม่เข้าไปในบ้านเธอ เค้าพูดอย่างสุภาพว่า ไม่ดีกว่าครับ แล้วก็เดิน
จากไป

คืนนั้นฉันนอนกอดหมอนข้างอ่าน Message ที่เค้าส่งมานับสิบ
ข้อความเลยนะ

อ่า...ยกตัวอย่างให้ฟังก็แล้วกัน

พรุ่งนี้เช้าตื่นนอน ลืมตามมาแล้วอย่าลืมหน้าผมนะครับ เคน

(Sound

โปรดส่งใครมารักฉันที)

คัม

โปรดส่งใครมารักสักที อยู่ตรงนี้น้ำมันเหงาเกินไป อยากจะรู้รักแท้มันเป็น

เช่นไร

ฉันตกหลุมรักเคน ฉันทำให้เค้ามีความสุข เค้าเป็นคนสุภาพ เค้าเป็น
คนไม่คิดอะไร ไม่คิดอะไรกันฉัน จะมีผู้ชายสักกี่คนในกรุงเทพที่ไม่คิด
อะไร ไม่คิดอะไรอย่างนี้ยะ อย่างเนี่ยะ กับผู้หญิง นี่แหละ ผู้ชายที่ฉัน
อยากเจอ

ดาด้า

นี่มึงเขียน Status หรือ story วะ

ยอด

ยาวเพื่อ...

อ้อย ฝันโคตรโคตร
 นก อ่านแล้วหิววะ ง่ำ ง่ำ
 ดาด้า เล่าชะตัวเองสวย นึกว่าตัวเองเป็นคริส หอวังหรอ
 ยอด เพื่อเจ้า
 อ้อย เอาวันเดือนปีเกิดแฟนมึงมา กูจะสแกน
 นก คิม มึงไม่คิดจะตอบกลับบ้างหรอ
 ดาด้า กูว่ามันตอบไม่เป็น
 คิม ฉันทื่นมาก็รีบชวนเค้าไปร้อง Karaoke
 เคน ไปร้องคาราโอเกะกันมัย ก็ได้ครับ
 พอเค้าตอบรับ ฉันทื่นพาเค้านั่งรถซึ่งไปที่ Karaoke city

(Sound karaoke เซพบ๊ะ)

เซพบ๊ะ คุณชอบไหมคะ ไหมคะ ผู้ชาย
 ชอบคิมตรงไหน ไหน ไหน ไหน ไหน ไหนลองเผยใจบอกหน่อย
 เถิดหนา
 เซพบ๊ะ เอวยีสบหอกอกสามสิบห้า
 หน้าผากไหนกนูน บวกลบหากคุณเคนคงรู้ดี
 รักคิมจริงอย่าทิ้งคิมนะ เซพบ๊ะ บ๊ะ น่ารักไหมพี
 เซพสะเลนเดอร์ เอ้อเหอเช็กซี น่าสู น่าสี น่าดู น่าดี ซีกอ
 เซพบ๊ะ บ๊ะ บ๊ะ บ๊ะ บ๊ะ บ๊ะ บ๊ะ ไหมละ ไหมละน่าเคล้าน่าคลอ
 รีบมาสูขอ ขอเพียงเป๊กเดียวเท่านั้นแหละเคน

คิม คีนั่นฉันร้องไปหลายเพลง แต่ไม่มีเพลงไหนที่จะพูดแทนใจที่ฉันมีต่อ
เคนได้เท่าเพลงนี้

เค้าไม่ยอมร้องเพลงอะไรเลย ถึงแม้ฉันจะคะยั้นคะยอ เค้าก็ได้แต่พูด
ว่า อย่าดีกว่าครับ แล้วก็ก้มหน้าก้มตาซงเหล้าให้ฉันกินอย่างซื่อสัตย์

เคนคะ คีนี่ฉันยืนไม่ไหวแล้ว (อ๊วก ัจด Foggy ออกมาจืด) คุณเคย
เห็น Springer ในสวนมัย อ๊วกฉันก็เป็นอย่างงั้นแหละคะ (อ๊วก) เคน
เห็นฉันเป็นยั้งงั้นก็ทำตามบ้าง

(คิมทำท่าทางแบบเคนที่ก้มหน้าก้มตาอ๊วก)

ฉันเลยซัดเข้าไปอีกขวด เพื่อให้ฉากรักของฉันกับเคน เป็นฉากรักที่
Exotics

เข้ามาเปลี่ยนเสื้อผ้าก่อนมัย เค้าก็ตอบว่า อย่าดีกว่าครับ

แล้วก็เดินเซๆออกไป

เดินไปสภาพนี้เหม็นตายห้า

ฉันว่ามันเป็นฉากรักที่เค้าจะจำไปจนวันตายว่าเราเมาแล้วอ๊วกด้วยกัน

(Sound เพลงในเกมส์ทำอาหาร)

ฉากในเกม Restaurant city นักเข้ามาถูพื้น ฎุไลคิมออกไป

นก เพื่อนๆ ดาด้า...ยอด...อ้อย นึกูเข้ามาเยี่ยม Restaurant ของพวกมึง
ทุกคนเลยนะ ขอบใจนะที่พวกมึงให้กูเล่นเป็นตัวนี้ เจ่งวะ ฎุเฟ็งรู้ณะว่า
พวกมึงรวมหัวคิดกับกูแบบนี้

ดาด้า เกมส์ก็คือเกมส์วะ คิดอะไรมากมาย ขำขำ

ยอด มันก็น่ารักดีนะ

นก (หัวเราะ)แต่กูไม่ขำ

ยอด อีคิมนี่มันเพี้ยนเวอร์
 อ้อย ดูจากรูปแล้วแฟนมันคงรักมันมาก

คิมเข้ามาโพสท่า รูปเขาพระวิหาร

ดาต้า เฮ้ย อีคิมมันพัฒนาแล้ว มันใส่คำบรรยายใต้ภาพด้วย

คิม เราเอาธงชาติไทยไปปักกลางปราสาทด้วยกัน
 ปักแหม่งเลยคุณเคน

(Sound เสียงปืนกล ปืนใหญ่)

(Sound karaoke เจ้าตาก)

คิม หลังจากพา เคน ผจญภัยมาทั้งเดือน

เข้าเดือนที่ 2 ฉันค้นปากก็เลยชวนเค้าไปร้องkaraoke อีกครั้ง

ยุทธศาสตร์ยิ่งใหญ่

มีอันเราจะเคี้ยวข้าว

ตีแหกฝ่าวงล้อม

นึกถึงความเป็นไทย ดีกว่าไปเป็นทาส

เค้าพาฉันมาส่งที่บ้าน รอบนี้ไม่มีอ้วก ไม่มีเรื้อน เพราะฉันต้องมีสติ

เข้าบ้านปะ เค้าก็ยังพูดเหมือนเดิม

ฉันเลยถามเค้าไปตรงๆว่า

นี่เธอจะไม่เข้าไปเอามามาไปกินที่บ้านบ้างเหรอ

เธอไม่หิวเหรอ แต่ฉันหิว

เฮ้ย...ฉันอยากให้เธอเอาไปกิน

ความตั้งใจเด็ดเดี่ยว

และทูปหม้อข้าว

ลุยพม่าเข้าศึก

นี่เราคบกันเดือนที่ 2 แล้วนะ เธอไม่อยากเอามามาไปกินเหล้า

เร็วเหล้า นี่เรา 2 คนอายุเท่าไรกันแล้ว มาม่ามันก็มีวันหมดอายุนะ

แล้วเค้าก็เดินมีน่ๆจากไป ผู้ชายที่ไม่ชอบมามาของชั้น ปล่อยฉิ้นยื่น
หน้าซาอยู่หน้าบ้านตัวเอง

ใช่เลย ผู้ชายอย่างเงี้ยที่ควรจะเป็นพ่อของลูก

คิม

ชั้นเลยคิดโอเคเดียวขึ้นมาได้ว่า เราควรใช้เวลาทำกิจกรรมอื่น ๆ ด้วยกัน
มากกว่านี้ นอกจากไปคาราโอเกะ

คิม

วีคแรกเราไปนั่งเล่นโปโตฮันตั้งแต่ห่างเปิดยันห่างปิด วีคที่สองเรา
ตระเวนไปตามงานวัดจังหวัดต่าง ๆ เพื่อนั่งชิงช้าสวรรค์ทั้งคืน วีคที่
สามเราไปนั่งถีบเรือเปิดตั้งแต่เขาดินเปิดยันเขาดินปิด วีคสุดท้าย เรา
ไม่อยากขยับตัวมากนัก เราเลยไปนั่งที่ธนาคารเพื่อรอบัตรคิว พอถึง
คิวเรา

(Sound เรียกว่าหมายเลข)

เราก็แกล้งทำเป็นไม่รู้ไม่ชี้ ปล่อยให้คนที่ต่อจากเราแซงคิวไป แล้วก็
ไปกดบัตรคิวใหม่

คิม

ขึ้นเดือนที่ 3 ฉันท่านี่ผ่านมาเราทำอะไรไร้สาระเกินไปหน่อย

(Sound บทสวดเจ้าแม่กวนอิม)

คราวนี้ฉันพาเค้าไปทำบุญโลงศพ

ขออุทิศผลบุญในครั้งนี้ให้กับเจ้ากรรมนายเวรของข้าพเจ้า

พุดตามซี เคน

ท้าวไร่ตระเวณไหว้พระแก้ววัด

ขอให้ผลบุญที่ทำส่งผลให้เนื้อคู่ที่ดีดวงชะตาแข็งแรง เกื้อกูลซึ่งกันและกัน

พูดตามซี เคน

หลังจากไปนั่งวิปัสณากรรมฐาน ฉันรู้สึกมีความสุขจากการเสพธรรม โอ้ว
ว..ธรรมะเข้ากะโหลก

(Projector พรุ้งนี้จะครบร้อยวันแล้วนะที่เราเป็นแฟนกัน.....)

- ดาต้า ดีใจด้วยนะคิมจะครบร้อยวันแล้ว
- ยอด แล้วมึงจะไปฉลองกันที่ไหนวะ
- คิม ก็ไปมาหมดทุกที่แล้วนะ แต่แปลกมากเลยเนี่ยคบกันมาเกือบร้อยวัน
แล้ว ยังไม่เคยไปดูหนังด้วยกันเลย ช่วงนี้มีเรื่องอะไรน่าดูบ้างวะ
- ดาต้า ดูรถไฟฟ้ามานะเธอสิ พระเอกชื่อเคนเหมือนแฟนแกเลย
- ยอด อีกร้อย มั่นเป็นเรื่องของผู้หญิงโสดที่เจอรถไฟขบวนสุดท้าย
- คิม โดน โดนเลย
- นก เฮ้ย คิม กูว่ามึงห่างจากผู้ชายคนนี้เหอะ
- อ้อย ใช่มั้ยจ้ะไฟทาร์ตแล้ว มึงกับเค้าตกลงมรณะ
- คิม อ้าวอ้อย ชีวิตกูต้องขึ้นอยู่กับไฟทาร์ตมึงว้างั้น
- อ้อย ไม่เชื่ออย่าลบหลู่
- ดาต้า นี่กูตามอัปเดตมึงมาเก้าสิบเก้าวันแล้ว ช่วงไหนวะที่บอกวามึงจะ
แต่งงานกัน
- คิม ก็พรุ้งนี่ไง พวกมึงคอยดูดิ
- นก กูว่าแม่งยังงี้ก็ยังไม่ถึงร้อยวัน

คัม คำเจียบหายไปหลายวัน ฉันพยายามโทรหาเค้าวันละหนึ่งร้อย miss call

ฉันพยายามสวดมนต์อ้อนวอนสิ่งศักดิ์สิทธิ์ให้ฉันติดต่อเค้าได้ ปาฏิหาริย์มีจริง หรืออาจจะเป็นเพราะว่าฉันสวดมนต์ถึงเค้าครบเจ็ดวันพอดี ฉันเพิ่งมาคิดได้ว่าทำไมไม่ใช้เบอร์อื่นโทรวะ

ในขณะที่กำลังจะโทรหาเคนด้วยเบอร์อื่น ก็มีพัสดุมาถึงฉัน

มันคือแผ่นคาราโอเกะ ที่มีโน้ตบอกเอาไว้ว่า เพลงนี้บอกแทนความรู้สึกของผมที่มีต่อคุณครับ หายไปเจ็ดวันไปคิดมุขนี้

(sound karaoke เจียบ ๆ คนเดียว)

อย่ามาให้เจออีกเลย เจยเจยไปเลยดีกว่า

เจ็บเกินไปที่จะคบหาไม่อยากจะมองเห็นหน้าใครใคร

ไปไกลไกลให้ห่างกัน เห็นแล้วฉันยิ่งเจ็บใจ

ไม่อยากจะไต่ยื่นอะไรจากเธอฉันไม่ยอมฟัง

อยากจะมองฟ้าที่ว่างเปล่าเหงาเหงาคนเดียวล่ำพัง

ให้ร้อยร้าว มันเจือจางให้ใจมันตึกว่านี่บ้าง

อยากให้เธอนั้นลืมทุกสิ่งและทิ้งฉันไว้ล่ำพัง

ฉันต้องการทบทวนบางอย่างอยากอยู่เจียบเจียบคนเดียว

คัม ฉันไม่ Get ฉันเลยโทรไปถามว่านี่มันอะไร

(sound Ringtone ไปให้พัน)

คิม Calling melody นี่อีกแหละ ฉันฟังมาเจ็ดร้อยเที่ยว เมื่อไรจะเปลี่ยนสักทีวะ

(คิมยืนอึ้งฟัง Calling melody เพลงไปให้พันซ้ำไปมาจนค่อย ๆ เฟด)

นก เพื่อผู้ชายคนนี้ไซ้มัย .. ที่ทำให้เม็งคิดจะเอามิดปาดคอตัวเอง แล้วหนีพวกกูไป

คิมร้องห่มร้องไห้มากขึ้น

ยอด เคยบอกแล้วไงว่า ยอมรับเถอะว่าผู้ชายคนนี้ไม่เหมาะกับแก

คิม พวกแกรู้ได้ไง แกไม่รู้จักเขาซะหน่อย...

อ้อย โลกมันหมุนเร็วไปหน่อย....ใครคิดอะไร ทำอะไร มันรู้ถึงกันหมด

ดาต้า จริง ๆ แล้วผู้ชายคนนี้พยายามจะบอกมึงมาตลอด

คิม บอกอะไร กูไม่เห็นรู้เรื่องเลย

ดาต้า ในเฟสบุ๊คมึงนอกจากพวกกูสี่คนแล้ว ยังมีผู้ชายคนนี้เป็นเพื่อนด้วยไซ้มัย

คิม ไซ้...

นก ไอ้เจ้าเฟสบุ๊คนี่มันไม่ได้มีหน้าที่ประกาศว่ามึงคิดอะไรในใจอยู่ แต่มันมีหน้าที่ที่บอกว่าเพื่อนมึงคิดอะไรด้วย เคยรู้บ้างมัย

ดาต้า กูจะให้มึงดูอะไร มึงพร้อมจะรู้อย่างไรว่าผู้ชายคนนี้คิดกับมึงตั้งแต่วันแรก ๆ ยังไง

ยอด เงื่อนไขก็คืออ้อยมึงบอกมันดิ

อ้อย มึงต้องถือนิดอันนี้ ถ้ามึงรู้สึกเจ็บปวดกับข้อความพวกนี้เมื่อไหร่ มึงก็กรีดพวกกูด้วย

เจ็บปวดก็ที ก็กรีดพวกกูจำนวนนั้นเท่ากัน พวกกูอยากแบกรับความ
เจ็บปวดขอมีงบ้าง

อยากรู้สึกถึงความเจ็บปวดของมีง

(ทุกคนยื่นแขนให้คิม)

ยอด เริ่มที่อ้อวันนี้ก่อนเลย

นก ทำไมต้องเป็นกู งั้นก็เรียงตามนี้เลย

คิม แล้วทำไมกูต้องทำตามที่พวกมีงพูดด้วย

นก ไม่ทำใช่ไหม พวกเรากลับ

คิม อ้าว พวกมีงจะไม่ใช่เพื่อนกูก่อนหรือ

นก แต่ก่อนจะอ่านข้อความ กูขอบิวมีงด้วยเพลงนี้

(Sound *I can't help falling in Love*)

นก คูนยัง

(Projector ข้อความต่างๆใน FACE BOOK)

คิม คิดผิดมากที่ส่ง sms ไปหาเธอ

นี่เราเป็นแฟนกันแล้วหรือ

เข้านี้ต้องบอกเลิก

ทำไมต้องกลัวเค้าเสียใจด้วยวะ

ยอด แม่งเลวเนอะ

อ้อย เจ็บปะ

นก กรีดดิ

- คิม แม่งรัวอีกแล้ว
- ยอด ทำไมไม่อดวะ
- อ้อย มึงเจ็บยัง
- คิม นี่กูต้องใช้กรรมเก่าใช้มัยเนี่ยะ
- ยอด อันนี้เจ็บจริง
- คิม อีกหนึ่งวันฝันร้ายก็จะจบแล้ว
- อ้อย ดีใจด้วยนะ มึงหมดกรรมกับมันแล้ว
- ยอด นี่ไม่ใช่แล้วใช่ปะ เตี่ยวูกูเอาไปหั่นมะนาว
- คิม ของกู เตี่ยวูกูทิ้งเอง
(คิมโยนมีดทิ้ง เพื่อนเข้าไปเตะให้ออกไปไกลๆ)
- นก กูนึกว่ามันจะแทงกู
- อ้อย นี่ใครคิดแผนเสียงอย่างนี้เนี่ยะ
- คิม อ้าว ไหนพวกมึงบอกอยากเจ็บปวดกับกู
- ยอด กูไม่ใช่พี่มาร์คนะโว้ย เพื่อนเจ็บพี่เจ็บ แฟนเจ็บพี่ไม่เจ็บ
- ดาต้า กูแผนสูงที่สุดโว้ย เพราะกูทำประกันภัยให้พวกมึง ซึ่งคนรับ
ผลประโยชน์คือแม่กู
- คิม วันแรกที่เจอกันมันบอกรักกู แต่หลังจากนั้น ไปอีก 99 วัน แม่งเกลียด
กู
- ยอด กูว่าวันแรกเขาไม่ได้คิดอย่างนั้นหรอก มึงอะจินตนาการ
- คิม เออ.. กูนั่งดูเหมยลี่มันบอกว่า คนที่เป็นแฟนกัน แต่ไม่ได้กินข้าว
ด้วยกัน ไม่ได้ไปไหนด้วยกัน อย่างงี้จะมีแฟนไปทำไม

กูนี่แหละชีวิตจริง กูไม่ใช่คริส หอวัง กู คิ้ม แซ่โคว คนที่กินข้าวด้วยกัน
มีเวลาไปไหนมาไหนด้วยกันทุกวันกับกู มันยังไม่เรียกกูว่าแฟนเลย

นี่กูเป็นผีนร้ายของผู้ชายในฝันของกูเธอเนี่ย...

คนทั้งโลกรู้ว่าเขาคิดยังไงกับกู แล้วทำไมกูถึงเป็นคนสุดท้ายที่รู้

อ้อย ยอมรับสิวะ ว่ามึงก็พลาดเป็น...

นก กูว่าไง

ดาต้า ไง...แรงอะ แต่มันก็ใช่ชะ

ยอด คำว่าไ้กับจ้ดเง้าอันไหนมันแรงกว่ากันเจ้า

(คิ้มหัวเราะ ทุกคนหัวเราะ)

ยอด หัวเราะอะหยังเจ้า

นก เฮ้ย...อ้อจอยจอย มันโพสอะไรมาวะ....

(ทุกคนตกใจ)

(Projector ขอเชิญร่วมสวดพระอภิธรรมศพ นาง รรรรรร (วิไล) นวลแพง)

นก ขอเชิญร่วมสวดพระอภิธรรมศพ นาง รรรรรร (วิไล) นวลแพง

อ้อย รวมนูน้อกแล้วสิเนี่ย...

ดาต้า แก๊งสี่แพรงของเราที่ต้องไปงานนี้ให้เขาซากันอีกแล้ว

คิ้ม พวกมึงไม่ชวนกูเธอ

นก ปกติกูไม่ค่อยคบกับคนมีจุดยืน แต่จะว่าไปสี่แพรงก็น่ากลัวน้อยกว่า
ห้าแพรงนะ

(ทุกคนหัวเราะ)

ประวัติผู้วิจัย

นายยุทธนา บุญอาชาทอง

จบการศึกษา M.A. (General Studies) , Roosevelt University, Chicago, Illinois, USA.

นิเทศศาสตรบัณฑิต (ศิลปการแสดง) มหาวิทยาลัยกรุงเทพ

ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาศิลปการแสดงประยุกต์ คณะศิลปกรรมศาสตร์

สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

โทรศัพท์ 081 857 2292

e – mail yuttana.boo@dpu.ac.th

